

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1971

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
I

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρον 2.

Προϋποθέσεις αποδεσμεύσεως.

1. Εισαγγελεύς ή οιοσδήποτε ανακριτικός υπάλληλος, εκ των εν άρθροις 33 και 34 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας, ή άλλη αρμοδία αρχή, οσάκις εν τή εκτελέσει των καθηκόντων των κρίνουν ότι δια λόγους εθνικής ασφαλείας και δημοσίας τάξεως ή προς διακρίβωσιν απεχθών εγκλημάτων επιβάλλεται ή αποδέσμευσις εκ του απορρήτου των δια του ταχυδρομείου διαβιβαζομένων επιστολών, των τηλεγραφημάτων, των τηλεφωνημάτων, των τηλετυπικών μηνυμάτων και της δια παντός άλλου μέσου ανταποκρίσεως, δύνανται δι' έγγραφου αίτησεώς των προς τακτικόν ανακριτήν να ζητήσουν την άδειαν αποδεσμεύσεως εκ του απορρήτου. Επί πλειόνων ανακριτών τον αρμόδιον όρίζει ο πρόεδρος πρωτοδικών. Εν τή αίτησει εκτίθενται τὰ στοιχεία, εκ των οποίων προκύπτει ή ανάγκη της αποδεσμεύσεως.

2. Ο διενεργών ανάκρισιν τακτικός ανακριτής επί περιπτώσεων, περί των ή προηγουμένη παράγραφος, δικαιούται να προβή και αυτεπαγγέλτως εις την αποδέσμευσιν εκ του απορρήτου, εκδίδων περι τούτου ήτιολογημένην πράξιν.

Άρθρον 3.

Πράξις ανακριτού. Προσφυγή.

1. Ο τακτικός ανακριτής, εκτιμών την περίπτωσιν και τὰ προσκομιζόμενα στοιχεία, υποχρεούται να εκδώση ήτιολογημένην πράξιν περι αποδοχής ή απορρίψεως της αίτησεως, εντός είκοσι τεσσάρων ώρων από της λήψεως αυτής.

2. Κατά της απορριπτικής πράξεως του τακτικού ανακριτού δύνανται ο αίτών, εντός είκοσι τεσσάρων ώρων από της εκδόσεως αυτής, να ασκήση προσφυγήν ενώπιον του προέδρου πρωτοδικών, αποφαινομένου άμετακλήτως εντός τεσσαράκοντα όκτώ ώρων δι' ήτιολογημένης πράξεως. Η προσφυγή κατατίθεται εις τον εκδόντα την πράξιν ανακριτήν.

Άρθρον 4.

Χρονικά όρια.

1. Η πράξις του ανακριτού ή, εν περιπτώσει προσφυγής, ή πράξις του προέδρου πρωτοδικών, ή επιτρέπουσα την αποδέσμευσιν εκ του απορρήτου, όρίζει την χρονικήν διάρκειαν της αποδεσμεύσεως, μη δυναμένη να υπερβή τας δέκα πέντε ημέρας, τὰ αρμόδια όργανα, ως και τὰ της εκτελέσεως της πράξεως.

2. Παράτασιν της αποδεσμεύσεως εκ του απορρήτου πέραν των δέκα πέντε ημερών δύνανται να επιτρέψη ο πρόεδρος πρωτοδικών, τή αίτησει των εν άρθρω 2 αναφερομένων οργάνων ή του ανακριτού.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

N.Δ. 792. Περὶ τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῆς καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀνταποκρίσεως.	1
N.Δ. 793. Περὶ Ἑθνικοῦ Συμβουλίου Παιδείας.	2
N.Δ. 794. Περὶ δημοσίων συναθροίσεως.	3
N.Δ. 795. Περὶ Σωματείων καὶ Ἑνώσεων.	4
N.Δ. 796. Περὶ τῆς ἀσκήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Συντάγματος δικαιώματος τοῦ ἀναφέρεσθαι.	5
N.Δ. 797. Περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων.	6
N.Δ. 798. Περὶ καταστάσεως πολιτορχίας.	7
N.Δ. 799. Περὶ Ἀντιβασιλείας.	8
N.Δ. 800. Περὶ πολιτικῶν κομμάτων.	9
N.Δ. 801. Περὶ τῆς λειτουργίας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 77 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος Ἐξεταστικῶν Ἐπιτροπῶν.	10
N.Δ. 802. Περὶ εὐθύνης τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑφυπουργῶν.	11
N.Δ. 803. Περὶ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.	12
N.Δ. 804. Περὶ μικτῶν ὀρκωτῶν δικαστηρίων.	13
N.Δ. 805. Περὶ πταιματικῶν παραβάσεων, θεβαιουμένων παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.	14
N.Δ. 806. Περὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Βουλῆς.	15

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 792

Περὶ τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῆς καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀνταποκρίσεως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Άπαράβιαστον ἀπορρήτου.

1. Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῆς καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀνταποκρίσεως εἶναι ἀπαράβιαστον.

2. Παρέκκλισις ἀπὸ τῆς δεσμεύσεως ταύτης ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τὰς διατάξεις καὶ παρόντος.

*Άρθρον 5.

Ποινική Διάταξις.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις τοῦ περιεχομένου παραβίασθαι ἐπιστολῆς, ἢ ἀνταποκρίσεως δι' ἄλλο μέσου, πρὸς σκοπὸν διάφορον τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προβλεπομένων. Ὁ ὑπάιτιος τῆς τοιαύτης παρανόμου χρησιμοποίησεως τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

*Άρθρον 6.

*Ἐναρξίς ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-Ι-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

*Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 793

Περὶ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Παιδείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν:

*Άρθρον 1.

Ἀρμοδιότης — Συγκρότησις.

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος Ἐθνικὸν Συμβούλιον Παιδείας γινώσκεται ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν γενικῶν γραμμῶν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῆς παιδείας, τῶν ἀναφερομένων εἰς τοὺς στόχους, τὴν ἀποστολὴν καὶ τὰς ἰδεολογικὰς κατευθύνσεις, αἱ ὁποῖαι δεόν νὰ συνδέσθωσιν τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα τῆς παιδείας, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν νέων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀξιών καὶ παραδόσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

2. Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Παιδείας συγκροτεῖται ἐκ:

- α. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος,
- β. τοῦ Προέδρου τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου,
- γ. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων,
- δ. τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν,
- ε. τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν,
- στ. τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης,

ζ. τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσόβιου Πολυτεχνείου, ἢ τοῦ ἀρχαιοτέρου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαίδευσως,

καὶ θ. τοῦ ἀρχαιοτέρου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχειῶδους Ἐκπαίδευσως.

3. Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Παιδείας συγκαλεῖται καὶ προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν ἐλλείψει δέ, ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τούτου, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

*Άρθρον 2.

Λειτουργία.

1. Ὁ Πρωθυπουργὸς ἢ ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων προκαλεῖ ὑποχρεωτικῶς τὴν γινώσκουσαν τὸν Ἐθνικὸν Συμβούλιον Παιδείας εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 1 τοῦ παρόντος.

2. Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Παιδείας εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον οἱ παρίσταμενοι εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἐπικρατεῖ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

3. Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Παιδείας δύναται, κατόπιν εἰδικῆς ἀποφάσεως, νὰ καλῆ παρ' αὐτῷ οἰονδήποτε, τοῦ ὁποῦ κρίνει ὅτι δεόν ν' ἀκούσῃ τὰς ἀπόψεις ἐφ' ὠρισμένων τῶν ἀπασχολούντων αὐτὸ θεμάτων. Ὡσαύτως δύναται, κατόπιν εἰδικῆς ἀποφάσεως, νὰ ζητῆ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τὴν ἀνάθεσιν μελετῶν, ἢ τὴν συλλογὴν στοιχείων, εἰς δημοσίους λειτουργοὺς ἢ εἰδικοὺς ἐπιστήμονας ἐπὶ θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητός του.

*Άρθρον 3.

Ἐξουσιοδοτήσεις.

Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ρυθμίζονται τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Παιδείας, τὸν τόπον συνεδριάσεων, τὸ προσωπικὸν τῆς γραμματείας καὶ τὸ λοιπὸν βοηθητικὸν προσωπικόν, διατιθέμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 4.

*Ἐναρξίς ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-Ι-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

*Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(3)

Άρθρον 3.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 794

Όργανωσις δημοσίων συναθροίσεων.

Περί δημοσίων συναθροίσεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Ύπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσασμεν και διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ
ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΩΝ

Άρθρον 1.

Έλευθερία τών δημοσίων συναθροίσεων.

1. Οί Έλληνες έχουν τά δικαιώμα όπως, υπό τούς όρους του παρόντος, συνέρχονται ήσυχως και άβπλως.

2. Ός δημοσία συνάθροισις, κατά την έννοιαν του παρόντος, θεωρείται ή έκ τών προτέρων διοργανουμένη και σκοπούσα εις την άπό κοινού έκδήλωσιν του φρονήματος ή της γνώμης τών μετεχόντων, ή εις την παρακολούθησιν διαλέξεων ή εις την προβολήν κοινών αυτών αίτημάτων.

3. Δέν υπόκεινται εις τούς όρους του παρόντος, διεπόμεναι υπό τών ειδικών περι αυτών διατάξεων, αί δημοσίαι συναθροίσεις, αί πραγματοποιούμεναι άποκλειστικώς προς τέλεισιν θρησκευτικών τελετών ή προς συμμετοχήν εις την θείαν λατρείαν ή προς έκπλήρωσιν έμπορικών ή ψυχγωγικών έν γένει σκοπών ή προς παρακολούθησιν δημοσίων θεαμάτων ή άθλητικών ή άλλων έν γένει άγώνων.

4. Αί διατάξεις του παρόντος δέν εφαρμόζονται επί τών τυχαίως και άνευ προπαρασκευής πραγματοποιουμένων συγκεντρώσεων, ή άπαγόρευσις και ή διάλυσις τών όποιων ένεργείται κατά την έλευθέραν κρίσιν της άστυνομικής άρχής, ως και επί τών ιδιωτικών συναθροίσεων, ή όργανωσις και πραγματοποίησις τών όποιων εις ούδένα καθ' έαυτήν υπόκειται περιορισμόν.

Άρθρον 2.

Στέρησις του δικαιώματος διοργανώσεως
δημοσίας συναθροίσεως.

Στεροϋνται του δικαιώματος διοργανώσεως και πραγματοποίησεως δημοσίας συναθροίσεως:

α) Οί στερηθέντες του δικαιώματος της έλευθερίας της συναθροίσεως δι' άποφάσεως του Συνταγματικού Δικαστηρίου κατά τó άρθρον 24 παράγραφος 2 του Συντάγματος, έφ' όσον διαρκεί ή στέρησις αυτή.

β) Οί Βουλευταί κόμματος διαλυθέντος δι' άποφάσεως του Συνταγματικού Δικαστηρίου, κατά τó άρθρον 58 παράγραφος 5 του Συντάγματος, έφ' όσον στεροϋνται της έκλογιμότητας.

γ) Τά κόμματα, ως τοιαϋτα, τών όποιων τó καταστατικόν δέν ένεκρίθη υπό του Συνταγματικού Δικαστηρίου, κατά τó άρθρον 58 παράγραφος 2 του Συντάγματος.

δ) Τά νομικά πρόσωπα ή αί ύφ' οίανδήποτε μορφήν ένώσεις προσώπων, τών όποιων ό πρόεδρος ή μέλος τι της διοικήσεως ή όποισδήποτε εκπρόσωπος τούτων έμπίπτει εις τινα τών περιπτώσεων τών έδαφ. α' και β' του παρόντος άρθρου.

ε) Πās, όστις ως άντικείμενον της δημοσίας συναθροίσεως έξαγγέλλει, δια της κατά τó έπόμενον άρθρον γνωστοποίησεως, την προαγωγήν τών σκοπών διαλυθέντος κόμματος κατά τó άρθρον 58 παρ. 5 του Συντάγματος ή οίασδήποτε ύποκαταστάτου αυτού όργανώσεως ή όργανώσεως επιδικούσης όμοίους σκοπούς.

1. Ό διοργανώνων δημοσίαν συνάθροισιν είναι και πρόεδρος αυτής. Έάν ό διοργανώνων είναι νομικόν πρόσωπον ή ένωσις προσώπων ύφ' οίανδήποτε μορφήν, πρόεδρος της συναθροίσεως θεωρείται πάντοτε ό πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου ή τó άσκούν καθήκοντα προέδρου όργανον διοικήσεως του νομικού προσώπου ή της ένώσεως, ή έν έλλείψει τούτου ό κατά την παρ. 5 παρ. α' του παρόντος άρθρου οριζόμενος πρόεδρος.

2. Ό πρόεδρος της δημοσίας συναθροίσεως δικαιούται να όρίξη και ειδικήν όργανωτικήν έπιτροπήν της συναθροίσεως. Τά μέλη της έπιτροπής ταύτης, ως και οι όρισθέντες όμιληται της συναθροίσεως, δέον να μη έμπίπτουν εις τινα τών περιπτώσεων τών έδαφίων α' και β' του προηγουμένου άρθρου.

3. Ό πρόεδρος της δημοσίας συναθροίσεως, τά μέλη της όρισθείσης τυχόν ύπ' αυτού όργανωτικής έπιτροπής, ως και οι όμιληται της συναθροίσεως, ύπέχουν πάσας τάς κατά τó παρόν Νομοθετικόν Διάταγμα ύποχρεώσεις και εϋθύνας. Προκειμένου περι δημοσίας συναθροίσεως διοργανουμένης υπό νομικού προσώπου ή ένώσεως προσώπων τάς ύποχρεώσεις και εϋθύνας ταύτας ύπέχουν όμοίως και τά συμπράξαντα μέλη τών διοικητικών αυτών συμβουλίων.

4. Ό πρόεδρος της δημοσίας συναθροίσεως ύποχρεούται να γνωστοποιήση έγγραφως ταύτην εις την άστυνομικήν άρχήν του τόπου, έν τώ όποιώ ή συνάθροισις μέλλει να πραγματοποιηθή, τεσσαράκοντα όκτώ τουλάχιστον ώρας πρό της ώρας της πραγματοποίησεως της.

5. Η έγγραφος γνωστοποίησις της δημοσίας συναθροίσεως έπιδίδεται εις την άρμοδιαν άστυνομικήν άρχήν επί άποθείξει βεβαιούση την ήμεραμηνίαν και ώραν επιδόσεως και θέον να περιλαμβάνη:

α) Τό όνοματεπώνυμον και την διεύθυνσιν του προέδρου της συναθροίσεως και πάντων τών κατά την παράγραφον 3 ύπευθύνων προσώπων.

β) Την ήμεραμηνίαν και ώραν της συναθροίσεως.

γ) Τόν άκριβή τόπον, εις όν ή συνάθροισις μέλλει να πραγματοποιηθή ή έν περιπτώσει κινουμένης συναθροίσεως (πορείας) την άφετηρίαν, τó τέρμα και την διαδρομήν, την όποιαν αυτή θά ακολουθήση, και

δ) Τόν ειδικόν σκοπόν της συναθροίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

ΟΡΟΙ ΤΗΡΗΤΕΟΙ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΙΣ

Άρθρον 4.

Γενικοί όροι.

1. Εις τάς κατά την έννοιαν του παρόντος δημοσίας συναθροίσεις δύναται πάντοτε να παρίσταται ή Άστυνομία. Τά προς τούτο όρισθέντα άστυνομικά όργανα δέον, όπως μη μέτεχουν ένεργώς της συναθροίσεως, άπέχοντα οίανδήποτε ένεργείας ή έκδήλωσεως, δικαιούνται δε να παρεμβουν μόνον προς καταστολήν διαπιστωθείσης τυχόν ύπ' αυτών παραβάσεως τών κειμένων νόμων ή κατόπιν δεδικαιολογημένης αίτήσεως του προέδρου της συναθροίσεως.

2. Η άστυνομική άρχή δύναται να διατάξη την άπομάκρυνσιν έκ της δημοσίας συναθροίσεως παντός παρακωλύοντος ή διαταράσσοντος καθ' οίανδήποτε τρόπον την όμαλήν διεξαγωγήν αυτής. Προκειμένου περι συναθροίσεως σκοπούσης εις την προβολήν κοινών αίτημάτων τών μετεχόντων, δύναται, ή άστυνομική άρχή, να διατάξη την άπομάκρυνσιν παντός προσώπου άσχέτου ή ξένου προς τόν υπό της συναθροίσεως επιδιωκόμενον σκοπόν, ή συμμετοχή του όποιου δύναται να προκαλέση διατάραξιν της τάξεως.

3. Ουδέμια δημοσία συναθροίσεις επιτρέπεται να πραγματοποιηθῆναι κατά τὰς ὥρας τῆς κοινῆς ἡσυχίας, οὐδὲ νὰ παρατείνεται πέραν τῆς 23ης ὥρας.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῶν μετεχόντων τῆς συναθροίσεως χρησιμοποίησις στολῶν, σημάτων ἢ ἄλλων διακριτικῶν σημείων διαλυθέντων κομμάτων ἢ δηλωτικῶν τῶν ἀρχῶν αὐτῶν.

5. Ὁ πρόεδρος τῆς δημοσίας συναθροίσεως καὶ τὰ μέλη τῆς ὁρισθείσης τυχὸν ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς ὀφείλουσι νὰ παρίστανται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συναθροίσεως. Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς ὑποχρεοῦνται νὰ μεριμνοῦν διὰ τὴν κανονικὴν διεξαγωγὴν τῆς συναθροίσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τῶν κειμένων νόμων, λαμβάνοντες πρὸς τοῦτο πᾶν πρόσφορον μέτρον καὶ δικαιούμενοι νὰ ἐπικαλῶνται τὴν παρέμβασιν τῆς Ἀστυνομίας. Δικαιοῦνται πρὸς τούτους νὰ διακόψουν τὴν συναθροίσειν καὶ νὰ ἐπαναλάβουν ταύτην ἐντὸς πάντοτε τοῦ ὁρισθέντος χρόνου αὐτῆς ἢ καὶ νὰ κηρύξουν τὴν λήξιν ταύτης ἀνὰ πάσαν στιγμὴν.

6. Οἱ ὁρισθέντες ὁμιληταί, ἐν τῇ δημοσίᾳ συναθροίσει, ὀφείλουσι νὰ μὴ προκαλοῦν διὰ τῶν λόγων τῶν τὴν ἐπιχειρήσειν πράξεων ἀξιοποιῶν, στασιαστικῶν καὶ ἐν γένει πράξεων βιαιότητος. Εἰς τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὑπόκεινται καὶ τὰ χρησιμοποιούμενα παντὸς εἶδους συνδήματα.

*Ἄρθρον 5.

Εἰδικοὶ ὅροι ἐπὶ δημοσίων συναθροίσεων ἐν κλειστῷ χώρῳ.

1. Γνωστοποιηθεῖσης, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παράγραφος 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος, δημοσίας συναθροίσεως ἐν κλειστῷ χώρῳ, ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ὀρίσῃ τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀναγκαζομένη ἀριθμὸν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ἵνα παραστοῦν ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ. Τὰ ἀστυνομικὰ ταῦτα ὄργανα ἔχουν τὰ ἐν παραγράφῳ 1 καὶ 2 τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις.

2. Ἐπὶ δημοσίων συναθροίσεων ἐν κλειστῷ χώρῳ ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις μεγαφῶνων πρὸς μετὰδοσιν τῶν ἐν τῇ συναθροίσει ὁμιλιῶν ἐκτὸς τοῦ χώρου αὐτῆς, ὡς καὶ οἰαδήποτε ἐκτὸς τοῦ χώρου τούτου συγκέντρωσις. Τὰ ἐντὸς τοῦ κλειστοῦ χώρου τῆς συναθροίσεως μεγάφωνα δέον νὰ εἶναι ἀκουστὰ μόνον ἐντὸς τοῦ χώρου τούτου.

3. Ἐπιφυλαττομένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἐπομένου ἁρθροῦ, ὡς δημοσία συναθροίσεις ἐν κλειστῷ χώρῳ λογίζεσθαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ ἡ πραγματοποιουμένη εἰς ἀσκητὴν χώρον, ἐφ' ὅσον οὗτος εἶναι πάνταχόθεν μονίμως περιπεφραγμένος εἰς ὕψος δύο τοῦλάχιστον μέτρων καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συναθροίσεως εἶναι προστιτὸς μόνον ἐξ εἰσόδων ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένων.

*Ἄρθρον 6.

Εἰδικοὶ ὅροι ἐπὶ δημοσίων συναθροίσεων ἐν ὑπαίθρῳ.

1. Γνωστοποιηθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παράγραφος 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος δημοσίας συναθροίσεως ἐν ὑπαίθρῳ, ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ ταύτην, ἐὰν ἤθελε κρίνει, μετ' ἔρευναν, ὅτι ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς ἐπικεῖται κίνδυνος διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, μὴ δυναμὸς νὰ ἀποτραπῆ δι' ἠπιωτέρων ἀστυνομικῶν μέτρων.

2. Ἀρμοδίᾳ διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν δημοσίας συναθροίσεως ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ αὕτη μέλλει νὰ πραγματοποιηθῆ.

3. Ἡ ἀπόφασις περὶ ἀπαγορεύσεως δημοσίας συναθροίσεως ἐν ὑπαίθρῳ δέον νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους τοὺς δικαιολογούστας, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐκδόντος ταύτην, τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ τὴν ἀδυναμίαν ἀποτροπῆς αὐτοῦ δι' ἄλλων ἠπιωτέρων τῆς ἀπαγορεύσεως μέτρων.

4. Ἀντὶ τῆς πλήρους ἀπαγορεύσεως δύναται, δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομικῆς διὰ τὴν ἀπαγό-

ρευσιν ἀρχῆς, νὰ ἐπιτραπῆ ἡ συναθροίσεις ὑπὸ ὅρους, ὡς ἡ μετὰθεσις τοῦ χρόνου ἢ τοῦ τόπου τῆς συναθροίσεως ἢ ὑπὸ ἄλλους εἰδικούς περιορισμούς πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ὀριζομένων.

5. Ἡ ἀπόφασις, ἡ ἀπαγορευοῦσα τὴν δημοσίαν συναθροίσειν ἐν ὑπαίθρῳ ἢ ἡ ἐπιτρέπουσα ταύτην ὑπὸ ὅρους, δέον νὰ κοινοποιηθῆ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς συναθροίσεως ὀκτὼ τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς συναθροίσεως. Μὴ κοινοποιηθείσης ἀντιθέτου τινὸς ἀποφάσεως ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ δημοσία ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις λογίζεσθαι ὡς μὴ ἀπαγορευθεῖσα.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ πραγματοποίησις δημοσίας ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεως ὡς καὶ ἡ διέλευσις κινουμένης τοιαύτης (πορείας) ἐντὸς ἀκτίνος διακοσίων τοῦλάχιστον μέτρων ἀπὸ τῆς κατοικίας τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχόντος, ὡς καὶ ἀπὸ κτιρίων, εἰς τὰ ὅποια ἐδρεύουσι ἡ Βουλὴ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, δύναται νὰ καθορισθοῦν τὸ δι' ἐκάστην πόλιν μῆκος τῆς ἀκτίνος, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται ἡ πραγματοποίησις ἢ ἡ διέλευσις δημοσίας συναθροίσεως, αἱ κεντρικαὶ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι ἐκάστης πόλεως, εἰς τὰς ὁποίας ἰσχύει ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης, λεπτομέρεια. Τὰ Β. Διατάγματα ταῦτα ἐκδίδονται, τροποποιοῦνται ἢ ἀνακαλοῦνται μόνον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

7. Ἐπὶ κινουμένων δημοσίων ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεων (πορειῶν) αἱ ὁμιλίαι δέον νὰ γίνωνται εἰς τὴν ἀφετηρίαν ἢ εἰς τὸ τέλος αὐτῶν, ἀπαγορευομένης οἰασδήποτε στάσεως ἢ ὁμιλίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πορείας. Αἱ κινούμεναι δημοσὶαι συναθροίσεις πραγματοποιοῦνται μόνον πεζῇ.

8. Ἡ δημοσία ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις δέον νὰ περιορίζεται εἰς τὸν ὁρισθέντα χώρον αὐτῆς. Μόνον ἐντὸς τοῦ χώρου τούτου ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις μεγαφῶνων. Πᾶσα πέραν τοῦ χώρου τούτου συγκέντρωσις ἀπαγορεύεται.

9. Ὡς δημοσία συναθροίσεις ἐν ὑπαίθρῳ θεωρεῖται, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, καὶ ἡ πραγματοποιουμένη εἰς μονίμως περιπεφραγμένον ἄλλ' ἀσκητὴν χώρον, ἐφ' ὅσον τὸ πλῆθος, ὅπερ οὗτος, ὡς ἐκ τῆς ἐκτάσεως ἢ τῆς διαρρυθμίσεώς του, δύναται νὰ περιλάβῃ, ὑπερβαίνει τὰς δέκα χιλιάδας (10.000) προσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΩΝ

*Ἄρθρον 7.

Λόγοι δι' οὓς ἐπιτρέπεται ἡ διάλυσις δημοσίων συναθροίσεων.

1. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ διαλύσῃ δημοσίαν, κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα, συναθροίσειν εἰς τὰς ἀκολούθους καὶ μόνον περιπτώσεις :

α) Ἐὰν ὁ διοργανώσας τὴν δημοσίαν συναθροίσειν, ἢ μέλος τῆς ὀργανωτικῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἢ τις τῶν ὁρισθέντων ὁμιλητῶν, ἐμπίπτῃ εἰς τινὰ τῶν περιπτώσεων τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ παρόντος.

β) Ἐὰν ἡ δημοσία συναθροίσεις δὲν ἐγνωστοποιήθῃ προσηκόντως, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν παραγράφῳ 4 καὶ 5 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ παρόντος, ἢ ἐὰν πραγματοποιηθῆ κατὰ παράβασιν οὐσιασθῶν ὄρων τῆς γενομένης γνωστοποιήσεως.

γ) Ἐὰν ἡ δημοσία ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις πραγματοποιηθῆναι, καίτοι ἀπαγορευθεῖσα κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν παραγράφῳ 1 ἕως 5 τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ παρόντος.

δ) Ἐὰν ἡ δημοσία συναθροίσεις διεξάγεται κατὰ παράβασιν ὄρου τινὸς ἐκ τῶν ὀριζομένων ἐν ἁρθροῖς 4, 5 καὶ 6 παραγράφοι 6 ἕως 9 τοῦ παρόντος καὶ

ε) Ἐὰν ἡ δημοσία συνάδροις ἐξελλίσσεται εἰς βίαιον ἢ ἐκ τῆς συνεχίσεως αὐτῆς προκαλεῖται ἄμεσος κίνδυνος τῆς ζωῆς ἢ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν μετεχόντων ἢ ἐὰν οἱ μετέχοντες ταύτης ἐκτρέπονται εἰς ἀξιοποίνους πράξεις.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου δ' τῆς προηγουμένης παραγράφου ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ὀφείλει πρὸ πάσης ἐνεργείας νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς συναδροίσεως καὶ τὰ μέλη τῆς ὀργανωτικῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, ὅπως ἀποκαταστήσουν τὴν νόμιμον διεξαγωγὴν ἢ ἄλλως κηρύξουν τὴν λήξιν ταύτης, μόνον δὲ ἐν ἀρνήσει ἢ ἀδυναμίᾳ τούτων, δικαιούται νὰ προβῇ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς συναδροίσεως.

3. Εὐθύς, ὡς ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ διατάξῃ τὴν διάλυσιν δημοσίας συναδροίσεως, οἱ μετέχοντες ταύτης ὀφείλουσι ν' ἀπομακρυνθῶσι.

Ἄρθρον 8.

Μέσα πρὸς διάλυσιν δημοσίων συναδροίσεως.

Κανονισμὸς καταρτιζόμενος ὑπὸ τῶν Ἀρχηγείων τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐγκριθόμενος δὲ διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης, Ἐσωτερικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως καὶ δημοσιευόμενος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, θέλει καθορίσει τὰ τῆς διαδικασίας τῆς διαλύσεως, ὡς καὶ τὰς προϋποθέσεις καὶ τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας οἱ ἄνδρες τῆς δημοσίας δυνάμεως καὶ τὰ τυχόν μετ' αὐτῶν συμπράττοντα ὄργανα, δύνανται, πρὸς διάλυσιν δημοσίων συναδροίσεων, νὰ ποιήσωνται χρῆσιν τῶν ὄπλων ἀνευ οὐδεμιᾶς διὰ τὰς συνεπείας εὐθύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV.

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 9.

Ποινικὴ εὐθύνη τῶν διοργανωτῶν καὶ ὁμιλητῶν δημοσίας συναδροίσεως.

1. Τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα πρόσωπα τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς: α) ἐὰν ἡ δημοσία συνάδροις πραγματοποιηθῇ ἀνευ προηγουμένης γνωστοποιήσεως ἢ κατὰ τρόπον διαφέροντα οὐσιωδῶς τοῦ ἐν τῇ γνωστοποίησει διαλαμβανομένου, β) ἐὰν πραγματοποιηθῇ δημοσία συνάδροις ἐν ὑπαίθρῳ, ἀπαγορευθεῖσα καὶ γ) ἐὰν συνεχίζεται, οἰαδήποτε δημοσία συνάδροις, καίτοι διετάχθῃ ἢ διάλυσίς τῆς ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας.

2. Τὰ αὐτὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ πρόσωπα τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον ἐνὸς μηνὸς καὶ χρηματικῆς ποινῆς: α) ἐὰν, διαρκούσης τῆς δημοσίας συναδροίσεως, δὲν ἐκπληρῶν τὰς ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεις των, β) ἐὰν ἀρνοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 7 πρόβλησιν τῆς Ἀστυνομίας καὶ γ) ἐὰν ἡ δημοσία ἐν ὑπαίθρῳ συνάδροις τελεῖται κατὰ παράβασιν τῶν ὀριζομένων ἐν παραγράφοις 6 ἕως 9 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος.

3. Οἱ ἐν δημοσίᾳ συνάδροις ὁμιληταὶ παραβαίνοντες τὰς ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος εἰδικὰς ὑποχρεώσεις των τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον ἐνὸς μηνὸς καὶ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 10.

Ποινικὴ εὐθύνη τῶν διαταρασσόντων δημοσίαν συνάδροσιν.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 170, 171 καὶ 189 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δέκα χιλιά-

δων (10.000) δραχμῶν: α) ὁ, ἐπὶ σκοπῷ παρεμποδίσεως ἢ διαλύσεως ἢ ματαιώσεως τῆς πραγματοποιήσεως δημοσίας συναδροίσεως, διαταράσσων ταύτην διὰ βίας ἢ ἀπειλῆς ἢ καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον. β) ὁ προβάλλων, καθ' οἰονδήποτε τρόπον, ἐν δημοσίᾳ συνάδροις συνθήματα ξένα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῆς καὶ γ) ὁ ἀρνούμενος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις ἢ ὑποδείξεις τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἢ τοῦ προέδρου ἢ τῶν μελῶν τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς συναδροίσεως.

Ἄρθρον 11.

Ὅπλοφοροῦντες.

Ὁ ἐν δημοσίᾳ συνάδροις φέρων ὄπλον, ἢ ἕτερα ἀντικείμενα δυνάμενα ὁποσδήποτε νὰ προκαλέσουν σωματικὰς βλάβας ἢ φθορὰν πραγμάτων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς, ἐὰν ἡ πράξις δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον κατ' ἄλλην τινὰ ποινικὴν διάταξιν.

Ἄρθρον 12.

Πρόσωπα ξένα πρὸς τὴν δημοσίαν συνάδροσιν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ τελέσας τινὰ τῶν ἐν ἄρθροις 9, 10 καὶ 11 τοῦ παρόντος πράξεων εἶναι πρόσωπον ξένον πρὸς τοὺς διοργανωτὰς ἢ τοὺς γνωστοποιηθέντας νομίμως σκοποὺς τῆς δημοσίας συναδροίσεως ἢ τὴν κατηγορίαν τῶν συμμετεχόντων εἰς αὐτὴν προσώπων, τιμωρεῖται, οὗτος, διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον ἕξ μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς τουλάχιστον πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 13.

Ἐξουσιοδότησις.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως καθορίζονται αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος λεπτομέρειαι.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

**Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-Ι-ΤΑΚΗΣ**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

**Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**

**Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ**

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

**Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ**

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 795

Περὶ Σωματείων καὶ Ἑνώσεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.
ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Ἄρθρον 1.

Ἐφηρμοστέον δίκαιον.

1. Ἡ σύστασις παντὸς ἐν γένει σωματείου, τὰ τῆς διοικήσεως, λειτουργίας καὶ διαλύσεως αὐτοῦ, διέπονται ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Ἐισαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὡς αὐταὶ συμπληροῦνται ὑπὸ τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος.

2. Εἰδικαὶ κατηγορίαι σωματείων διέπονται ὑπὸ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 γενικῶν διατάξεων καὶ τῶν περὶ αὐτῶν εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 2.

Ἐκτετατὸς ἐφαρμογῆς.

Ἐνώσεις οἰασθῆποτε συνεταιριστικῆς φύσεως καὶ ἐνώσεις ἐπιδημιουσαι, ἀποκλειστικῶς ἢ παραλλήλως πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν σκοπὸν, τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐπίτευξιν κέρδους, δὲν ἀποτελοῦν σωματεία, μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὰς περὶ τούτων διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Ἐλεγχος καταστατικοῦ.

1. Τὸ πρωτοδικεῖον τῆς ἔδρας τοῦ σωματείου, προκειμένου νὰ ἐγκρίνη τὸ καταστατικόν, ἐλέγχει ἂν αἱ διατάξεις αὐτοῦ εἶναι σύμφωνα πρὸς τὸν νόμον.

2. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ καλῆ τοὺς ἰδρυτὰς τοῦ σωματείου, ὅπως ἐπιφέρουν τὰς ἀναγκαίας διορθώσεις ἢ συμπληρώσεις, ἵνα τὸ καταστατικόν πληροῖ τὰς νομίμους προϋποθέσεις.

Ἄρθρον 4.

Τροποποιήσις καταστατικοῦ.

1. Πᾶσα τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ ἰσχύει μόνον μετὰ τὴν ἐγκρίσιν ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου καὶ τὴν ἐγγραφὴν αὐτῆς εἰς τὸ οἰκείον βιβλίον, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ διατάξεων.

2. Διὰ τὴν τροποποίησιν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ καταστατικοῦ σωματείου, ὑποβάλλεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου καὶ τὸ ὄλον κείμενον τοῦ καταστατικοῦ, ὡς διαμορφῶται διὰ τῆς ὑποβαλλομένης πρὸς ἐγκρίσιν τροποποιήσεως ἢ συμπληρώσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἐσωτερικοὶ κανονισμοί.

1. Τὸ καταστατικόν τοῦ σωματείου δύναται νὰ προβλέπη τὴν διὰ κανονισμῶν, ἐγκρινομένων ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν, ρύθμισιν θεμάτων ἀναγομένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν τοῦ σωματείου.

2. Ἀντίγραφον τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κανονισμῶν κατατίθεται ἀμελλητί εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ πρωτοδικείου τῆς ἔδρας τοῦ σωματείου, συντασσομένης σχετικῆς ἐκθέσεως.

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν κανονισμῶν τούτων ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω καταθέσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἐπωνυμία σωματείου.

1. Ἡ ἐπωνυμία τοῦ σωματείου δεῖν νὰ εἶναι διάφορος τῆς ἐπωνυμίας ἄλλου σωματείου ἐπιδιώκοντος τὸν αὐτὸν ἢ τοὺς αὐτοὺς ἢ παρεμφερεῖς σκοποὺς καὶ ἐδρεύοντος ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ πρωτοδικείου.

2. Ἐμβλήματα καὶ σήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἐμβλήματα τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, ὁ τίτλος πάσης κρατικῆς ἢ δημοκρατικῆς ἀρχῆς, ἢ ὀνομαστία ἀντιβαίνουσαι εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐπωνυμία σωματείου.

Ἄρθρον 7.

Τήρησις φακέλλων.

1. Παρ' ἐκάστῳ πρωτοδικεῖῳ τηρεῖται εἰδικὸς φάκελλος δι' ἕκαστον σωματεῖον, ἐν ᾧ κατατίθενται, μερίμνη τῆς διοικήσεως αὐτοῦ: α) τὸ καταστατικόν μετὰ πάσης τροποποιήσεως ἢ συμπληρώσεως αὐτοῦ κωδικοποιημένον εἰς ἐνιαῖον κείμενον, β) οἱ τυχόν ὑπάρχοντες κανονισμοὶ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας αὐτοῦ, γ) ὁ ἐγκρινόμενος ἰσολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς ἐκάστου ἔτους καὶ δ) πῖναξ τῶν μελῶν τῆς ἐκάστοτε διοικήσεως αὐτοῦ, μετὰ τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς διευθύνσεως κατοικίας αὐτῶν.

2. Ἐπίσης εἰς τὸν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ φάκελλον τοῦ σωματείου κατατίθεται, μερίμνη τοῦ γραμματέως τοῦ πρωτοδικείου, ἀντίγραφον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ παρόντος ἀποφάσεως περὶ προσωρινῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ σωματείου.

3. Διαλυομένου τοῦ σωματείου δι' ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν ἢ τοῦ δικαστηρίου, ἀντίγραφον ταύτης ἐντάσσεται εἰς τὸν φάκελλον τοῦ σωματείου, ὅστις τίθεται εἰς τὸ ἀρχειῶν.

Ἄρθρον 8.

Μέλη σωματείου.

1. Ἀνήλικοι ἄνω τῶν 18 ἐτῶν δύναται νὰ εἶναι μέλη σωματείου, πλὴν ἐὰν δὲν συναίνῃ ὁ πατήρ, ὁ ἐπίτροπος ἢ ὁ κηδεμὼν καὶ ἀναγγείλῃ τοῦτο ἐγγράφως πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ σωματείου.

2. Ἐφ' ὅσον ὑπὸ τῆς ἰσχυροῦς νομοθεσίας ὁ ἀνήλικος θεωρεῖται, ὡς πρὸς ὠρισμένας σχέσεις ἢ ὑπὸ ὠρισμένην ιδιότητα, ἱκανὸς πρὸς δικαιοπραξίαν, δύναται νὰ μετέχη ἐλευθέρως σωματείου τοῦ ὁποίου οἱ σκοποὶ συνάπτονται πρὸς τὰς ἀνωτέρω σχέσεις ἢ ιδιότητας.

3. Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις σωματείου, ἀπαιτεῖται ὅπως τὸ μέλος ἔχη ἐκπληρώσει ἀπάσας τὰς ἐκ τοῦ καταστατικοῦ οικονομικὰς ὑποχρεώσεις του πρὸς τὸ σωματεῖον.

4. Δὲν δύναται νὰ εἶναι μέλος σωματείου ὁ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου στερηθεὶς τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθερίας ἰδρύσεως συνεταιρισμῶν ἢ ἐνώσεων προσώπων καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ στέρησις αὐτῆ.

Ἄρθρον 9.

Πειθαρχικαὶ κυρώσεις.

1. Οἱ λόγιοι καὶ προϋποθέσεις ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν κυρώσεων κατὰ μελῶν τοῦ σωματείου ἢ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ διὰ παραβάσεις τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ, ἢ διαδικασία ἐπιβολῆς καὶ τὰ εἶδη τῶν κυρώσεων τούτων, ὡς καὶ τὰ ἀρμόδια πρὸς τοῦτο ὄργανα, καθορίζονται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ.

2. Πᾶσα δι' ὑπαίτιου πράξεως ἢ παραλείψεως μέλους τοῦ σωματείου ἢ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ παράβασις τῶν διατάξεων τῆς περὶ σωματείων νομοθεσίας ἀποτελεῖ ὁπωσδήποτε, ἀνεξαρτήτως τῆς τυχόν προβλεπομένης ποινικῆς διώξεως ἢ ἄλλης νομικῆς κυρώσεως, πειθαρχικὴν παράπτωμα ἐναντι τοῦ σωματείου, ἐπισφῶρον πειθαρχικῆς κυρώσεως δυναμένης νὰ ἐξιγῆθῃν καὶ μέχρις ἀποβολῆς τοῦ ὑπαίτιου ἐκ τοῦ σωματείου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζόμενα.

3. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀποβολῆς μέλους ἐκ τοῦ σωματείου ἢ ἐκ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ διὰ πειθαρχικούς λόγους δύναται νὰ ἀσκηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 88 τοῦ Ἀστικού Κώδικος προσφυγή.

Ἄρθρον 10.

Διοικήσις σωματείου.

Ἡ διοικήσις τοῦ σωματείου ἀποτελεῖται ἀποκλειστικῶς ἐκ προσώπων ἐχόντων πλήρη ἰκανότητα πρὸς δικαιοπραξίαν.

Ἄρθρον 11.

Κωλύματα συμμετοχῆς εἰς διοικήσιν.

1. Ἀποκλείεται τῆς διοικήσεως μέλος τοῦ σωματείου στερηθὲν αὐτεδικαιῶς ἢ κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ στέρησις.

2. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ προβλέπῃ εἰδικώτερα προσόντα διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν μελῶν τοῦ σωματείου εἰς τὴν διοικήσιν.

Ἄρθρον 12.

Ἐκπτώσις διοικήσεως.

1. Εἰς περιπτώσεις παραβάσεως τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ ἢ ἐκτροπῆς ἐκ τῶν σκοπῶν τούτου, ἡ ἐποπτεύουσα ἀρχὴ δύναται νὰ αἰτήσῃ παρὰ τοῦ πρωτοδικείου ὡς κηρύττει, ἐκπτώσιν τὴν διοικήσιν καὶ διερίξῃ προσωρινὴν τοιαύτην, ἥτις ἐντὸς τῆς τασσαμένης ὑπὸ τῆς περὶ ἐκπτώσεως δικαστικῆς ἀποφάσεως προθεσμίας ὑποχρεοῦται νὰ συγκαλέσῃ συνέλευσιν τῶν μελῶν πρὸς ἐκλογὴν νέας διοικήσεως.

2. Κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, αἰτήσῃ τῆς ἐποπτεύουσας ἀρχῆς, κηρύσσονται ἐκπτώτα τῆς ἰδιότητος τῶν καὶ μέλη τῆς διοικήσεως ἀντικαθιστώμενα κατὰ τὰ ἐν τῷ καταστατικῷ ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 13.

Θητεία διοικήσεως.

1. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως σωματείου ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ μὴ θυμαμένη νὰ ὑπερβῇ ἐκάστοτε τὴν πενταετίαν.

2. Ὁ χρόνος τῆς θητείας τῆς διοικουμένης προσωρινῆς διοικήσεως ὀρίζεται ἐν συναρτήσει πρὸς τὸν ἀναγκαζοῦντα διὰ τὴν ἀνάδειξιν αἰρετῆς διοικήσεως. Πάντως ὁ χρόνος οὗτος δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 14.

Διαχειρίσις ἐπείγουσῶν ὑποθέσεων.

Μέχρι τοῦ διορισμοῦ ἢ ἐκλογῆς νέας διοικήσεως καὶ ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων τῆς, ἡ παλαιὰ διοίκησις ἐξακολουθεῖ διαχειρίζομένη τὰς ἐπείγουσας ὑποθέσεις τοῦ σωματείου.

Ἄρθρον 15.

Περιορισμοὶ μελῶν διοικήσεως.

1. Μέλη τῆς διοικήσεως σωματείου, δὲν δύναται νὰ παρέχουν ἐπ' ἀμοιβῇ ἐξηρητημένην ἐργασίαν ἢ νὰ συνάπτουν μετ' αὐτοῦ συμβάσεις συναπαγομένους τὴν λήψιν ἀμοιβῆς διὰ προσφορὰν πάσης φύσεως ἄλλων ὑπηρεσιῶν ἢ ἀποβλεπούσας εἰς τὴν ἐπίτευξιν κέρδους διὰ τῆς ἀναλήψεως ἔργου, προμηθείας, ἢ αἰασθήσασιν ἄλλης παροχῆς πρὸς τὸ σωματεῖον.

2. Ἐπιβαλλομένων τῶν περὶ ἐντολῆς διατάξεων τοῦ Ἀστικού Κώδικος ὡς πρὸς τὰς δαπάνας τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως, ταῦτα δικαιοῦνται ἀποκλιμακώσασθαι δι' ἡμερησίαν λόγῳ ἀπασχολήσεως τῶν εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ σωματείου, ἐφ' ὅσον τούτο προβλέπεται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 16.

Πόροι, οἰκονομικὴ διαχειρίσις.

1. Ἐκαστον σωματεῖον τηρεῖ παρὰ Τραπεζῆν λογαριασμὸν, παρ' ᾧ κατατίθεται πᾶν ταμειακὸν ὑπόλοιπον ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

2. Ὁ τρόπος κινήσεως τοῦ λογαριασμοῦ καὶ τὰ τηρούμενα ὑφ' ἐκάστου σωματείου βιβλία καθορίζονται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 17.

Οἰκονομικὸς ἔλεγχος.

1. Ὁ ἔλεγχος τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν σωματείων, ἀναφερόμενος εἰς πάντα τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα καὶ τὰς πηγὰς αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς τὰς πραγματοποιηθείσας δαπάνας, διενεργεῖται κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ καταστατικοῦ.

2. Ὁ ἰσολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς ἐκάστου ἔτους, ὡς καὶ ἡ ἐκθεσις τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλονται ὑποχρεωτικῶς, πρὸς ἔγκρισιν, εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν μελῶν, ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 18.

Κτῆσις καὶ ἐκμετάλλευσις περιουσίας.

1. Ἡ παρὰ σωματείου ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας κτῆσις ἀκινήτων ἢ κινήτων σημαντικῆς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ καταστατικοῦ, ἀξίας γίνεται πάντοτε μετ' ἔγκρισιν τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν.

2. Ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς περιουσίας τοῦ σωματείου δὲν δύναται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν νὰ συνεπάγῃται τὴν ἀνάμειξιν αὐτοῦ εἰς κερδοσκοπικὴν ἐπιχείρησιν.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ παρὰ τοῦ σωματείου λήψις προμηθείας κατὰ τὴν διενέργειαν τῶν πράξεων ἐκμεταλλεύσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 19.

Διάθεσις περιουσίας.

Ἡ περιουσία τοῦ σωματείου δὲν δύναται νὰ διατίθῃται διὰ σκοποῦς διαφόρους τῶν ἐν τῷ καταστατικῷ προβλεπόμενων.

Ἄρθρον 20.

Κληρονομίαι, κληροδοσίαι, δωρεαί.

1. Κληροδοσίαι καὶ δωρεαί ὑπὸ τὸν τρόπον γίνονται δεκταί μετ' ἔγκρισιν τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν, παρεχομένης διὰ πλειοψηφίας τοῦ ἡμίσεος τοῦλάχιστον τῶν μελῶν τοῦ σωματείου.

2. Κληρονομίαι καταλειπόμεναι εἰς σωματεῖον γίνονται δεκταί πάντοτε ἐπ' ὠφελείᾳ ἀπογραφῆς.

3. Κληρονομίαι, κληροδοσίαι, δωρεαί ὑπὲρ σωματείου ἐπὶ ὠρισμένῳ σκοπῷ, τελοῦν ὑπὸ ἰδιαιτέραν διαχειρίσιν ἐντὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ σωματείου, αἱ τυχόν δὲ πρόσδοι, αἱ προσερχόμεναι ἐξ αὐτῶν διατίθενται ἀποκλειστικῶς κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ δωθέντος ἢ τοῦ δωρητοῦ τεθέντας ὅρους.

4. Αἱ δωρεαί πρὸς σωματεῖον γίνονται ἐπωνύμως.

Ἄρθρον 21.

Διάλυσις.

Σωματεία: α) τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς ἢ ἡ θράσις στρέφεται κατὰ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τοῦ Κράτους ἢ τοῦ πολιτεύματος ἢ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος ἢ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους ἢ τῶν πολιτικῶν καὶ ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν καὶ β) ἐπιδιώκοντα σκοπὸν διόφρον τοῦ ἐν τῷ καταστατικῷ ὀριζομένου, ἢ ἂν ὁ σκοπὸς ἢ ἡ λειτουργία τῶν ἀπέβησαν παράνομοι ἢ ἀνήθικοι ἢ ἀντίθετοι πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν, διαλύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 22.

Προσωρινὴ ἀναστολὴ λειτουργίας.

1. Ὑποβληθείσης αἰτήσεως περὶ διαλύσεως σωματείου, κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ παρόντος ὁ πρόεδρος πρωτοδικῶν δέ-

νται, ἐφ' ὅσον συντρέχουν σοβαροὶ λόγοι καὶ ζητηθῆ ὑπὸ τοῦ ὑποβιβάζοντος τὴν αἵτησιν περὶ διαλύσεως, νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀναστολὴν λειτουργίας τοῦ σωματείου, μέχρις ἐκδόσεως τελεσιθδικίου ἀποφάσεως.

2. Ἄμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἀναστολέουσας τὴν λειτουργίαν τοῦ σωματείου ἀποφάσεως ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐνέργεια τῆς διοικήσεως ἢ τῶν μελῶν ἀναφερομένη εἰς τοὺς καταστατικούς σκοποὺς τοῦ σωματείου.

3. Ἐπιτρέπεται πάντως ἡ διενέργεια πράξεων διαχειρίσεως τῶν ἐπείγουσων ὑποθέσεων τοῦ σωματείου πλὴν τῆς ἐκποιήσεως ἀκινήτων.

Ἄρθρον 23.

Συντέλειαι ἐκουσίας διαλύσεως.

1. Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ σωματείου περὶ διαλύσεως αὐτοῦ κοινοποιεῖται, μερῆμνη τοῦ προέδρου τῆς συνελεύσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς, εἰς τὸ ἀρμόδιον πρωτοδικεῖον πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 78 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος βιβλίον καὶ ἐνημέρωσιν τοῦ σχετικοῦ φακέλλου, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐποπτεύουσαν ἀρχήν.

2. Ἡ διάλυσις ἐπέρχεται ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐγγραφῆς τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 24.

Ἐκκαθάρισις.

1. Ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐκκαθαρίσεως σωματείου, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ἔτους. Παράτασις τούτου ἐπὶ τρίμηνον εἶναι δυνατὴ μόνον ἐφ' ὅσον συντρέχουν σοβαροὶ λόγοι κατὰ τὴν περὶ τούτου κρίσιν τοῦ πρωτοδικείου.

2. Ὁ ἐκκαθαριστὴς ὑποχρεοῦται, ὅπως, μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ἔργου του, ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἐποπτεύουσαν ἀρχὴν ἐκθεσιν περὶ τῶν ἐνεργειῶν του πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας τοῦ σωματείου.

Ἄρθρον 25.

Τύχη περιουσίας.

1. Τὸ μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας διαλυθέντος σωματείου δύναται νὰ περιέρχεται εἰς ἕτερον σωματεῖον τοῦ αὐτοῦ ἢ συναφοῦς σκοποῦ ἢ εἰς τὴν ἑνωσιν σωματείων τῆς ὁποίας τὸ διαλυθὲν ἀποτελεῖ ἢ ἐδικαιοῦτο νὰ ἀποτελῇ μέλος. Περὶ τῆς τοιαύτης διαδοχῆς ἀποφασίζῃ τὸ πρωτοδικεῖον τῆς ἕδρας τοῦ διαλυθέντος σωματείου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ πρὸς ὃ ἡ μεταβίβασις τῆς περιουσίας σωματείου ἢ ἑνωσις ἀπαδέχεται ταύτην.

2. Ὅσακις διὰ κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς κατελείφθῃ περιουσία πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἐκ τῶν προσόδων αὐτῆς τῶν σκοπῶν τοῦ σωματείου, διαλυομένου τούτου, ἡ περιουσία, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ περὶ διαδόσεως αὐτῆς πράξει δὲν ὀρίζεται ἄλλως, διατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου πρὸς ἐξυπηρέτησιν παρεμφεροῦς σκοποῦ.

Ἄρθρον 26.

Ἐποπτεία περιεχόμενον καὶ ὄργανα.

1. Ἡ ἄσκησις ἐποπτείας τῆς Διοικήσεως ἐπὶ τῶν σωματείων συνίσταται εἰς τὴν ἐπίβλεψιν τῆς δράσεως τῶν ὀργάνων αὐτῶν καὶ εἰς τὴν λήψιν τῶν κατὰ νόμον μέτρων, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τὴν τήρησιν τοῦ νόμου καὶ τοῦ καταστατικοῦ.

2. Ἡ ἐποπτεία ἀνήκει εἰς τὸν Ἵπουργόν, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ σκοπὸς τοῦ σωματείου, ὁ συνδεόμενος πρὸς τὴν κατὰ περίπτωσιν ἐποπτευομένην δραστηριότητα αὐτοῦ (ἀνωτέρα ἐποπτικὴ ἀρχή), ἀσκεῖται δὲ ἐφ' ὅσον ἐν τῷ παρόντι δὲν ὀρίζεται εἰδικῶς ἄλλως, ὑπὸ τοῦ νομάρχου τῆς ἕδρας τοῦ σωματείου (ἐποπτεύουσα ἀρχή). Κατ' ἐξαιρέσιν, ἀμέσως ἐποπτεύουσα ἀρχὴ εἶναι ὁ Ἵπουργός ἐὰν ἡ λειτουργία τοῦ σωματείου ἢ τῆς ἐνώσεως ἐκτείνεται εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς νομοῦς.

3. Κατὰ πάσης πράξεως ἀσκήσεως ἐποπτείας τοῦ νομάρχου, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Ἵπουργοῦ διὰ παράδοσιν νόμου.

Ἄρθρον 27.

Διαδικασία ἐποπτείας.

1. Ἡ ἐποπτεύουσα ἀρχὴ ἐνημεροῦται ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑποβαλλομένων αὐτῇ στοιχείων, δυναμένη νὰ ζητήσῃ τὴν παροχὴν διευκρινίσεων ἢ συμπληρωματικῶν πληροφοριῶν ἐπὶ τούτων. Δικαιοῦται ἐπίσης, ὅπως προβαίη εἰς ἔλεγχον τῆς πληρότητος τῶν στοιχείων του κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος φακέλλου, διατάσσουσα τὴν συμπλήρωσιν τούτων, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

2. Εἰς περίπτωσιν παρανόμου ἐνεργείας ἢ λήψεως παρανόμου ἀποφάσεως ὑπὸ ὀργάνου τοῦ σωματείου, ἡ ἐποπτεύουσα ἀρχὴ δικαιούται νὰ ἀπευθύνῃ συστάσεις πρὸς τὴν διοίκησιν τούτου ἢ νὰ ἀσκήσῃ εὐθείως τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου παρεχόμενα αὐτῇ μέσα, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς νομιμότητος καὶ τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ σωματείου.

Ἄρθρον 28.

Ἐνημέρωσις ἐποπτεύουσας ἀρχῆς.

Ἡ διοίκησις ἐκάστου σωματείου ὑποχρεοῦται ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἐποπτεύουσαν ἀρχήν: α) ἀντίγραφον τοῦ καταστατικοῦ ὡς καὶ τῶν τροποποιήσεων ἢ συμπληρώσεων αὐτοῦ, μετὰ τῆς σχετικῆς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης, β) ἀντίγραφον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 κανονισμῶν λειτουργίας, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως των ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν, γ) πίνακα τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως μετ' ἐκάστην συγκρότησιν ἢ μεταβολὴν αὐτῆς, περιέχοντα καὶ τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν διεύθυνσιν κατοικίας τούτων, ὡς καὶ ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τῶν ἀρχαιρεσιῶν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως ἢ μεταβολῆς καὶ δ) ἀντίγραφον τοῦ ἐγκεκρημένου ἰσολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ ἐκάστης διαχειριστικῆς χρήσεως, ὡς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 ἐκδόσεως τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν ἐγκρίσεως των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΕΝΩΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Ἄρθρον 29.

Ἔννοια.

1. Πλείονα σωματεία δύναται νὰ συγκροτοῦν πρωτοβάθμιον ἑνώσιν πρὸς ἐπιδίωξιν τῶν κοινῶν αὐτῶν σκοπῶν.

2. Πλείονες ἐνώσεις σωματείων δύναται νὰ συγκροτοῦν δευτεροβάθμιον ἑνώσιν πρὸς ἐπιδίωξιν τῶν γενικωτέρων κοινῶν αὐτῶν σκοπῶν.

3. Ἡ πρωτοβάθμιος ἢ δευτεροβάθμιος ἑνώσις συνιστᾶται καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ σωματεία, ἀποκτᾶ δὲ ἰδίαν προσωπικότητα ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 30.

Σχέσεις σωματείων καὶ ἐνώσεων.

1. Πρωτοβάθμιοι καὶ δευτεροβάθμιοι ἐνώσεις σωματείων ἐκπροσωποῦν μόνον τὰ εἰς τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐκουσίως ὑπαχθέντα σωματεία.

2. Τὰ μετέχοντα πρωτοβαθμίου ἐνώσεως σωματεία, ὡς καὶ αἱ πρωτοβάθμιοι ἐνώσεις αἱ μετέχουσαι δευτεροβαθμίου τοιαύτης, διατηροῦν τὴν διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν αὐτῶν αὐτοτέλειαν, ἀλλ' εἰς τὰς ἐναντί τῆς ἧς μετέχουν ἐνώσεως σχέσεις αὐτῶν διέπονται ὑπὸ τῶν καταστατικῶν διατάξεων τῆς τελευταίας.

Άρθρον 31.

Ανάλογος εφαρμογή διατάξεων.

Αι διατάξεις του κεφαλαίου Α' του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και επί των κατά το άρθρον 29 ενώσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΕΝΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Άρθρον 32.

Έννοια.

1. Πρόσωπα, φυσικού ή και άθλήλου αριθμού, συνενούμενα κατά τρόπον όπωσδήποτε μόνιμον εις ώργανωμένην δραστηριότητα προς προβολήν ζητημάτων κοινού ενδιαφέροντος ή επιδιώξιν κοινών σκοπών, στερούνται νομικής προσωπικότητας.

2. Τοιαύτας ενώσεις αποτελούν και οι επιδιώκοντες την σύστασιν σωματείου μέχρι της έγγραφης της έγκριούσης το καταστατικόν αποφάσεως του πρωτοδικείου εις το οικείον έμβλιον.

Άρθρον 33.

Κήρυξις της ένωσης ως παρανόμου και διάλυσις αυτής.

1. Έάν ή αναπτυσσομένη υπό της ένώσεως δράσις στρέφεται κατά της εδαφικής απειριότητος του Κράτους ή του πολιτεύματος ή του κοινωνικού καθεστώτος ή της ασφαλείας του Κράτους ή των πολιτικών και άτομικών ελευθεριών των πολιτών, ή αντίκειται προς διατάξεις δημοσίας τάξεως ή γενικού συμφέροντος, δύναται να ζητηθή υπό της άρχής ή παντός έχοντος έννομον συμφέρον ή δι' αποφάσεως του πρωτοδικείου κήρυξις της ένωσης ως παρανόμου και ή διάλυσις αυτής. Το πρωτοδικείον, κηρύσσει την ένωσιν παρανόμον, διαλύει αυτήν και άπαγορεύει πάσαν σχετικήν δραστηριότητα αυτής.

2. Άρμόδιον πρωτοδικείον, κρίνει κατά τας διατάξεις περί έκουσίας δικαιοδοσίας του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας, είναι το πρωτοδικείον της περιφερείας, εις ήν άναπτύσσεται ή δράσις της ένωσης. Έάν ή δράσις άναπτύσσεται καθ' άπασαν την Έπικράτειαν, άρμόδιον καθίσταται το πρωτοδικείον Άθηνών. Έάν ή δράσις είναι έντεταπισμένη εις ώρισμένας περιοχάς της Έπικρατείας, άρμόδιον καθίσταται το πρωτοδικείον της περιοχής ένθα κατά κύριον λόγον εκδηλούται ή δράσις.

3. Εις την δίκην περι χαρακτηρισμού δραστηριότητος της ένωσης ως παρανόμου και διαλύσεως ταύτης δύναται να παρεμβή πās συμμετέχων εις την έν λόγω δραστηριότητα, προς υποστήριξιν της νομιμότητος της δράσεως και των σκοπών της ένωσης.

4. Η κηρύττουσα την ένωσιν παρανόμον και διαλύουσα ταύτην άπόφασις του πρωτοδικείου δημοσιεύεται έν περιλήψει διά του τύπου, εις δύο τουλάχιστον ήμερησίας εφημερίδας της πρωτευούσης.

5. Πās έχων, κατά την παράγραφον 3, δικαίωμα παρεμβάσεως εις την δίκην και μη παρεμβάς, ούδ' κληθείς κατά τας διατάξεις του άρθρου 794 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας, δύναται να άσκηση κατά της κηρυττούσης παρανόμον και διαλύσεως την ένωσιν άποφάσεως τριτανασκοπήν, έντός μηνός από της διά του τύπου δημοσιεύσεως της άποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 34.

Ψευδής θεαίωσις ή άπόκρυψις γεγονότων.

Μέλη της διοικήσεως, έλεγκται και εκκαθαρισταί σωματείων, έν γνώσει και εκ προθέσεως θεαίωοντες ψευδή γεγο-

νότα περι της περιουσίας αυτού ή άποκρύπτοντες γεγονότα άφορώντα εις την κατάσταση των ισολογισμών και της περιουσίας αυτού, εις εκθέσεις προς την συνέλευσιν ή ένώπιον πάσης άρχής, τιμωρούνται διά ποινής φυλακίσεως ή χρηματικής μέχρι δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών ή και δι' άμφοτέρων των ποινών τούτων.

Άρθρον 35.

Άλλοίωσις πρακτικών.

Μέλη της διοικήσεως σωματείου συντάσσοντα, έν γνώσει και εκ προθέσεως, πρακτικά θεαίωοντα γεγονότα άλλοις των πράγματι λεχθέντων ή γενομένων έν συνεδριάσει ή συνελεύσει, έφ' όσον ή τοιαύτη άλλοίωσις κρίνεται έχουσα ουσιώδη έπιρροήν επί των υποθέσεων του σωματείου, τιμωρούνται διά ποινής φυλακίσεως ή χρηματικής τοιαύτης μέχρι δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών ή δι' άμφοτέρων των ποινών τούτων.

Άρθρον 36.

Παραβάσεις διατάξεων του παρόντος.

Έπί έγκλήσει της έποπτεούσης άρχής ή παντός έχοντος έννομον συμφέρον τιμωρούνται διά ποινής φυλακίσεως ή διά χρηματικής τοιαύτης μέχρι πενήκοντα χιλιάδων (50.000) δραχμών, ή δι' άμφοτέρων των ποινών τούτων, τά μέλη της διοικήσεως σωματείου τά παραβαίνοντα τας διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 15 ή τελούντα πράξιν δι' ήν, κατά τὰ άρθρα 12 παρ. 1 και 21 του παρόντος, δύναται να επέλθη έκπτώσις της διοικήσεως ή διάλυσις του σωματείου.

Άρθρον 37.

Άνάπτυξις δραστηριότητος μετά την διάλυσιν.

Έν περιπτώσει διαλύσεως σωματείου κατά το άρθρον 21 του παρόντος, επιβάλλεται ποινή φυλακίσεως και χρηματική τοιαύτη μέχρι πενήκοντα χιλιάδων δραχμών, ή ή έτέρα των ποινών τούτων, εις εκείνους όστινες, συνεχίζοντες την δράσιν του διαλυθέντος σωματείου ή άνασυνιστώντες το διαλυθέν σωματείου, προβαίνουν εις την ένέργειαν πράξεων, έξ εκείνων, αίτινες έδωκαν άφορμήν προς διάλυσιν του σωματείου. Η άνάπτυξις ήγετικής δραστηριότητος κατά τας άνωτέρω περιπτώσεις άποτελεί έπιβαρυντικήν περίστασιν.

Άρθρον 38.

Δράσις μετά την διάλυσιν ένωσης προσώπων.

1. Η, μετά την τελεσιδικίαν της κατά τὰ έν άρθρω 33 άποφάσεως περι διαλύσεως της ένωσης και άπαγορεύσεως πάσης δραστηριότητος αυτής υπό του δικαστηρίου, συνέχισις συμμετοχής εις τοιαύτην δραστηριότητα, ως και ή άνάπτυξις ήγετικής πρωτοβουλίας προς τούτο, τιμωρούνται, ή μόν πρώτη διά ποινής φυλακίσεως ή διά χρηματικής ποινής μέχρι πενήκοντα χιλιάδων (50.000) δραχμών, ή δε δεύτερα διά ποινής φυλακίσεως τουλάχιστον έξ (6) μηνών και στερήσεως των πολιτικών δικαιωμάτων.

2. Έάν ή έν τη προηγουμένη παραγράφω δραστηριότης ένεχη καθ' έαυτήν τά στοιχεία ίδιου ποινικού άδικήματος διώκεται και τιμωρείται κατά τας σχετικές περι ταύτης ποινικές διατάξεις. Εις την περίπτωσην όμως ταύτην ή εκδήλωσις της κατά την προηγουμένην παράγραφον ήγετικής πρωτοβουλίας άποτελεί έπιβαρυντικήν περίστασιν κατά την έπιμέτρησιν της ποινής.

Άρθρον 39.

Αι ποιναι πάντων των έν τῷ παρόντι Νομοθετικῷ Διατάγματι προδλεπομένων έγκλημάτων επιβάλλονται, έφ' όσον κατ' άλλην τινά ποινικήν διάταξιν ή πράξις δέν τιμωρείται. βαρύτερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

(5)

ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 40.

Άρμόδιον δικαστήριον.

Όπου του παρόντος αναφέρεται ως αρμόδιον δικαστήριον επί ώρισμένου θέματος τὸ πρωτοδικεῖον, νοεῖται τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον τῆς ἔδρας τοῦ σωματείου, πλην τῆς περιπτώσεως τῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 22 παρ. 1 καθ' ἣν ἀρμόδιος τυγχάνει ὁ πρόεδρος πρωτοδικῶν.

Άρθρον 41.

Προσαρμογὴ καταστατικῶν.

1. Ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος πᾶν ὕφιστάμενον σωματεῖον, τὸ καταστατικὸν τοῦ ὁποίου δὲν τελεῖ ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὸν νόμον τοῦτον, ὑποχρεῖται ὡς τροποποίησιν τὸ καταστατικὸν ἵνα τοῦτο προσάρμοσθῇ καὶ τελῇ ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ὡς ἄνω τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν λαμβανόμενης δι' ἀπλῆς πλειονοψηφίας τῶν παρόντων καὶ ἐγκρινόμενης κατὰ τὰς ὁρὰς τοῦ άρθρου 4 τοῦ παρόντος.

Άρθρον 42.

Σύστασις νέων σωματείων.

1. Τὸ καταστατικὸν σωματείων, συστατικῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς οὐσιαστικῆς ἰσχύος αὐτοῦ, δεῖν νὰ εἶναι συμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τοῦτου.

2. Θέματα τῶν ὁποίων ἡ ρύθμισις εἶναι, συμφώνως πρὸς τὴν προϊσχύσαν νομοθεσίαν, διάφορος, ἀντιμετωπίζονται ἐν τῷ καταστατικῷ διὰ προσωρινῶν διατάξεων, καθιστημένων αὐτοδικαίως ἀνισχύρων ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς οὐσιαστικῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Άρθρον 43.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Πᾶσα διάταξις νόμου ἀντικείμενη πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ἀναφερομένη εἰς θέματα ρυθμιζόμενα ὑπ' αὐτοῦ καταργεῖται.

Άρθρον 44.

Ἐναρξίς ἰσχύος.

Τὸ παρὸν Ν. Δ) γίγναι τίθεται ἐν ἰσχύϊ μετὰ ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐδωροῦθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 796

Περὶ τῆς ἀσκήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Συντάγματος δικαιώματος τοῦ ἀναφέρεσθαι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιεν καὶ διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι.

Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Συντάγματος δικαιώματος τοῦ ἀναφέρεσθαι πρὸς τὰς ἀρχὰς ἀπολαύου, ἀνεξαρτήτως ἰθαγενείας, πάντα τὰ φυσικὰ καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα.

Άρθρον 2.

Ἐννοια τῆς ἀναφορᾶς.

1. Ἀναφορά, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος, θεωρεῖται ἐγγράφον διαλαμβάνον αἰτιάσεις κατὰ ἐνεργείας ἢ παραλείψεως ἀρχῆς τινος ἢ ὀργάνου αὐτῆς, πλην τῶν ἀφαιρούσων εἰς κυβερνητικὰς πράξεις, καὶ περιέχον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως αἰτησίαν περὶ ἐπανορθώσεως ἢ ἀποτροπῆς ἡθικῆς ἢ ὑλικῆς βλάβης.

2. Δὲν θεωρεῖται ὅπωσδήποτε ἀναφορά:

- α) αἰτήσεις περὶ παροχῆς ἀπλῶν πληροφοριῶν,
- β) ἐνδίκον μέσον ἢ διαδικαστικὴ πρᾶξις ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου,
- γ) ἐνδικοφανῆς προσφυγὴ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ νόμου.

Άρθρον 3.

Προϋποθέσεις ὑποβολῆς ἀναφορᾶς.

1. Ἡ ἀναφορὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν ἀρμόδιαν ἀρχὴν ἢ τὴν προϊσταμένην αὐτῆς ἢ τὴν νόμῳ ἐποπτεύουσαν ταύτην, δύναται δὲ νὰ ὑποβάλληται δι' οἰουδήποτε προσφύρου μέσου.

2. Ἡ ἀναφορὰ δεόν ὅπως:

- α) εἶναι συντεταγμένη εἰς τὴν ἐλληνικὴν καὶ ὑπογεγραμμένη νομίμως,
- β) περιέχῃ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ὄνομα πατρός, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν διεύθυνσιν κατοικίας, τὰ στοιχεῖα τῆς ἀτυνομικῆς ταυτότητος ἢ, ἐλλείψει τοιαύτης, τὰ στοιχεῖα τοῦ διαβατηρίου ἢ ἐτέρου ἐπιστήμου ἐγγράφου, παραστατικοῦ τῆς ταυτότητος τοῦ ἀναφερομένου καὶ τοῦ ὑπογράφοντος, προκειμένου δὲ περὶ νομικοῦ προσώπου, τὴν νομικὴν μορφήν, τὴν ἐπωνυμίαν, τὴν ἔδραν καὶ τὴν νόμιμον αὐτοῦ ἐκπροσώπησιν,
- γ) φέρῃ τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τέλη χαρτοσήμου ἢ ἄλλα ἐνσημα.

Άρθρον 4.

Ὑποχρέωσις τῆς ἀρχῆς.

1. Ἀμα τῇ λήψει τῆς ἀναφορᾶς, ἢ πρὸς ἣν αὕτη ἀπευθύνεται ἀρχὴ ὑποχρεοῦται ὅπως ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῆς, ἀπάντησιν δὲ ἐγγράφως καὶ ἠτιολογημένως πρὸς τὸν ἀναφερόμενον ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαιῶν πρὸς τοῦτο χρονικοῦ διαστήματος, μὴ δυναμένου πάντως νὰ ὑπερβῇ τὰς τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς περιελύσεως τῆς ἀναφορᾶς εἰς αὐτήν.

2. Ἐὰν ἡ ἀναφορὰ περιῆλθεν εἰς ἀναρμόδιαν ἀρχὴν, αὕτη ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, διαβιβάσῃ ταύτην εἰς τὴν ἀρμόδιαν ἀρχὴν καὶ ἀνακοινώσῃ τοῦτο εἰς τὸν ἀναφερόμενον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ προθεσμία τῆς προηγουμένης παραγράφου ἄρχεται ἀφ' ἧς περιῆλθεν ἡ ἀναφορὰ εἰς τὴν ἀρμόδιαν ἀρχὴν.

3. Ἡ εἰς ἣν περιῆλθεν τὸ πρῶτον ἡ ἀναφορὰ ἀρμόδια ἀρχὴ δύναται, δι' ἀποφάσεως αὐτῆς ἀνακοινουμένης εἰς τὸν ἀναφερόμενον, νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν τῆς παρ. 1, μέχρι τριάκοντα εἰσέτι ἡμέρας, προκειμένου περὶ ὑποθέσεων κοινῆς ἀρμοδιότητος πλειόνων ὑπηρεσιῶν ἢ ἀπαιτουσῶν ἰδιαίτεραν μελέτην ἢ συγκέντρωσιν στοιχείων.

Άρθρον 5.

Πειθαρχική δίωξις τών υποχρέων υπαλλήλων.

Ἡ ὑπὸ τοῦ υποχρέου υπαλλήλου παράβασις τών διατάξεων τοῦ παρόντος συνιστᾷ, ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς καὶ ἀστικῆς εὐθύνης αὐτοῦ, πειθαρχικὸν ἀδίκημα δυνάμενον ἐν ὑποτροπῇ νὰ ἐπισύρῃ καὶ τὴν ποινὴν τῆς ὀριστικῆς παύσεως.

Άρθρον 6.

Δίωξις τοῦ ἀναφερομένου.

1. Ποινικὴ δίωξις κατὰ τοῦ ἀναφερομένου ἐνεκα ἀξιοποίνων πράξεων τελουμένων διὰ τῆς ἀναφορᾶς ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασιν τῆς ἀρχῆς.

2. Πειθαρχικὴ δίωξις κατὰ τοῦ ἀναφερομένου υπαλλήλου, ἐνεκα πειθαρχικῶν ἀδικημάτων τελουμένων διὰ τῆς ἀναφορᾶς, ἀσπείνεται διὰ μεταγενεστέρως πράξεως ἐκείνης, δι' ἧς ἐγνωστοποιήθη αὐτῇ ἡ τελικὴ ἀπόφασις.

Άρθρον 7.

Ἄδεια τῆς ἀρχῆς.

Διὰ τὴν ποινικὴν ἢ πειθαρχικὴν δίωξιν τοῦ ἀναφερομένου, ἐνεκα ἀξιοποίνων πράξεων ἢ πειθαρχικῶν παραβάσεων τελουμένων διὰ τῆς ἀναφορᾶς, ἀπαιτεῖται ἄδεια τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, πρὸς ἣν ἀπευθύνεται ἡ ἀναφορά. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τών ἀρθρῶν 54, 55 καὶ 56 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

Άρθρον 8.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κ.α.ρχοῦνται ὁ Νόμος 149)1914, «περὶ τῆς εἰς ἀπάντησιν υποχρεώσεως τών δημοσίων ἀρχῶν ἐπὶ τών υποβαλλομένων αὐταῖς ἀναφορῶν», τὰ ἀρθρα 1, 2, 3 παρ. 4, ἀρθρον 4 παρ. 2 καὶ ἀρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 13)1967, «περὶ λήψεως μέτρων τινῶν περὶ ταχείας διεξαγωγῆς τών Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου», ὡς καὶ πᾶσα ἐτέρα διάταξις ἀναφερομένη εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος εἰδικῶς ρυθμιζόμενα θέματα καὶ ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τούτου.

Άρθρον 9.

Ἐναρξίς ἰσχύος.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΤΡ. ΖΑΠΗΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΥΛ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 797

Περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΣ

Άρθρον 1.

Τρόπος κηρύξεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

1. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἀκινήτων ἢ ἡ εἰς ἑάρος αὐτῶν σύστασις ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων, ἐφ' ὅσον αὐτὴ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου, διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν, κηρύσσεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου, ὡς ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς τοιαύτης ἀπαλλοτριώσεως, Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τών Οἰκονομικῶν. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ἀπαλλοτριώσεων μείζονος σημασίας, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τών Οἰκονομικῶν, ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις δύναται νὰ κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἢ ἐπιτροπῆς ἐξ Ὑπουργῶν, ὀριζομένης ὑπὸ τούτου. Ἡ ἀπόφασις περὶ κηρύξεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τών Οἰκονομικῶν, εἶναι δυνατὸς ὁ καθορισμὸς τρόπου μείζονος δημοσιότητος τών περὶ κηρύξεως τών ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων ἀποφάσεων, πρὸς μεγαλύτεραν διασφάλισιν τών συναλλαγῶν, ὡς καὶ τών συμφερόντων τών ἐνδιαφερομένων.

2. Αἱ πρὸς ἐφαρμογὴν σχεδίων πόλεων ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις, ὡς καὶ αἱ ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων τοιαῦται, κηρύσσονται κατὰ τὰς εἰδικὰς περὶ τούτων διατάξεις.

3. Αἱ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ δημοσίων ἐπιχειρήσεων ἢ κοινοφελῶν ἰδρυμάτων ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις ἀγροτικῶν ἀκινήτων κηρύσσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου. Ὁ νομάρχης, ἀντὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, δύναται νὰ προβαίη, διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, εἰς ἀπ' εὐθείας ἐξαγορὰν τοιούτων ἀκινήτων, ἐπὶ τιμήματι καθοριζομένῳ δι' ἐκθέσεως τών ἀρμοδίων οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ διευθυντοῦ γεωργίας, ἐκπροσωπῶν τὸ Δημόσιον κατὰ τὴν σύναψιν τῆς σχετικῆς συμβάσεως. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεων ἀστικῶν ἀκινήτων, κειμένων ἐντὸς τών, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἀνεῦ ἐγκριμένου σχεδίου πόλεως διαμορφωθέντων οἰκισμῶν, εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ ταύτην, ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐκθεσις συντάσσεται ὑπὸ τών ἀρμοδίων οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τών Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ τίθενται ἀνώτερα ὄρια ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα παράγραφος καὶ νὰ ρυθμίζεται πᾶσα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τών διατάξεων ταύτης. Ἡ παρούσα παράγραφος δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀκινήτων, κειμένων ἐντὸς τών, κατὰ τὸ ἀρθρον 14 τοῦ Ν.Δ. ἀπὸ 17.7.1923 «περὶ σχεδίων πόλεων, κωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ οἰκοδομῆς αὐτῶν», ζωνῶν περὶ τῶν ἐγκριμένων σχεδίων πόλεων.

4. Ἀρμόδιος νομάρχης πρὸς ἐφαρμογὴν τών διατάξεων τοῦ παρόντος, εἶναι ὁ τῆς περιφερείας, ἐν ἣ καίται τὸ ἀπαλλοτριούμενον ἀκίνητον ἢ τὸ μείζον μέρος αὐτοῦ.

Άρθρον 2.

Προϋποθέσεις κηρύξεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

1. Διὰ τὴν ἐκδοσιν ἀποφάσεως κηρύξεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀπαιτοῦνται: α) Κτηματολογικὸν διάγραμμα, εἰκονίζον τὴν ἀπαλλοτριωτέαν ἔκτασιν καὶ τὰς περιλαμβανόμενους ἐν αὐτῇ ἀκινήτους.

νομένας ἐπὶ μέρους ἰδιοκτησίας. β) Κτηματολογικὸς πίναξ, ἐμφαίνων τοὺς εἰκαζόμενους ἰδιοκτητὰς τῶν ἀπαλλοτριωμένων ἀκινήτων, τὸ ἐμβαδὸν ἐκάστου τούτων, ὡς καὶ πάντα τὰ κύρια προσδιοριστικὰ στοιχεῖα τῶν ἐπ' αὐτῶν υφισταμένων κατασκευῶν. Ἐπὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων, κηρυσσομένων κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις, τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ παρόντος, ἀπαιτοῦνται τὰ ὑπὸ τούτων ὀριζόμενα στοιχεῖα.

2. Διὰ τὴν κήρυξιν ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων πρὸς ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως ἔργων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας ἢ ἔργων θεραπείας ἐκτάκτων κοινωνικῶν ἀναγκῶν, ἀρκεῖ ἀπλοῦν διάγραμμα ὀριζοντιογραφίας, εἰκονίζον τὴν ἀπαλλοτριωτέαν ἔκτασιν, μετὰ μνείας ἐν τῇ ἀποφάσει κηρύξεως τῆς τοιαύτης ἀπαλλοτριώσεως περὶ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν λοιπῶν ὄρων ἢ προϋποθέσεων. Τὸ κτηματολογικὸν διάγραμμα καὶ ὁ κτηματολογικὸς πίναξ δεόν νὰ συνταχθῶν, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐντὸς προθεσμίας, ὀριζομένης διὰ τῆς ἀποφάσεως κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ μὴ ὑπερβαίνουσης τὸ ἐξάμηνον, δυναμένης νὰ παραταθῇ δι' ὁμοίας ἀποφάσεως ἐπὶ ἐν εἰσέτι τριμηνον. Τῆς προθεσμίας ταύτης παρερχομένης ἀπράκτου, ἢ ἀποφάσεως κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀνακληθεῖσα.

3. Ὁ νομεὺς ἢ κάτοχος κτημάτων, τῶν ὁποίων προπαρασκευάζεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπιτρέπη τὴν ἐπὶ τούτων ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαραιτήτων προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν, πρὸς καταμέτρησιν καὶ σύνταξιν τῶν διαγραμμάτων. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν τούτων δεόν νὰ μὴ παρακωλύη τὴν χρῆσιν καὶ κάρπωσιν τοῦ κτήματος. Ὁ βαρυνόμενος διὰ τῆς δαπάνης ἀπαλλοτριώσεως ὑποχρεοῦται εἰς ἀποκατάστασιν πάσης τυχόν ἐλάβης ἢ φθορᾶς, προερχομένης ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 3.

Περιεχόμενον τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἀκινήτου συνεπάγεται αὐτοδικαίως καὶ τὴν ἀπαλλοτριώσιν παντὸς ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχοντος κτίσματος, μονίμου κατασκευῆς, δένδρου ἢ φυτείας, ὡς καὶ πάντων τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 953 καὶ ἐπόμενα τοῦ Ἀστικού Κώδικος συστατικῶν τοῦ πράγματος, ἔστω καὶ ἂν ταῦτα δὲν περιελήφθησαν ρητῶς εἰς τὴν περὶ κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 4.

Μνεία δικαιούχων.

Τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀφορώσης εἰς τὸ πρᾶγμα, ἀνεξαρτήτως τοῦ προσώπου τοῦ μέχρι ταύτης κυρίου ἢ δικαιούχου αὐτοῦ, ἢ τυχόν ἐσφαλμένη ἀναγραφή τοῦ ὀνοματεπωνύμου τούτου ἢ καὶ ἡ πλήρης παράλειψις αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ τῶν κτηματολογικῶν πινάκων ἢ τῶν σχεδιαγραμμάτων, οὐδὲν εἰς τὴν κήρυξιν ταύτης.

Ἄρθρον 5.

Χρόνος κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

1. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις θεωρεῖται κηρυχθεῖσα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ κηρύξεως αὐτῆς ἀποφάσεως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

2. Αἰτήσεις ἀκωρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τῆς ἀποφάσεως κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἀσκουμένη ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, συζητεῖται τὸ ἐραδύτερον ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως αὐτῆς εἰς τὸν γραμματεῖα τούτου, ἢ δὲ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἀπόφασιν ἐκδίδεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κατὰ ζώνας καὶ ἀποζημιώσεις ἐπ' ἀντάλλαγματι.

1. Ἐπὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων ἢ ἔργων κοινῆς ὠφελείας, δύναται ν' ἀπαλλοτριούται ἔκτασις καὶ πλέον τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὸ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργον, ἐνεργουμένης πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ἀπαλλοτριώσεως κατὰ ζώνας.

2. Ἡ ἀπαλλοτριωμένη ἔκτασις περιλαμβάνει ζώνην, κειμένην ἐντὸς ἢ ἐκτὸς ρυμοτομικοῦ σχεδίου καὶ ἐκτεινομένην περὶξ ἢ κατὰ μῆκος τοῦ χώρου τοῦ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργου καὶ ἐν ἐπαφῇ πρὸς αὐτόν.

3. Ἡ ἀπαλλοτριωμένη ἔκτασις δεόν νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὸ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργον, τὴν πολεοδομικὴν ἀναμόρφωσιν τῆς περιοχῆς, τὴν ἰδρυσιν βοηθητικῶν ἢ ἐξυπηρετουσῶν τὸ κύριον ἔργον ἐγκαταστάσεων ἢ χώρων ἢ καὶ τὴν δημιουργίαν ἰδιοκτησιῶν, παραχωρητέων ὡς ἀντάλλαγμα εἰς δικαιούχους ἀποζημιώσεως.

4. Ἐν τῇ ἀποφάσει κηρύξεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν προβλεψῶν πολεοδομικῶν σχεδίων ἢ πρὸς ἐφαρμογὴν ρυμοτομικῶν τοιούτων ἢ χάριν ἀναπλάσεως ἢ διαμορφώσεως εὐρύτερων περιοχῶν, ἐν συναρτήσει πρὸς τὰ σχέδια ταῦτα, δύναται, τόσον εἰς τὰς περιπτώσεις ἀπαλλοτριώσεων κατὰ ζώνας, ὅσον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἀπαλλοτριώσεις, νὰ ὀρίζεται γενικῶς, ὅτι εἰς πάντας ἢ εἰς τινὰς τῶν δικαιούχων ἀποζημιώσεως θέλει παραχωρηθῇ ὡς ἀντάλλαγμα, ἀντὶ ἀποζημιώσεως εἰς χρῆμα, διὰ μέρος ἢ τὸ ὅλον αὐτῆς, ἀκίνητον περιουσιακὸν στοιχεῖον, κατὰ τὰ ὑπὸ εἰδικῶν νόμου εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΣ

Ἄρθρον 7.

Τρόπος συντελέσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

1. Συντέλεσις τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου, ἐπιφέρουσα κτήσιν τῆς κυριότητος ἢ τοῦ συσταθέντος ἐπὶ ἀλλοτριῶν πράγματος ἐμπραγμάτου δικαιώματος παρὰ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ τοιαύτῃ ἀπαλλοτριώσεως, ἐπέρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὸν δικαιούχον καταβολῆς τῆς προσδιορισθείσης προσωρινῶς ἢ ὀριστικῶς ἀποζημιώσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 18 καὶ ἐπόμενα τοῦ παρόντος, ἢ ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς γενομένης εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος καταθέσεως τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης. Ἐὰν ὑπόχρεων πρὸς καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως εἶναι τὸ Δημοσίον, ἢ συντέλεσις τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπέρχεται καὶ ἀπὸ τῆς ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου τῆς ἀποζημιώσεως ἐκδόσεως τοῦ οικείου χρηματικοῦ ἐντάλλματος πληρωμῆς.

2. Συντελεσθεῖσις, κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἐριζόμενα, τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ὁ ὑπὲρ οὗ αὕτη ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπιμεληθῇ ἀμελλητὶ τῆς μεταγραφῆς εἰς τὰ οἰκεία βιβλία μεταγραφῶν τῆς ἀποφάσεως κηρύξεως αὐτῆς, συνοδευομένης ὑπὸ τῆς πράξεως ἐξοφλήσεως τῆς ἀποζημιώσεως, ἢ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς παρακαταθέσεως ταύτης, ἢ τοῦ ἐκδοθέντος οικείου χρηματικοῦ ἐντάλλματος πληρωμῆς. Ἡ μεταγραφή αὕτη δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ ἐπιμελεῖα παντὸς ἐνδιαφερομένου.

Ἄρθρον 8.

Παρακατάθεσις ἀποζημιώσεως.

1. Ὁ ὑπόχρεος πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως δύναται, ἀντὶ καταβολῆς, νὰ καταθέσῃ τὴν προσωρινῶς ἢ ὀριστικῶς προσδιορισθείσαν τοιαύτην εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου, ἐὰν δὲν ἔχῃ εἰσέτι ἐκδοθῆ τελεσίδικος ἀπόφασις ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ. Ὁ ὑπόχρεος δύναται, ὁμοίως, νὰ καταθέσῃ ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως τὸ ποσὸν αὐτῆς, δι' ὃ ὠρίσθη ἐγγύτης, κατὰ τὸ παρόν, ἥτις ὅπως δὲν παρεσχέθη εἰσέτι ὑπὸ τοῦ δικαιούχου.

2. Τὸ Ταμείον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἀποδίδει τὸ κατατεθέν ποσὸν εἰς τὸν ἀναγνωρισθέντα δικαιούχον, ἐπὶ τῇ προσκομίσει τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως περὶ ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ. Ἐπίσης, ἀποδίδει τὸ διὰ μὴ παροχὴν τῆς ὀρισθείσης ἐγγυήσεως κατατεθέν ποσόν, ἐπὶ τῇ προσκομίσει τῶν δικαιολογητικῶν παροχῶν τῆς ἐγγυήσεως ταύτης.

3. Ἡ κατάθεσις τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὸ Ταμείον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἶναι ὑποχρεωτική, ὅταν τὸ ἀπαλλοτριωθέν ἀκίνητον βαρύνεται δι' ὑποθήκης, κατασχέσεως ἢ διεκδικήσεως, ἢ ὅταν ὑφίστανται αἰτίαι, ἀφορῶσαι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ δικαιούχου, ἢ ἕνεκα εὐλόγου ἀβεβαιότητος περὶ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀληθοῦς δικαιούχου, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 434 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, καθίσταται ἀδύνατος ἢ ἐν ἀσφαλείᾳ καταβολὴ τῆς ἀποζημιώσεως.

4. Πᾶσα διαφορὰ περὶ τὴν ἀπόδοσιν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἰς τὸν δικαιούχον τοῦ κατατεθέντος ποσοῦ λύεται ὀριστικῶς ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρμοδίου δικαστηρίου, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας προβλεπομένην διαδικασίαν τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων.

5. Τὸ Δημόσιον καὶ τὸ Ταμείον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, καταβαλόντα τὴν ἀποζημίωσιν εἰς τοὺς δικαστικῶς ἀναγνωρισθέντας δικαιούχους, ἀπαλλάσσονται πάσης ὑποχρέσεως καὶ εὐθύνης ἔναντι οἰουδήποτε τρίτου διεκδικητοῦ ἢ ἐμφανίζοντος ἑαυτὸν ὡς ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἀληθῆ δικαιούχον, διατηρουμένης μόνως τῆς ἔναντι τῶν τελευταίων τούτων εὐθύνης τοῦ εἰσπράξαντος τὴν ἀποζημίωσιν.

6. Τὸ Ταμείον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δύναται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν δικαιούχον τὴν ἀποζημίωσιν καὶ πρὸ τῆς δικαστικῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ δικαιούχου, μετ' ἔλεγχον τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας καὶ σύμφωνα γινώμην τῆς νομικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 9.

Συνέπειαι τῆς συντελέσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

1. Συντελεσθείσης τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος, πᾶς νομέως ἢ κάτοχος τούτου, ὡς καὶ εἰσοδήποτε τρίτος, ἔλκων δικαιώματα ἐξ αὐτῶν, ὑποχρεοῦται, ὅπως, ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ προσκλήσει τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ τοιαύτη ἀπαλλοτριώσις, παραδώσῃ τὸ ἀπαλλοτριωθέν ἐλεύθερον εἰς τούτον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.

2. Ἀρνομένου τοῦ ἰδιοκτήτου, τοῦ νομέως ἢ κατόχου τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος, ἢ παντὸς τρίτου ἔλκοντος δικαιώματα ἐξ αὐτῶν, νὰ παραδώσῃ τούτο ἐλεύθερον, ὡς ὀρίζει ἡ προηγουμένη παράγραφος, διατάσσεται ἡ ἀποβολὴ αὐτοῦ, κατὰ τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος εἰδικὴν διαδικασίαν.

3. Συντελεσθείσης τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, πᾶν ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος οἰουδήποτε τρίτου, μετασχόντος ἢ μὴ, εἶτι καὶ μὴ προσκληθέντος εἰς τὴν δίκην περὶ προσωρινῆς ἢ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, τρέπεται ἐφ' ἐξῆς εἰς ἐνοχικὴν ἀξίωσιν ἐπὶ τῆς παρακαταθείσεως ἀποζημιώσεως ἢ κατὰ τοῦ ὀπισθῆ ποτε εἰσπράξαντος τὴν ἀποζημίωσιν ἢ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη τὸ χρηματικὸν ἔνταλμα πληρωμῆς.

Ἄρθρον 10.

Παραγραφή.

1. Συντελεσθείσης τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἡ πρὸς εἰσπραξίν τῆς προσωρινῆς ἢ ὀριστικῶς προσδιορισθείσης ἀποζημιώσεως ἀξίωσις κατὰ τοῦ ὑποχρέου εἰς καταβολὴν αὐτῆς παραγράφεται μετὰ δεκαετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς καταλήψεως τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος, βεβαιουμένης διὰ συντασσομένης ἐκθέσεως καταλήψεως αὐτοῦ ἢ καθ' ἡ καδ' οἰουδήποτε ἕτερον τρόπον, ἢ ἀπὸ τῆς, μετ' αὐτὴν, καταθέσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος, τῆς ὀριστικῶς προσδιορισθείσης ἀποζημιώσεως, ἐκτὸς ἐὰν δικαιούχος εἶναι τὸ Δημόσιον ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου.

2. Ἡ παραγραφή διακόπτεται καὶ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ δικαιούχου τῆς ἀποζημιώσεως ὑποβολῆς αἰτήσεως πρὸς: α) δικαστικὴν ἢ διοικητικὴν ἀναγνώρισιν. β) εἰσπραξίν μέρους ἢ τοῦ συνόλου τῆς ἀποζημιώσεως καὶ γ) ἀνάκλησιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

3. Τὸ δικαίωμα πρὸς δικαστικὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν παραγραφήν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΑΝΑΚΛΗΣΙΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΣ

Ἄρθρον 11.

Αὐτοδικαῖα ἀνάκλησις ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

1. Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις, μὴ συντελεσθεῖσα, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 7 παρ. 1 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, ἐντὸς ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προσδιοριζούσης προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς τὴν ἀποζημίωσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαῖως ἀνακληθεῖσα. Ἀνακληθείσης αὐτοδικαῖως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, λόγῳ μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς τῆς ὀριστικῶς προσδιορισθείσης ἀποζημιώσεως, ὁ ὑπὲρ οὗ ἢ τοιαύτη ἀπαλλοτριώσις, δικαιούται εἰς ἐπίσχεσιν τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος μέχρις ἐπιστροφῆς τῆς τυχόν καταβληθείσης προσωρινῆς ἀποζημιώσεως.

2. Θεωρεῖται ἐπίσης ὡς αὐτοδικαῖως ἀνακληθεῖσα ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς κηρύξεως αὐτῆς δὲν ἤθελε καθορισθῆ δικαστικῶς ἢ ἐξωδίκως, ἢ ἕνεκα ταύτης προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς ἀποζημιώσεως. Προκειμένου περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως πρὸς ἐφαρμογὴν σχεδίων πόλεων ἢ διὰ τὴν συντήρησιν ἢ ἀνεύρεσιν ἀρχαιοτήτων καὶ ἐν γένει δι' ἀρχαιολογικοὺς σκοποὺς, αὕτη θεωρεῖται ὡσαύτως αὐτοδικαῖως ἀνακληθεῖσα, ἐφ' ὅσον ἐντὸς ὀκταετίας ἀπὸ τῆς κηρύξεως αὐτῆς δὲν ἤθελε καθορισθῆ, δικαστικῶς ἢ ἐξωδίκως, ἢ ἕνεκα ταύτης προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς ἀποζημιώσεως.

3. Ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου αὐτοδικαῖως ἐπερχομένη ἀνάκλησις ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως θεωρεῖται μὴ γενομένη, εἰς τὴν περίπτωσιν, ἐντὸς ἐξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐκποῆς τῶν ἐν ταῖς παραγράφου ταύταις προθεσμιῶν, ὁ καθ' οὗ ἢ ἀπαλλοτριώσις ὑποβάλλει εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἔγγραφον δῆλωσιν, περὶ τοῦ ὅτι ἐπιθυμῆ τὴν περαιτέρω διατήρησιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

4. Ἀνακληθείσης αὐτοδικαῖως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἡ κηρύξεα ταύτην ἀρχὴ ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς διμήνου ἐκδώσῃ πράξιν, βεβαιούσαν τὴν ἐπελθούσαν ἀνάκλησιν καὶ δημοσιευομένην διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, δύναται πᾶς ἐνδιαφερόμενος νὰ ζητήσῃ, κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 19 ἕως καὶ 22 τοῦ παρόντος ὀριζομένην εἰδικὴν διαδικασίαν περὶ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, τὴν ἐκδοσὶν δικαστικῆς ἀποφάσεως, βεβαιούσης τὴν ἀνάκλησιν, καλουμένου εἰς τὴν δίκην τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ τοῦ Δημοσίου. Ἡ βεβαιούσα τὴν ἀνάκλησιν πράξις ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις ὑποβάλλεται, μερίμνη παντὸς ἐνδιαφερομένου, εἰς τὸν οἶκον φύλακα μεταγραφῶν, ὑποχρεούμενον νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δέουσαν καταχώρισιν εἰς τὴν οἰκίαν μερίδα τοῦ κτήματος καὶ τὸ ἰδιοκτῆτου. Ἡ καταχώρισις αὕτη δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου καὶ δικαιώματα μεταγραφῆς.

5. Ἐὰν, μέχρι τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνακλήσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος μεταβολαί, δημιουργοῦσα ἀπαιτήσεις εἴτε ὑπὲρ τοῦ ὑπὲρ οὗ εἴτε ὑπὲρ τοῦ καθ' οὗ αὕτη, αὗται κρίνονται δικαστικῶς, κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 18 καὶ ἐπ. τοῦ παρόντος καθοριζομένην διαδικασίαν.

6. Πρὸ τῆς παρόντος δὺο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ὀπισθῆ ποτε, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ τῶν ἐπομένων ἄρθρων, ἐπελθούσης ἀνακλήσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, δὲν χωρεῖ, ἄκοντος τοῦ ἰδιοκτῆτου, νέα τοιαύτη ἀπαλλοτριώσις τοῦ

ἀπαλλοτριωθέντος διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Τῆς παρούσης διατάξεως δὲν ἐξαιροῦνται αἱ πρὸς ἐφαρμογὴν σχεδίων πόλεων καὶ δι' ἀρχαιολογικοὺς ἐν γένει σκοποὺς, ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις.

Ἄρθρον 12.

Μὴ αὐτοδικαία ἀνάκλησις ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

1. Οἱ ἀρμόδιοι Ὑπουργοὶ δύνανται νὰ ἀνακαλέσουν τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, μέχρι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παρ. 1 τοῦ παρόντος συντελέσεως αὐτῆς.

2. Συντελεσμένη ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνακληθῆ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὡσάκις, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, θεωρεῖται ὡς μὴ ἀναγκαία πρὸς ἐκπλήρωσιν εἴτε τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῆς σκοποῦ, εἴτε ἑτέρου σκοποῦ δημοσίας ὠφελείας καὶ ἀποδέχεται τὴν ἀνάκλησιν ὁ ἰδιοκτήτης, καθ' οὗ ἡ ἀπαλλοτριώσις.

3. Συντελεσμένη ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κηρυχθεῖσα ὑπὲρ νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ ἰδιωτῶν, ἀνακαλεῖται ὑποχρεωτικῶς τῇ αἰτήσῃ τοῦ καθ' οὗ αὕτη ἰδιοκτῆτου, ὑποβαλλομένη ὑπ' αὐτοῦ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς παρέλευσεως πενταετίας ἀπὸ τῆς συντελέσεως ταύτης, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ ἀπαλλοτριωθὲν δὲν ἔχει χρησιμοποιηθῆ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῶν σκοποῦ, ἢ τοῦλάχιστον δὲν ἔχει ἐκτελεσθῆ μέρος τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαραίτητων ἐργασιῶν, ὑπερβαίον κατ' ἀξίαν τὸ ἐν τρίτον τῶν ἐργασιῶν τούτων.

4. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀνάκλησις τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, γίνεται τηρουμένης τῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος, ἀπαιτουμένης πρὸς κήρυξιν ταύτης διαδικασίας.

5. Παρὰ τὴν ἐπελθούσαν ἀνάκλησιν τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἡ κυριότης τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος δὲν ἀνακτάται ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ αὕτη ἰδιοκτῆτου, ἢ τὸ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου συσταθὲν ἐμπράγματον δικαίωμα δὲν ἀποσβέννυται, πρὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὀλοσχεροῦς ἐπιστροφῆς τῆς ἢ ἔλαβε προσωρινῶς ἢ ὀριστικῶς προσδιορισθείσης ἀποζημιώσεως.

6. Τὸ ποσὸν τῆς ἐπιστρεπτέας ἀποζημιώσεως καταβάλλεται εἰς τὸν ὑπόχρεον πρὸς πληρωμὴν ταύτης ἐντὸς ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἀνακληθεῖσα ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἰδιοκτῆτην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 ἀποφάσεως περὶ ἀνακλήσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ταύτης, τῆς προθεσμίας ταύτης δυναμένης νὰ παραταθῆ ἐφ' ἅπαξ καὶ ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἕξ μῆνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμπροθέσμου ἐπιστροφῆς ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἰδιοκτῆτου τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ κηρύξῃ ματαιωθείσαν τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

7. Ἐὰν μέχρι τῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀνακλήσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος μεταβολαί, δημιουργοῦσαι ἀπαιτήσεις εἴτε ὑπὲρ τοῦ ὑπὲρ οὗ εἴτε ὑπὲρ τοῦ καθ' οὗ αὕτη ἰδιοκτῆτου, αὗται κρίνονται δικαστικῶς κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 18 καὶ ἐπόμενα τοῦ παρόντος καθοριζομένην διαδικασίαν.

8. Ἡ κυριότης τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀνακτάται, μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ αὕτη ἰδιοκτῆτου, διὰ μεταγραφῆς εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τῶν μεταγραφῶν τῆς περὶ ἀνακλήσεως ταύτης ἀποφάσεως, συνοδευομένης ὑπὸ πράξεως ἐξοφλήσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 5 ἐπιστρεπτέας ἀποζημιώσεως ἢ βεβαιώσεως περὶ τούτου τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως συσταθέντος ἐμπραγμάτου δικαίωματος.

9. Διὰ τὴν μεταγραφὴν εἰς τὰ οἰκεία βιβλία μεταγραφῶν τῆς ἀνακλητικῆς τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεως, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ καταβολὴ οἰωνδήποτε τελῶν ἢ φόρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ

Ἄρθρον 13.

Ὑπολογισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἀπαλλοτριουμένου.

1. Ἡ ἀποζημιώσις καθορίζεται συμφῶνως πρὸς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κατὰ τὸν χρόνον δημοσίευσως τῆς ἀποφάσεως κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως. Ὡς κριτήριον πρὸς διάγνωσιν τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ ἀπαλλοτριουμένου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἰδίᾳ ἢ κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν διαμορφωθείσα ἀξία παρακειμένων καὶ ὁμοειδῶν ἀκινήτων, ὡς καὶ ἡ τυχὸν ἐτήσια πρόσδοδος τοῦ ἀπαλλοτριουμένου, προσκόντως ἀπαδεικνυομένη.

2. Πρὸς διάγνωσιν τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ ἀπαλλοτριουμένου, δὲν ὑπολογίζεται ἡ τυχὸν ἀνατίμησις ἢ ὑποτίμησις τούτου, ἢ ἐπελθούσα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ συνεπείᾳ ταύτης ἢ συνεπείᾳ τῆς ἐξαγγελίας τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ λόγῳ τῆς κατασκευῆς τοῦ δι' ἢ ἡ ἀπαλλοτριώσις ἐργου. Ὡσαύτως, δὲν ὑπολογίζεται ἀνατίμησις, προσερχομένη ἐξ ἐνεργειῶν τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου. Ὑπολογίζεται ὁμῶς μεταγενεστέρᾳ τῆς δημοσίευσως τῆς περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεως, καὶ μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, ἐπελθούσα ἀνατίμησις τοῦ ἀπαλλοτριουμένου, ἐκ λόγων ἀσχετῶν πρὸς τὴν γενομένην ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν ἢ τὴν ἐξαγγελίαν ταύτης ἢ τὰς ἐνεργείας τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου.

3. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἀνευρισκομένη ἀξία τοῦ ἀπαλλοτριουμένου προσαυξάνεται κατὰ τὸν ἐκρύνοντα τὸν δικαιοῦχον τῆς ἀποζημιώσεως φόρον μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

4. Ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τμήματος ἀκινήτου, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας τὸ ἀπομένον εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τμήμα ὑφίσταται σημαντικὴν ὑποτίμησιν τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἡ καθίσταται ἀχρηστον διὰ τὴν δι' ἢ ἡν προορίζεται χρῆσιν, διὰ τῆς αὐτῆς περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἀποφάσεως προσδιορίζεται καὶ παρέχεται ἰδιαιτέρα δι' αὐτὴν ἀποζημιώσις εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην. Ἡ ἰδιαιτέρα αὕτη ἀποζημιώσις καταβάλλεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ὁμοῦ μετὰ τῆς καταβαλλομένης διὰ τὸ ἀπαλλοτριούμενον τμήμα.

Ἄρθρον 14.

Διάδικοι.

1. Διάδικοι ἐν τῇ δίκῃ προσδιορισμοῦ ἀποζημιώσεως δύνανται νὰ εἶναι:

- Ὁ ὑπόχρεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως.
- Ὁ ὑπὲρ οὗ ἐκηρύχθη ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις.
- Ὁ ἀξίων κυριότητα ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου ἢ ἕτερον ἐπ' αὐτοῦ ἐμπράγματον δικαίωμα.

2. Ἐὰν ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὴν διαδικασίαν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιούχων ἐκπροσωπεῖται τούτο ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ὅστις ἀναθέτει εἰς τὸν πληρεξούσιον τοῦ Δημοσίου τὴν υπεράσπισιν τῶν συμφερόντων αὐτοῦ, ἀνακοίνων ταυτοχρόνως τὴν ἐντολὴν εἰς τὸ Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους.

3. Ὁ νομάρχης ἔχει τὴν γενικὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκτελέσεως πάσης ἐνεργείας ὑπὸ τῶν κατὰ περίπτωσιν διοικητικῶν ὀργάνων τῆς περιφέρειας του, ἀποβλεπούσης εἰς τὸν ταχὺν τερματισμὸν τῆς διαδικασίας τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιούχων, ὡς καὶ τῆς συντελέσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

4. Ἐὰν ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ὁ νομάρχης ὑποχρεοῦται ὅπως προδῆ εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 15 καὶ 16 τοῦ παρόντος ὀριζόμενας ἐνεργείας, καταθέσῃ δὲ εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τὴν αἴτησιν περὶ προσωρινοῦ ἢ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως.

5. Προκειμένου περί της περιφέρειας της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ή κατά την προηγουμένη παράγραφον αρμοδιότης του νομάρχου ασκείται υπό του Υπουργού Οικονομικών και του καθ' ἑλλην ἀρμοδίου Υπουργού.

Ἄρθρον 15.

Προεκτίμησις.

1. Κηρυχθείσης της αναγκαστικής απαλλοτριώσεως, συγκροτείται κατόπιν αἰτήσεως παντός ενδιαφερομένου τριμελής ἐπιτροπή, ἥτις προβαίνει εἰς προεκτίμησιν τοῦ απαλλοτριουμένου. Ἡ ἐπιτροπή ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου της περιφέρειας τοῦ απαλλοτριουμένου, τοῦ διευθυντοῦ τεχνικῶν ἡμερησίων τῆς αὐτῆς περιφέρειας ἢ, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ ἐνός ἐμπειρογνώμονος, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρμοδίου διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως δικαστηρίου. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐν ἑλλείψει, ἀπουσίας ἢ κωλύματι ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των καὶ, ἐν μὴ ὑπάρξει τοιούτων, ὑπὸ ἀντιπροσώπων των, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου ἢ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως δικαστηρίου, κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἀντιστοίχως.

2. Ἡ αἴτησις πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐπιτροπῆς υποβάλλεται πρὸς τὸν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς οἰκονομικὸν ἔφορον. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως ταύτης, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος αἰτεῖται, ὅπως ὁ πρόεδρος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρμοδίου δικαστηρίου διορίσῃ τὸν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐμπειρογνώμονα. Τὸν ἐμπειρογνώμονα τούτον διορίζει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 387 καὶ 388 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀποστέλλων ἀντίγραφον τῆς οἰκείας πράξεως διορισμοῦ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον.

3. Τῆς ἐπιτροπῆς μετέχει ἐπιπροσδέτως: α) προκειμένου περί αναγκαστικῆς απαλλοτριώσεως ἀγροτικοῦ κτήματος, ὁ ἀρμοδίος διευθυντῆς γεωργίας, β) προκειμένου περί αναγκαστικῆς απαλλοτριώσεως δασικῆς ἐκτάσεως, ὁ ἀρμοδίος δασάρχης, καὶ γ) προκειμένου περί αναγκαστικῆς απαλλοτριώσεως μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων, ὁ ἀρμοδίος προϊστάμενος τοῦ μηχανολογικοῦ τμήματος τῶν περιφερειακῶν Ἐπιθεωρήσεων τοῦ Υπουργείου Δημοσίων Ἔργων.

4. Ἡ ἐπιτροπή, καλουμένων τῶν μελῶν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, καταρτίζει, ἐντὸς εἰκοσίων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς περιελεύσεως εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς πράξεως τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τοῦ δικαστηρίου, περὶ διορισμοῦ ἐμπειρογνώμονος, κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκδίδει περὶ τῆς ἀξίας τοῦ απαλλοτριουμένου, κατόπιν ἐπιτοπίου αὐτοψίας καὶ ἐλέγχου τῶν τυχόν υποβληθέντων αὐτῇ καθοδηγητικῶν στοιχείων, συμφώνως δὲ πρὸς τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτη, περιγράφεται λεπτομερῶς ἡ κατάστασις καὶ αἱ ἰδιαιτέρας συνθήκαι τοῦ απαλλοτριουμένου ἀκινήτου, ἐκτιμᾶται δὲ ἡτιολογημένως καὶ ἀναλυτικῶς ἡ ἀξία τούτου. Ἐὰν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς προκύψῃ διαφωνία, ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ απαλλοτριουμένου, καταχωρίζονται ἐν τῇ ἐκθέσει ἅπαναι αἱ γνώμαι αὐτῶν. Ἡ ἐκθεσις υποβάλλεται ἀκολούθως, κατὰ τὰ ἄρθρα 16 καὶ ἐπόμενα τοῦ παρόντος, εἰς τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον, ὡς στοιχεῖον προδικασίας τῆς δίκης περὶ προσωρινοῦ ἢ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, ἀποτελοῦσα ἀπλήν γνωμοδότησιν, μὴ δεσμεύουσαν τὸ δικαστήριον.

5. Ὁ ὑπόχρεος πρὸς καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως ὀφείλει νὰ θέτῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τὰ μέσα τῆς ἐπιτοπίου μεταβάσεως αὐτῶν εἰς τὸ απαλλοτριούμενον. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ υποβάλλουν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν σχετικὰ στοιχεῖα καὶ ἡ ἐπιτροπή νὰ ζητῇ παρ' αὐτῶν χρησίμους πληροφορίες.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, καθορίζεται ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναλόγως πρὸς τὴν γενομένην ἐργασίαν, ὡς καὶ αἱ τυχόν ἕτεροι δαπάναι, αἱ ἀπαιτηθεῖσαι πρὸς

διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς ἐπιτροπῆς, ἐντὸς τῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζομένων ὀρίων καὶ προϋποθέσεων. Ἡ ἀμοιβὴ καὶ αἱ δαπάναι αὗται ἐκρύνουν τὸν ὑπόχρεον πρὸς καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως.

7. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 6 ἀμοιβὴ, προκειμένου περί τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἀρμοδίου Υπουργοῦ.

Ἄρθρον 16.

Προδικασία.

1. Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως κηρύξεως τῆς αναγκαστικῆς απαλλοτριώσεως, μετὰ τοῦ σχετικοῦ κτηματολογικοῦ πίνακος ἢ τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἀπλοῦ διαγράμματος ὀριζοντιογραφίας καὶ τῶν χρησίμων πρὸς ἀνέυρεσιν τῶν οἰκειῶν μερίδων τοῦ απαλλοτριουμένου καὶ τοῦ ἰδιοκτητοῦ αὐτοῦ στοιχείων, υποβάλλονται, μερίμνη παντός ενδιαφερομένου, πρὸς τὸν ἀρμοδίον φύλακα μεταγραφῶν καὶ υποθηκῶν. Ὁ φύλαξ μεταγραφῶν καὶ υποθηκῶν ὑποχρεοῦται, ὅπως, ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς λήψεως ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἐγγράφων τούτων, καταχωρίσῃ τὴν δέουσαν σημείωσιν εἰς τὰς ἐν λόγῳ μερίδας. Ἐπίσης οὗτος ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας χορηγήσῃ ἀτελῶς πρὸς τὸν ἐνδιαφερόμενον πιστοποιητικὰ ἰδιοκτησίας, βαρῶν καὶ κατασχέσεων ἐπὶ τοῦ απαλλοτριουμένου, ὡς καὶ πιστοποιητικὸν περὶ τῶν τυχόν ὑπαρχουσῶν ἐγγραφῶν ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τούτου εἰς τὸ κατὰ τὸν νόμον 4697) 1930 βιβλίον διεκδικήσεων, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πιστοποιητικῶν τούτων γίνῃ ἡ, κατὰ τὰ ἄρθρα 18 καὶ 19 τοῦ παρόντος, κλήτευσις τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν δίκην περὶ προσωρινοῦ ἢ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως.

2. Ἡ προσαγωγὴ τῶν ὑπὸ τοῦ φύλακος μεταγραφῶν καὶ υποθηκῶν χορηγούμενων κατὰ τὴν παράγραφον 1 πιστοποιητικῶν μετὰ σχετικοῦ σχεδιαγράμματος, τοῦ κτηματολογικοῦ πίνακος καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ παρόντος ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν κλήτευσις τῶν ἐνδιαφερομένων, μερίμνη τοῦ ἐπισπεύδοντος, ἀποτελοῦν στοιχεῖα προδικασίας τῆς δίκης περὶ προσωρινοῦ ἢ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἄνευ αὐτῶν ἡ σχετικὴ αἰτήσις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

3. Δὲν ἀπαιτεῖται ἢ κατὰ τὴν παράγραφον 2 προσαγωγὴ τῶν αὐτόθι ἀναφεραμένων πιστοποιητικῶν, ἅτινα χορηγῆ ὁ φύλαξ μεταγραφῶν καὶ υποθηκῶν, ὡς αὐτῶν οὔτος, καίτοι τῶν ὑπεβλήθησαν τὰ θέοντα δικαιολογητικὰ, ἀδυνατῆ νὰ ἀνεύρῃ τὰς οἰκειῶς μερίδας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, χορηγῆ οὗτος περὶ τῆς ἀδυναμίας ταύτης βεβαίωσιν, ἣν ὁ ἐπισπεύδων τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως προσάγει εἰς τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον, ὡς ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς προδικασίας.

4. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ προσαγωγὴ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 ἀπαιτουμένης ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς αὐτῆς, καίτοι ὑπεβλήθη ἀρμοδίως πρὸς 35ῆμερου αἰτήσις, ἵνα ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιληφθῇ τοῦ ἔργου τῆς, τὰ μέλη αὐτῆς δὲν συνέταξαν δι' οἰονδήποτε λόγον τὴν ἐκθεσιν ταύτην. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, χορηγῆ ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς οἰκονομικὸς ἔφορος βεβαίωσιν περὶ τοῦ γεγονότος τούτου, ἣν ὁ ἐπισπεύδων τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως προσάγει εἰς τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον, ὡς ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς προδικασίας.

Ἄρθρον 17.

Προσδιορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως.

1. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως γίνεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, καθορίζουσας μόνον τὴν τιμὴν μονάδος, ἄνευ ἀναγνωρίσεως δικαιούχων οὐδὲ καταψηφίσεως ὑποχρέου, κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὀριζομένην ἐδικὴν διαδικασίαν.

2. Ἡ ἐδικὴ διαδικασία περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως διεξάγεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστοῦ ἢ δικαστηρίου ἀτελῶς. Ἄπαντα τὰ δικόγραφα, αἱ ἐκθέσεις, αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις, τὰ ὑπὸ τῶν διαδικῶν λαμβανόμενα

ἀντίγραφα τούτων καὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν διαδικασίαν ἐπιδόσεις, κλήσεις, αἰτήσεις καὶ βεβαιώσεις ἢ πιστοποιητικὰ συντάσσονται ἀτελῶς.

3. Οἱ διαδικοί παρίστανται διὰ πληρεξουσίου δικηγόρου, πρὸς ὃν ἢ πληρεξουσιότης δύναται νὰ δοθῇ καὶ διὰ δηλώσεως, εἴτε προφορικῶς ἐπ' ἀκροατηρίου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστοῦ ἢ δικαστηρίου, εἴτε δι' ἐγγράφου φέροντος βεβαιώσιν τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, περὶ τοῦ γνησίου τῆς υπογραφῆς τοῦ δηλούντος. Κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ προσωρινοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, οἱ διαδικοί δύνανται νὰ παρίστανται καὶ αὐτοπροσώπως.

4. Ἡ δικαστικὴ δαπάνη βαρύνει τὸν ὑπόχρεον πρὸς καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἐπιδικάζεται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστοῦ ἢ δικαστηρίου, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, τῆς καθοριζούσης τὴν ἀποζημιώσιν, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ὁ παρῶν νόμος εἰδικῶς ὀρίζει ὅτι αὐτὴ βαρύνει τινὰ τῶν διαδίκων.

5. Διακοπὴ τῆς δίχης δὲν χωρεῖ, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν ἀρθρῶν 298 ἕως 305 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 18.

Προσωρινὸς προσδιορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως.

1. Ἀρμόδιον νὰ προσδιορίσῃ προσωρινῶς τὴν ἀποζημιώσιν εἶναι τὸ Μονομελὲς Πρωτοδικεῖον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀπαλλοτριούμενον ἢ τὸ μείζον μέρος αὐτοῦ.

2. Τὸ Μονομελὲς Πρωτοδικεῖον ἐπιλαμβάνεται τῇ αἰτήσει παντὸς ἐνδιαφερομένου, ἧτις περιέχει τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 119—121 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας ἀπαιτούμενα στοιχεία καὶ κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου τούτου.

3. Ὁ ἀρμόδιος Πρωτοδικῆς προσδιορίζει πάραυτα δικασίμον πρὸς συζήτησιν τῆς αἰτήσεως καὶ ὥραν, εἰς χρόνον μὴ δυνάμενον νὰ εἶναι βραχύτερος τῶν δέκα οὐδὲ μεγαλύτερος τῶν εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως ταύτης, διατάσσει δὲ ἅμα τὴν, ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτούντος, ἐπίδοσιν εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον ἀντιγράφου τῆς αἰτήσεως μετὰ τῆς πράξεως προσδιορισμοῦ τῆς δικασίμου καὶ κλήσεως πρὸς ἐμφάνισιν κατ' αὐτὴν, πέντε ἡμέρας πρὸ ταύτης. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἢ ἐπίδοσις τυγχάνῃ κάτοικος ἀλλοδαπῆς ἢ ἀγνώστου διαμονῆς, ἢ προθεσμία αὕτη ἐπίδοσεως εἶναι τριάκοντα ἡμερῶν πρὸ τῆς δικασίμου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν σχετικῶν περὶ ἐπίδοσεως διατάξεων τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ παρατεινομένου ἀναλόγως, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τοῦ χρόνου προσδιορισμοῦ τῆς δικασίμου.

4. Ἐὰν τις τῶν ἐνδιαφερομένων δὲν ἐκλήθῃ παντάπασιν ἢ νομίμως, ἵνα παραστῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως, δικαιούται νὰ παρέμβῃ ἐκουσίως εἰς ταύτην καὶ ἄνευ σχετικῆς προδικασίας, κατὰ πᾶν στάδιον τῆς διαδικασίας, καθίσταται δὲ διάδικος κατόπιν σχετικῆς δηλώσεως τοῦ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ περιεχομένης τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ πατρώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τούτου ἢ, προκειμένου περὶ νομικοῦ προσώπου, τὴν ἐπωνυμίαν καὶ τὴν ἔδραν αὐτοῦ.

5. Ἀναβολὴ τῆς συζήτησεως τῆς αἰτήσεως ἐπιτρέπεται μόνον ἅπαξ καὶ δι' ἀποχρῶντα λόγον, ἰδίᾳ δὲ ἐὰν ἀποδεικνύηται ὅτι ἐνδιαφερομένου, ἀγνώστου ὧν εἰς τὸν αἰτούντα, δὲν ἐκλήθῃ ἴνα παραστῇ κατ' αὐτὴν καὶ δὲν κατέστη οὕτω διάδικος. Νέα, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δικασίμος καὶ ὥρα προσδιορίζεται παραχρῆμα ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐντὸς τῶν ἐπομένων δέκα πέντε ἡμερῶν, διατάσσοντος ἅμα τὴν ἄνευ κλήσεως ἐμφάνισιν κατ' αὐτὴν τῶν παρισταμένων διαδίκων, ὡς καὶ τὴν ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτούντος ἐπίδοσιν, πέντε ἡμέρας πρὸ αὐτῆς, εἰς τὸν τυχόν οὕτω ἀπολειφθέντα ἐνδιαφερόμενον, ἀντιγράφου τῆς αἰτήσεως μετὰ κλήσεως πρὸς ἐμφάνισιν, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τῆς αἰτήσεως καὶ καταδίκης τοῦ αἰτούντος εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἢ ἐπίδοσις τυγχάνῃ κάτοικος ἀλλοδαπῆς ἢ ἀγνώστου διαμονῆς, ἢ προθεσμία αὕτη ἐπίδοσεως εἶναι τριάκοντα ἡμερῶν πρὸ τῆς δικασίμου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν σχετικῶν περὶ ἐπίδοσεως διατάξεων

τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ παρατεινομένου ἀναλόγως, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τοῦ χρόνου προσδιορισμοῦ τῆς περὶ ἀναβολὴν δικασίμου.

6. Ἡ συζήτησις τῆς αἰτήσεως διεξάγεται καὶ παρατύχεται ἐν μίᾳ καὶ τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ. Τὸ δικαστήριον ὑποχρεούται νὰ ἐρευνᾷ τὴν αἴτησιν κατ' οὐσίαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τινος τῶν διαδίκων, καὶ νὰ ἐξετάσῃ αὐτεπαγγέλτως πᾶν στοιχεῖον, συμβάλλον εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς βασμότητος αὐτῆς ὑποδεικνύον εἰς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ἢ τοὺς διαδίκους τὴν προσαγωγὴν παντὸς χρησίμου ἐγγράφου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 240 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐφαρμοζομένης ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως.

7. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως, οἱ διαδικοί ἀναγκάσονται προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτῶν. Ὁ γραμματεὺς ὑποχρεούται νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὰ πρακτικὰ τούτοις ἐκ τούτων οὐσιώδεις, ὁμοῦ μετὰ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων καὶ μνείας τῶν προσαχθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐγγράφων. Ἐγγράφους προτάσεις, περιεχούσας τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν διαδίκων, δικαιοῦνται οὕτοι νὰ καταθέσουν εἰς τὸν γραμματεῖα ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζήτησεως καὶ, ἀκολούθως, ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἡμέρας, νὰ ἀντικρούσων δι' αὐτετελοῦς ἐγγράφου τοὺς τυχόν μὴ εἰσέτι ἀντικρουθέντας ὑπ' αὐτῶν ἰσχυρισμοὺς παντὸς ἀντιδίκου. Αἱ ἐγγραφὴν προτάσεις κερδίζουν ἀπαραιτήτως τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 119 ἕως 121 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας ἀπαιτούμενα στοιχεία τοῦ δικόγράφου.

8. Τὰ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ἐπιτρεπόμενα εἰς τοὺς διαδίκους ἀποδεικτικὰ μέσα, πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν αὐτῶν, εἶναι ἡ ἐξέτασις τῶν ἰδίων, τὰ ἐγγραφα, οἱ μάρτυρες, ἡ αὐτοψία καὶ ἡ ὁμολογία. Ἐὰν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, παρίσταται ἀνάγκη πρὸς διεξαγωγὴν αὐτοψίας, ἰδίᾳ ὅταν ἐκ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ συζήτησεως καταλείπωνται σοβαραὶ ἀμφιβολίαι ὡς πρὸς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου, αὕτη διεξάγεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζήτησεως τῆς αἰτήσεως. Πρὸς τοῦτο, τὸ δικαστήριον ὀρίζει καὶ ἀνακοινῶν εἰς τοὺς διαδίκους, κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς καὶ τὸν τόπον διεξαγωγῆς τῆς αὐτοψίας, τῆς ἀνακοινώσεως αὐτοῦ καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικὰ, ἔνθα καταχωρίζεται ὡσαύτως τὸ πόρισμα τῆς αὐτοψίας. Ἡ παρουσία τῶν διαδίκων, κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς αὐτοψίας, δὲν εἶναι ἀπαραίτητος.

9. Παρεμπόδιον περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῆς αἰτήσεως δὲν ἐνδίδεται. Τοῦτο ἐκτιμῶν ἐλευθέρως τὰ προσαχθέντα ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐν γένει ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ ἀποφαινόμενον κατὰ συνείδησιν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν, ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζήτησεως τῆς αἰτήσεως.

10. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικεῖου περὶ προσωρινοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 19.

Ὄριστικός προσδιορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως.

1. Ἀρμόδιον νὰ προσδιορίσῃ ὀριστικῶς τὴν ἀποζημιώσιν εἶναι τὸ Ἐφετεῖον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀπαλλοτριούμενον ἢ τὸ μείζον μέρος αὐτοῦ.

2. Ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν τὸ βραχύτερον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικεῖου, τῆς προσδιορίζουσας προσωρινῶς τὴν ἀποζημιώσιν, δικαιούνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι δι' αἰτήσεως τῶν ἀπευθυνόμενης ἐνώπιον τοῦ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ Ἐφετείου, νὰ αἰτήσωνται τὸν ὀριστικὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως. Ἐὰν δὲν ἐπέδοθῃ ἀπόφασις τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικεῖου περὶ προσωρινοῦ προσδιορισμοῦ ἀποζημιώσεως, ἢ προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεως πρὸς ὀριστικὸν προσδιορισμὸν αὐτῆς εἶναι, διὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

3. Ἡ αἴτησις διὰ τὸν ὀριστικὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως ἀσκεῖται διὰ κοινοποιήσεως, ἐντὸς τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ προθεσμίας, ἀντιγράφου ταύτης, μετὰ πράξεως τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου περὶ ὀρισμῶν

δικασίμου αυτής. Εάν η αίτησις ασκήται υπό του υπέρ ου ή απαλλοτριώσις ή του υποχρέου προς πληρωμήν, αυτή δέον να στρέφεται κατά πάντων των διαδίκων των παραστάτων κατά την διαδικασίαν του προσωρινού προσδιορισμού της αποζημιώσεως.

4. Αντίθετος αίτησις κατά της αποφάσεως περί προσωρινού προσδιορισμού αποζημιώσεως δύναται να ασκηθῆ και διά των προτάσεων, υπό παντός διαδίκου παραστάτος ενώπιον του εκδόσαντος την απόφασιν τούτην δικαστηρίου, κατατιθεμένων παρά τῇ γραμματεία του Ἐφετείου, ἐπὶ παντὴ ἀπαρδεύτου, τὸ βραδύτερον πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς αἰτήσεως.

5. Εάν τις τῶν ενδιαφερομένων εἶναι κάτοικος ἀλλοδαπῆς ἢ ἀγνώστου διαμονῆς, ἢ κατὰ τὴν παράγραφον 2, ἐδάφιον πρῶτον, προθεσμία εἶναι, διὰ πάντας τοὺς ενδιαφερομένους, ἐξήκοντα ἡμερῶν. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2, ἐδάφιον δεύτερον, προθεσμία ἰσχύει, ἀδιακρίτως, καὶ ἐπὶ διαδίκων κατοικοῦντων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ἀγνώστου διαμονῆς.

6. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 5 προθεσμίας, ἢ ὑπὸ τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου προσδιορισθεῖσα προσωρινῶς ἀποζημιώσις θεωρεῖται ὀριστικὴ ὡς πρὸς τὸν ἀμελήσαντα ενδιαφερόμενον. Πᾶσα ἐμπρόθεσμος αἰτήσις ἐνδιαφερομένου περὶ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ συμφέρον τούτου, πρὸς αὐξήσιν ἢ μείωσιν μόνον ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς προσωρινῶς προσδιορισθείσης.

7. Ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου, προσδιορίζοντος ὀριστικῶς τὴν ἀποζημιώσιν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 18 παρ. 2, 3, 5 καὶ 7.

8. Εάν τις τῶν ἐνδιαφερομένων δὲν ἐκλήθῃ πικνῶτασιν ἢ κομῆως, ἵνα παραστή κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως, δικαιούται νὰ παρέμβῃ ἑκούσιως εἰς ταύτην καὶ ἄνευ σχετικῆς προδικασίας, κατὰ πᾶν στάδιον τῆς διαδικασίας, καθίσταται δὲ διάδικος κατόπιν σχετικῆς δηλώσεως αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά καὶ περιεχομένης τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ πατρώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τούτου ἢ, προκειμένου περὶ νομικοῦ προσώπου, τὴν ἐπωνυμίαν καὶ τὴν ἔδραν αὐτοῦ.

9. Ἡ συζήτησις τῆς αἰτήσεως διεξάγεται κατ' ἀρχὴν καὶ παρατῶται ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συνεδριάσει. Δύναται τὸ δικαστήριον, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον καθίσταται ἀναγκαῖον πρὸς διάγνωσιν τῆς ἀληθείας, νὰ παρατείνῃ τὴν συζήτησιν εἰς πλείονος τῆς μίας συνεδριάσεως, μὴ ἀπεχούσας ἀλλήλων πλέον τῶν εἰκοσιν ἡμερῶν. Ἐν πάσῃ ὁμοῦ περιπτώσει ἢ ἐκδοσις τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως δὲν δύναται νὰ βραδύνῃ πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς προσφυγῆς. Τὸ δικαστήριον ὑποχρεούται νὰ ἐρευνᾷ τὴν αἴτησιν κατ' οὐσίαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἐτι τινὸς τῶν διαδίκων καὶ νὰ ἐξετάσῃ αὐτεπαγγέλτως πᾶν στοιχεῖον, συμβάλλον εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς βασιμότητος αὐτῆς, ὑποδεικνύον εἰς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ἢ τοὺς διαδίκους τὴν προσταγὴν παντὸς χρησίμου ἐγγράφου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 240 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐφαρμοζόμενας ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως.

10. Τὰ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ἐπιτρεπόμενα ἀποδεικτικὰ μέσα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 355 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας ὀριζόμενα, πλην τοῦ ὅρκου τοῦ διαδίκου.

11. Πραγματογνωμοσύνη διατάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου μόνον ἐφ' ὅσον αὕτη καθίσταται, κατὰ τὴν κρίσιν τούτου, ἀπαραίτητος πρὸς διάγνωσιν τῆς ἀληθείας. Ἡ πραγματογνωμοσύνη διενεργεῖται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 384 καὶ ἐπόμενα τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, κατ' ἀπόκλισιν δὲ αὐτῶν: α) Τὸ δικαστήριον ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ, διενεργείας τῆς πραγματογνωμοσύνης καὶ διορισμοῦ πραγματογνωμόνων ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζήτησεως τῆς αἰτήσεως. β) Εάν διατάγῃ ἐγγράφος γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων, αὕτη ὑποβάλλεται πρὸς τὸ δικαστήριον ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὀρίσεως τῶν

πραγματογνωμόνων, μὴ δυναμένης τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ παραταθῆ. γ) Εάν διατάγῃ προφορικὴ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων, οὗτοι ἐκθέτουν τὴν γνώμην των ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὴν νέαν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως.

12. Διὰ τῆς παρεμπιπτούσης περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, δι' ἧς διατάσσεται πραγματογνωμοσύνη καὶ διορίζονται πραγματογνώμονες, προσδιορίζεται ἄμα καὶ ἡ νέα δικασίμος καὶ ὥρα, πρὸς περαιτέρω συζήτησιν τῆς αἰτήσεως, μὴ δυναμένη νὰ ἀφίσταται πέραν τῶν πεντήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης ἀποφάσεως.

13. Εάν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, παρίσταται ἀνάγκη πρὸς διεξαγωγὴν αὐτοψίας, ἰδίᾳ ὅταν ἐκ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ συζητήσεως καταλείπωνται σοβαρὰ ἀμφιβολίαὶ ὡς πρὸς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ ἀπαλλοτριωμένου, αὕτη διεξάγεται ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ συζήτησεως τῆς αἰτήσεως. Πρὸς τοῦτο, τὸ δικαστήριον ὀρίζει καὶ ἀνακοινῶ εἰς τοὺς διαδίκους, κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς καὶ τὸν τόπον διεξαγωγῆς, τῆς ἀνακινώσεως αὐτοῦ καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, ἐνθα καταχωρίζεται ὡσαύτως τὸ πρῶσιμα τῆς αὐτοψίας. Ἡ παρουσία τῶν διαδίκων κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς αὐτοψίας δὲν εἶναι ἀπαραίτητος.

14. Παρεμπιπτούσα περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῆς αἰτήσεως δὲν ἐκδίδεται, πλην τῆς περιπτώσεως τῆς πραγματογνωμοσύνης. Τὸ δικαστήριον, ἐκτιμῶν ἐλευθέρως τὰ προσταχθέντα ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐν γένει ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ ἀποσπινόμενον κατὰ συνείδησιν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν, ὁρεῖται νὰ ἐκδώσῃ ὀριστικὴν ἀπόφασιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας συζητήσεως τῆς αἰτήσεως.

15. Τὸ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως περὶ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως δικάζον δικαστήριον δύναται, ἀνὰ πᾶν στάδιον τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίας, νὰ μεταβάλῃ τὴν προσωρινῶς προσδιορισθεῖσαν ἀποζημιώσιν, ἢ νὰ διατάσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ δικαιοῦχοῦ αὐτῆς παροχὴν ἐγγυήσεως.

16. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου περὶ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἐπιτρέπεται μόνον τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναίρεσεως.

Ἄρθρον 20.

Ἐπὶ εὐθείας αἰτήσεως ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως.

1. Αἰτήσις ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου δύναται νὰ ὑποβληθῆ εὐθείως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν δὲν ἔχει προηγηθῆ προσωρινὸς προσδιορισμὸς ταύτης.

2. Μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς αἰτήσεως περὶ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, δύναται νὰ ὑποβληθῆ ὑπὸ τινος τῶν ἐνδιαφερομένων αἰτήσις περὶ προσωρινού προσδιορισμοῦ αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ματαιοῦται ἡ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου ἀρξαμένη δίκη περὶ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ δύναται οὗτος νὰ κριθῆ κατόπιν νέας αἰτήσεως, ὑποβαλλομένης μετὰ τὴν ἐκδοσιν ἀποφάσεως περὶ προσωρινού προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως.

3. Μὴ προσδιορισθείσης προσωρινῶς τῆς ἀποζημιώσεως, ἢ διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου ὀρισθεῖσα ταύτη εἶναι ὀριστικὴ καὶ τελεσιδίκως.

Ἄρθρον 21.

Ἀναίρεσις.

1. Ἀναίρεσις κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου περὶ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἐπιτρέπεται διὰ τοῦς ἐν τῷ ἀρθρῷ 577 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας λόγους.

2. Εάν ὁ ἀναίρεσιών διαμένη εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, ἡ προθεσμία τῆς ἀναίρεσεως εἶναι τριάκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου.

3. Εάν ο άναίρεσσιών η τις τών άναίρεσιέλητων είναι κάτοικος άλλοδαπής η τις τών τελευταίων τούτων είναι άγνωστου δικιμονής, η προθεσμία άσκήσεως άναίρεσεως είναι έξιήκοντα ήμερών άρχομένη από της έπιδόσεως της περι όριστικού προσδιορισμού της άποζημιώσεως άποφάσεως του Έφετείου. Εάν ο δικαιοόμενος εις άσκήσιν άναίρεσεως απέβιωσεν, η προθεσμία αυτή άρχεται από της εις τους καθολικούς διαδόχους η κληροδόχους αυτού έπιδόσεως της υποκειμένης εις άναίρεσιν άποφάσεως. Εάν δέν έπεδόθη άπόφασις, υποκειμένη εις άναίρεσιν, η προθεσμία αυτή είναι δια πάντων περιπτώσεων έξι μηνών από της δημοσιεύσεως της άποφάσεως ταύτης.

4. Ημέρα και ώρα δικασίμου της άναίρεσεως προσδιορίζεται έντός πενήκοντα ήμερών από της κατά τó άρθρον 586 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας καταθέσεως αντιγράφου της άναίρεσεως εις την γραμματεία του Άρείου Πάγου, έκτός αν ο άναίρεσιέλητος είναι κάτοικος άλλοδαπής η άγνωστου δικιμονής, όποτε ο προσδιορισμός της δικασίμου γίνεται εις χρόνον έντός τριών μηνών από της καταθέσεως εις την γραμματεία αντιγράφου της άναίρεσεως. Αναβολή της συζητήσεως της άναίρεσεως έπιτρέπεται μόνον άπαξ και δι' άποχρώντα λόγον. Νέα έν τοιαύτη περιπτώσει δικάσιμος προσδιορίζεται πάραυτα υπό του δικαστηρίου έντός τών έπομένων τριάκοντα ήμερών. Η άπόφασις του δικαστηρίου επί της άσκήσεως άναίρεσεως εκδίδεται έντός τριάκοντα ήμερών από της συζητήσεως.

5. Επί της άναίρεσεως κατά της άποφάσεως του Έφετείου περι όριστικού προσδιορισμού της άποζημιώσεως έφημερίζονται αι είσεις διατάξεις περι άναίρεσεως του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας, πλην αν και καθ' ό σημείον αντίτιθενται αύται προς τάς διατάξεις του παρόντος νόμου.

6. Άπορριθείσης άναίρεσεως, άσκήσεως υπό μη υποχρέωσιν προς καταβολήν άποζημιώσεων δικιδικού, καταδικάζεται ούτως εις την δικαστικήν δαπάνην.

*Άρθρον 22.

Συμβιβαστικός προσδιορισμός άποζημιώσεως ένώπιον του δικαστηρίου.

1. Το άρμόδιον δικαστήριο, κατά την δικάσιμον και πρό πάσης συζητήσεως της αίτησεως περι προσωρινού η όριστικού προσδιορισμού, έπιτίθει συμβιβασμόν μεταξύ τών διαδίκων. Εάν έπιτυγχθή συμβιβασμός, το δικαστήριο περιφέρει εις την σύνταξιν του είσιού πρακτικού, μετά δε την υπογραφήν τούτου υπό τών διαδίκων, η διαδικασία του προσδιορισμού της άποζημιώσεως θεωρείται περατωθείσα.

2. Ο διά του συμβιβασμού προσδιορισμός της άποζημιώσεως ίσχύει υπό την αίρεσιν, ότι ο μεταχώων του συμβιβασμού διάδικος θέλει άναγνωρισθί ως δικαιούχος κατά την διαδικασίαν τών άρθρων 26 και έπομένα του παρόντος. Η επί τή θάσει του συμβιβασμού παρακατάσει της άποζημιώσεως έπιφέρει συνέλεισιν της άπαλλοτριώσεως, τελούσαν υπό την αυτήν αίρεσιν.

3. Ο συμβιβαστικός προσδιορισμός της άποζημιώσεως δέν έπιφέρει άποτελέσματα, ει μη μόνον μεταξύ τών συμβιβασθέντων.

4. Η προς τόν δικαστικόν εκπρόσωπον του Δημοσίου έντολή προς παράστασιν, προκειμένου περι συνολικής άποζημιώσεως μέχρι πενήκοντα χιλιάδων δραχμών δι' έκαστον δικαιούχον, εκπίπτει και εις την κατάρτισιν του συμβιβασμού. Διά Βασ. Διατάγματα, εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού τών Οικονομικών, δύναται να μεταλλάχται το ποσόν, επί του οποίου έπιτρέπεται εις τόν εκπρόσωπον του Δημοσίου ο συμβιβασμός. Προκειμένου όμως περι συμβιβασμού μείζονος του κατά τó άνωτέρω οριζομένου ποσού, απαιτείται πρόηγουμένη γνωμοδότησις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, προσδιορίζουσα ποσοτικόν όριον του συμβιβασμού.

*Άρθρον 23.

Παροχή έγγυήσεως.

1. Το δικαστήριο, κατά την κρίσιν αυτού και εις πάντας στάσιν της δίκες περι προσωρινού η όριστικού προσδιορισμού της άποζημιώσεως, δύναται να υποχρεώσιν τόν δικαιούχον αυτής εις παροχήν έγγυήσεως.

2. Η έγγυήσις σκοπόν έχει την προστασίαν τών συμφερόντων του υποχρέου προς καταβολήν της άποζημιώσεως, εις ήν περιπτώσιν δια της τελεσιδικίου δικαστικής άποφάσεως, δι' της προσδιορίζεται όριστικώς η άποζημιώσις, ήθελεν όρισθί ποσόν έλαττον εκείνου, το όποιον όρίσθη υπό της προσδιορισάσης προσωρινώς ταύτην άποφάσεως.

3. Το είδος της έγγυήσεως, το μέγεθος και ο τρόπος παροχής ταύτης, καθορίζεται έκαστοτε υπό του δικαστηρίου, μη άποκλειομένης της παροχής προσημειώσεως υποθήκης επί ακινήτου υποθήκης, ή της παροχής προσωπικής έγγυήσεως.

4. Πρό της παροχής της έγγυήσεως, δέν δύναται ο δικαιούχος της άποζημιώσεως, προσωρινώς προσδιορισθείσης, να αναλάβη ποσόν μείζον του 60000 ταύτης.

5. Από της παροχής της έγγυήσεως, συνισταμένης εις χρήμα η τίτλους παραστατικούς αξίας, ο ύπερ ου αύτη άποκτά επί τούτων δικίωμα ένεχύρου χάριν της άπαιτήσεως, δι' ήν η έγγυήσις.

6. Εάν μετά την παροχήν της έγγυήσεως δικαιολογήται η άντικατάστασις αυτής, δύναται το δικαστήριο να διατάξη ταύτην. Δύναται, ώσαύτως, το δικαστήριο να διατάξη την άρσιν της διαταχθείσης υπ' αυτού έγγυήσεως, εν ή περιπτώσει άποδεικνύεται, ότι διαρκούσης της δίκες περι προσδιορισμού της άποζημιώσεως έπαυσεν η αίτια, δι' ήν έδόθη αύτη.

7. Καθ' ό μέρος έπέλθει η περιπτώσις, δι' ήν έδόθη η έγγυήσις, αύτη καταπίπτει ύπερ εκείνου χάριν του οποίου έδόθη, άλλως άποδίδεται μετά τόν όριστικόν προσδιορισμόν της άποζημιώσεως εις τόν παρασχόντα αυτήν. Πάσα διαφορά περι τά θέματα ταύτα λύεται όριστικώς υπό του κατά τó άρθρον 18 παρ. 1 του παρόντος άρμόδιου δικαστηρίου, κατά την υπό του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας προβλεπομένην διαδικασίαν τών ασφαλιστικών μέτρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ

*Άρθρον 24.

Κτηματογράφησις.

1. Ο έλεγχος, η διόρθωσις και η τυχόν άναγκαία συμπλήρωσις του κατά τó άρθρον 2 παρ. 1 του παρόντος κτηματολογίου διαγράμματος της αναγκαστικής άπαλλοτριώσεως, η και η έξ άρχής κατάρτισις τούτου δι' άποτυπώσεως επ' αυτού τών επί μέρους ιδιοκτησιών, εάν η κήρυξις της άπαλλοτριώσεως ταύτης έγένετο εάσει άπλου διαγράμματος όριζοντιογραφίας, ενεργείται υπό διπλωματούχου μηχανικού, ύπηρετούντος εν τή περιφερεία του νομού, εν ή τó άπαλλοτριούμενον η τó μείζον μέρος τούτου, η, προκειμένου περι αναγκαστικών άπαλλοτριώσεων δι' εν γένει στρατιωτικής ανάγκης, υπό άξιωματικού του μηχανικού η διπλωματούχου μηχανικού της ένδιαφερομένης μονάδος η ύπηρεσίας του Υπουργείου Έθνικής Άμύνης, όριζομένου κατά περιπτώσιν, μεθ' ένός άναπληρωτού, δι' άποφάσεως του νομάρχου, προτάσει της άρμόδιας στρατιωτικής μονάδος, κατά τά ειδικώτερον εν παραγράφω 2 προβλεπούμενα.

2. Η κατά την παράγραφον 1 άπόφασις του νομάρχου, δι' της όρίζεται κατά περιπτώσιν ο διά την κτηματογράφησιν διπλωματούχος μηχανικός η άξιωματικός του μηχανικού και άναπληρωτής αυτού, εκδίδεται οικουθεν η τή αίτήσει παντός ένδιαφερομένου και έντός είκοσιν ήμερών από της υποβολής ταύτης. Η άπόφασις δημοσιεύεται μερίμνη του νομάρχου εις τινα, ήμερησίαν έφημερίδα εύρείας κυκλοφορίας και έτέραν τοπικήν, τυχόν κυκλοφορούσαν εν τή περιφερεία, τοιχοκολλάται, εις τó δημοτικόν η κοινοτικόν κατάστημα της περιφερείας, εν ή καίται το άπαλλοτριούμενον η τó μείζον μέρος τούτου, και άποστέλλεται ταχυδρομικώς, επί αποδείξει, εις τούς ειχαζομένους ιδιοκτήτας, έφ' όσον είναι γνωστοί τή ύπηρεσία.

Διά της αυτής άποφάσεως τάσσεται προθεσμία, μη δύναμένη να ύπερβή τó τεσράμηνον, έντός της οποίας δέν να περάτωθί η έργασία κτηματογραφήσεως και προσκαλούνται, άνευ ιδιαίτερας μνείας του όνόματος έκάστου, οι άξιούντες δικαιοώματα επί τών άπαλλοτριούμενων όπως, έντός, είκοσιν ήμερών από της τοιχοκαλλήσεως, παραδώσουν εις τόν όρισθέν-

τα διπλωματούχων μηχανικών ή αξιωματικών του μηχανικού, επί αποδείξει, τους τίτλους ιδιοκτησίας και τα λοιπά δικαιολογητικά νομιμοποιήσεως αυτών.

3. Ο έλεγχος, ή διόρθωσις, ή συμπλήρωσις ή ή εξ άρχής κατάρτισις του κτηματολογίου και του κτηματολογικού πίνακος, γίνονται βάσει των τίτλων και διαγραμμάτων ιδιοκτησίας ή των υποδειχθέντων υπό της δημοτικής ή κοινοτικής άρχής ή της υπηρεσίας άεροφυλακής όρίων ή όρισθέντων.

Ο μηχανικός, έχων υπ' όψιν την άπόφασιν κηρύξεως αναγκαστικής απαλλοτριώσεως, το κτηματολογικόν διάγραμμα, τον κτηματολογικόν πίνακα και άπαντα τα υπό των ενδιαφερομένων υποβληθέντα στοιχεία, προβαίνει, προσκαλών εν ανάγκη επί τόπου τούτους, εις επιτόπιον έρευναν και εφαρμογήν των τίτλων και καταρτίζει, εντός της ταχθείσης προθεσμίας, εις τριπλούν: α) το κτηματολογικόν διάγραμμα της απαλλοτριουμένης έκτάσεως, εις το όποιον αποτυπούνται, δια χαρακτηριστικών στοιχείων, α) επί μέρους ιδιοκτησίαι, καθ' ή μέρος, απαλλοτριούνται, ως και α) τυχόν άμφισβητήσις δικαιωμάτων επί τούτων, β) τον σχετικόν κτηματολογικόν πίνακα, εις όν αναγράφεται ή αξίωσις αριθμός της ιδιοκτησίας, το ονοματεπώνυμον και πατρώνυμον έκάστου ιδιοκτήτου, το συνολικόν έμβαδόν της ιδιοκτησίας, ή όγκος των κτισμάτων ταύτης κχωρισμένως, αναλόγως του είδους της κατασκευής και της ποιότητος αυτών, τα λοιπά επίκειμενα, κατ' είδος και κατηγορίαν, ως και πάσα έτέρα λεπτομέρεια, χρήσιμος δια την κατά μονάδα εκτίμησιν των απαλλοτριουμένων, και γ) λεπτομερή έκθεσιν περί έκάστου απαλλοτριουμένου κατά κχωρισμένην ιδιοκτησίαν και της επί τούτου γενομένης εργασίας επιτόπιου εφαρμογής των προαχθέντων τίτλων ιδιοκτησίας.

4. Κατά την κτηματογράφησιν συμπράττει και ή, εκ των μελών της κατά το άρθρον 15 του παρόντος επιτροπής προεκτιμήσεως, οικονομικός έφορος, το μέν δια την έρευναν περί της τυχόν ύάρξεως δικαιωμάτων του Δημοσίου επί των απαλλοτριουμένων, το δε δια την προσαρμογήν του κτηματολογικού πίνακος προς τας τυχόν γενόμενας υπό της επιτροπής ταύτης, κατ' είδος και ποιότητα, διακρίσεις των απαλλοτριουμένων. Το πόρισμα της έρεύνης, δια την τυχόν ύπαρξιν δικαιωμάτων του Δημοσίου, καταχωρίζεται εις την κατά την προηγουμένην παράγραφον έκθεσιν, προσυπογραφομένην και υπό του οικονομικού έφόρου και υποβαλλομένην υπό τούτου άμελλητι εις την Διεύθυνσιν Δημοσίων Κτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών.

5. Άπαντα τα στοιχεία της ενεργηθείσης κτηματογραφήσεως, ήλεγμένα και προσυπογεγραμμένα και υπό του προϊσταμένου της υπηρεσίας, εις ήν ύπηρετεί ή ενεργήσας ταύτην μηχανικός, ως και άπαντα τα λοιπά στοιχεία, υποβάλλονται υπό τούτου εντός της ταχθείσης δια της άποφάσεως του νομάρχου προθεσμίας, εις την διεύθυνσιν τεχνικών ύπηρεσιών του νομού, προς θεώρησιν του νομοτύπου της συντάξεως των. Ο διευθυντής τεχνικών ύπηρεσιών, υποβάλλει, άκολούθως, εντός δέκα πέντε ήμερών, άπαντα τα στοιχεία εις τον νομάρχην, όστις πάραυτα διαβιβάζει, δύο μέν αντίτυπα των κτηματολογικού πίνακος και διαγράμματος και της επί αυτών εκθέσεως εις την Διεύθυνσιν Απαλλοτριώσεων του Υπουργείου Οικονομικών, τρίτον δε αντίτυπον τούτων, ως και πάντα τα λοιπά στοιχεία, προς το κατά τας διατάξεις του παρόντος αρμόδιον δικαστήριον, δια την αναγνώρισιν των δικαιούχων.

Άρθρον 25.

Βοηθητικόν προσωπικόν και δαπάναι κτηματογραφήσεως.

1. Ο προϊστάμενος της υπηρεσίας, εις ήν άνήκει ή διαταχθείς όπως ενεργήση την κτηματογράφησιν μηχανικός, καθορίζει, έφ' όσον παρίσταται ανάγκη και αναλόγως της έκτάσεως της κτηματογραφήσεως, τους υπαλλήλους και λοιπόν προσωπικόν της αυτής υπηρεσίας, όστινες θέλουν, βοηθήσει τον όρισθέντα μηχανικόν εις την ενεργείαν της κτηματογραφήσεως.

2. Δια της κατά το άρθρον 24 παρ. 1 του παρόντος άποφάσεως αυτού, ή νομάρχης δύναται να όρίση την σύστασιν συνεργείου έξ ειδικευμένων ιδιωτών (βοηθών τοπογράφου, μετρητών, σχεδιστών και έργατών), προσλαμβανομένων επί ήμερομισθίω υπό του ενεργούντος την κτηματογράφησιν μηχανικού. Δια της ιδίας ή έτέρας άποφάσεως του νομάρχου, καθορίζεται εν έκαστη συγκεκριμένη περιπτώσει, ή αριθμός των αποτελούντων το συνεργείον, ή ειδικότης, ήν δέον να κέντηται έκαστος, και τα άνώτατα όρια ήμερομισθίου τούτων και των ήμερών, καθ' ής θέλει έκαστος έργασθί. Το συνεργείον τούτο προβαίνει εις την κτηματογράφησιν υπό την έποπτείαν, τον έλεγχον και την εϋδύνην του όρισθέντος μηχανικού.

3. Είς τον διαταχθέντα, όπως ενεργήση την κτηματογράφησιν, μηχανικόν, προκαταβάλλονται, επί αποδόσει λογαριασμού, τα έξοδα προηθείας ύλικών, τα ήμερομισθία προσωπικού και αι πάσης φύσεως δαπάναι κτηματογραφήσεως.

4. Είς τον ενεργήσαντα την κτηματογράφησιν μηχανικόν και εις τον συμπράττοντα οικονομικόν έφορον, παρέχεται, πλην των όδοιπορικών έξόδων και της ήμερησίας αποζημιώσεως, πρόσθετος άμοιβή, αναλόγως προς την έκτασιν της άπαιτηθείσης εργασίας και της συμβολής έκάστου.

5. Αι δαπάναι της κτηματογραφήσεως, αποζημιώσεως και άμοιβαί έγκρίνονται δι' άποφάσεως του νομάρχου εντός των δι' άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών καθοριζόμενων όρίων και προϋποθέσεων, βαρύνουν δε τον ύπόχρεον εις καταβολήν της ένεκα της απαλλοτριώσεως αποζημιώσεως.

6. Κατά της άποφάσεως του νομάρχου, ήν προβλέπει ή παράγραφος 5, επιτρέπεται προσουγή, άσκουμένη ενώπιον του κατά το άρθρον 18 παρ. 1 του παρόντος δικαστηρίου, εντός δεκαήμερου από της κοινοποιήσεως της άποφάσεως ταύτης. Το δικαστήριον δικάζει κατά την ειδικήν διαδικασίαν του άρθρου 18 του παρόντος.

Άρθρον 26.

Άρμόδιον Δικαστήριον.

1. Η αναγνώρισις των δικαιούχων της αποζημιώσεως γίνεται δια δικαστικής άποφάσεως, κατά την υπό των διατάξεων του παρόντος όριζομένην ειδικήν διαδικασίαν.

2. Άρμόδιον δια την αναγνώρισιν των δικαιούχων, της αποζημιώσεως, είναι το Μονομελές Πρωτοδικείον, εν τη περιφερεία του όποιου κείται το απαλλοτριούμενον ή το μείζον μέρος αυτού.

Άρθρον 27.

Κυρία διαδικασία.

1. Το δικαστήριον προβαίνει εις αναγνώρισιν των δικαιούχων της αποζημιώσεως, επί τη βάση των υποβληθέντων αυτών κατά το άρθρον 24 παρ. 5 του παρόντος Ν.Δ. στοιχείων, ως και παντός στοιχείου, υποβαλλομένου αυτών υπό των διαδίκων ή ατεπαγγελλίως διερευνημένου υπ' αυτού, δι' έκθέσεως όριστικής άποφάσεως, ένιαίας ως προς άπαντας τους αξιούστας δικαιώματα επί του απαλλοτριούμενου. Προκειμένου περι απαλλοτριώσεως χώρου εντός σχεδίου πόλεως, διαιρουμένου εν τω κτηματολογικω διαγράμματι της απαλλοτριώσεως δι' έγκειμένων όδων εις οικοδομικά τετράγωνα, έκαστον τούτων θεωρείται αυτοτελής έκτασις, δι' ήν δύναται να εκδοθί ή ίδια αναγνωριστική άπόφασις, ένιαία δια τους εν τω οικοδομικω τούτω τετραγώνω αξιούστας δικαιώματα.

2. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου, μετά την λήψιν των υποβληθέντων αυτών κατά το άρθρον 24 παρ. 5, στοιχείων, δια πράξεως αυτού, εκδιδόμενη εντός τριών ήμερών από της λήψεως τούτων, όρίζει κατά προτίμησιν τόπον και χρόνον συζητήσεως. Αντίγραφον της πράξεως μετά κλήσεως προς έμφάνισιν κοινοποιείται, επίμελεία του δικαστηρίου, δέκα πέντε ήμερας πρό της όρισθείσης δικαστίμου, εις τον ύπόχρεον προς πληρωμήν της αποζημιώσεως και εις άπαντας τους φερομένους ως ιδιοκτήτας ή έχοντας εμπράγματα δικαιώματα. Εάν ή προς όν ή επίδοσις τυγχάνη κάτοικος άλλοδαπής ή άγνώ-

του διακονήσῃ, ἢ προθεσμία ἐπιδόσεως εἶναι τριάκοντα ἡμερῶν πρὸ τῆς δικασίμου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἐπίδοσεως διατάξεων τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ παρατεινομένου ἀναλόγως, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τοῦ χρόνου προσδιορισμοῦ τῆς δικασίμου.

3. Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης διαδικασίας, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 παρ. 2, 3 καὶ 4, τοῦ ἄρθρου 18 παρ. 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9.

4. Τὸ δικαστήριον ἀπέχει τοῦ νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν περὶ ἀναγνώρισεως ἐνὸς ἢ πλειόνων δικαιούχων τῆς ἀποζημιώσεως: α) Ἐὰν ἐκ τῆς διαδικασίας, ἰδίᾳ μετὰ σχετικὴν ἐήλωσιν τοῦ Δημοσίου, γενομένην ἐπ' ἀκροατηρίῳ προκύπτῃ ὅτι πιθανολογοῦνται σφόδρα κυριότης ἢ ἕτερον ἐμπράγματον δικαίωμα τούτου ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὰ ἐμπράγματα ταῦτα δικαιώματα κρίνονται δικαστικῶς κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, βάσει τῶν οἰκειῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, κατόπιν ἐπὶ τούτῳ ἀγωγῆς τοῦ Δημοσίου ἢ παντὸς ἀξιούντος νὰ ἀναγνωρισθῇ δικαιούχος τῆς ἀποζημιώσεως. β) Ἐὰν ἐκ τῆς διαδικασίας προκύπτῃ, ὅτι ἡ κυριότης ἢ ἕτερον ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀμφισβητεῖται μεταξὺ πλειόνων ὑποτιθεμένων δικαιούχων, οὕτως ὥστε καθίσταται ἀναγκαῖα ἢ εἰδικὴ περαιτέρω δικαστικὴ ἔρευνα τῶν προβαλλομένων ὑπὸ τῶν μερῶν ἀξιώσεων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἢ ἀμφισβητήσι περὶ τὰ ἐμπράγματα ταῦτα δικαιώματα κρίνεται δικαστικῶς κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, βάσει τῶν οἰκειῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, κατόπιν ἐπὶ τούτῳ ἀγωγῆς παντὸς ἐπικαλουμένου τοιοῦτον δικαίωμα καὶ ἀξιούντος νὰ ἀναγνωρισθῇ δικαιούχος τῆς ἀποζημιώσεως. γ) Ἐὰν ἐκ τῆς διαδικασίας προκύπτῃ, ὅτι δὲν ἀποδεικνύεται ἐμπράγματον δικαίωμα τοῦ ἀξιούντος νὰ ἀναγνωρισθῇ δικαιούχος τῆς ἀποζημιώσεως ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δύναται οὗτος, προσκομίζων νέα στοιχεία, νὰ ζητήσῃ ἀπαξ καὶ μόνον εἰσέτι, δι' αἰτήσεως πρὸς τὸ δικαστήριον, ὅπως ἡ ἀξιῶσις αὐτοῦ κριθῇ ἐκ νέου, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένην διαδικασίαν. Οὗτος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτοῦ ὡς δικαιούχου τῆς ἀποζημιώσεως καὶ κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν. Ἐάσει τῶν οἰκειῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

5. Μόνῃ ἢ ἀπόδειξις νομῆς ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος οὐδὲν δικαίωμα πρὸς ἀποζημιώσιν θεμελιῶσιν.

6. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἐνδίκον μέσον.

* Ἄρθρον 28.

Διοικητικὴ ἀναγνώρισις δικαιούχων.

1. Ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαιούχων τῆς ἀποζημιώσεως ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ διοικητικῶς. Πρὸς τοῦτο, συνιστᾶται παρὰ τῆ Διευθύνσεως Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν («Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου Τίτλων τῶν ἐξ Ἀναγκαστικῆς Ἀπαλλοτριώσεως Δικαιούχων»), ἀποτελουμένη: α) ἐξ ἐνὸς τῶν παρέδρων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, β) ἐξ ἐνὸς πρωτοδικου, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ γ) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς. Εἰσηγητῆς τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ τμηματάρχης τοῦ τμήματος Διαδικασίας τῆς Διευθύνσεως Ἀπαλλοτριώσεων, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος εἰσηγείται, ἀνευ ψήφου, ἐφ' ἐκάστης ὑποθέσεως. Ὡς γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἐνδίκον μέσον.

μικῶν εἰς τῶν ὑπαλλήλων Α' Κατηγορίας τῆς Διευθύνσεως Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

3. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνήκει ὁ ἔλεγχος τῶν δικαιολογητικῶν ἀναγνώρισεως δικαιούχων τῆς ἀποζημιώσεως, ὡσάκις ὑπόχρεων μὲν πρὸς πληρωμὴν εἶναι τὸ Δημόσιον ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ἐκτὸς τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, ἢ δὲ παρὰ τοῦ αἰτούντος ἀξιουμένη ἀποζημιώσις κατ' ἀπαλλοτριούμενον, βάσει τῆς προσδιορισθείσης προσωρινῶς ἢ ὀριστικῶς ἀποζημιώσεως, δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50.000 δραχμὰς. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ μεταβάλληται τὸ ποσόν, ὡς πρὸς ὃ, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου προβλεπομένας περιπτώσεις, ἐπιτρέπεται ἢ διοικητικὴ ἀναγνώρισις δικαιούχων.

4. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διοικητικὴ ἀναγνώρισις δικαιούχων τῆς ἀποζημιώσεως δὲν χωρεῖ, ὡσάκις ὑφίστανται ἀμφισβητήσεις τῶν δικαιωμάτων τῶν αἰτούντων.

5. Ἡ αἴτησις πρὸς διοικητικὴν ἀναγνώρισιν δικαιούχων τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, ὑπόβλλεται ἀπ' εὐθείας, ἢ μέσω τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἣτις διαβιβάζει ταύτην πάραυτα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν.

6. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου αὐτῆς, ἢ ἐπιτροπῆ ἐνεργεῖ καὶ αὐτεπαγγέλτως διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀπαιτούμενων στοιχείων. Ἄπαντα τὰ ἀναγκαῖα, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἔγγραφα, συντάσσονται ἢ ἐκδίδονται ἀτελῶς. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἐκδίδεται τὸ ταχύτερον, πάντως δὲ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς περιελεύσεως εἰς αὐτὴν τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν στοιχείων τῆς τυχόν ἐνεργηθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ παρόντος Ν.Δ. κτηματογραφήσεως, ὡς καὶ δεβαιώσεων τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν.

7. Εἰς τὰ μέλη, τὸν εἰσηγητὴν καὶ τὸν γραμματεῖα τῆς ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀμοιβή, καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ βαρύνουσα τὸ Δημόσιον.

* Ἄρθρον 29.

Συμβιβαστικὸς προσδιορισμὸς ἀποζημιώσεως μετ' ἀναγνώρισεως δικαιούχων.

1. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαιούχων αὐτῆς ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένην εἰδικὴν διαδικασίαν, κατόπιν ἐκδόσεως ἐκάστοτε ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἐν τῇ ἔδρᾳ ἐκάστου πρωτοδικεῖου συνιστᾶται ἐπιτροπὴ, ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ὡς προέδρου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ διευθυντοῦ γεωργίας τοῦ νομοῦ, ἀρμοδίων ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀπαλλοτριουμένου ἀκινήτου, ἢ τῶν νομίμων τούτων ἀναπληρωτῶν. Προκειμένου περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀστικού ἀκινήτου, ἀντὶ τοῦ διευθυντοῦ γεωργίας μετέχει ὁ διευθυντὴς τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν ἢ, διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης, ὁ νομομηχανικός. Ὡς γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς ὀρίζεται ὑπάλληλος τοῦ πρωτοδικεῖου ἢ τῆς οἰκονομικῆς ἐφορίας, διὰ πράξεως τοῦ προέδρου αὐτῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ προέδρου, συνεδριάζει ἐν τῷ καταστήματι τοῦ πρωτοδικεῖου ἢ τῆς οἰκονομικῆς ἐφορίας ἢ καὶ ἐπὶ τόπου, ἀν κριθῇ τοῦτο ἀναγκαῖον ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειοψηφίαν.

3. Πᾶς ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ υποβάλῃ αἰτήσιν περὶ συμβιβαστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως μετ' ἀναγνώρισεως δικαιούχων. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, ὅστις ὀρίζει πάραυτα ἡμέραν καὶ ὥραν συζητήσεως ἐντὸς μηνὸς, καλῶν τοὺς ἐνδιαφερομένους πρὸ εὐλόγου χρόνου.

γου χρόνου δι' ατομικής κλήσεως και δια γενικής, δημοσιευμένης δια τινος εφημερίδος εύρειας κυκλοφορίας και έτερας τυχόν κυκλοφορούσης εν τή περιφερεία τοπικής και δια τοιχοκλήσεως εις τό δημοτικόν ή κοινοτικόν κατάστημα τής περιφερείας, εν ή κείται τό απαλλοτριούμενον ή τό μείζον μέρος αυτού.

4. Η έπιτροπή δέν δεσμεύεται εκ δικονομικών τύπων, ουδέ είναι αναγκαία δια τήν συζήτησιν ή αυτοπρόσωπος προσέλευσις των ενδιαφερομένων, δυναμένων γα εκπροσωπηθούσιν και δι' αντιπροσώπου, έγγραφως έξουσιοδοτημένου. Η μη προσέλευσις ή εκπροσώπησις τυχόν άπάντων των ενδιαφερομένων δέν παρακωλύει τήν πρόσδον τής διαδικασίας. Η έπιτροπή, λαμβάνουσα ύπ' όψιν τās διατάξεις του άρθρου 13 του παρόντος, καθορίζει δια τής αποφάσεως της τήν αξίαν των απαλλοτριούμενων και τό ποσόν τής καταβλητέας εις έκαστον δικαιούχον αποζημιώσεως, αναγνωρίζουσα άμα δια τής αυτής αποφάσεως τούτον.

5. Ο υπό τής έπιτροπής έλεγχος των τίτλων και δικαιολογητικών δια τήν αναγνώρισιν των δικαιούχων γίνεται τό ταχύτερον. Η έπιτροπή κρίνει εκ των ενόντων, δια δέ τήν αναγνώρισιν των δικαιούχων λαμβάνει ύπ' όψιν της και εβελιώσεις των άρχων ή και καταθέσεις μαρτύρων, προτεινομένων υπό των ενδιαφερομένων ή αυτεπαγγέλτως έξεταζομένων, προσδιορίζουσα έπακριθώς εν τή απόφασει αυτής τό εις έκαστον των δικαιούχων άνήκον τμήμα του απαλλοτριούμενου, κατά τήν εν τώ κτηματολογικώ πίνακι και διαγράμματι περιγραφήν του. Εάν κατά τήν συζήτησιν άποβή άνέφικτος ή αναγνώρισις τινός των δικαιούχων, έλλείψει στοιχείων, ή έπιτροπή περιορίζεται εις τόν καθορισμόν τής αποζημιώσεως του άντιστοιχού τμήματος.

6. Η απόφασις τής έπιτροπής εκδίδεται τό ταχύτερον, πάντως δέ εντός τριάκοντα ήμερών από τής συζήτησεως τής αίτήσεως, και δημοσιεύεται δια τοιχοκλήσεως εις τό δημοτικόν ή κοινοτικόν κατάστημα τής περιφερείας, εν ή κείται τό απαλλοτριούμενον ή τό μείζον μέρος αυτού. Η εκ μέρους των δικαιούχων και του υποχρέου προς καταβολήν τής αποζημιώσεως άποδοχή τής αποφάσεως γίνεται εντός προθεσμίας τριάκοντα ήμερών από τής ως άνω δημοσιεύσεως, δια δηλώσεως τούτων ενώπιον του γραμματέως τής έπιτροπής, συντασσομένου προς τούτο σχετικού πρακτικού. Η απόφασις, έφ' όσον γίνη άποδεκτή, κηρύσσεται εκτελεστή, ως προς τούς άποδεχθέντας ταύτην, δια πράξεως του προέδρου τής έπιτροπής, έπιφυλασσομένης τής διατάξεως τής επομένης παραγράφου.

7. Επί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, ών ή δαπάνη βαρύνει τό Δημόσιον ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ή απόφασις τής έπιτροπής και τά πρακτικά άποδοχής ταύτης υπό των ενδιαφερομένων υποβάλλονται εν αντιγράφω εις τήν Διεύθυνσιν Απαλλοτριώσεων του Υπουργείου Οικονομικών εντός πέντε ήμερών από τής δημοσιεύσεως τής αποφάσεως, δια τήν άποδοχήν ή μη τής αποφάσεως και υπό του Δημοσίου. Εάν ό Υπουργός των Οικονομικών άποδεχθή τήν άπόφασιν, κηρύσσεται αυτή δια τής ίδίας αποφάσεως του εκτελεστή και διατάσσεται ή πληρωμή των δικαιούχων εντός χρονικού διαστήματος τό πολύ τριών μηνών από τής ύπ' αυτού άποδοχής τής αποφάσεως. Παρελθούσης άπράκτου τής προθεσμίας ταύτης, ή εν περιπτώσει μη άποδοχής τής αποφάσεως υπό του Υπουργού των Οικονομικών, ό κατά τήν διαδικασίαν του παρόντος άρθρου συμβιβαστικός διακανονισμός θεωρείται ματαιωθείς. Η εκ μέρους του Δημοσίου άποδοχή τής αποφάσεως ανακουνοται εις τόν άρμόδιον οικονομικόν έφορον, υποχρεούμενον όπως δημοσιεύση ταύτην, προς γνώσιν των ενδιαφερομένων, δια τοιχοκλήσεως σχετικής άγγελίας εις τό δημοτικόν ή κοινοτικόν κατάστημα τής περιφερείας, εν ή κείται τό απαλλοτριούμενον ή τό μείζον μέρος αυτού.

8. "Απαντα τ' αναγκαία, κατά τήν διαδικασίαν του παρόντος άρθρου, έγγραφα, συντάσσονται ή εκδίδονται άτελώς.

9. Δια τής κατά τās διατάξεις του παρόντος άρθρου καταβολής τής αποζημιώσεως δέν θίγονται τυχόν δικαιώματα

τρίτων επί του απαλλοτριούμενου, του Δημοσίου ουδέμιας υπέχοντος εύθύνην έναντι αυτών, κατ' άρθρον 8 παρ. 5 του παρόντος.

10. Δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών καθορίζεται δια τόν προέδρον, τά μέλη και τόν γραμματέα τής έπιτροπής έφ' άπαξ άμοιβή δια τήν γενομένην εργασίαν, αναλόγως και του αριθμού των έξετασθεισών περιπτώσεων, τά κατά τās κειμένας διατάξεις οδοπορικά, ως και τά γραφικά και έτερα έξοδα, επί τή υποβολή καταστάσεως πληρωμής, υπογεγραμμένης υπό του προέδρου τής έπιτροπής. Η άμοιβή και αί δαπάναι αύται βαρύνουν τόν υποχρέων προς καταβολήν τής αποζημιώσεως.

Άρθρον 30.

Ποινικά και Πειθαρχικά Κυρώσεις.

1. Ο εκ προθέσεως ύποδεικνύων ψευδή όρια ή προσάγων ειδικούς τίτλους ή παρεμβαίνων εις σχετικήν δικήν ύφ' οιαδήποτε ιδιότητα, προς ύποστήριξιν άνυπάρκτων δικαιωμάτων επί απαλλοτριωθέντος ακινήτου, είτε έαυτου είτε άλλου, δια λογαριασμόν του όποιου ενεργεί, τιμωρείται υπό του Πλημμελειοδικείου του τόπου του ακινήτου με φυλάκισιν και χρηματικήν ποινήν μέχρις έκατον χιλιάδων δραχμών, έπιφυλασσομένου των τυχόν βαρύτερων ποινών του Ποινικού Κώδικος.

2. Οι κατά τās διατάξεις του παρόντος άρμόδιοι δικασται ή διοικητικοί υπάλληλοι έχουν ηύξημένον καθήκον, όπως τηρούν αυστηρώς τās υπό του παρόντος προβλεπομένας προθεσμίας, εντός των όποιων όφείλουν να εκτελούν τās ανατιθεμένας αυτοίς άρμοδιότητες. Η παραμέλησις των προθεσμιών τούτων συνιστά σοβαρόν πειθαρχικόν παράπτωμα, τιμωρούμενον κατά τās κειμένας διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 31.

Μεταβατικά διατάξεις.

1. Αί διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται επί των από τής ενάρξεως τής ισχύος αυτου και έφεξής κηρυσσομένων αναγκαστικών απαλλοτριώσεων. Αναγκαστικά απαλλοτριώσεις, κηρυχθείσαι προ τής ενάρξεως τής ισχύος του παρόντος έξακολουθούν διεπόμεναι υπό των μέχρι τούδε κειμένων διατάξεων.

2. Έπιφυλασσομένων των διατάξεων τής προηγουμένης παραγράφου, καταργούνται από τής ενάρξεως τής ισχύος του παρόντος νόμου, αί διατάξεις του Α.Ν. 1731)1939 «περι αναγκαστικών απαλλοτριώσεων» και αί τροποποιητικά ή συμπληρωματικά αυτου διατάξεις, ως και πάσαι αί διατάξεις του παρόντος ή αναγόμεναι εις θέματα ρυθμιζόμενα ύπ' αυτών. Καταργούνται όμοίως αί συντακτικά πράξεις Ζ)1967 «περι απαλλοτριώσεως ακινήτων προς άνοιχοδόμησιν οικισμών πληττομένων υπό θεομηγιάων» και ΚΕ)1968 «περι συμπληρώσεως των διατάξεων περι αναγκαστικών απαλλοτριώσεων δια τās περιπτώσεις ανεγέρσεως δικαστικών καταστημάτων, φυλάκων και άναμορφωτικών καταστημάτων».

3. Διατηρούνται εν ισχύί αί διατάξεις ειδικών νόμων περι μεταλλείων, ορυχείων, σπηλαίων, αρχαιολογικών θησαυρών, λαματικών, ρεόντων και υπογείων ύδάτων, ως και εκείναι, δι' ών έπιτρέπεται ή κήρυξις αναγκαστικών απαλλοτριώσεων λόγω δημοσίας ωφελείας, χάριν ώρισμένων σκοπών και ένδεχομένως καθορίζονται τά δυνάμενα να απαλλοτριωθούσιν δια τούς σκοπούς τούτους ακίνητα, ως και τά πρόσωπα υπέρ ή δαπάναι των όποιων κηρύσσεται ή απαλλοτριώσις.

*Άρθρον 32.

*Έναρξίς ισχύος.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται μετά τριάκοντα ημέρας από της δημοσίευσής αυτού διά της Έφημερίδας της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τῆ 30 Δεκεμβρίου 1970

Έν Όνόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ, ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΥΛ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τῆ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 798

Περί καταστάσεως πολιορκίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσμεν και διατάσμεν:

*Άρθρον 1.

Προϋποθέσεις κηρύξεως.

Υπό τούς όρους και τας έγγυήσεις του άρθρου 25 του Συντάγματος, έν περιπτώσει πολέμου, έπιστρατεύσεως ένεκεν έξωτερικών κινδύνων, η σοβαράς διαταραχής ή έκδήλου άπειλής κατά της δημοσίας τάξεως και ασφαλείας του Κράτους έξ έσωτερικών κινδύνων, δύναται να κηρυχθή εις κατάστασιν πολιορκίας όλη ή Έπικράτεια, η τμήμα αυτής, και να ανασταλή προσωρίως, έν όλω ή έν μέρει, η ισχύς των άρθρων 10, 12, 13, 14, 15, 18, 19, 111 και 112 του Συντάγματος ή τινών τούτων.

*Άρθρον 2.

Έκδοσις Βασιλικού Διατάγματος.

Η κατάστασις πολιορκίας κηρύσσεται διά Βασιλικού Διατάγματος, μετά πρότασιν του Υπουργικού Συμβουλίου. Διά του Βασιλικού τούτου Διατάγματος, η και έτέρου κατά τον αυτόν τρόπον έκδιδομένου, όρίζεται το τμήμα της Έπικρατείας, το όποίον κηρύσσεται εις κατάστασιν πολιορκίας, διατάσσεται ή έν όλω ή ή έν μέρει αναστολή της ισχύος των έν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ αναφερομένων άρθρων του Συντάγματος ή τινών τούτων και ή τυχόν σύστασις έξαιρετικών δικαστηρίων.

*Άρθρον 3.

Ανακοίνωσις εις την Βουλήν.

Το κατά το άρθρον 2 Βασ. Διατάγμα και τὰ κατ' έφαρμογήν αυτού ληφθέντα μέτρα, ανακοινούνται εις την Βου-

λήν κατά την πρώτην, μετά την δημοσίευσίν του, συνεδρίασιν αυτής. Έν περιπτώσει όμως σοβαράς διαταραχής ή έκδήλου άπειλής της δημοσίας τάξεως και ασφαλείας του Κράτους έξ έσωτερικών κινδύνων, το έκδοθέν Β. Διατάγμα τίθεται ύπ' όφιν του Συμβουλίου του Έθνους, έντός είκοσι τεσσάρων ώρών από της έκδόσεως αυτού. Έάν το Συμβούλιον του Έθνους δέν συμφωνή προς έκδοσιν του Β. Διατάγματος, συγκαλείται υποχρεωτικώς ή Βουλή, έντός είκοσημέρου, από της δημοσίευσής αυτού και άν έτι έχη διαλυθή, ίνα άποφασίση περί της διατηρήσεως ή άρσεως της ισχύος του δι' άπολύτου πλειονοψηφίας του όλου έριθμού των μελών αυτής έν τῆ τελευταία περιπτώσει.

*Άρθρον 4.

Χρονική άκτασις.

Η ισχύς του κατά το άρθρον 2 Β. Διατάγματος, δέν έκτείνεται, έν περιπτώσει πολέμου, πέραν της λήξεως αυτού, έν πάση δέ άλλη περιπτώσει αίρεται αυτόδικαίως μετά τρίμηνον από της δημοσίευσής του, πλην εάν έν τῷ μεταξύ παραταθή διά νεωτέρου Β. Διατάγματος άδεία της Βουλής.

*Άρθρον 5.

Μεταβίβασις έξουσιών εις στρατιωτικήν Αρχήν.

1. Από της δημοσίευσής του περί κηρύξεως εις κατάστασιν πολιορκίας Β. Διατάγματος, πάσαι αι έξουσίαι των πολιτικών Αρχών, αι αναγόμεναι εις την τήρησιν της ασφαλείας του Κράτους, της δημοσίας τάξεως και ειρήνης και την άστυνομίαν, μεταβιβάζονται εις την στρατιωτικήν Αρχήν.

2. Αι πολιτικαί Αρχαί έξακολουθούν έν τούτοις την άσκησιν των έξουσιών εκείνων, αΐτινες δέν μεταβιβάσθησαν εις την στρατιωτικήν Αρχήν, έν αΐς και την της δικαστικής άστυνομίας επί των μη υπαχθέντων εις την στρατιωτικήν δικαιοδοσίαν έγκλημάτων.

3. Ο Αρχηγός των Ένόπλων Δυνάμεων, ως Άνωκάτη Στρατιωτική Αρχή, άσκεί τας έν τῷ παρόντι Ν. Διατάγματι αναφερομένης έξουσίας, είτε αυτοπροσώπως είτε διά των κατά τόπους στρατιωτικών διοικητών.

*Άρθρον 6.

Ανάληψις έξουσιών υπό Αρχηγού Ένόπλων Δυνάμεων.

Ο Αρχηγός των Ένόπλων Δυνάμεων:

1. Αναλαμβάνει υπό την έξουσίαν του, μέσω των οικείων Διοικήσεων και Οργανισμών, ό,τι άφορά εις την συμβολήν των εις την άμυναν και ασφάλειαν της Χώρας, τὰ κάτωθι Σώματα και Υπηρεσίας:

- Την Γενικήν Διεύθυνσιν Έθνικής Ασφαλείας.
- Τὰ Σώματα Ασφαλείας (διά του Αρχηγείου Στρατού).
- Το Λιμενικό Σώμα (διά του Αρχηγείου Ναυτικού).
- Την Γενικήν Διεύθυνσιν Πολιτικής Αμύνης της Χώρας (διά του Αρχηγείου Στρατού).
- Την Πυροσβεστικήν Υπηρεσίαν (διά του Αρχηγείου Στρατού) και
- Την Υπηρεσίαν Πολιτικής Αεροπορίας (διά του Αρχηγείου Αεροπορίας).

2. Κατόπιν άποφάσεως του Πολεμικού Συμβουλίου τῆ είσηγήσει του Αρχηγού Ένόπλων Δυνάμεων, δύναται να υπαχθών υπό την έξουσίαν του πάντες οι Οργανισμοί και Έπιχειρήσεις δημοσίου ενδιαφέροντος, άν οι σκοποί θεωρούνται ως συμβάλλοντες εις την άμυναν και την ασφάλειαν της Χώρας. Έν τῆ περιπτώσει ταύτη του Πολεμικού Συμβουλίου μετά ψήφου και οι άρμόδιοι Υπουργοί, έφ' όσον δέν προβλέπεται άλλως ή συμμετοχή των.

*Άρθρον 7.

Ἐξουσία στρατιωτικῆς Ἀρχῆς.

Ἡ στρατιωτικὴ Ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ἰδίως:

α) Νὰ προβαίνει εἰς συλλήψεις καὶ ἀνευ τῶν διατυπώσεων τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Συντάγματος.

β) Νὰ ἐνεργῇ κατ' οἶκον ἐρεύνας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς.

γ) Νὰ ἀπομακρύνῃ πάντα ὑποπτον διαταράξεως τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, τῆς δημοσίας τάξεως καὶ εἰρήνης ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του.

δ) Νὰ διατάσῃ τὴν παράδοσιν τῶν ὄπλων καὶ ἐφοδίων καὶ νὰ προβαίνει εἰς ἀναζήτησιν καὶ ἀφαίρεσιν αὐτῶν.

ε) Νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν ἀνακοίνωσιν ἢ δημοσιεύσιν πληροφοριῶν καθ' οἷονδήποτε τρόπον καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ νὰ προβαίνει εἰς κατὰσχέσιν ἐντύπων ἐν γένει, εἴτε πρὸ τῆς κυκλοφορίας αὐτῶν, εἴτε καὶ μετ' αὐτῆν, ὡς καὶ εἰς τὴν παύσιν τῶν ἐφημερίδων ἐφ' ὄρισμένον χρόνον. Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἢ διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος ὑποχρεοῦται νὰ μισθοδοτῇ τὸ συντακτικὸν καὶ ἐργατικὸν αὐτῆς προσωπικὸν διαρκούσης τῆς παύσεως. Ἡ τοιαύτη πρὸς μισθοδοσίαν ὑποχρέωσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ δέμημον.

στ) Νὰ ἀσκήσῃ πᾶσαν πρᾶξιν σκοποῦσαν εἰς τὴν διασφάλισιν τῆς ἀμύνης καὶ ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, τοῦ πολιτεύματος, τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος, τῆς δημοσίας τάξεως καὶ εἰρήνης καὶ

ζ) Νὰ ἀσκήσῃ τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενα ἐγκλήματα καὶ νὰ ἐπιμελήται τῆς ἐκδικάσεως ταύτης.

*Άρθρον 8.

1. Ἡ στρατιωτικὴ Ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα:

α) Νὰ ἀπαγορεύῃ καὶ διαλύῃ οἰωνδήποτε συνάθροισιν καὶ πάντα, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Συντάγματος, συνεταιρισμὸν ἢ ἔνωσιν προσώπων, ἢ νὰ ἀντικαθίστῃ τὰς διοικήσεις αὐτῶν.

β) Νὰ θέτῃ, διὰ διαταγῶν τῆς, ὑπὸ μεσεγγύησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2636)1940 «περὶ δικαιοπραξιῶν ἐγκρίτων καὶ μεσεγγυήσεως ἐγκρίτων περιουσιῶν», ὡς αὐτὸς ἐκάστοτε ἰσχύει, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, περιουσίας διαλυθέντων συνεταιρισμῶν, ἐνώσεων προσώπων ἢ περιουσίας προσώπων φυσικῶν ἢ νομικῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελε δεξιωθῆν ἐκ τῶν εἰς χεῖράς τῆς στοιχείων, ὅτι αἱ περιουσίαι αὗται χρησιμοποιοῦνται διὰ σκοποῦς θέτοντας εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ εἰρήνην. Ἡ περιουσία αὐτῶν περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον μόνον ἐὰν ἐδημεύθῃ δι' ἀποφάσεως δικαστηρίου τινός. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας, παραδίεται εἰς τοὺς δικαιοῦχος μετὰ τὴν ἄρσιν τῆς καταστάσεως πολιτοκράτειας, μετ' ἀφίρεσιν τῶν γενομένων δαπανῶν συντηρήσεως.

2. Ἡ στρατιωτικὴ Ἀρχὴ δύναται νὰ ὄσῃ τὴν μεσεγγύησιν τῆς περιουσίας καὶ ν' ἀποδώσῃ αὐτὴν εἰς τοὺς δικαιοῦχος καὶ διακοῦσης τῆς καταστάσεως πολιτοκράτειας, ἐὰν ἤθελε πεισθῆν ὅτι ἐξέλιπον οἱ λόγοι τῆς μεσεγγυήσεως.

*Άρθρον 9.

Ποινικαὶ κυρώσεις.

1. Ἡ ἀπειθεία εἰς τὰς διαταγὰς τῆς στρατιωτικῆς Ἀρχῆς, κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην διαταγὴν, ἐντὸς τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρμοδιότητος αὐτῆς ἐκδιδομένην, ἐὰν δὲν φέρῃ τὰ στοιχεῖα βαρυτέρας ἀξιοποίνου πράξεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

2. Τὴν αὐτὴν ποινὴν, ἐπιβαλλομένην ὡσαύτως ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, ἐπιβρουν, ἐὰν δὲν φέρουν βαρύτερον ἀξιοποίνου χαρακτῆρα, δημοσιεύματα τοῦ τύπου, ἐξ ὧν ἐκτίθεται εἰς κίνδυνον ἡ ἀσφάλεια τοῦ ἐν καταστάματι πολιτοκράτειας τόπου, ἢ διασαλεύεται ἢ αὐτόθι δημοσία τάξις, ἢ ἄτινα διεγείρουν πρὸς τέλεσιν ἀδικημάτων, ὑπαγόμενα εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 10.

Ἀρμοδιότης στρατιωτικοῦ δικαστηρίου.

1. Τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια εἶναι ἀρμόδια διὰ τὴν ἐκδίκασιν πάντων τῶν ἐγκλημάτων τῶν στρεφόμενων κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, τοῦ πολιτεύματος, τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος, τῆς δημοσίας τάξεως καὶ εἰρήνης, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἰδιότης τῶν αὐτουργῶν ἢ συμμετόχων.

2. α) Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται καὶ τὰ κατὰ προσώπων ἢ περιουσιῶν στρεφόμενα ἐγκλήματα, ὅσακις, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς στρατιωτικῆς δικαστικῆς Ἀρχῆς, ἐκτίθεται εἰς κίνδυνον ἢ ἀσφάλεια τοῦ ἐν καταστάματι πολιτοκράτειας τόπου ἢ διασαλεύεται ἢ δημοσία τάξις. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἔχει ἐφαρμογὴν ἢ διατάξις τοῦ ἄρθρου 68 παρ. 2 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

β) Διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ περιορίζεται ἢ ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ ἀρμοδιότης τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

3. Εἰς τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια μεταβιβάζονται ὑπὸ τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἐκκρεμῆς ὑποθέσεις διὰ τινὰ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 καὶ 2 ἐγκλημάτων, ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητηθῆν τοῦτο ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς δικαστικῆς Ἀρχῆς.

4. Διὰ διαταγῶν τοῦ Ἀρχηγῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καθορίζονται τὰ τῆς συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

*Άρθρον 11.

Σύστασις ἐκτάκτων στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἢ ἐν ἐπείγουσῃ ἀνάγκῃ ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Βασιλικῆς Διατάγματος, δύναται, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος ἐγκλημάτων, νὰ συνιστᾷ, ἐν ἐκάστῳ τόπῳ, ἐκτάκτα στρατιωτικὰ δικαστήρια καὶ ἐν ἀναδεωρητικῶν, ἢ νὰ ἀναθέτῃ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐγκλημάτων τούτων εἰς λειτουργοῦντα διαρκῆ στρατιωτικὰ δικαστήρια, κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

*Άρθρον 12.

Ἀπαχόρευσις δημοσιότητος διαδικασίας.

Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐν ἄρθροις 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος προβλεπόμενων ἐγκλημάτων δύναται τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως δικαστήριον νὰ ἀπαγορεύῃ, δι' ἀποφάσεώς του, προτάσει τοῦ Βασιλικῆς Ἐπιτρόπου, τὴν δημοσιότητα τῆς διαδικασίας καὶ διατάσῃ τὴν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἢ δημοσιότητος αὐτῆς δύναται νὰ ἀποβῇ ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἢ τὸ κοινωνικὸν καθεστῶς ἢ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν.

*Άρθρον 13.

Παρεπόμενα ποινά.

Ἐπὶ καταδίκης διὰ τι τῶν ἐν ἄρθροις 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος ἐγκλημάτων τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια δύναται νὰ ἐπιβάλλουν καί: α) τὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 59 ἕως καὶ 68 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος παρεπόμενας ποινάς, β) τὰς, κατὰ περίπτωσιν, ἐκπτώσεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ γ) δήμευσιν τῆς περιουσίας τῶν αὐτουργῶν ἢ συμμετόχων τοῦ ἐγκλήματος ἢ τῆς περιουσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου, ἐπὶ καταδίκης ἐκπροσώπου αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἢ περιουσία αὐτῆς ἢ τὰ δι' αὐτῆς κτώμενα ἔσοδα ἐχρησιμοποιοῦντο, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 8 παράγραφος 1 στοιχ. β' σκοποῦς.

*Άρθρον 14.

Ἐνδίκια μέσα.

Διαρκούσης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ἢ ἀσκήσις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων τῶν ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος προβλεπόμενων ἐνδίκων μέσων. Δύναται ὅμως διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος

τος, εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Εθνικής Αμύνης, να απαγορευθή ή άσκήσις τούτων ή τινών εξ αυτών.

Άρθρον 15.

Εκτελέσις αποφάσεως στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

1. Αἱ αποφάσεις τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων εκτελοῦνται, ἄμα τῇ ἐκδόσει των, κατόπιν διαταγῆς τῶν ἐν άρθροις 384, 388 καὶ 389 τοῦ Σ.Π.Κ. ἀναφερομένων στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν, ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως.

2. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θανατικῆς ποινῆς, δέον ὅπως παρέλθουν τρεῖς ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας τῆς αποφάσεως.

3. Μὴ ἀπαγορευθεῖσης, κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ παρόντος, τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 407 τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Άρθρον 16.

Άρσις καταστάσεως πολιορκίας.

1. Ἡ κατάσταση πολιορκίας αἴρεται, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, πλὴν τῶν ἐν άρθρῳ 4 περιπτώσεων, διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος, προτάσει τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενου.

2. Μετὰ τὴν ἄρσιν τῆς καταστάσεως πολιορκίας, τὰ διαρκῆ στρατιωτικὰ δικαστήρια διατηροῦν τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνώπιον αὐτῶν εὑρισκομένων ἐγκρημῶν υποθέσεων, μόνον ἐφ' ὅσον οἱ κατηγορούμενοι εἶναι στρατιωτικοί, τῶν εἰς ἰδιώτας κατηγορουμένων ἀναφερομένων υποθέσεων μεταβιβαζομένων ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν Ἀρχῶν εἰς τὰ ἀρμόδια κοινὰ ποινικὰ δικαστήρια, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀξιόποινος πράξις στρέφεται κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

Άρθρον 17.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ὅπου ἐν τῷ παρόντι δὲν ὀρίζεται εἰδικῶς ἄλλως κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται συμπληρωματικῶς αἱ διατάξεις τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

Άρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ὄρχεται ἀπὸ τῆς ἄρσεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. ΔΕΘ)1912 «περὶ καταστάσεως πολιορκίας», τοῦ τεθέντος ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς Β)5—6 Μαΐου 1967 Συντακτικῆς Πράξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνοματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΑΡΤΟ-
ΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ
ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ.
ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑ-
ΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥ-
ΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤ. ΜΑΝΩΛΑΟΠΟΥΛΟΣ,
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ,
ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 799

Περὶ Ἀντιβασιλείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερ-
ασίσκαμεν καὶ διατάσσαμεν:

Άρθρον 1.

1. Ἡ βασιλικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ άρθρου 37 παράγραφος 1, 38 παράγραφος 2 καὶ 41 παράγραφος 2 τοῦ Συντάγματος ὑπὸ Τριμελοῦς Ἀντιβασιλείας ἀπαρτιζομένης ἐκ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, τοῦ προέδρου τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2. Ἐν περιπτώσει ἀπολείας τοῦ ἀξιωματοῦ ἢ ἀπουσίας ἢ κωλύματος μέλους ἢ μελῶν τῆς Τριμελοῦς Ἀντιβασιλείας, μετέχουν αὐτοδικαίως αὐτῆς, προσωρινῶς, οἱ κατὰ περίπτωσιν νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί.

3. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ Βουλὴ ἔχει διαλυθῆ, ὁ πρόεδρος τῆς διαλυθείσης Βουλῆς μετέχει τῆς Τριμελοῦς Ἀντιβασιλείας μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέου προέδρου.

Άρθρον 2.

Τὰ μέλη τῆς Τριμελοῦς Ἀντιβασιλείας, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν καλοῦνται νὰ ἀσκήσουν τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν, δίδουν τὸν ἀκόλουθον ὄρκον, παρουσίᾳ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου:

«Ὀμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν Θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Πολίτευμα τῆς Βασιλευσμένης Δημοκρατίας, τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίσω τὴν Ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Άρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Τριμελὴς Ἀντιβασιλεία ἀσκεῖ πάσας τὰς ἐκ τοῦ Συντάγματος ἀρμοδιότητας τοῦ Βασιλέως.

Άρθρον 4.

1. Πρόεδρος τῆς Τριμελοῦς Ἀντιβασιλείας εἶναι ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

2. Τὰ μέλη τῆς Τριμελοῦς Ἀντιβασιλείας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσκήσεως ὑπ' αὐτῶν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, τελοῦν ἐν ἀναστολῇ ἀσκήσεως τοῦ κυρίου λειτουργήματός των, ἀναπληροῦνται δὲ εἰς τοῦτο ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των, διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τοῦ άρθρου 54 παράγραφος 2 τοῦ Συντάγματος.

3. Τὰ μέλη τῆς Ἀντιβασιλείας δὲν συμμετέχουν εἰς τὴν λήψιν αποφάσεων τῶν πολιτειακῶν ὀργάνων, τῶν ὁποίων προεδρεύουν, ἐπὶ θεμάτων τῶν ὁποίων ἐπελήφθησαν ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ὡς μελῶν τῆς Ἀντιβασιλείας. Ἐν τῇ περιπτώσει αὕτη ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των.

Άρθρον 5.

Αἱ πράξεις τῆς Ἀντιβασιλείας ὑπογράφονται παρὰ πάντων τῶν μελῶν τῆς, τυχόν δὲ διαφωνία τινὸς ἐκ τούτων καταχωρίζεται εἰς εἰδικῶς τηρούμενα πρακτικά. Ἐν ἀρνήσει μέλους τῆς Ἀντιβασιλείας νὰ ὑπογράψῃ πράξιν τινὰ, αὕτη ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν λοιπῶν. Ὑπαρχουσῶν πλειόνων τῶν δύο γνωμῶν, καταχωριζομένων εἰς τὰ πρακτικά, ὑπερισχύει ἡ γνώμη τοῦ προέδρου.

Άρθρον 6.

1. Κατά την περίπτωσην του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 40 του Συντάγματος, η βασιλική εξουσία ασκείται υπό του κατά το άρθρον 4 του παρόντος προέδρου της Τριμελούς Αντιβασιλείας, ὅστις δίδει τὸν κατά τὸ άρθρον 2 ὄρκον καὶ ὡς ὀρίζεται ἐν αὐτῷ.

2. Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 3 καὶ 4 παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν κατά τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀσκήσιν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας.

Άρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 33 τοῦ Συντάγματος ἐφαρμόζονται εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ἀσκήσεως ὑπὸ τῆς Ἀντιβασιλείας ἢ τοῦ προέδρου αὐτῆς τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας.

Άρθρον 8.

1. Ἡ Τριμελής Ἀντιβασιλεία, ἢ ὁ πρόεδρος αὐτῆς κατά τὴν περίπτωσην τοῦ δευτέρου εδαφίου τοῦ άρθρου 40 τοῦ Συντάγματος, ἐδρεύει εἰς τὰ βασιλικά Ἀνάκτορα ἢ εἰς τὸν διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὀριζόμενον τόπον.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς Ἀντιβασιλείας, ἢ τοῦ προέδρου αὐτῆς κατά τὴν περίπτωσην τοῦ δευτέρου εδαφίου τοῦ άρθρου 40 τοῦ Συντάγματος, ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκάρυνη δὲ τὸν Κρατικὸν προϋπολογισμόν.

Άρθρον 9.

Τὸ ἀρθρον 128 τοῦ Συντάγματος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου τῆς Ἀντιβασιλείας, τοῦ ὁποίου αἱ θέσεις δύναται νὰ πληρῶνται καὶ δι' ἀποσπάσεως δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπάλληλων Ν.Π.Δ.Δ., κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων. Ἡ παρὰ τῇ Ἀντιβασιλείᾳ ὑπηρεσία τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπαλλήλων λογίζεται διανυθείσα, ὡς πρὸς πάσας τὰς συνεπείας, εἰς τὰς ὑπηρεσίας καὶ θέσεις ἐξ ὧν ἀποσπάσθησαν. Οἱ κατ' ἀπόσπασιν ὑπηρετούντες λαμβάνουν τὰς ἀποδοχὰς τῆς ἐξ ἧς ἀποσπάσθησαν θέσεως.

Άρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως εἰς Σῶμα τῆς πρώτης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἐκλεγχομένης Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνομαί τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 800

(9)

Περὶ πολιτικῶν κομμάτων.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 1.

Όρισμός.

Πολιτικὸν κόμμα εἶναι ἡ ἐλευθέρα ἐνωσις πολιτῶν, ἔχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, σωματειακῶς ὀργανωμένη, ἥτις, ἐντὸς τῶν συνταγματικῶν πλαισίων καὶ διὰ νομίμων μέσων, ἐκφράζει τὴν θέλησιν τῆς ὑποστηριζούσης τοῦτο μερίδος τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος καὶ συμβάλλει εἰς τὴν προαγωγήν τοῦ ἔθνικου συμφέροντος.

Άρθρον 2.

Αποστολὴ καὶ θέσις τῶν κομμάτων.

1. Ἡ ὀργανώσις, τὸ πρόγραμμα καὶ ἡ δράσις τῶν πολιτικῶν κομμάτων θεόν νὰ διέπονται ὑπὸ ἔθνικῶν καὶ δημοκρατικῶν ἀρχῶν καὶ νὰ ἀποσκοποῦν εἰς τὴν πρόβδον τοῦ ἔθνους καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ, ἐν ἐλευθερίᾳ, ἰσότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται σύστασις κομμάτων, τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ ἀντιτίθενται, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἢ συγκακαλυμμένως, πρὸς τὸ πολίτευμα ἢ τείνουν εἰς ἀνατροπὴν τοῦ ὑφισταμένου κοινωνικοῦ καθεστώτος, ἢ ἐκθέτουν εἰς κίνδυνον τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα τοῦ Κράτους ἢ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

3. Τὰ πολιτικὰ κόμματα, ἐν τῇ ὀργανώσει καὶ δράσει των διὰ τὴν δι' ὑποψηφίων αὐτῶν ἐκπροσώπησιν τοῦ λαοῦ ἐν τῇ Βουλῇ, ὀργανοῦνται εἰς ὀλόκληρον τὴν Ἐπικράτειαν καὶ οὐχὶ μόνον εἰς τμήματα αὐτῆς, δὲν δύναται δὲ νὰ ἐκφράζουσι τὰ συμφέροντα ὀρισμένης ἐπαγγελματικῆς ἢ ἄλλης ὀμάδος.

4. Τὰ πολιτικὰ κόμματα ἐκφράζουσι τὰς ἰδεολογικὰς ἀρχὰς καὶ τὰς θέσεις των ἐπὶ τῶν πολιτικῶν, κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς Χώρας διὰ τοῦ καταστατικοῦ καὶ τῶν προγραμμάτων των, ὡς καὶ διὰ τῶν ἀποφάσεων των πρὸς τοῦτο ἀρμοδίων ὀργάνων.

5. Τὰ πολιτικὰ κόμματα ἀπολαύουσι ἰσότητος ἐναντι τῶν νόμων καὶ τῶν δημοσίων ἀρχῶν.

6. Μεμονωμένοι ἢ ἀνεξάρτητοι ὑποψηφιότητες κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἀπαγορεύονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚῶΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Άρθρον 3.

Προϋποθέσεις ἰδρύσεως.

1. Ἑλληγες πολῖται, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν δύναται ἐλευθέρως νὰ ἰδρῦσιν πολιτικὰ κόμματα.

2. Δὲν δύναται νὰ ἰδρῦσιν πολιτικὸν κόμμα οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἔμμισθοι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ ὑπάλληλοι ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἢ δημοσίων ἢ δημοτικῶν ἐπιχειρήσεων.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἰδρύσις κόμματος, ἐὰν αὕτη ἀποτελῇ συγκακαλυμμένην, καθ' οἰονδήποτε τρόπον, ἀνασύστασιν ἐκτὸς νόμου τεθέντος κόμματος.

Άρθρον 4.

Συστατικὴ πρᾶξις—Καταστατικόν.

1. Πρὸς ἰδρύσιν πολιτικοῦ κόμματος, ἀπαιτεῖται ἡ σύμωσος βούλησις ἐκατὸν τοῦλάχιστον φυσικῶν προσώπων, ἅτινα ὑπογράφουσι τὴν συστατικὴν πρᾶξιν αὐτοῦ, συντασσομένην ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

2. Μετά την υπογραφήν της συστατικής πράξεως, τὰ ἰδρυτικά μέλη ὀρίζουν διὰ πράξεώς των προσωρινήν Διοικήσασιν Ἐπιτροπήν καὶ προβαίνουν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 5.

Περιεχόμενον καταστατικοῦ.

1. Τὸ καταστατικὸν καθορίζει:

- α. Τὸν τίτλον καὶ τὴν τυχόν χρησιμοποιουμένην σύντημσιν τούτου, τὸ ἔμβλημα καὶ τὴν ἔδραν τοῦ κόμματος.
- β. Τὰς γενικὰς πολιτικὰς ἀρχὰς καὶ κατευθύνσεις τοῦ κόμματος, ἐντὸς τῶν ἐπιταγῶν τοῦ Συντάγματος.
- γ. Τοὺς ὅρους ἐγγραφῆς, ἀποχωρήσεως καὶ ἀποβολῆς τῶν μελῶν, ὡς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν.
- δ. Τὴν διάρθρωσιν ὡς καὶ τὰ κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ ὄργανα διοικήσεως τοῦ κόμματος, τὰς ἀρμοδιότητας ἐκάστου τούτων ὡς καὶ τοὺς ὅρους ἀναδείξεως, λογοδοσίας καὶ ἀποχωρήσεως αὐτῶν.
- ε. Τὴν διαδικασίαν συγκλήσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.
- στ. Τοὺς πόρους, τὸν τρόπον διαθέσεως αὐτῶν, τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως καὶ τὰ ὄργανα ἐλέγχου.
- ζ. Τοὺς ὅρους τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ καὶ
- η. Τοὺς ὅρους διαλύσεως τοῦ κόμματος.

2. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ προβλέπη πλαίσια ἀφορῶντα εἰς τὸν κανονισμὸν λειτουργίας τοῦ κόμματος, περὶ οὗ τὰ ἄρθρα 18 ἕως 20 τοῦ παρόντος.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις ὡς τίτλου, ἢ συντήσεως τούτου, ἢ ἐμβλήματος κόμματος, τῶν ἐμβλημάτων καὶ συμβόλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τοῦ Θρόνου ἢ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις τοιούτων δυναμένων νὰ προκαλέσουν σύγχυσιν πρὸς ἀνήκοντα εἰς ἕτερον κόμμα ἢ εἰς κόμμα διαλυθὲν καὶ δι' ὃν χρόνον διαρκεῖ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 παρ. 3 ἀπαγόρευσις.

4. Ἡ ἔδρα τοῦ κόμματος δεόν νὰ εὐρίσκειται ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 6.

Ἐγκρίσις καταστατικοῦ.

1. Τὸ καταστατικὸν τοῦ κόμματος ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου. Πρὸς τούτο ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν ἰδρυτῶν ἢ τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς αἴτησις, εἰς ἣν ἐπισυνάπτονται:

- α. Ἡ συστατικὴ πράξις.
- β. Ἡ πράξις διορισμοῦ τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς.
- γ. Τὸ καταστατικὸν.
- δ. Πίναξ ὑπογεγραμμένος ὑπὸ τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς καὶ ἐμφαίνων τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸν τόπον καὶ χρόνον γεννήσεως, τὴν διεύθυνσιν κατοικίας καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν ἰδρυτῶν τοῦ κόμματος.
2. Ἡ περαιτέρω διαδικασία τῆς ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.
3. Τὸ πολιτικὸν κόμμα ὑφίσταται ὡς τοιοῦτον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐγκριτικῆς τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, καθ' ἃ ὁ περὶ τοῦ Δικαστηρίου τούτου νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 7.

Τροποποιήσις καταστατικοῦ.

Πᾶσα τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ ὑπόκειται εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγκρίσιν, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως, μετ' ἀντιγράφου τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως καὶ τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ὑποβαλλομένης ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.
ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 8.

Ὅργανα διοικήσεως.

1. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ κόμματος διακρίνεται εἰς κεντρικὴν καὶ περιφερειακὴν.

2. Κεντρικὰ ὄργανα διοικήσεως τοῦ κόμματος εἶναι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, ὁ Ἀρχηγός, ἡ Διοικῶσα Ἐπιτροπὴ καὶ ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος.

3. Περιφερειακὰ ὄργανα διοικήσεως εἶναι ἡ Τοπικὴ Συνέλευσις, ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ οἱ Προϊστάμενοι τῶν Γραφείων ἐκάστης περιφέρειας.

Ἄρθρον 9.

Γενικὴ Συνέλευσις.

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τῶν κατὰ τὴν ἀμέσως προηγούμενην βουλευτικὴν περιόδον διατελεσάντων βουλευτῶν, ὡς καὶ τῶν μὴ ἐκλεγέντων κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ὑποψηφίων, τοῦ Ἀρχηγοῦ, τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν περιφερειακῶν ὀργανώσεων τοῦ κόμματος εἰς ἀριθμὸν μέχρι τοῦ διπλασίου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζόμενα, τῶν δι' ἐκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν προβλεπομένων κατὰ νόμον βουλευτῶν. Κατὰ τὴν πρώτην ὀργάνωσιν τοῦ κόμματος ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν.

2. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, ἀποτελοῦσα τὸ κυρίαρχον ὄργανον τοῦ κόμματος, ἔχει τὰς ἐξῆς ἰδίᾳ ἀρμοδιότητας:

α. Ἐκλέγει τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος, τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποφασίζεῖ δέ, ἐπιφυλασσομένης τῆς περιπτώσεως τοῦ δευτέρου ἔδαφιοῦ τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 10, περὶ ἀντικαταστάσεως αὐτῶν.

β. Ἐγκρίνει τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ κόμματος.

γ. Κυροῖ τὸν κανονισμὸν λειτουργίας τοῦ κόμματος.

δ. Ἐγκρίνει τὴν ἐκθεσιν περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως.

ε. Ἀποφασίζει περὶ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τοῦ κόμματος.

στ. Ἀποφασίζει περὶ τῆς διαλύσεως τοῦ κόμματος, ἢ τῆς συγχωνεύσεως τούτου μετ' ἄλλου.

Ἄρθρον 10.

Ἀρχηγός τοῦ κόμματος.

1. Ὁ Ἀρχηγός τοῦ κόμματος, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθροῦ 43 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐπὶ θητεία ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ κόμματος, μὴ δυναμένη ἐκάστοτε νὰ ὑπερβῇ τὰ δέκα ἔτη. Ἡ θητεία αὕτη παρατείνεται, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ Ἀρχηγός τοῦ κόμματος διατελεῖ Πρωθυπουργός, ἢ Ἀντιπρόεδρος ἢ μέλος τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ διάστημα ἀποκλείεται καὶ ἡ ἀντικατάστασις του δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

2. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 43 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, ὁ Ἀρχηγός τοῦ κόμματος ἐκλέγεται δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος, συνηχομένης ἐπὶ τούτῳ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ἐπιτυχόντων βουλευτῶν.

3. Ὁ Ἀρχηγός:

α. Ἐκπροσωπεῖ τὸ κόμμα εἰς ὅλας τὰς σχέσεις του καὶ ἐκφράζει ἐπίσημως τὰς ἰδεολογικὰς, πολιτικὰς καὶ προγραμματικὰς κατευθύνσεις τοῦ κόμματος.

β. Ἐκφράζει τὰς θέσεις τοῦ κόμματος ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐκάστοτε ἐμφανιζόμενα ζητήματα τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Χώρας.

γ. Προϊσταται τῆς ὅλης ὀργανώσεως τοῦ κόμματος καὶ ἐποπτεύει τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

δ. Ήγείται τῆς κοινοβουλευτικῆς ομάδος τοῦ κόμματος, ἐφ' ὅσον εἶναι μέλος τῆς Βουλῆς.

ε. Προεδρεύει τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

4. Τὸν Ἀρχηγόν, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ εἰς ὅλας τὰς ἀρμοδιότητάς του ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 11.

Διοικοῦσα Ἐπιτροπή.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου, μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν, καθορίζεται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ, δὲν δύναται δὲ νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν ἑπτὰ οὐδὲ μείζων τῶν δέκα πέντε.

2. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή ἐκλέγεται, ἐκ μελῶν τοῦ κόμματος, ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐπὶ θητεία ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ καὶ μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε ἔτη.

3. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή ἐκλέγει, μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς ἀντιπρόεδρον καὶ γραμματέα.

4. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή:

α. Προπαρασκευάζει τὰς ἐργασίας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, μερμυᾶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων.

β. Συντάσσει τὸ σχέδιον προγράμματος τοῦ κόμματος καὶ εἰσηγείται σχετικῶς εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

γ. Ὅρίζει τοὺς ὑποψηφίους βουλευτάς, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς προτάσεις τῶν Τοπικῶν Συνελεύσεων τοῦ κόμματος.

δ. Καθορίζει τὴν περιφερειακὴν διάρθρωσιν τοῦ κόμματος, ἐντὸς τῶν πλασίων τοῦ παρόντος καὶ τῶν διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ.

ε. Συντάσσει τὸν κανονισμὸν λειτουργίας τοῦ κόμματος.

στ. Ἀσκεῖ πᾶσαν ἄλλην ἀρμοδιότητα προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ παρόντος ἢ τοῦ καταστατικοῦ.

5. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν τρεχουσῶν καὶ ἐπειγουσῶν ὑποθέσεων, δύναται νὰ προβλέπεται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ὁ ἐκ μελῶν τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς σχηματισμὸς τριμελοῦς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

6. Ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ συνιστῶνται ὁμάδες ἐργασίας ἢ ὑποεπιτροπαὶ πρὸς μελέτην καὶ ὑποβολὴν προτάσεων ἐπὶ τοῦ προγράμματος ἢ τῆς ὀργανώσεως τοῦ κόμματος ἢ ἐπὶ τρεχόντων πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων.

Ἄρθρον 12.

Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπή.

1. Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπή ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μελῶν τοῦ κόμματος, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐπὶ θητεία ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ καὶ μὴ δυναμένη ἐκαστοτε νὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε ἔτη. Τὰ μέλη τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν δύνανται νὰ εἶναι ταυτοχρόνως καὶ μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπή:

α. Ἐποπτεύει τὴν ἐγκαιρὸν εἰσπραξίν τῶν ἐσόδων καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν δαπανῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων τοῦ κόμματος.

β. Καταρτίζει, κατὰ ἡμερολογιακὸν ἔτος τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ κόμματος.

γ. Καταρτίζει τὸν ἀπολογισμὸν διαχειρίσεως τοῦ κόμματος.

Ἄρθρον 13.

Περιφερειακὴ ὀργάνωσις τοῦ κόμματος.

Ἡ περιφερειακὴ ὀργάνωσις τοῦ κόμματος, ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὰς ἐκαστοτε ἐκλογικὰς περιφέρειας τῆς Χώρας, καθορίζεται ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἣτις συνιστᾷ εἰς ἐκαστην περιφέρειαν τὰ τοπικὰ ὄργανα τοῦ κόμματος.

Ἄρθρον 14.

Τοπικὴ Συνέλευσις.

1. Ἡ Τοπικὴ Συνέλευσις ἐκαστῆς περιφέρειας ἀπαρτίζεται ἐκ:

α. Τῶν ἐν ἐνέργειᾳ καὶ τῶν κατὰ τὴν ἀμέσως προηγουμένην βουλευτικὴν περίοδον διατελεσάντων βουλευτῶν τῆς περιφέρειας, ὡς καὶ τῶν μὴ ἐκλεγέντων κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ὑποψηφίων τοῦ κόμματος.

β. Τῶν μελῶν τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς.

γ. Τῶν κατὰ τὸ καταστατικὸν ὀριζομένων ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ κόμματος τῆς οἰκείας περιφέρειας ἐκπροσώπων αὐτῶν, εἰς ἀριθμὸν μέχρι τοῦ δεκαπλάσιου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβλεπομένων κατὰ νόμον διὰ τὴν περιφέρειαν βουλευτῶν.

2. Ἡ Τοπικὴ Συνέλευσις εἶναι τὸ ἀνώτατον ὄργανον ἐκαστῆς περιφέρειας, ἔχει δὲ τὰς ἐξῆς ἀρμοδιότητας:

α. Ἐκλέγει, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἐπομένου ἁρθρου, τὰ μέλη τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀποφασίζει περὶ ἀντικαταστάσεως αὐτῶν.

β. Ὑποβάλλει προτάσεις πρὸς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τοῦ κόμματος περὶ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας.

γ. Ἐκλέγει τοὺς ἐκπροσώπους τῆς περιφέρειας εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ κόμματος καὶ

δ. Ἐγκρίνει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς δράσεως τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 15.

Τοπικὴ Ἐπιτροπή.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται διὰ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ κόμματος, δὲν δύναται δὲ νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν πέντε καὶ μείζων τῶν ἐννέα.

2. Τὰ μέλη τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται, μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν, μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ κόμματος τῆς περιφέρειας, ἐπὶ θητεία ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ κόμματος, πλην τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὸ πρῶτον ὄργανοῦται τὸ κόμμα, ὅποτε ταῦτα ὀρίζονται ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος, ἐπὶ τῇ αὐτῇ θητεία.

3. Ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπή ἐκλέγει, μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς τὸν πρόεδρον, ἀντιπρόεδρον καὶ γραμματέα αὐτῆς.

4. Ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπή:

α. Ἐκπροσωπεῖ τὸ κόμμα ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφέρειᾳ.

β. Καθορίζει τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα τῆς δράσεως τοῦ κόμματος ἐντὸς τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας, ἐν τῷ πλαίσιῳ τῶν ἀποφάσεων καὶ κατευθύνσεων τῶν κεντρικῶν ὀργάνων τοῦ κόμματος.

γ. Μελετᾷ τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν περιφέρειαν ζητήματα καὶ εἰσηγείται περὶ αὐτῶν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ κόμματος.

δ. Ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς Τοπικῆς Συνελεύσεως καὶ

ε. Ἀσκεῖ πᾶσαν ἄλλην ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ κόμματος προβλεπομένην ἀρμοδιότητα.

Ἄρθρον 16.

Γραφεῖα τοῦ κόμματος.

Ἐν ἐκαστῇ ἐκλογικῇ περιφέρειᾳ δύναται νὰ συνιστῶνται, κατὰ δήμους ἢ κοινότητες, ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος, ἐν ἣ πλείονα γραφεῖα ἐξαρτώμενα ἐκ τῆς οἰκείας Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ καταστατικῷ ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 17.

Τὰ μέλη τοῦ κόμματος.

1. Μέλη πολιτικοῦ κόμματος δύνανται νὰ εἶναι μόνον πολῖται Ἕλληνες, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους. Οὗτοι μετέχουν τοῦ πολιτικοῦ κόμματος τῆς προτιμήσεώς των. Ἡ ἀποδοχὴ ἢ μὴ τινὸς ὡς μέλους εἶναι ἐλευθέρως διὰ τὸ κόμμα.

2. Δέν δύνανται νά εἶναι μέλη πολιτικοῦ κόμματος:

α. Τά ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα πρόσωπα.

β. Οἱ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου στερούμενοι τοῦ δικαιώματος τοῦ συνεταιρίζεσθαι κατά τὸ ἄρθρον 24 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος.

γ. Οἱ κατά τὸ ἄρθρον 56 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος στερούμενοι τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτῶν δικαιώματος.

δ. Οἱ κατά τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς νομοθεσίας ἀποστερούμενοι αὐτοδικαίως ἢ κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ δι' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀποστέρησις.

3. Ἡ ἀποχώρησις μέλους κόμματος ἀπὸ τούτου εἶναι ἀπολύτως ἐλευθέρα εἰς πάντα χρόνον, ἀνεξαρτήτως πάσης προγενετέρας ἀντιθέτου δηλώσεως αὐτοῦ. Ἐγγραφὴ μέλους πολιτικοῦ κόμματος εἰς ἕτερον κόμμα λογίζεται αὐτοδικαίως ὡς παραίτησις ἀπὸ τῆς ιδιότητος τοῦ μέλους τοῦ πρώτου, τῆς διαγραφῆς ἐκ τοῦ μητρώου τούτου οὕτως ὑποχρεωτικῆς.

4. Ἡ ιδιότης τοῦ μέλους πολιτικοῦ κόμματος εἶναι δεκτικὴ ἀντιπροσωπεύσεως. Οὐδεὶς δύνανται νά εἶναι ἀντιπρόσωπος πλεόν τοῦ ἑνὸς μέλους.

5. Ἡ ἐνάσκησις τῶν δικαιωμάτων τοῦ μέλους δύναται νά ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς ἐκ μέρους αὐτοῦ ἐκπληρώσεως τῶν οικονομικῶν του ὑπεχρεώσεων (τακτικῆς εἰσφορᾶς).

6. Αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ διαδικασία ἐγγραφῆς τῶν μελῶν, ὁ τρόπος ἀσκήσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν, τὰ κατ' αὐτῶν δυνάμενα νά ληφθοῦν μέτρα, ὡς καὶ οἱ λόγοι ἐπιβολῆς τῶν, αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ διαδικασία ἀποβολῆς τῶν μελῶν ρυθμίζονται εἰδικώτερον διὰ τὸ καταστατικὸν καὶ τοῦ κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ κόμματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 18.

Πηγαῖ κανόνων λειτουργίας.

1. Ἡ ἐν γένει λειτουργία τῶν κομμάτων, διεπομένη βασικῶς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ παρόντος, ρυθμίζεται εἰδικώτερον καὶ ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὰς ἐν λόγῳ διατάξεις, διὰ τοῦ καταστατικοῦ καὶ τοῦ συμπληροῦντος τοῦτο κανονισμοῦ λειτουργίας.

2. Οἱ ἀνωτέρω κανόνες λειτουργίας τῶν κομμάτων ἐρμηνεύονται πάντοτε ἐπὶ τῇ ἐξέσει τῶν ἐν κεφαλαίῳ Α' τοῦ παρόντος ἀρχῶν.

Ἄρθρον 19.

Ἀντικείμενον κανονισμοῦ λειτουργίας.

Ὁ κανονισμὸς λειτουργίας τοῦ κόμματος περιέχει εἰδικώτερον:

α. Τὸν διαδικαστικὸν κανονισμὸν, ἀναφερόμενον εἰς θέματα ἐγγραφῆς τῶν μελῶν καὶ συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὴν ἐν γένει δραστηριότητα τοῦ κόμματος, εἰς τὰς λεπτομερεῖας τῆς ἀναδείξεως τῶν ὀργάνων τοῦ κόμματος, εἰς τὰ τοῦ τρόπου συγκλήσεως καὶ λειτουργίας τῶν συλλογικῶν ὀργάνων αὐτοῦ, εἰς τὰ τοῦ τρόπου λήψεως τῶν ἀποφάσεων ὑπὸ τῶν κατ' ἕκαστα ὀργάνων καὶ ἐκτελέσεως αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς πᾶν ἕτερον θέμα διοικήσεως τοῦ κόμματος.

β. Τὸν πειθαρχικὸν κανονισμὸν, καθορίζοντα τοὺς λόγους καὶ τὰς προϋποθέσεις λήψεως πειθαρχικῶν μέτρων κατὰ τῶν μελῶν ἢ τῶν ὀργάνων τοῦ κόμματος, τὴν ἀκολουθητέαν διαδικασίαν καὶ τὴν κλίμακα τῶν μέτρων τούτων, τὰς δυνατέας νά ἀσκηθοῦν προσφυγᾶς, ὡς καὶ τὰ ἀρμόδια, πρὸς ἐπιβολὴν τῶν κυρώσεων ἢ κρίσιν ἐπὶ τῶν προσφυγῶν, ὄργανα τοῦ κόμματος.

γ. Τὸν κανονισμὸν οικονομικῆς διαχειρίσεως, ρυθμίζοντα τὰ τοῦ τρόπου εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ κόμματος, τὰ τῆς

διενεργίας τῶν πληρωμῶν, τὰ τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τῆς παρουσίας καὶ τῶν πόρων αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ τῆς τηρήσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων.

Ἄρθρον 20.

Σύνταξις καὶ ἐγκρίσις κανονισμοῦ λειτουργίας.

1. Ὁ κανονισμὸς λειτουργίας τοῦ κόμματος συντάσσεται ὑπὸ τῆς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς καὶ κυροῦται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ κόμματος, κατατίθεται ἀμελλητί εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον, ἀποτελεῖ δὲ στοιχεῖον κρίσεως διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐνάσκησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παραγράφου 4 καὶ 5 τοῦ Συντάγματος δικαιοδοσίας του.

2. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καθοριζόμενα τμήματα τοῦ κανονισμοῦ λειτουργίας δύναται νά συνταχθοῦν καὶ κυρωθοῦν κεχωρισμένως ὡς εἰδικοὶ κανονισμοὶ τοῦ κόμματος, ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμίας.

3. Πᾶσα τροποποίησης τοῦ κανονισμοῦ λειτουργίας ἐνεργεῖται κατὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1 διαδικασίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 21.

Γενικοὶ κανόνες.

1. Ἡ λειτουργία τῶν συλλογικῶν ὀργάνων τοῦ κόμματος στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς πλειονοψηφίας. Αἱ ἐν αὐτοῖς συζητήσεις καὶ ψηφοφορίαι διεξάγονται ἐλευθέρως καὶ ἐπὶ ἴσοις ὅροις δι' ἅπαντας τοὺς συμμετέχοντας. Κατὰ τὴν διατύπωσιν τῶν ἀπόψεων τῶν μελῶν ἢ τὴν ψηφοφορίαν πρὸς λήψιν ἀποφάσεων, εἶναι ἀνεπίτρεπτος ἡ δέσμευσις τῶν συμμετεχόντων ἐξ ἀποφάσεων ἢ ὑποδείξεων ἄλλων ὀργάνων.

2. Αἱ εἰσηγήσεις πρὸς τὰ συλλογικὰ ὄργανα τοῦ κόμματος ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως διατυπώνονται ἐγγράφως καὶ διανέμονται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως.

3. Τὰ συλλογικὰ ὄργανα τοῦ κόμματος εὐρίσκονται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐφ' ὅσον παρίστανται περισσότερα τοῦ ἡμίσεος τῶν μελῶν αὐτῶν.

4. Δέν δύναται νά λυθῇ ἡ συνεδρίασις συλλογικοῦ ὀργάνου, πλην τῆς περιπτώσεως τῆς διαπιστώσεως τῆς ἐλλείψεως ἀπαρτίας, πρὸ τῆς λήψεως ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν ὑπὸ συζήτησιν θεμάτων, ἀνευ τῆς συναινέσεως τῆς πλειονοψηφίας τῶν παρισταμένων μελῶν.

Ἄρθρον 22.

Λειτουργία Γενικῆς Συνελεύσεως.

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους κατόπιν προσκλήσεως τῆς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκτάκτως δὲ ὅποτεδήποτε κρίνουν ἀναγκαίαν τὴν σύγκλησιν αὐτῆς ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος ἢ ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ.

2. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συγκαλεῖται ὡσάυτως ὅποτεδήποτε ὑπὸ τῆς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποχρεωτικῶς, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἑνὸς πέμπτου τοῦλάχιστον τῶν μελῶν τοῦ κόμματος. Ἐν τῇ αἰτῆσει ἀναγράφονται τὰ συζητητέα θέματα καὶ ὁ λόγος τῆς ἐκτάκτου συγκλήσεως τῆς Συνελεύσεως. Ἐν ἀρνήσει τῆς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς σύγκλησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, οἱ αἰτούντες δικαιούνται νά προσφύγουν εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον, τὸ ὅποσον δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ δύναται, κρίναι ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, νά ἐξουσιοδοτήσῃ τοὺς αἰτούντας, ὅπως συγκαλέσουν ταύτην, καθορίζον ἅμα καὶ τὰ τῆς προεδρίας τῆς οὕτω συγκαλουμένης συνελεύσεως.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, πλην τῶν περιπτώσεως τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ, ἐκλογῆς ἢ ἀνακλήσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἐκλογῆς ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν μελῶν τῆς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ διαλύσεως ἢ συγχωνεύσεως

του κόμματος, καθ' ἃς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ἡ πλειονοψηφία τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐπὶ προσωπικῶν θεμάτων λαμβάνονται πάντοτε διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

* Ἀρθρον 23.

Λειτουργία Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει τακτικῶς ἀνὰ δέμηνον καὶ ἐκτάκτως ὡσάκις κληθῆ ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς.

2. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ὑπερισχυούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ προέδρου.

* Ἀρθρον 24.

Λειτουργία Τοπικῶν Συνελεύσεων.

Αἱ Τοπικαὶ Συνελεύσεις συνέρχονται τακτικῶς κατ' ἔτος δύο μῆνας τοῦλάχιστον πρὸ τοῦ χρόνου συγκλήσεως τῆς τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ κόμματος, ἐκτάκτως δὲ ὡσαυτὴν κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ἢ οἰκεία Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐπὶ προσωπικῶν δὲ θεμάτων διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

* Ἀρθρον 25.

Λειτουργία Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν.

Τὰ τῶν συνεδριάσεων τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν, τὰ τῆς ἀπαρτίας καὶ τρόπου λήψεως τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν, διέπονται ἐφ' ὅσον ἐν τῷ κανονισμῷ λειτουργίας τοῦ κόμματος δὲν ὀρίζεται ἄλλως, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 23 τοῦ παρόντος, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΕΚΛΟΓΙΚΗΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΝ

* Ἀρθρον 26.

Ἰπὸδείξεις ὑποψηφίων.

1. Ἄμα τῇ προκηρῆξει γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἐκαστὴ Τοπικὴ Συνέλευσις καταρτίζει πίνακα, εἰς ὃν ἐγγράφονται οἱ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς ἱκανοὶ νὰ εἶναι ὑποψήφιοι τοῦ κόμματος ἐν τῇ περιφερείᾳ.

2. Ὁ πίναξ αὗτος, περιλαμβάνων ὀνόματα ἐκλογίμων πολιτῶν μέχρι τοῦ τριπλασίου τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ τῶν κατὰ νόμον προβλεπομένων διὰ τὴν οἰκείαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν βουλευτῶν, ὑποβάλλεται εἰς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τοῦ κόμματος, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Διατάγματος, περὶ προκηρῆξεως τῶν γενικῶν ἐκλογῶν.

* Ἀρθρον 27.

Κατάρτισις συνδυασμῶν τοῦ κόμματος.

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ὑποβαλλομένους αὐτῇ πίνακας, ἐπιλέγει ἐκ τούτων ὡς καὶ ἐξ ἄλλων ἐνδεδειγμένων κατὰ τὴν κρίσιν τῆς προσώπων, μὴ δυναμένων ὅμως νὰ ὑπερβῶν τὸ ἐν τρίτον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐδρῶν τῆς περιφερείας, τοὺς ὑποψηφίους τοῦ κόμματος καὶ καταρτίζει τοὺς συνδυασμοὺς αὐτοῦ δι' ἐκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐκλογικῆς νομοθεσίας.

2. Ἐν παραλείψει ἐγκρίρου ὑποβολῆς πίνακος προτεινομένων ὑποψηφίων ὑπὸ Τοπικῆς τινὸς Συνελεύσεως, ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος χωρεὶ εὐθὺς, κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτῆς κρίσιν, εἰς τὴν καταρτίσιν τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ κόμματος διὰ τὴν οἰκείαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν.

3. Οὐδεὶς συνδυασμὸς πολιτικῶν κόμματος δύναται νὰ περιλαμβάνῃ, εἰς ἐκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν, ἀριθμὸν ὑποψηφίων ἐλάσσονα τοῦ ἡμίσεος τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῇ ἐκλεγομένων βουλευτῶν.

4. Ἐλλειπῆς κατάρτισις συνδυασμοῦ εἰς οἰανδήποτε ἐκλογικὴν περιφέρειαν, κατὰ παράθεσιν τῆς ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ διατάξεως, συνεπάγεται τὸν ἀποκλεισμόν τοῦ κόμματος ἀπὸ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐκλογάς, καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, ἀπαγγελλόμενον ὑπὸ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

5. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω συνδυασμῶν, καταρτίζει κατάλογον τῶν ἐνιαίως δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν προτεινομένων ὑποψηφίων τοῦ κόμματος, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 57 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος. Ὁ κατάλογος αὗτος περιλαμβάνει ὀνόματα ὑποψηφίων μέχρι τοῦ ὑπὸ τῆς ἐκλογικῆς νομοθεσίας προβλεπομένου ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν καὶ κατατίθεται εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῇ ἐκλογικῇ νομοθεσίᾳ ὀριζόμενα.

6. Ὁ ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ κατάλογος ὑποψηφίων συντάσσεται, ἀνεξαρτήτως πάσης προτάσεως ἢ ὑποδείξεως τῶν Τοπικῶν Συνελεύσεων, κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, δὲν δύναται δὲ νὰ περιλάβῃ ὀνόματα ὑποψηφίων ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς συνδυασμοὺς τοῦ κόμματος ἐν ταῖς ἐπὶ μέρος ἐκλογικαῖς περιφερείαις.

* Ἀρθρον 28.

Διεξαγωγή προεκλογικοῦ ἀγῶνος καὶ συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐκλογάς.

1. Ὁ προεκλογικὸς ἀγὼν ἐκάστου κόμματος στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἐγκεκριμένου προγράμματος αὐτοῦ, διεξάγεται δὲ ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν Χώραν ζητήματα.

2. Κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον, τὰ πολιτικὰ κόμματα τὰ συμμετέχοντα τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος δικαιούνται, ὅπως προβαίνουν εἰς ἀνακοινώσεις διὰ τοῦ ραδιοφώνου καὶ τῆς τηλεφίας. Ὁ χρόνος διαρκείας τῶν ἀνακοινώσεων τούτων καθορίζεται ἴσος δι' ἅπαντα τὰ κόμματα.

3. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀνακοινώσεων, ἐπιτρέπεται ὅπως ζητηθῆ ὑπὸ τῶν κομμάτων ἢ ὑπὸ τῆς τηλεφίας ἐμφάνισις καὶ ὁμιλία τοῦ ἀρχηγοῦ ἢ ἄλλων ἐκπροσώπων αὐτῶν. Ὁ χρόνος τῆς τοιαύτης ἐμφάνισεως, μὴ δυνάμενος νὰ εἶναι κατώτερος τῆς μιᾶς ὥρας οὐδὲ ἀνώτερος τῶν δύο ὥρων δι' ἕκαστον κόμμα καὶ δι' ἅπασαν τὴν προεκλογικὴν περίοδον, εἶναι ἴσος δι' ἅπαντα τὰ κόμματα. Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἀνωτέρω χρόνου δύναται νὰ γίνῃ τῇ αἰτήσει τοῦ κόμματος καὶ εἰς πλείονας ἐκπομπάς, μὴ ὑπερβαίνουσας πάντως τὰς τέσσαρας.

4. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ὁ συνασπισμὸς κομμάτων λογίζεται ὡς ἐνιαῖον κόμμα.

5. Πολιτικὸν κόμμα μὴ μετέχον βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐπὶ ἐξαετίαν ἀπὸ τῆς συστάσεώς του, διαλύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου. Πᾶσα παρότρυνσις τῶν πολιτῶν περὶ ἀποχῆς ἐκ τῆς ἐνασχήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτῶν δικαιώματος, κατὰ παράθεσιν τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθρου 56 τοῦ Συντάγματος, ἀπορρέουσα ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ κόμματος, τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν ἢ τῶν ὀργάνων διοικήσεως αὐτοῦ, ἀνεξαρτήτως συμμετοχῆς τοῦ κόμματος εἰς τὰς ἐκλογάς, συνεπάγεται τὴν διάλυσιν αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

* Ἀρθρον 29.

Κρατικὴ συμμετοχὴ εἰς ἐκλογικὰς δαπάνας.

1. Αἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖαι δαπάναι τῶν κομμάτων πρὸς κανονικὴν καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ προσήκοντι μέτρῳ διεξαγωγὴν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ἀναλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Κράτους.

2. Αἱ ὡς ἄνω δαπάναι ὑπολογίζονται γενικῶς καὶ ἐνιαίως δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, ἐπὶ τῇ βάσει ἐλαχίστου ὀρίου ἐξόδων κατὰ ἐκλογέα καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, τὸ οὗτο δὲ προκύπτων ποσὸν δαπανῶν κατανέμεται εἰς τὰ κόμματα, κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων ἐκάστου πρὸς τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῶν κομμάτων προταθέντων κατὰ τὰς ἐκλογάς ὑποψηφίων.

3. Ἐκ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατανεμομένου ποσοῦ προκαταβάλλεται εἰς ἕκαστον κόμμα τὸ ἡμισυ μὲν πρὸ τῆς διενεργείας τῶν ἐκλογῶν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μετὰ τὰς ἐκλογάς καὶ ἐφ' ὅσον τὸ κόμμα συνεχέντρωσε τὸ ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθρου 57 τοῦ Συντάγματος, ὀριζόμενον ποσοστὸν ψήφου.

4. Τὸ ὕψος τοῦ κατὰ ἐκλογέα ἐλαχίστου ὀρίου ἐξόδων καὶ ἡ διαδικασία καταβολῆς τῶν δαπανῶν καθορίζονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενον τῇ προτάσει τῶν Ἰπουργῶν Ἑσω-

τερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, τῶν ἀναγκαίων κονδυλίων ἐγγρα-
φομένων κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου
Ἐσωτερικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΠΟΡΟΙ—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

*Ἀρθρον 30.

Πόροι τῶν κομμάτων.

1. Οἱ πόροι τῶν κομμάτων εἶναι τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι.
2. Τακτικοὶ πόροι εἶναι:
 - α. Αἱ ὑποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ τῶν μελῶν.
 - β. Τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς τῶν νέων μελῶν.
 - γ. Αἱ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ κόμματος πρόσδοσι.
 - δ. Ἡ κρατικὴ συνεισφορά πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκλογι-
κῶν ἐξόδων.
3. Ἐκτακτοὶ πόροι εἶναι:
 - α. Προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ πρὸς τὸ κόμμα.
 - β. Ἔσοδα ἐκ δωρεῶν, κληρονομικῶν ἢ κληροδοσιῶν.
 - γ. Ἔσοδα ἐξ ἐορτῶν καὶ ἄλλων σχετικῶν ἐκδηλώσεων.
4. Τὸ ὕψος τῶν κατὰ τὰς περιπτώσεις α' καὶ β' τῆς παρα-
γράφου 2 ἐσόδων ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ, ὃ δὲ τρό-
πος εἰσπράξεως αὐτῶν ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ λει-
τουργίας τοῦ κόμματος.
5. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὀρίξη ἐπίσης τὸν τρόπον
γενικῆς ἀυξήσεως ἢ μειώσεως τῶν ἀρχικῶς καθορισθέντων,
διὰ τὰς εἰσφοράς καὶ τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς τῶν μελῶν,
ποσῶν.
6. Αἱ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ καὶ δωρεαὶ πρὸς πολιτικὸν
κόμμα γίνονται πάντοτε ἐπωνύμως. Τοιαῦτα παροχαὶ συνιστά-
μενοι εἰς εἶδος ἢ εἰς προσφοράν ὑπηρεσιῶν ἀποτιμῶνται εἰς
χρῆμα καὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ οἰκεία βιβλία εἰς τὰς τιμάς,
αἰτινες θὰ κατεβάλλοντο δι' ὅμοια ἢ παρεμφερῆ εἶδη ἢ ὑπε-
ρσείας.

*Ἀρθρον 31.

Λογαριασμός κόμματος.

1. Ἐκαστον κόμμα ὀφείλει νὰ τηρῇ παρ' ἀνεγνωρισμένης
ἐλληνικῆς τραπεζῆς εἰδικὸν λογαριασμόν, ἐξ οὗ νὰ ἐμφαίνεται
ἢ συνολικὴ κίνησις τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν αὐτοῦ.
2. Αἱ πληρωμαὶ τῶν δαπανῶν τοῦ κόμματος ἐνεργοῦνται
δι' ἐκδόσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον
ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ λειτουργίας ὀριζόμενα.
3. Ὁ κανονισμὸς λειτουργίας δύναται νὰ προβλέπη τὴν
ἐκδοσιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς.

*Ἀρθρον 32.

Τηρούμενα βιβλία.

1. Ἐκαστον κόμμα τηρεῖ τὰ κάτωθι βιβλία:
 - α. Βιβλίον ἐσόδων, εἰς ὃ ἀναγράφονται, συνολικῶς καὶ
κατὰ κατηγορίας, τὰ πάσης φύσεως ἔσοδα τοῦ κόμματος κατὰ
χροναλογικὴν σειρὰν πραγματοποιησέως των.
 - β. Βιβλίον δαπανῶν, εἰς ὃ ἀναγράφονται, κατ' αὔξοντα ἄρι-
θμὸν καὶ χρονολογικὴν σειρὰν, τὰ ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐν-
τάλματα πληρωμῆς καὶ προπληρωμῆς.
 - γ. Βιβλίον ἀποδόσεως λογαριασμῶν ἐπὶ τῶν ἐκδοθέντων
ἐνταλμάτων προπληρωμῆς, εἰς ὃ ἀναγράφονται αἱ ἐπὶ τῇ
βάσει τούτων πραγματοποιηθεῖσαι τελικῶς δαπάναι.
2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον βιβλία θεω-
ροῦνται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου
πρὸ πάσης χρησιμοποίησέως των.
3. Τὰ ἀποδεικτικά τῶν λογαριασμῶν δεόν νὰ φυλάσσωνται
ἐπὶ δέκα ἔτη, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, εἰς ὃ
ταῦτα ἀναφέρονται.

*Ἀρθρον 33.

Δημοσιότης διαχειρίσεως καὶ ὑποβολὴ στοιχείων.

1. Ὁ ὑπὸ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτιζόμενος
προϋπολογισμὸς περιλαμβάνει πάντα τὰ ἐτήσια ἔσοδα καὶ

ἔξοδα τοῦ κόμματος, ὑποβάλλεται δὲ μετὰ σχετικῆς ἐκθέσεως
πρὸς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τούτου, ἣτις εἰσηγῆται τὸν
προϋπολογισμόν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν πρὸς ἔγκρισιν.

2. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους συντάσσεται ὑπὸ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ ἀπολογισμὸς τῆς
διαχειρίσεως τοῦ προηγουμένου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ὅστις δη-
μοσιεύεται εἰς δύο τοῦλάχιστον ἡμερησίας ἐφημερίδας τῆς πρω-
τευούσης.

3. Ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσίν του ὁ ἀπολογισμὸς, μετὰ
σχετικῆς ἐκθέσεως, ὑποβάλλεται εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δικασ-
τήριον πρὸς ἔλεγχον. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον δύνα-
ται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς πᾶν δι-
κασιολογητικὸν στοιχείον, χρήσιμον πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐλέγχου
του, ἀποτελεῖ δὲ τούτου στοιχείον κρίσεως διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δι-
καστηρίου τούτου ἀνάσκησιν τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 58 παρά-
γραφοι 4 καὶ 5 τοῦ Συντάγματος δικαιοδοσίας του.

4. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐκάστου ἔτους τὰ κόμματα
ὀφείλου νὰ ὑποβάλλουν πρὸς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον
πλήρη στοιχεῖα, ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐν γένει κεντρικὴν καὶ
περιφερειακὴν ὀργάνωσιν τούτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πα-
ρόντος.

5. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου ὑποβολῆς τῶν ἐν ταῖς
προηγουμέναις παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθρου στοιχείων,
ἢ ὑποβολῆς ἀτελῶν τοιούτων, τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον
καλεῖ τὴν διοίκησιν τοῦ πολιτικοῦ κόμματος ὅπως συμμορφω-
θῇ, ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας, μὴ ὑπερβαινούσης τὸ τρίμηνον.

6. Προκυπτούσης ἀμφισβητήσεως ὡς πρὸς τὴν εἰλικρί-
νειαν τῶν ὑποβληθειῶν στοιχείων, τὸ Συνταγματικὸν Δικασ-
τήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐξακρίβωσιν διὰ παντὸς νομί-
μου ἀποδεικτικοῦ μέσου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

*Ἀρθρον 34.

Ἐκουσία διάλυσις.

1. Τὸ πολιτικὸν κόμμα διαλύεται ἐκουσίως κατὰ τὰς σχε-
τικὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ ἢ, ἀνεξαρτήτως τούτων,
εἰς οἰονδήποτε χρόνον δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύ-
σεως, καθοριζούσης συνάμα καὶ τὴν τύχην τῆς περιουσίας
αὐτοῦ. Ἡ ἐκουσία διάλυσις ἀπαγορεύεται, ἐφ' ὅσον χρόνον ἐκ-
κρεμῆ ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου θέμα διαλύ-
σεως αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5
ἀρθρου 58 τοῦ Συντάγματος.

2. Ἄμα τῇ διαλύσει τὸ κόμμα τελεῖ ἐν ἐκκαθαρίσει, δι-
κτροῦν τὴν νομικὴν αὐτοῦ προσωπικότητα διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ
μέχρι πέρας τῆς ἐκκαθαρίσεως.

3. Οἱ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ καταστατικοῦ, ἢ διὰ τῆς κατὰ
τὴν ἐν παραγράφῳ 1 ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως,
διοριζόμενοι ἐκκαθαριστὰ ὀφείλου, ἄμα τῇ ἀναλήψει τῶν
καθηκόντων αὐτῶν, νὰ ἐνεργήσουν ἀπογραφήν τῆς περιουσίας
τοῦ κόμματος, ἄμα δὲ τῷ πέρατι τῆς ἐκκαθαρίσεως, νὰ συν-
τάξουν ἰσολογισμόν. Ὁ ἰσολογισμὸς, μετὰ τῶν λογαριασμῶν
τῆς ἐκκαθαρίσεως, ὑποβάλλεται εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δικασ-
τήριον πρὸς ἔλεγχον.

4. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς ὑπὸ τῶν ἐκκαθαριστῶν τοῦ
λειτουργήματος αὐτῶν, τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον, τῇ
αἰτήσει παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλ-
τως, διορίζει τοὺς ἐκκαθαριστὰς, καθορίζον συνάμα τὸ ὕψος
καὶ τὸν τρόπον καταβολῆς τῆς ἀμοιβῆς των, καταλογιζομένης
εἰς ἕαρος τῆς περιουσίας τοῦ κόμματος.

5. Ἀπλὴ μετονομασία τοῦ κόμματος ἢ τροποποιήσις τῆς
ὀργανώσεως αὐτοῦ δὲν συνιστᾷ διάλυσιν.

6. Αἱ ἀποφάσεις περὶ διαλύσεως κόμματος κατατίθενται εἰς
τὴν Γραμματεῖαν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, διὰ τῆς
καταθέσεως δὲ ταύτης τελειοῦται ἡ διαδικασία τῆς διαλύ-
σεως.

7. Απαγορεύεται ή παρ' οιοδήποτε χρήσις του τίτλου ή της συντήσεως τούτου ως και του έμβλήματος αυτοδιαλυθέντος κόμματος, κατά τās διατάξεις του παρόντος άρθρου, επί έξαιτίαν από της διαλύσεως.

Άρθρον 35.

Συγχώνευσις κομμάτων.

1. Η συγχώνευσις κόμματος εις έτερον είναι έλευθέρα, διά δέ την πραγματοποιήσιν αυτής απαιτείται απόφασις της Γενικής Συνελεύσεως άμφοτέρων των κομμάτων, λαμβανομένη διά της έν άρθρω 22 παρ. 3 πλειονοψηφίας.

2. Επί συγχωνεύσεως κόμματος εις έτερον, κατά τά έν τη προηγουμένη παραγράφω, δέν ενεργείται έκκαθάρισις. ή έν γένει δέ περιουσία του συγχωνευμένου κόμματος μεταβιβάζεται έκουσίως εις τό κόμμα, εις δ ή συγχώνευσις.

3. Η διάταξις της παραγράφου 6 του προηγουμένου άρθρου εφαρμόζεται αναλόγως και επί συγχωνεύσεως κόμματος εις κόμμα.

Άρθρον 36.

Διάλυσις υπό του Συνταγματικού Δικαστηρίου.

1. Τό Συνταγματικόν Δικαστήριον, διαπιστούν κατά τό έλεγχον της λειτουργίας και της δράσεως κόμματος την συνδρομήν προϋποθέσεως τινος, έκ των έν παραγράφοις 4 και 5 του άρθρου 58 του Συντάγματος, προβαίνει, δι' αποφάσεως αυτού, εις την διάλυσιν τούτου, κηρύττον άμα τό κόμμα έκτός νόμου έφ' όσον συντρέχει περίπτωσις, κατά την υπό του νόμου προβλεπομένη διαδικασίαν.

2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον απόφασις περί διαλύσεως του κόμματος δύναται να ληφθή και διαρκούντος του έκλογικου άγώνος και μέχρι της προτεραίας της διενεργείας των έκλογών, έφ' όσον ήθελε διαπιστωθή, ότι τό κόμμα, κατά παρέκκλισιν ή παράβασιν του καταστατικου ή των προγραμματικών αυτού έξαγγελιών, έμπίπτει εις τινα των περιπτώσεων της παρ. 5 του άρθρου 58 του Συντάγματος.

3. Παρρηχομένων άπράκτων των έν άρθρω 33 προθεσμιών ή διαπιστουμένου όπωσδήποτε ότι τό κόμμα δέν συμμορφώθη προς τās υπό του παρόντος έπιβαλλομένας αὐτῷ υποχρεώσεις, τό Συνταγματικόν Δικαστήριον δύναται να προβή εις την διάλυσιν του κόμματος, θέτον άμα τούτο έκτός νόμου, έφ' όσον, έκ της μη συμμορφώσεως αυτού συνάγεται συνδρομή τινός των έν παραγράφω 5 του άρθρου 58 του Συντάγματος περιπτώσεων.

Άρθρον 37.

Συνέπειαι αναγκαστικής διαλύσεως.

1. Η περιουσία του έκτός νόμου τιθεμένου, κατά την παράγραφον 5 του άρθρου 58 του Συντάγματος, κόμματος δημεύεται περιερχομένη εις τό Δημόσιον, όπερ εύδύνηται διά τά χρέη, μέχρι του ενεργητικού.

2. Τό δι' αποφάσεως του Συνταγματικού Δικαστηρίου διαλυμένον, κατά την παράγραφον 4 του άρθρου 58 του Συντάγματος, κόμμα τελεί υπό έκκαθάρισιν. Οί έκκαθαριστάι, όριζόμενοι υπό του Συνταγματικού Δικαστηρίου, ενεργούν και άμείβονται κατά τά έν παραγράφοις 3 και 4 του άρθρου 34 του παρόντος διαλαμβανόμενα. Τό τυχόν άπομένον ενεργητικόν υπόλοιπον της περιουσίας του κόμματος κατατίθεται εις άνεγνωρισμένην έλληνικήν τράπεζαν, έφ' όσον δέ έντός πενταετίας δέν αναζητηθή υπό κόμματος άποτελούντος άνασύστασιν του διαλυθέντος, περιέρχεται εις τό Δημόσιον.

3. Είς την περίπτωσιν διαλύσεως κόμματος κατά την παράγραφον 4 του άρθρου 58 του Συντάγματος, τό Συνταγματικόν Δικαστήριον καθορίζει και τόν χρόνον απαγορεύσεως χρησιμοποίησεως του τίτλου και του έμβλήματος του κόμματος. Μετά την λήξιν του ως άνω χρόνου, ό τίτλος και τό έμβλημα δύναται να χρησιμοποιηθούν κατά προτίμησιν υπό του κόμματος όπερ άποτελεί άνασύστασιν του διαλυθέντος, έντός προθεσμίας έξ μηνών από της λήξεως. Τίτλος και έμβλημα έκτός νόμου τεθέντος κόμματος, κατά την παράγραφον 5 του άρθρου 58 του Συντάγματος, δέν δύναται να χρησιμοποιηθούν καθ' οιοδήποτε τρόπον.

4. Έπιφυλασσομένης της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ή περιουσία διαλυθέντος κόμματος διατίθεται συμφώνως προς τās διατάξεις του καταστατικου, απαγορευομένης όπωσδήποτε της διανομής, έν όλω ή έν μέρει, μεταξύ των μελών.

Άρθρον 38.

Άνασύστασις κόμματος.

Διαλυθέν κόμμα θεωρείται ως άνασυσταθέν διά την έφαρμογήν των διατάξεων του προηγουμένου άρθρου, έφ' όσον τό νέον κόμμα διέπεται υπό των αυτών, κατά βάσιν, γενικών πολιτικών άρχών και κατευθύνσεων, τά δέ ιδρυτικά αυτού μέλη, κατά πλειονοψηφίαν, ήσαν μέλη του διαλυθέντος κόμματος. Κατά τά λοιπά δέον να συντρέχουν αι περι ιδρύσεως κόμματος προϋποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 39.

Έφαρμογή των περι σωματείων διατάξεων.

Έπί της έσωτερικής λειτουργίας και της έν γένει δράσεως των πολιτικών κομμάτων έχουν έφαρμογήν αι περι νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου και ειδικώτερον περι σωματείων διατάξεις του Αστικού Κώδικος ή άλλων νόμων, έφ' όσον τά περι ών έκάστοτε πρόκειται θέματα δέν ρυθμίζονται άλλως υπό των διατάξεων του παρόντος.

Άρθρον 40.

Άποκλίσεις κατά την πρώτην έφαρμογήν.

1. Κατά την πρώτην έφαρμογήν του παρόντος ή κατάρτισις των συνδυασμών του κόμματος δύναται να γίνη υπό μόνης της Διοικούσης Έπιτροπής, άνευ προτάσεων έκ μέρους των Τοπικών Συνελεύσεων.

2. Επίσης, κατά την πρώτην έφαρμογήν του παρόντος, επιτρέπεται όπως ή έν άρθρω 29 προβλεπομένη κρατική συμμετοχή προκαταβληθή έν τῷ συνόλω εις τά συμμετέχοντα των έκλογών κόμματα, κατά τό αναλογούν έκάστῳ μερίδιον.

3. Κατά την πρώτην έφαρμογήν του παρόντος την Γενικήν Συνέλευσιν άποτελεί τό σύνολον των ιδρυτικών μελών.

Άρθρον 41.

Έναρξις ισχύος.

Η έναρξις της ισχύος του παρόντος καθορίζεται διά Βασιλικού Διατάγματος, έφ' άπαξ εκδιδομένου τη προτάσει του Πρωθυπουργού.

Έν Αθήναις τη 30 Δεκεμβρίου 1970

Έν Ονόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΠΑΥΛ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Έθωροθή και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(10)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 801

Περί τῆς λειτουργίας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 77 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος Ἐξεταστικῶν Ἐπιτροπῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Συγκρότησις - Λειτουργία.

Πᾶσα κατὰ τὸ ἄρθρον 77 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος συνιστωμένη ὑπὸ τῆς Βουλῆς Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται, διασκέπτεται καὶ ἀποφασίζει κατὰ τὰ ἐν τῷ Κανονισμῷ τῆς Βουλῆς ἐκάστοτε ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

Δικαιοδοσίαι.

Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ πᾶσαν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς ἀναγκαίαν ἐξέτασιν, πρὸς διακρίβωσιν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῇ, δύναται δὲ νὰ ζητῇ πρὸς τοῦτο πληροφορίας ἐγγράφους ἢ προφορικὰς παρὰ Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἀρχῶν, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὡς καὶ παρὰ φυσικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 3.

Ἐξουσίαι Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ ἐξετάζη μάρτυρας, νὰ διατάσῃ πραγματογνωμοσύνην καὶ νὰ ἐνεργῇ αὐτοψίαν, ὑφ' οὗς ὄρους καὶ διατυπώσεις διεξάγει ταύτας ὁ ἀνακριτῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἐκτασις ἐξουσιῶν.

1. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ περιορίζη τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος ἐξουσίας τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ χορηγῇ ρητῶς αὐτῇ καὶ τὰς ἐξουσίας τῆς κατ' οἶκον ἐρεῦνης καὶ τῆς κατασχέσεως ἐγγράφων καὶ ἄλλων πειστηρίων.

2. Τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐξουσίας ἀσκει ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ὑφ' οὗς ὄρους καὶ διατυπώσεις ἀσχοῦνται αὐταί, κατὰ τὸν Κώδικα Ποινικῆς Δικονομίας, ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

Χρονικὰ ὄρια ἐξουσιῶν.

Αἱ ἐξουσίαι τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἀναπέλλονται ἐν περιπτώσει λήξεως τῆς συνόδου, παύουν ὅμως ἐν περιπτώσει λήξεως τῆς Βουλευτικῆς περιόδου ἢ διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἥτις συνέστησεν ταύτην.

Ἄρθρον 6.

Μάρτυρες.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 212 παρ. 1 ἐδ. α' ἕως γ' καὶ παρ. 2 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μαρτύρων ἐξεταζομένων ὑπὸ τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ὁ μάρτυς δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ περιστατικά, ἀτινα ἀποκαλύπτομενα δύναται νὰ προκαλέσῃ εἰς αὐτὸν ἢ εἰς πρόσωπον μεθ' οὗ οὗτος διατελεῖ εἰς τινὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 222 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας συγγενικῶν σχέσεων, ἄμεσον περιουσιακὴν ζημίαν ἢ ἠθικὴν βλάβην ἢ δύναται νὰ ἐκθέσῃ τούτον ἢ τὸ κατὰ τὰ ὡς ἀνω συγγενικὸν αὐτοῦ πρόσωπον εἰς κίνδυνον ποινικῆς διώξεως.

3. Ὁ μάρτυς δὲν ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ καταθέσῃ περιστατικά ἀποκαλύπτοντα θεμιτὸν ἐμπορικὸν ἢ βιομηχανικὸν ἀπόρητον.

4. Ὁ μάρτυς ὀφείλει, προσκαλούμενος, νὰ βεβαιώσῃ καὶ ἐνόρκως τὴν συνδρομὴν γεγονότος, ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ κατὰ τὰς παρ. 1 ἕως 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρνησις τῆς μαρτυρίας του.

5. Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὡς καὶ ὑπάλληλοι τῶν ἐν ἄρθρῳ 9 παρ. 1 Νομικῶν Προσώπων καὶ Ὑπηρεσιῶν, προκειμένου περὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἢ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν καὶ ἀσφάλειαν δὲν ἐξετάζονται ὡς μάρτυρες, ἐκτὸς ἂν ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός, αἰτήσῃ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἤθελεν ἐξουσιοδοτήσῃ αὐτοὺς πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 7.

Ὅρκος μαρτύρων.

1. Οἱ μάρτυρες δύνανται νὰ ἐξετάζωνται καὶ ἐνόρκως.
2. Ὁ ὄρκος δίδεται κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 218 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ὀριζόμενον τύπον.

Ἄρθρον 8.

Μέτρα εὐταξίας.

Κατὰ τῶν θορυβούντων, ἐναντιουμένων ἢ ἄλλως πῶς διαταρασσόντων τὸ ἔργον τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἔχει τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 252 παρ. 3 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας χορηγούμενα τῷ ἀνακριτῇ δικαιώματα.

Ἄρθρον 9.

Ἐγγραφα.

1. Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ ζητῇ μόνον παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τὴν προσαγωγήν δημοσίων ἢ ἄλλων ἐγγράφων κατατεθειμένων ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν Ὑπουργείων, ὡς καὶ τοῖς ἀρχείοις τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένων ὑπηρεσιῶν καὶ Ἀρχῶν, τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν αὐτῶν ὑπαγομένων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τῶν Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων καὶ παραχωρηθεισῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τῶν ἀπολαύοντων εἰδικῶν προνομίων ἢ κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως, τῶν νομίμων ἐκπροσώπων τούτων ὑποχρεομένων ὅπως διαβιβάζουν τὰ αἰτούμενα ἔγγραφα εἰς τὸν Ὑπουργόν.

2. Οἱ Ὑπουργοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ προσαγάγουν τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα, περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκτὸς ἂν ταῦτα, κατὰ τὴν κρίσιν των, ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἢ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν καὶ ἀσφάλειαν.

Ἄρθρον 10.

Ἐξεταστικαὶ πράξεις κατ' ἐξουσιοδότησιν.

1. Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν ἐνέργειαν εἰδικῶς ὠρισμένων ἐξεταστικῶν πράξεων εἰς ἐν ἢ πλείονα τῶν μελῶν αὐτῆς ἢ εἰς ἐφέτην ἢ πρωτοδικὴν ὑπηρετοῦντα ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐν ἣ ἔλλει νὰ διενεργηθῇ ἡ ἐξεταστικὴ πράξις.

2. Τὰ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐντεταλμένα τὴν ἐνέργειαν τῶν εἰδικῶς ὠρισμένων ἐξεταστικῶν πράξεων πρόσωπα ἔχουν ὡς πρὸς τούτας τὰς αὐτὰς ἐξουσίας, οἷας ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς. Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται ὅποτεθῆποτε νὰ ἀνακαλῇ ἢ νὰ περιορίζη τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐντεταλμένων τούτων προσώπων.

Ἄρθρον 11.

Κυρώσεις.

Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀπειθείας μὴ ἐμφανιζομένων μαρτύρων ἢ ἀνομιμῶν νὰ καταθέσῃ ἢ νὰ ὀρκισθῶν ἐφαρμόζονται ἀντὶ λόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 229 καὶ 230 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. Τὰ ἐντάλματα εἰσίας προσαγωγῆς τῶν

ἀπειθούντων μαρτύρων υπογράφονται υπό του προέδρου τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, υπό του ἐντεταλμένου τὴν ἐνέργειαν ὀρισμένης ἐξεταστικῆς πράξεως προσώπου καὶ διαβιβάζονται εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, ἐπιμελεία τοῦ ὁποίου καὶ ἐκτελοῦνται κατὰ νόμον.

Ἄρθρον 12.

Ὅστις ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας θεβαίῳ, ἐνόρκως ἢ ἀνωμοτί, ἐνώπιον τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ ἐντεταλμένου τὴν ἐνέργειαν ὀρισμένης ἐξεταστικῆς πράξεως προσώπου ψευδῆ πράγματα ἢ ἀρνεῖται ἢ ἀποκρύπτει τὰ ἀληθῆ, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 224 καὶ 225 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 13.

Ἀποζημιώσεις — Δαπάναι.

1. Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν προσώπων, ὧν ἐζητήθη ἢ συνδρομή κατὰ τὴν ἐξέτασιν, καθορίζονται διὰ πράξεως τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Προκειμένου περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων αἱ ἀποζημιώσεις ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχύουσας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὀδοιπορικῶν αὐτῶν ἐξόδων διατάξεις.

3. Αἱ περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀποζημιώσεις, ὡς καὶ πάσαι αἱ συναφεῖς πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς δαπάναι, βαρύνουν τὸν προϋπολογισμόν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 14.

Πόρισμα.

Μετὰ τὴν περάτωσιν τῶν ἐξεταστικῶν πράξεων, ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκτιμᾷ καὶ ἀξιολογεῖ τὸ συλλεγὲν ἀποδεικτικὸν ὕλικόν, ὑποβάλλει δὲ τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν, μετὰ σχετικοῦ πορίσματος, ἐντὸς τῆς ὑπ' αὐτῆς ταχθείσης προθεσμίας.

Ἄρθρον 15.

Ἐναρξεις ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤ-ΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΤΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐδωροθήη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(11)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 802

Περὶ εὐθύνης τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑφυπουργῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1.

Εὐθύνη ἐκ παραβιάσεως διατάξεων τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων.

Μέλος τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργός, ὅστις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, δι' ἐνεργείας ἢ παραλείψεώς του, παραβιάζει ἐκ προθέσεως διατάξεις τοῦ Συντάγματος, τῶν νόμων ἢ τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 48 παρ. 1 ἕως 3 τοῦ Συντάγματος ἐκδιδομένων βασιλικῶν διαταγμάτων, ἢ ἐτέρων κανονιστικῶν πράξεων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἕξ μηνῶν καὶ ἀποστερήσεως τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 63 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὀριζόμενα, διαρκείας ἀπὸ δύο μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Βλάβη συμφερόντων τοῦ Κράτους.

Μέλος τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργός, ὅστις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, χωρὶς νὰ παραβιάξῃ διάταξιν τοῦ Συντάγματος, τῶν νόμων, τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων, ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 48 παρ. 1 ἕως 3 τοῦ Συντάγματος ἐκδιδομένων βασιλικῶν διαταγμάτων ἢ ἐτέρων κανονιστικῶν πράξεων, δι' ἐνεργείας ἢ παραλείψεώς του βλάπτει, ἐκ προθέσεως, τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἕξ μηνῶν καὶ ἀποστερήσεως τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων διαρκείας ἀπὸ δύο μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Εὐθύνη ἐκ προσυπογραφῆς πράξεων.

Μέλος τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργός προσυπογράφων βασιλικὸν διάταγμα ἐκδιδομένον προτάσει ἢ ἀποφάσει τῆς Κυβερνήσεως ἢ υπογράφων πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τῶν ὁποίων στοιχειοθετοῦνται αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀξιοποινίσι πράξεις, τιμωρεῖται μετὰ τὴν ποινὴν τοῦ αὐτοῦρου, μειουμένην κατὰ τὸ ἄρθρον 83 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 4.

Εὐθύνη ἐξ ἀνακοινώσεων.

Μέλος τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργός, ὅστις κατὰ παράβασιν τῶν καθηκόντων του ἀνακοινοῖ εἰς τρίτον περὶ πράγματος, τὸ ὁποῖον γνωρίζει, ἢ περὶ ἐγγράφου διαπεπιστευμένου ἢ προσοιτοῦ αὐτῷ ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην προέβη ἐπὶ σκοπῷ βλάβης τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους ἢ τρίτου τινὸς ἢ ἰδίας αὐτοῦ ἢ τρίτου ὀφελείας, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ ἀποστερήσεως τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων ἀπὸ δύο μέχρι πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Εὐθύνη ἐκ παραβιάσεως ποινικῶν διατάξεων.

Ἡ ὑπὸ μέλους τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργοῦ παραβίασις, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, τῶν κειμένων ποινικῶν διατάξεων, συνεπάγεται τὴν κατὰ τοῦ παραβάτου ἐπιβολὴν τῶν ἐν αὐταῖς ποινῶν, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένην διαδικασίαν.

Ἄρθρον 6.

Πράξεις ἄσχετοι πρὸς δημόσια καθήκοντα.

Τὰ ἐγκλήματα τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑπουργῶν, τὰ ἄσχετα πρὸς τὰ δημόσια αὐτῶν καθήκοντα, δὲν ὑπάρχοντα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐκδικάζονται δὲ ταῦτα ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 111 παρ. 6 καὶ 112 παρ. 2 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προβλεπομένων δικαστηρίων.

Ἄρθρον 7.

Παραγραφή.

Τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1 ἕως 5 τοῦ παρόντος προβλεπόμενα ἐγκλήματα παραγράφονται ἅμα τῇ παρέδῳ τῆς πρώτης συνόδου τῆς ἐπομένης βουλευτικῆς περιόδου, ἐκείνης καθ' ἣν διαπραχθήσων.

Ἄρθρον 8.

Παράλληλος ἐφαρμογὴ Ποινικοῦ Κώδικος.

Αἱ διατάξεις τοῦ Γενικοῦ μέρους τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὡς αὐταὶ ἰσχύουν ἐκάστοτε, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων ἐγκλημάτων, ἐφ' ὅσον ἐν αὐτῷ δὲν ὀρίζεται ἄλλως.

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Διαδικασία ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 9.

Ἀσκήσις ποινικῆς διώξεως.

Τὴν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ποινικὴν διώξιν κατὰ μέλους Κυβερνήσεως ἢ Ὑπουργοῦ, διατελοῦντος ἢ μὴ ἐν τῇ ἀρχῇ, ὡς καὶ τῶν τυχόν συμμετόχων, μόνη ἡ Βουλὴ δικαιοῦται νὰ ἀσκήσῃ ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τοῦ Συντάγματος Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, πρὸ τούτου δὲ οὐδεμία ἐπιτρέπεται διώξις, ἀνάκρισις ἢ προανάκρισις.

Ἄρθρον 10.

Προϋποθέσεις ποινικῆς διώξεως.

Ἡ περὶ διώξεως πρότασις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς δέκα πέντε τοῦλάχιστον βουλευτῶν καὶ δὲν προσδιορίζῃ τὰ στοιχεῖα, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ συνιστώσα τὸ ἀντικείμενον τῆς κατηγορίας παράδοσις.

Ἄρθρον 11.

Διαδικασία.

1. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρότασις, εὐθὺς ὡς παραδοθῇ εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, ἀναγιγνώσκεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἀκολούθως δὲ ἐκτυπῶνται καὶ διανέμονται εἰς τοὺς βουλευτάς.

2. Ἡ πρότασις ἐγγράφεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως. συζητεῖται δὲ κατὰ τὴν σειράν τῆς ἐγγραφῆς, πλὴν ἂν ἡ Βουλὴ κηρύξῃ ταύτην κατεπείγουσαν καὶ ὀρίσῃ ἄλλην ἡμέραν πρὸς συζήτησιν.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς συζήτησις περιορίζεται εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεως περὶ διεξαγωγῆς ἢ μὴ προανάκρισεως.

2. Ἡ ἀπόφασις λαμβάνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν μετέχει ὁ καταγγελλόμενος ἐὰν εἶναι βουλευτής.

Ἄρθρον 13.

1. Ἐὰν ἡ Βουλὴ ἀπορρίψῃ τὴν περὶ διώξεως πρότασιν, αὕτη δὲν δύναται πλέον νὰ ἐπαναληφθῇ, ἐντὸς ἐὰν προκύψουν νέα στοιχεῖα. Ἐὰν ἡ πρότασις γίνῃ δεκτὴ, παραπέμ-

πεται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 127 τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπὸν πρὸς διενέργειαν ἐξετάσεως καὶ ὑποβολὴν πορίσματος, κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τοῦ Συντάγματος, ἐντὸς τασσομένης ὑπὸ τῆς Βουλῆς προθεσμίας.

2. Μὴ ὑπάρχοντος Ἐπιτρόπου τῆς Βουλῆς αὕτη προβαίνει εἰς γενικὴν συζήτησιν καὶ λαμβάνει ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς περὶ διατυπώσεως κατηγορίας προτάσεως.

Ἄρθρον 14.

Δικαιώματα καὶ καθήκοντα Ἐπιτρόπου.

1. Ὁ Ἐπίτροπος, ἐνεργῶν ἐξέτασιν, ἔχει τὰ κατὰ τὸν Κώδικα Ποινικῆς Δικονομίας δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ παρὰ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέως, συλλέγει δὲ τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα πρὸς λήψιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀποφάσεως περὶ παραπομπῆς ἢ μὴ εἰς δίκην τοῦ καταγγελλομένου, ὁ ὁποῖος καὶ καλεῖται νὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῆς κατηγορίας.

2. Ὁ Ἐπίτροπος, δύναται νὰ παραγγεῖλῃ εἰς εἰσαγγελέα, παρ' Ἐφέταις ἢ παρὰ Πλημμελειοδίκαις, τὴν διενέργειαν ἐξετάσεως ἐπὶ ὀρισμένων θεμάτων.

Ἄρθρον 15.

Ἀνακοίνωσις πορίσματος ἐξετάσεως εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὀρισθείσης προθεσμίας, ἢ ὁποῖα δύναται νὰ παραταθῇ τῇ αἰτήσει τοῦ Ἐπιτρόπου, οὗτος ἀναγιγνώσκει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως ἔκθεσιν. Ἡ ἔκθεσις αὕτη, περιέχουσα τὸ πόρισμα τῆς ἐξετάσεως, καταλήγει εἰς πρότασιν περὶ παραπομπῆς ἢ μὴ εἰς δίκην τοῦ καταγγελλομένου καὶ τῶν τυχόν συμμετόχων, ἂν κατὰ τὴν ἐξέτασιν ἀπεκαλύφθῃσαν τοιοῦτοι, κατατίθεται δὲ εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς μετὰ τῶν σχετικῶν ἐκθέσεων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων. Ἡ ἔκθεσις ἐκτυπῶνται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς βουλευτάς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν. Οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ καταγγελλόμενοι δύναται νὰ λάβουν γνῶσιν πάντων τῶν ἐν αὐτῷ Γραφεῖῳ τῆς Βουλῆς κατατεθειμένων ἐγγράφων.

Ἄρθρον 16.

Γενικὴ συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ.

Κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ συνεδριάσει, ἡ Βουλὴ ὀρίζει ἡμέραν γενικῆς συζήτησεως ἐπὶ τῆς προτάσεως, συγχρόνως δὲ καλεῖ τοὺς καταγγελλομένους, καὶ ἐὰν δὲν εἶναι μέλη τῆς Κυβερνήσεως, Ὑπουργοὶ ἢ βουλευταὶ, νὰ ἐμφανισθῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην καὶ νὰ ἀντικρούσων τὰ ἐαυτῶν ταύτους στοιχεῖα.

Ἄρθρον 17.

Ἐὰν ὁ Ἐπίτροπος δὲν ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσιν ἐντὸς τῆς ταχθείσης, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 προθεσμίας, ἡ Βουλὴ χωρεῖ καὶ ἄνευ ἐκθέσεως εἰς γενικὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς περὶ κατηγορίας προτάσεως.

Ἄρθρον 18.

Ψηφοφορία ἐν τῇ Βουλῇ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς γενικῆς συζήτησεως, ἢ ἐπὶ τῆς προτάσεως ψηφοφορία διεξάγεται μυστικῶς καὶ ἰδιαιτέρως ἐπὶ ἐκάστου κεφαλαίου αὐτῆς.

Ἄρθρον 19.

Συνέπειαι ἀπορρίψεως κατηγορίας.

Ἐὰν ἡ Βουλὴ ἀπορρίψῃ τὴν περὶ κατηγορίας πρότασιν, οὐδέποτε πλέον ἐπαναλαμβάνεται αὕτη, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. Ἐὰν ἡ πρότασις γίνῃ δεκτὴ, ἡ Βουλὴ διατυπώνει τὸ κατηγορητήριον κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ χωρεῖ εἰς τὴν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλογὴν τριῶν βουλευτῶν μετὰ ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν, ὅπως ὑποστηρίζουν τὴν κατηγορίαν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου. Οἱ κατηγοροὶ ἐνεργοῦν ἐγκύρως κατὰ πλειονοψηφίαν, ἔχουν δὲ τὰ κατὰ τὸν Κώδικα Ποινικῆς Δικονομίας δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ εἰσαγγελέως.

*Άρθρον 20.

Συνέπεται ἐν περιπτώσει λήξεως περιόδου ἢ διαλύσεως τῆς Βουλῆς.

Ἐὰν ἡ Βουλὴ διαλυθῇ ἢ λήξῃ ἡ βουλευτικὴ περίοδος πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως ἐκθέσεως, ἢ ἐκ τῶν ἐκλογῶν προεβόουσα νέα Βουλὴ ἀποφασίζῃ, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος, περὶ τῆς διεξαγωγῆς νέας ἐξετάσεως. Ἐὰν ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς, ἢ ἡ λήξις τῆς βουλευτικῆς περιόδου, ἐπέλθῃ μετὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως, ἢ γενικὴ συζήτησις περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τῆς προτάσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως ταύτης, διεξάγεται μετὰ τὴν συγκρότησιν εἰς Σώμα τῆς ἐκ τῶν ἐκλογῶν προκυπούσης νέας Βουλῆς.

*Άρθρον 21.

Κλήρωσις μελῶν Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

1. Κατὰ τὴν πρώτην δημοσίαν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, μετὰ πάροδον τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀπεφασίσθη ἢ εἰς δίκην παραπομπῆ, ὁ Πρόεδρος αὐτῆς ἐνεργεῖ, κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τοῦ Συντάγματος, τὴν κλήρωσιν τῶν δώδεκα μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ ἐξ ἀναπληρωματικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου τῶν κληρωτέων δικαστῶν, τὸν ὁποῖον ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ ἐγκαιρῶς.

2. Ἡ κλήρωσις δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ, ἂν δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἢ συγκρότησις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ διὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

*Άρθρον 22.

Ἡ κλήρωσις τῶν μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν κατηγορῶν, ἂν δὲν ἐγένετο, παρελείφθη ἢ διεκόπη, δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ κατὰ τὴν ἐπομένην σύνοδον τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης περιόδου τῆς Βουλῆς.

*Άρθρον 23.

Διαβίβασις ἀποφάσεως Βουλῆς εἰς Ἄρειον Πάγον, ἀναστολὴ πρὸς τὸν τῆς δίκης.

1. Μετὰ τὴν κλήρωσιν, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀποστέλλει ἀμελλητί εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἄρειου Πάγου τὴν περὶ παραπομπῆς εἰς δίκην ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, κατάλογον τῶν κληρωθέντων δικαστῶν καὶ τῶν ἐκλεγέντων κατηγορῶν, τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν, ὡς καὶ ὀλόκληρον τὴν δικογραφίαν.

2. Ἡ λήξις τῆς συνόδου τῆς Βουλῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν πρὸσδοκὴν τῆς δίκης. Ἐν περιπτώσει λήξεως τῆς περιόδου ἢ διαλύσεως τῆς Βουλῆς, μετὰ τὴν παραπομπὴν ἢ καὶ διαρκούσης τῆς δίκης, ἀναστέλλεται ἡ ἐνδίκασις ἢ ἡ πρὸσδος ταύτης μέχρι διορισμοῦ κατηγορῶν ὑπὸ τῆς νέας Βουλῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Προδικασία ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

*Άρθρον 24.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἄρειου Πάγου, εὐθὺς ὡς λάβῃ τὴν δικογραφίαν, διορίζει ἐν ἑκ τῶν κληρωθέντων μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὡς ἀνακριτὴν καὶ ἀποστέλλει εἰς τοῦτον τὴν δικογραφίαν.

2. Ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω διοριζόμενος ἀνακριτὴς ἔχει τὰ κατὰ τὸν Κώδικα Ποινικῆς Δικονομίας δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ παρὰ Πλημμελειοδίκαις τακτικοῦ ἀνακριτοῦ, κωλύμενος δὲ ἀναπληροῦναι δι' ἄλλου μέλους τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Καθήμενον γραμματέως παρὰ τῷ ἀνακριτῇ ἀσκεῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἄρειου Πάγου.

*Άρθρον 25.

Πρὸς ἐπίλυσιν πάσης κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ἀνακυπούσης δυσχερείας, ἰδίως δὲ πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 307

καὶ 309 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ὀριζομένων, συγκροτεῖται τριμελὲς συμβούλιον, ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ἀνακριτοῦ καὶ δύο ἐκ τῶν κληρωθέντων τακτικῶν μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, λαμβανομένων κατὰ τὴν τάξιν τῆς κληρώσεως αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει κωλύματος, τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τούτου ἀναπληροῦνται ἐκ τῶν ἀμέσως κατὰ τὴν κλήρωσιν ἐπομένων.

*Άρθρον 26.

1. Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 συμβουλίου προεδρεύει ὁ κατὰ ἑαυτὸν ἀνώτερος δικαστὴς, ἐπὶ ἰσοβάθμων δὲ ὁ ἀρχαιότερος.

2. Ὁ παρὰ τῷ ἀνακριτῇ γραμματεὺς ἀσκεῖ καὶ τὰ καθήκοντα γραμματέως παρὰ τῷ Συμβουλίῳ.

*Άρθρον 27.

Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει νὰ περαιώσῃ τὴν ἀνάκρισιν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἀποστολῆς τῆς δικογραφίας, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Συμβούλιον, τῇ αἰτήσει του, παρατείνῃ τὴν ἀνωτέρω προθεσίαν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως ἀποστέλλει τὰ περὶ ταύτης ἐγγράφα εἰς τοὺς κατηγορούμενους, γνωστοποιεῖ δὲ ταῦτα καὶ εἰς τὸν κατηγορούμενον.

*Άρθρον 28.

Παρατηρήσεις κατηγορῶν καὶ κατηγορουμένου ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως.

Ἐπὶ τῆς γενομένης ἀνακρίσεως οἱ κατηγοροὶ καὶ ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ υποβάλουν, εἰς τὸν ἀνακριτὴν, ὅσας κρίνουν ἀναγκαίας παρατηρήσεις καὶ αἰτήσεις, ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 27 ἀποστολῆς τῆς δικογραφίας ἢ τῆς γνωστοποιήσεως.

*Άρθρον 29.

Ἐὰν οὐδεμία ἐγένετο, ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 δεκαήμερου προθεσμίας, παρατηρήσεις ἢ αἰτήσεις ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως, ὁ ἀνακριτὴς διαβιβάζει τὴν δικογραφίαν εἰς τοὺς κατηγορούμενους καὶ ἀνακοινεῖ τοῦτο ἀμελλητί εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, οὗτος δὲ ἐκδίδει ἐντὸς δύο ἡμερῶν πρᾶξι, διὰ τῆς ὁποίας ὀρίζει δικάσιμον τῆς υποθέσεως μετὰ τεσσαράκοντα τοῦλάχιστον ἡμέρας, καὶ σημειοῖ προτέτι τὰ ὀνόματα τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ τὸν τρόπον τῆς συνεδριάσεως τούτου. Ἡ πρᾶξις αὕτη κοινοποιεῖται εἰς τε τοὺς κατηγορούμενους καὶ τὸν ἀνακριτὴν.

*Άρθρον 30.

Ἐὰν ἐγένετο ἢ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα παρατηρήσεις ἢ αἰτήσεις καὶ ὁ ἀνακριτὴς δὲν ἀπεδέχθη ταύτην, ἀποφαίνεται τὸ Συμβούλιον, ἅμα δὲ τῇ ἐκδόσει ἢ τῇ ἐκτελέσει τῆς ἀποφάσεως τούτου ἢ δικογραφία ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς κατηγορούμενους καὶ εἰδοποιεῖται ὁ Πρόεδρος τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὀριζομένων.

*Άρθρον 31.

Πρόεδρος Εἰδικοῦ Δικαστηρίου — ἀναπλήρωσις τακτικῶν μελῶν.

Πρὸς νόμιμον συγκρότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τοῦ Συντάγματος Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἀπαιτεῖται, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 43, ἡ παρουσία τοῦ Προέδρου τοῦ Ἄρειου Πάγου, ὁ ὁποῖος καὶ προεδρεύει αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ παρουσία τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 κληρωθέντων δώδεκα τακτικῶν δικαστῶν, τοῦ γραμματέως τοῦ Ἄρειου Πάγου καὶ δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 19 ἐκλεγέντων κατηγορῶν. Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου, κωλύμενα, ἀντικαθίστανται δι' ἀναπληρωματικῶν κατὰ τὴν τάξιν τῆς κληρώσεως. Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη παρυσκονταὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως καὶ ἀναπληροῦν τὰ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἀποχωρήσαντα μέλη.

*Άρθρον 32.

Διορισμός συνηγόρων.

Ἐάν ὁ κατηγορούμενος δὲν διώρισε συνηγόρους, τὸ Δικαστήριον διορίζει δύο ἢ τρεῖς ἐξ ἐπαγγέλματος.

*Άρθρον 33.

Διεξαγωγή τῆς ἐπ' ἀκρατηρίου διαδικασίας.

Ἡ ἐπ' ἀκρατηρίου διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, διεξάγεται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸ παρὸν νομοθετικὸν διάταγμα ἢ δὲν τροποποιῶνται ὑπὸ τοῦτου.

*Άρθρον 34.

Μὴ ἐμφάνισις κλητευθέντος κατηγορουμένου.

1. Ἐάν ὁ κατηγορούμενος, κλητευθεὶς, δὲν ἐμφανισθῆ, λογίζεται ὡς κατ' ἀντιμωλίαν δικαζόμενος, τὸ δὲ νόμιμον τῆς κλητεύσεως κρίνεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν αὐτὴν δικάσιμον ὀριστικῶς. Δύναται ὅμως ὁ κλητευθεὶς κατηγορούμενος νὰ ζητήσῃ δι' ἐνὸς ἢ πλείονων συνηγόρων, ἐμφανιζομένων ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν δικάσιμον, τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης ὡς πρὸς αὐτόν, ἀποδεικνύων, ὅτι ἡ ἐμφάνισις αὐτοῦ ἀποβαίνει ἀδύνατος ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς του. Ἡ πρὸς τοῦτο πληρεξουσιότης χορηγεῖται καὶ δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου.

2. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης παραχρῆμα, ἐάν δὲ κρίνῃ, ὅτι οἱ προβαλλόμενοι λόγοι εἶναι θάσμιοι καὶ σπουδαῖοι ἀναβάλλει τὴν δίκην εἰς ἑτέραν ρητὴν δικάσιμον ἢ ἀορίστως, ὡς πρὸς πάντας τοὺς κατηγορουμένους ἢ χωρίζει ταύτην ὡς πρὸς τὸν μὴ ἐμφανισθέντα.

*Άρθρον 35.

Ἀπουσία ἢ ἄγνωστος διαμονὴ κατηγορουμένου.

Ἐάν ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἀπὼν καὶ ἀγνοῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του, ἡ ἀνάκρισις προχωρεῖ καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, παραλειπομένων τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ὀριζομένων κλητεύσεων καὶ κοινοποιήσεων μέχρι πέρας τῆς ἀνακρίσεως.

*Άρθρον 36.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 35, ὁ Πρόεδρος τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὀρίζει δικάσιμον μετὰ ἐξήκοντα τοῦλάχιστον ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς περὶ τοῦτου πράξεώς του, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας περὶ κλητεύσεως τῶν ἀγνώστου διαμονῆς.

2. Ἐάν ὁ κατηγορούμενος δὲν ἐμφανισθῆ κατὰ τὴν δικάσιμον, δικάζεται ἐρήμην, δυνάμενος νὰ υποβάλῃ αἰτησὴν ἀκυρώσεως τῆς ἀποφάσεως ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως ταύτης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἐπίδοσιν πρὸς πρόσωπα ἀγνώστου διαμονῆς.

3. Ἡ αἰτησις ἀκυρώσεως κατατίθεται παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Ἀρείου Πάγου, οὗτος δὲ υποβάλλει ἀμελλητὴ ἀντίγραφα τῆς περὶ τοῦτου ἐκθέσεως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοὺς συνηγόρους.

4. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμίας, ἡ ἀπόφασις καθίσταται ἀμετάκλητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐπανάληψις διαδικασίας.

*Άρθρον 37.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἐπιτρέπεται ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

*Άρθρον 38.

Ὁ Ἀρειὸς Πάγος δικάζει κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 528 καὶ ἐπόμενα τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ὀριζόμενα καὶ ἀποφαίνεται, ἐάν ὑπάρχῃ ἢ μὴ περίπτωσις ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας, χωρὶς νὰ ἀκυροῖ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

*Άρθρον 39.

Ἐάν ὁ Ἀρειὸς Πάγος ἀποφανθῆ, ὅτι συντρέχει περίπτωσις ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας, ἡ δικογραφία ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἡ δὲ ὑπόθεσις ἀνακρίνεται καὶ ἐκδικάζεται ἐκ νέου κατὰ τὴν ἀνωτέρω ὀριζομένην διαδικασίαν. Ὁ Πρόεδρος γνωστοποιεῖ τὴν ἐπανάληψιν ταύτην εἰς τὴν Βουλὴν.

*Άρθρον 40.

Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἀκυροῖ τὴν πρώτην ἀπόφασιν του, ἐάν πεισθῆ ὅτι αὕτη ἀντίκειται εἰς τὰ κατὰ τὴν νέαν δίκην βεβαιωθέντα καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἐκ νέου κατ' οὐσίαν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων.

*Άρθρον 41.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἐκτελοῦνται ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετών, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ὀριζόμενα.

*Άρθρον 42.

Αἱ διὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καταγινωσκόμεναι ποιναὶ παύουν ἐκτελοῦμεναι ἢ ἐξαλείφονται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Γενικαὶ διατάξεις.

*Άρθρον 43.

Ἐφαρμογὴ διατάξεων Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἐπὶ δικονομικῶν θεμάτων μὴ ρυθμιζομένων ἄλλως διὰ τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

*Άρθρον 44.

Ἀναπλήρωσις Προέδρου καὶ Γραμματέως.

Κατὰ πάσας τὰς διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένας περιπτώσεις, τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀπόντα, ἐλλείποντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ εἰς ἓκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου κατὰ τάξιν ἀρχαιότητος. Τὸν Γραμματεῖα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀπόντα, ἐλλείποντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ Γραμματεὺς τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετών, τοῦτου δὲ ἀπόντος, ἐλλείποντος ἢ κωλυομένου, οἱ νόμιμοι τοῦ πρώτου ἀναπληρωταί.

*Άρθρον 45.

Ἐξαίρεσις μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

Αἰτησις ἐξαίρεσεως ὁλοκλήρου τοῦ κατὰ τὸ παρὸν νομοθετικὸν διάταγμα Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἢ τῶσων δικαστῶν. ὥστε διὰ τοῦ ὑπολειπομένου ἀριθμοῦ αὐτῶν νὰ μὴ καθίσταται δυνατὴ ἡ νόμιμος συγκρότησις τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου, εἶναι ἀπαράδεκτος.

*Άρθρον 46.

Ἄγωγή ἀποζημιώσεως—Ἀστικὴ εὐθύνη τοῦ Δημοσίου.

1. Ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι ὀριζομένων ἐγκλημάτων γεννᾶται κατὰ τοῦ καταδικασθέντος μέλους Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργοῦ καὶ ἀγωγή ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τοῦ ζημιωθέντος. Ἡ ἀγωγή ἐγείρεται ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ ἐκδικάζεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

2. Τὸ Δημόσιον ἐνέχεται εἰς ἀποζημίωσιν ἕνεκα παρανόμων πράξεων ἢ παραλείψεων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ πράξις ἢ ἡ παράλειψις ἐγένετο κατὰ παράβασιν διατάξεως κειμένης χάριν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος. Ματὰ τοῦ Δημοσίου ἐνέχεται εἰς ὀλιβλήρον καὶ τὸ μέλος τῆς Κυβερνήσεως ἢ ὁ Ὑπουργός, ἐὰν ἡ πράξις ἢ ἡ παράλειψις αὐτοῦ εἶναι ὑπαιτία, καὶ ἐφ' ὅσον ἐχώρησεν κατάδικη.

*Ἀρθρον 47.

Προϋπόθεσις διώξεως μέλους Κυβερνήσεως ἢ Ὑπουργοῦ διαρκούσης τῆς θητείας.

Διαρκούσης τῆς θητείας τοῦ μέλους τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑπουργοῦ δὲν διώκεται, οὐδὲ τυλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται, ἀνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς.

Μεταβατικὴ διάταξις.

*Ἀρθρον 48.

Ἄσκησις ἀρμοδιοτήτων Βουλῆς, Ἐπιτρόπου Βουλῆς καὶ κατηγορῶν—παραγραφῆ.

1. Μέχρι τῆς συγκροτήσεως εἰς Σῶμα τῆς πρώτης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος ἐκλεγχομένης Βουλῆς, τὰς ἐν τῷ παρόντι ἀρμοδιότητας τῆς Βουλῆς ἀσκεῖ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὰς δὲ ἀρμοδιότητας τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ὁ Πρωθυπουργός.

2. Τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Βουλῆς καὶ τῶν κατηγορῶν ἀσκῶν μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἐκλεγόμενα ὑπὸ ταύτης.

3. Ἀσκηθεὶς ποινικῆς διώξεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος κατὰ μέλους τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑπουργοῦ καὶ μὴ ἐκδοθείσης ἐπὶ ταύτης ἀποφάσεως μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Βουλῆς, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 20 καὶ 23 τοῦ παρόντος.

4. Ἐγκλήματα, περὶ ὧν τὸ παρόν, διὰ τὰ ὅποια δὲν ἠσχίθη ποινικὴ δίωξις μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συγκλήσεως εἰς Σῶμα τῆς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ Βουλῆς, παραγράφονται ἅμα τῇ συγκροτήσει ταύτης.

*Ἀρθρον 49.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐδωροῦρηθῆ καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 803

Περὶ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

*Ἀρθρον 1.

Ἀριθμὸς μελῶν.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ὀρίζεται εἰς ἕνδεκα. Δύναται ὅμως νὰ ἀυξηθῇ μέχρι δέκα πέντε διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

2. Εἰς τὸν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀριθμὸν τῶν μελῶν περιλαμβάνονται ὁ Πρόεδρος καὶ δύο Ἀντιπρόεδροι.

*Ἀρθρον 2.

Προσόντα διορισμοῦ.

1. Τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου διορίζονται: α) ἐξ ἀνωτάτων δικαστικῶν ἢ καθηγητῶν νομικῶν μαθημάτων τῶν ἀνωτάτων σχολῶν ἢ διακεκριμένων νομομαθῶν καὶ β) ἐκ δημοσίων ἀνδρῶν διακριθέντων εἰς τὴν πολιτικὴν, τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ζωὴν, ὡς καὶ ἀνωτάτων δημοσίων λειτουργῶν.

2. Τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχείον α' τῆς προηγουμένης παραγράφου κατηγοριῶν.

*Ἀρθρον 3.

Κωλύματα διορισμοῦ.

1. Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ μέλος τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ 40ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

2. Ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐντὸς ἐνενηκόντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως συντεταγμένης ληξιαρχικῆς πράξεως, ἐν ἑλλείψει δὲ ταυτέως ἐκ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων ἢ, προκειμένου περὶ γυναικῶν, ἐκ τοῦ δημοτολογίου.

3. Ἐν ἑλλείψει τῶν ἐν παρ. 2 στοιχείων, περὶ τοῦ ἔτους καὶ τῆς ἡμέρας γεννήσεως ἀποφασίζει τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἐν Ὀλομελείᾳ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τοῦτο ὑποβαλλομένων ἀποδεικτικῶν στοιχείων. Ἐν ἀδυναμίᾳ διαπιστώσεως ὑπὸ τούτου τῆς ἡμέρας γεννήσεως, ὡς τοιαύτη θεωρεῖται ἡ 30ῆ Ἰουνίου τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως.

4. Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ μέλος τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου: α) ὁ μὴ ἐμπληρώσας τὰς στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις του ἢ μὴ ἀπαλλαγείς τούτων νομίμως. β) ὁ καταδικασθεὶς ἐφ' οἰσθηδόντε κακούργηματι ἢ ἐφ' οἰσθηδόντε πλημμελήματι. γ) ὁ καταδικασθεὶς ἀμετακλήτως ἐπὶ ἐνεργῶ συμμετοχῇ εἰς λόμμα, ὄργανωσιν, τωματεῖον ἢ ἔνωσιν, σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ διάδοσις καὶ ἐφαρμογὴ ἰδεῶν τεινουσῶν εἰς ἀνατροπὴν τοῦ κρατούντος πολιτεύματος ἢ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἢ εἰς ἀπόσπασιν μέρους τῆς Ἐπικρατείας, δ) ὁ ὑπόδικος, ὁ διὰ τελεσιδικίου βουλεύματος παραπεμφθεὶς εἰς δίκην ἐφ' οἰσθηδόντε ἐγκλήματι ἐκ τῶν ἐν ἐδαφείοις β' καὶ γ' τῆς παρούσης παραγράφου ἀναφερομένων, ε) ὁ ἐκπεσὼν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, στ) ὁ ἀπολυθεὶς τῆς θέ-

σεως δημοσίου εν γένει υπαλλήλου, συνεπεία οιασδήποτε ποινικής ή πειθαρχικής καταδίκης ή ανεπαρκείας και ζ) ο δι' οιονδήποτε λόγον αποβαλών την ιδιότητα του μέλους του Συνταγματικού Δικαστηρίου.

5. Η παραγραφή του έγκλήματος έφ' η διατάχθη ή παραπομπή, ή παραγραφή της επιβληθείσης ποινής, ή αποκατάστασις, ή άμνηστία και ή χάρις μετ' άρσεως των συνεπειών δεν αίρουν τὸ κατά τὰς διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου κώλυμα.

Άρθρον 4.

Διαδικασία διορισμού.

1. Τὰ μέλη του Συνταγματικού Δικαστηρίου διορίζονται, μετὰ γνωμοδότησιν της Όλομελείας αυτού, διά Β. Διατάγματος, εκδιδομένου προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου.

2. Έντός δέκα ημερών, άφ' ης κενωθή θέσις μέλους του Συνταγματικού Δικαστηρίου, ο Υπουργός Δικαιοσύνης απευθύνει έρώτημα προς αυτό, ίνα τουτο γνωμοδοτηρήσιν περί του κατά την κρίσιν του διοριστέου εν τή κενή θέσει.

3. Περίληψις του κατά την προηγουμένη παραγράφον έρωτήματος του Υπουργού Δικαιοσύνης δημοσιεύεται διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και δύο τουλάχιστον ημερησίων εφημερίδων της Πρωτεύουσας του Κράτους.

4. Μετὰ παρέλευσιν δέκα πέντε ημερών από της δημοσιεύσεως διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, συνεχίζεται τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον και γνωμοδοτεί επί τή βάσει των υποβληθεισών αιτήσεων και λοιπών στοιχείων, μη κωλύμενον νά γνωμοδοτήσιν και περί προσώπου μη υποβαλόντος αίτησιν.

5. Τὰ μέλη του Συνταγματικού Δικαστηρίου διοριζόμενα θύουν τὸν ὄρκον της ύπηρεσίας ενώπιον του Βασιλέως, παρισταμένου του Υπουργού Δικαιοσύνης.

6. Η αρχαιότης των μελών του Συνταγματικού Δικαστηρίου καθορίζεται εκ του χρόνου διορισμού αυτών. Επί ταυτοχρόνου διορισμού αρχαιότερος λογίζεται εκείνος, του οποίου τὸ ὄνομα προτάσσεται εν τῷ περί διορισμού Β. Διατάγματι.

Άρθρον 5.

Πρόεδρος και Άντιπρόεδροι.

1. Αἱ προαγωγὰί εἰς τὰς θέσεις του Προέδρου και των Άντιπροέδρων του Συνταγματικού Δικαστηρίου ενεργουονται εκ μελών του Δικαστηρίου τουτου διά Β. Διατάγματος, εκδιδομένου προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου.

2. Ο Πρόεδρος προίσταται του Δικαστηρίου, προεδρεύει της Όλομελείας, δύναται δὲ νά προεδρεύη και Τμημάτων.

3. Οἱ Άντιπρόεδροι ἀναπληροῦν κατά σειράν αρχαιότητος τὸν Πρόεδρον ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλύόμενον και προεδρεύουν των Τμημάτων κατά τὰ ὑπὸ του Προέδρου, κατά Σεπτέμβριον εκάστου έτους, ὀριζόμενα. Επί ταυτοχρόνου προαγωγῆς, αρχαιότερος Άντιπρόεδρος θεωρείται εκείνος, οὔτινος προετάχθη κατά την δημοσίευσιν τὸ Διάταγμα ἢ τὸ ὄνομα εν τῷ Διατάγματι. Τους Άντιπροέδρους ἀναπληροῦν τὰ λοιπὰ μέλη κατά σειράν αρχαιότητος.

Άρθρον 6.

Ιεραρχική τάξις.

Τὰ μέλη του Συνταγματικού Δικαστηρίου κατέχουν την άνωτάτην βαθμίδα εν τή δικαστικῇ ιεραρχίᾳ.

Άρθρον 7.

Τήβεννος.

Τὰ μέλη και οἱ πάρεδροι του Συνταγματικού Δικαστηρίου κατά τὰς δημοσίας συνεδριάσεις αυτού φέρουν τήβεννον, καθοριζόμενῃν διά Β. Διατάγματος, εκδιδομένου προτάσει του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Άρθρον 8.

Άποδοχαί.

Αἱ ἀποδοχαί του Προέδρου, των Άντιπροέδρων και των μελών του Συνταγματικού Δικαστηρίου ὀρίζονται ἀντιστοίχως ἴσαι προς τὸν εκάστοτε μηνιαίον μισθὸν προσηυξημένον κατά 200)ο του Προέδρου, Άντιπροέδρων και μελών του Άρείου Πάγου, μετὰ των πάσης φύσεως επιδομάτων, ἄτινα κατ' ἀνωτάτον ὄριον προβλέπονται ὑπὸ της κειμένης νομοθεσίας διά τὰ μέλη του Άρείου Πάγου, ὑπολογιζόμενων επί του οὔτω καθορισθέντος μισθοῦ.

Άρθρον 9.

Άνάλογος ἐφαρμογή διατάξεων καταστάσεως μελών του Άρείου Πάγου.

1. Αἱ ὡς προς τὰ μέλη του Άρείου Πάγου ἰσχύουσαι διατάξεις περί ἀδειῶν ἀπουσίας, κανονικῶν ἢ ἀναρρωτικῶν, περί δωσιδικίας και περί της ὑπηρεσιακῆς εν γένει καταστάσεως αυτών, ἐφαρμόζονται ἀνάλογως και επί των μελών του Συνταγματικού Δικαστηρίου, εκτὸς ἐὰν ὀρίζεται ἄλλως εν τῷ παρόντι.

2. Αἱ αἰτήσεις ἀδειῶν ὑποβάλλονται προς τὸ Υπουργεῖον Δικαιοσύνης διά του Προέδρου του Συνταγματικού Δικαστηρίου, ὅστις ἐπίσημοί και την γνώμην του περί της χορηγήσεως της ἀδείας και της χρονικῆς διαρκείας αὐτῆς.

Άρθρον 10.

Άποχώρησις—Παύσις—Έκπτωσις.

1. Τὰ μέλη του Συνταγματικού Δικαστηρίου ἀποχωροῦν ὑποχρεωτικῶς της ὑπηρεσίας ἄμα τῇ συμπληρώσει του ἑβδομηκοστού έτους της ηλικίας των, ἐφαρμοζόμενων ὡς προς την ἀπόδειξιν ταύτης των διατάξεων του άρθρου 3 παρ. 2 του παρόντος.

2. Τὰ μέλη του Συνταγματικού Δικαστηρίου παύονται διά Β. Διατάγματος, εκδιδομένου προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, κατά τὰ ὀριζόμενα διά του άρθρου 97 παρ. 1 του Συντάγματος και των εκάστοτε ἰσχυουσῶν διά τους ἰσοβίους δικαστικούς λειτουργοὺς συναφῶν διατάξεων, ἀνάλογως ἐφαρμοζόμενων.

3. Διά Β. Διατάγματος εκδιδομένου προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, μετ' ἀπόφασιν της Όλομελείας του Συνταγματικού Δικαστηρίου, τὰ μέλη αυτού ἐκπίπτουν του λειτουργήματός των εν περιπτώσει ἀπωλείας της Έλληνικῆς ἰθαγενείας ἢ κτήσεως και ἀλλοδαπῆς ἰθαγενείας.

Άρθρον 11.

Παραίτησις.

1. Τὰ μέλη του Συνταγματικού Δικαστηρίου δικαιουονται νά παραιτηθοῦν. Αἴρεσις, ὅρος ἢ προθεσμία εν τῇ παραίτησει θεωροῦνται ὡς μὴ γεγραμμένα.

2. Η παραίτησις ὑποβάλλεται ἐγγράφως προς τὸν Υπουργὸν Δικαιοσύνης, τὰ ἀποτελέσματα δὲ ἐπέρχονται ἀπὸ της δημοσιεύσεως του περί ἀποδοχῆς ταύτης Β. Διατάγματος, εκδιδομένου προτάσει του αυτού Υπουργοῦ.

3. Η ὑποβληθεῖσα παραίτησις δὲν γίνεται δεκτῇ πρὸ της δημοσιεύσεως των ἀποφάσεων εἰς την συζήτησιν των ὁποίων ἔλαβε μέρος ὁ παραιτούμενος. Οὔτος ἀπὸ της ὑποβολῆς μέχρι της ἀποδοχῆς της παραίτησεως του ὑποχρεοῦται νά μετέχη των διαπραγμάτων επί των συζητηθεισῶν τῇ συμμετοχῇ του ὑποθέσεων, νά ἀπέχη δὲ των συνεδριάσεων του Δικαστηρίου προς συζήτησιν νέων ὑποθέσεων.

4. Ἐπιφυλασσομένων των διατάξεων της παρ. 3, ἡ παραίτησις λογίζεται γενομένη δεκτῇ, και ὁ ὑποβαλὼν ταύτην ἀποβάλλει την ιδιότητα του μέλους του Συνταγματικού Δικαστηρίου, μετὰ πάροδον δύο μηνῶν ἀπὸ της ὑποβολῆς της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΤΟ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

*Άρθρον 12.

Σύνθεσις.

1. Τὸ βοηθητικὸν δικαστικὸν προσωπικὸν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἀποτελεῖται ἐξ ἑνδεκα παρέδρων καὶ ἑνδεκα εἰσηγητῶν, δυνάμενων νὰ ἀυξηθοῦν μέχρι δέκα πέντε διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, μετὰ συμφωνοῦν γνώμην τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον αὐξάνεται ἀντιστοίχως καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ.

2. Οἱ πάρεδροι καὶ οἱ εἰσηγηταὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου εἶναι μόνιμοι δικαστικοὶ λειτουργοί.

3. Πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν συνεπεία προκηρύξεως ἐκλογῶν ἢ ἄλλων λόγων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν μέχρι ἐξ κατ' ἀνώτατον ὅριον μηνῶν ἀπόσπασιν τοῦ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγκαιούτος προσθέτου βοηθητικοῦ δικαστικοῦ προσωπικοῦ, ἐκ δικαστικῶν λειτουργῶν πάσης κατηγορίας ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ πρωτοδίκου μέχρι καὶ τοῦ ἐφέτου, πρὸς ἀσκήσιν καθηκόντων εἰσηγητοῦ καὶ παρέδρου παρὰ τῷ Συνταγματικῷ Δικαστηρίῳ. Ἡ ἀπόσπασις, προκαλουμένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς κεκλιμένας διατάξεις. Οἱ ἀποσπώμενοι διατηροῦν ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς ὀργανικῆς τῶν θέσεως ἀπορρέοντα δικαιώματα, τοῦ ἐν τῇ θέσει τοῦ παρέδρου ἢ εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ Συνταγματικῷ Δικαστηρίῳ διανομένου χρόνου, λογιζομένου ὡς διανυθέντος ἐν τῇ ὀργανικῇ θέσει αὐτῶν.

*Άρθρον 13.

Εἰσηγηταί.

1. Αἱ θέσεις τῶν εἰσηγητῶν πληροῦνται διὰ διορισμοῦ τῶν ἐπιτυχόντων εἰς διαγωνισμὸν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Ἡ σύνθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ἐξεταστέα μαθήματα, ἡ διαδικασία διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

2. Εἰς τὸν κατὰ τὴν παρ. 1 διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ πτυχιούχοι Νομικοῦ Τμήματος Νομικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου, συμπληρώσαντες ἐνιαύσιον παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου μετὰ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου τῶν ἢ ἀκήσαντες ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον τὸ δικηγορικὸν λειτουργήμα, δικαστικοὶ λειτουργοὶ πάσης κατηγορίας ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐμμίσθου παρὰ πρωτοδικῆς παρέδρου καὶ ἄνω καὶ δημόσιοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, πτυχιούχοι νομικοῦ τμήματος Νομικῆς Σχολῆς ἐπὶ ἑφ' τοῦλάχιστον βαθμῷ, ἔχοντες συμπληρώσει διετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς βαθμοῖς τούτοις. Οὐδεὶς δύναται νὰ μετᾶσχῃ τοῦ διαγωνισμοῦ, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς προκηρύξεως αὐτοῦ ἔχει ὑπερβῆ τὸ τριακστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ὡς πρὸς τὰ κωλύματα διορισμοῦ εἰς θέσιν εἰσηγητοῦ ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 3 παρ. 4 τοῦ παρόντος.

3. Περὶ τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τὸν διαγωνισμὸν καταρτίζεται πίναξ ἰσχυρὸν ἐπὶ ἑν ἔτος.

4. Οἱ εἰσηγηταὶ διορίζονται ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχῆς ἐμμίσθου παρέδρου παρὰ πρωτοδικῆς, διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, κατὰ τὴν σειράν ἐγγραφῆς τῶν εἰς τὸν πίνακα ἐπιτυχίας ἐν τῷ διαγωνισμῷ. Οὗτοι δίδουν τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν δὲ διανύουσαν διετὴ δοκιμαστικὴν ὑπηρεσίαν.

5. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διετοῦς δοκιμαστικῆς ὑπηρεσίας, τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον γνωμοδοτεῖ, ἐν Ὀλομελείᾳ, περὶ τῆς ἱκανότητος καὶ ἐπαρκείας τῶν εἰσηγητῶν. Εἰσηγηταί, κρινόμενοι ὡς ἱκανοὶ καὶ ἐπαρκεῖς, μονοποιοῦνται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, προαζόμενοι εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πρωτοδίκου καὶ λαμβάνουσαν τὰς εἰς αὐτὸν ἀντι-

στοιχοῦσας ἀποδοχάς. Δι' ὁμοίου Διατάγματος ἀπολύονται ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας οἱ κρινόμενοι ὡς μὴ ἱκανοὶ καὶ ἐπαρκεῖς.

6. Οἱ εἰσηγηταὶ μετὰ διετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ πρωτοδίκου προάγονται, μετὰ γνώμην τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ παρέδρου πρωτοδικῶν καὶ λαμβάνουσαν τὰς εἰς αὐτὸν ἀντιστοιχοῦσας ἀποδοχάς.

7. Οἱ εἰσηγηταὶ ἐπικουροῦν τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοὺς παρέδρους ἐν τῇ ἐνασχῆσει τῶν καθηκόντων τῶν.

*Άρθρον 14.

Πάρεδροι.

1. Αἱ θέσεις τῶν παρέδρων πληροῦνται 1) διὰ προαγωγῆς εἰσηγητῶν μετὰ ἐξαετὴ εὐδόκιμον ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὑπηρεσίαν ἢ 2) διὰ διορισμοῦ α) ἐκ δικαστικῶν λειτουργῶν ἐν γένει ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ πρωτοδίκου, ἐχόντων ἐξαετὴ τοῦλάχιστον ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὡς ἐμμίσθων παρέδρων ὑπηρεσίαν, β) ἐξ εἰσηγητῶν Α' τάξεως τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἢ ἐκ δικαστικῶν ἀντιπροσώπων Α' τάξεως τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἐχόντων τοῦλάχιστον ἐξαετὴ συνολικὴν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐν τῷ εἰσαγωγικῷ βαθμῷ ὑπηρεσίαν, γ) ἐξ ὑφηγητῶν Νομικῆς Σχολῆς ἡμεδαποῦ Πανεπιστημίου ἢ ἰσοτίμου ἀλλοδαπῆς Σχολῆς καὶ δ) ἐκ δικηγόρων παρ' ἐφέταις ἐχόντων τοῦλάχιστον ἐξαετὴ συνολικὴν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν.

2. Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ πάρεδρος ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐν παρ. 3 τοῦ παρόντος άρθρου προκηρύξεως ὑπερβῆς τὸ πεντηκστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ὡς πρὸς τὰ κωλύματα διορισμοῦ εἰς θέσιν παρέδρου ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 3 παρ. 4 τοῦ παρόντος.

3. Προκειμένης πληρώσεως θέσεως παρέδρου γνωμοδοτεῖ ἡ Ὀλομελεία τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου περὶ τῶν προακτέων. Ἐὰν οἱ ὑπηρετοῦντες εἰσηγηταὶ δὲν συγκεντρῶν τὰ ἀπαιτούμενα τυπικὰ προσόντα ἢ ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὡς ἱκανῶν κρινόντων δὲν ἐπαρκῆ πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων ἢ ἐὰν ἐνδείκνυται ἡ πληρώσις κενῶν θέσεων διὰ διορισμοῦ, ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης διὰ προκηρύξεως δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δύο ἡμερησίων ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους, καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ὑποβάλουν, ἐντὸς προθεσμίας εἰκοσιν ἡμερῶν, σχετικὴν αἴτησιν.

4. Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διὰ τῆς προκηρύξεως ταχθείσης προθεσμίας συνέρχεται ἡ Ὀλομελεία τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἵνα γνωμοδοτήσῃ περὶ τῶν διοριστέων.

5. Ἡ προαγωγή καὶ ὁ διορισμὸς εἰς θέσιν παρέδρου γίνεται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Οἱ διοριζόμενοι πάρεδροι δίδουν τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

6. Οἱ πάρεδροι ἔχουν βαθμὸν καὶ ἀποδοχάς ἐφέτου, μετὰ πενταετὴ δὲ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν προάγονται, μετὰ γνώμην τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρεοπαγίτου καὶ λαμβάνουσαν τὰς εἰς τοῦτον ἀντιστοιχοῦσας ἀποδοχάς.

7. Οἱ πάρεδροι τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἐκτελοῦν ἔργα εἰσηγήσεως ἐπὶ τῶν ἀνατιθεμένων εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεων, μετέχοντες κατὰ τὸ ἄρθρον 20 παρ. 3 καὶ 4 τῶν συνεδριάσεων καὶ διασκέψεων τοῦ Δικαστηρίου, ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

*Άρθρον 15.

Ὑπηρεσιακὴ Κατάστασις.

1. Οἱ πάρεδροι καὶ οἱ εἰσηγηταὶ ἀποχωροῦν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπλήρωσει τοῦ ἐξηκστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν.

2. Ἡ ἡλικία τῶν παρέδρων καὶ εἰσηγητῶν διὰ τὸν διορισμὸν καὶ τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν ἀποδεικνύεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 παρ. 2 καὶ 3 ὀριζόμενα.

3. Ὡς πρὸς τὴν παῦσιν, τὴν ἔκπτωσιν καὶ τὴν παραίτησιν τῶν παρέδρων καὶ τῶν εἰσηγητῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 2 καὶ 3 καὶ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος, τῶν σχετικῶν Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

4. Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τοῦ βοηθητικοῦ δικαστικοῦ προσωπικοῦ ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου. Ἡ πειθαρχικὴ ἀγωγή ἐγείρεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

5. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῶν παρέδρων καὶ τῶν εἰσηγητῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἐκάστοτε διὰ τοὺς δικαστικούς λειτουργοὺς ἰσχύουσαι διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Ἄρθρον 16.

Σύνθεσις.

1. Παρὰ τῷ Συνταγματικῷ Δικαστηρίῳ λειτουργεῖ Γραμματεία. Εἰς ταύτην ὑπάγονται οἱ παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι καὶ κλητῆρες.

2. Αἱ θέσεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν κλητῆρων ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως:

- α. Μία θέση Γραμματέως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.
- β. Δύο θέσεις Προϊσταμένων Τμημάτων τῆς Γραμματείας.
- γ. Δύο θέσεις Γραμματέων α' τάξεως.
- δ. Δύο θέσεις Γραμματέων β' τάξεως.
- ε. Δέκα πέντε θέσεις γραφείων β' τάξεως ἕως γραμματέων γ' τάξεως.
- στ. Μία θέση ἀρχικλητῆρος.
- ζ. Ἐξ θέσεις κλητῆρων δ' ἕως α' τάξεως.

3. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Γραμματείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἀνήκουν εἰς τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ, ἀκολουθοῦντες τὴν ἐκάστοτε ἰσχύουσαν διὰ τούτους βαθμολογικὴν κλίμακα, ἀντιστοιχοῦν πρὸς αὐτοὺς κατὰ βαθμὸν, μισθὸν καὶ λοιπὰς ἀποδοχὰς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ παντὸς ἄλλου ταμείου, τοῦ ὁποίου συγγάνουν μέτοχοι, ὡς ἀκολούθως:

- α. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου πρὸς Γραμματέα τοῦ Ἀρείου Πάγου.
- β. Ὁ Προϊστάμενος τμήματος τῆς Γραμματείας πρὸς Γραμματέα ἐφετῶν ἢ προϊστάμενον τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου.
- γ. Οἱ γραμματεῖς α' τάξεως πρὸς δικαστικούς γραμματεῖς α' τάξεως ἢ γραμματεῖς πρωτοδικῶν ἢ προϊσταμένους τμήματος ἐφετείου.
- δ. Οἱ γραμματεῖς β' τάξεως πρὸς δικαστικούς γραμματεῖς β' τάξεως ἢ γραμματεῖς εἰρηνοδικείων α' τάξεως ἢ πταισματοδοκείων.
- ε. Οἱ γραμματεῖς γ' τάξεως πρὸς δικαστικούς γραμματεῖς γ' τάξεως ἢ γραμματεῖς εἰρηνοδικείων β' τάξεως.
- στ. Οἱ ὑπογραμματεῖς γ' ἕως α' τάξεως πρὸς δικαστικούς ὑπογραμματεῖς γ' ἕως α' τάξεως.
- ζ. Οἱ γραφεῖς β' ἕως α' τάξεως πρὸς δικαστικούς γραφεῖς β' ἕως α' τάξεως.
- η. Ὁ ἀρχικλητῆρ πρὸς δικαστικὸν ἀρχικλητῆρα καὶ οἱ κλητῆρες πρὸς ποινικοὺς κλητῆρας δ' ἕως α' τάξεως.

4. Αἱ ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ κεναὶ θέσεις προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας δύναται, λόγω ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, νὰ λογίζωνται κεναὶ καὶ διὰ πάντας τοὺς κατωτέρους βαθμοὺς τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

5. Αἱ θέσεις τοῦ Γραμματέως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν τμημάτων τῆς Γραμματείας αὐτοῦ δύναται νὰ πληρῶνται καὶ διὰ μετατάξεως ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τῶν λοιπῶν δικαστηρίων ἢ τῶν εἰσαγγελιῶν, ὅσους οἱ παρὰ τῷ Συνταγματικῷ Δικαστηρίῳ ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι κρίνονται, ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας αὐτοῦ, ὡς μὴ συγκεντροῦντες τὰ ἀπαιτούμενα τυπικὰ ἢ οὐσιαστικὰ προσόντα πρὸς κατάληψιν, διὰ προαγωγῆς, τῶν κενῶν θέσεων. Ἡ περὶ τούτου ἠτιολογημένη γνώμη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου διαβιβάζεται πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης. Ἡ μετατάξις ἐνεργεῖται δι' ἀπόφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, μετὰ προηγουμένην ἠτιολογημένην γνώμην τῶν ἀρμοδίων δικαστικῶν συμβουλίων, κατόπιν ἐρωτήματος τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως. Οἱ μετατασσόμενοι διατηροῦν ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς προτέρας θέσεως αὐτῶν ἀσυρρέοντα πάσης φύσεως δικαιώματα.

Ἄρθρον 17.

Πλήρωσις κενῶν θέσεων.

1. Αἱ ἐν τῷ εἰσαγωγικῷ βαθμῷ κεναὶ θέσεις ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου πληροῦνται διὰ διορισμῶν τῶν ἐπιτυχόντων εἰς διαγωνισμὸν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης δι' ἀπόφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Ἡ σύνθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ἐξεταστέα μνημόματα, ἡ διαδικασία διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ πᾶσα ἰσχυρὰ λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

2. Προκαμένης πλήρωσεως θέσεων ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης διὰ προκηρξέως δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δύο ἡμερησίων ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους, καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ὑπαβάλουν, ἐντὸς προθεσμίας εἰκοσιν ἡμερῶν, σχετικὴν αἴτησιν.

3. Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ οἱ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατὰ τὴν παρ. 2 προκηρξέως ἔχοντες συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ μὴ ὑπερβάλλοντες τὸ τριακοστὸν πέμπτον ἔτος.

4. Περὶ τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τὸν διαγωνισμὸν καταρτίζεται πίναξ ἰσχύων ἐπὶ ἓν ἔτος.

5. Πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐκάστοτε κενῶν ἐν τῷ εἰσαγωγικῷ βαθμῷ θέσεων κλητῆρων δημοσιεύεται, ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δύο ἡμερησίων ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας, πρόσκλησις πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως, ἐντὸς τασσομένης διὰ ταύτης προθεσμίας, ὑπαβάλουν αἴτησιν μετὰ τῶν κατὰ νόμον δικαιολογητικῶν. Περὶ τῶν διοριστέων γνωμοδοτεῖ τὸ ἀρμόδιον Τμήμα τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου βάσει τῶν αἰτήσεων καὶ τῶν δικαιολογητικῶν τῶν ὑποψηφίων.

6. Ὁ διορισμὸς τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν κλητῆρων γίνεται δι' ἀπόφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Οἱ διοριζόμενοι δίδουν τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου. Οὗτοι διανύουν διετῆ δοκιμαστικὴν ὑπηρεσίαν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὁποίας τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἐν Ὀλομελείᾳ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐπαρκείας των.

7. Ὑπάλληλοι καὶ κλητῆρες κρίνόμενοι κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὡς ἐπαρκεῖς μονιμοποιοῦνται ἐν τῇ θέσει ταύτῃ δι' ἀπόφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Δι' ὁμοίως ἀπόφάσεως ἀπολύονται ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας οἱ κρινόμενοι ὡς ἀνεπαρκεῖς.

Ἄρθρον 18.

Ὑπηρεσιακὴ κατάστασις.

1. Ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἐκάστοτε διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ διαβαθμίσεως αὐτῶν, περὶ προσόν-

των και κωλυμάτων διορισμού, περί προαγωγών, περί υπηρεσιακών καθηκόντων και περιορισμών, περί αποδοχών και αδειών και περί της υπηρεσιακής εν γένει καταστάσεως αὐτῶν.

2. Ἐπὶ τῶν κλητῆρων τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις, αἱ ρυθμιζούσαι τὰ τῆς υπηρεσιακῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν ποινικῶν κλητῆρων τῶν δικαστηρίων.

3. Ὁ ἀρχικλητὴρ καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου φέρουν στολὴν ὑπηρεσίας, συμφώνως πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν ποινικῶν κλητῆρων τῶν δικαστηρίων ἰσχύουσας διατάξεις.

4. Αἱ ἀδειαι τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν κλητῆρων χορηγούνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

5. Ὅπου ἐν τῇ κειμένη νομοθεσίᾳ περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἀναφέρονται Ὑπηρεσιακὰ ἢ Πειθαρχικὰ Συμβούλια, διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου νοεῖται διὰ πάντας τοὺς βαθμοὺς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 παρ. 3 ἀρμόδιον Τμήμα αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Ἄρθρον 19.

Ἔθρα.

Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 καὶ 20 ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 20.

Ὁλομέλεια—Τμήματα.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀσκεῖ τὰς ἀρμοδιότητας αὐτοῦ διὰ τῆς Ὁλομελείας καὶ δύο Τμημάτων.

2. Ἡ Ὁλομέλεια καὶ τὰ Τμήματα συνεδριάζουν δημοσίᾳ ἢ ἐν συμβουλίῳ.

3. Ἡ Ὁλομέλεια συνεδριάζει νομίμως παρόντων ἐπτὰ τοῦλάχιστον μελῶν, δύο παρέδρων καὶ τοῦ γραμματέως. Προσερχομένων πλειόνων τῶν ἐπτὰ μελῶν, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δέον νὰ διατηρῆται περιττός, ἀποχωροῦντος πρὸς πούτο τοῦ νεωτέρου ἢ, ἐὰν οὗτος εἴηαι εἰσηγητῆς τῆς συζητουμένης υποθέσεως, τοῦ ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ.

4. Τὰ Τμήματα συνεδριάζουν νομίμως παρόντων πέντε μελῶν, δύο παρέδρων καὶ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 21.

Ἀρμοδιότητες τῆς Ὁλομελείας.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ὁλομελείας ὑπάγονται:

α. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος ἀπόφασις περὶ σφερήσεως ἀπομικτοῦ δικαιώματος.

β. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος ἐγκρισὶς τοῦ καταστατικοῦ παντὸς κόμματος.

γ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 4 καὶ 5 τοῦ Συντάγματος ἀπόφασις περὶ διαλύσεως καὶ θέσεως ἐκτὸς νόμου οἰουδήποτε κόμματος.

δ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 2 περίπτ. α' τοῦ Συντάγματος ἐκδίκασις προσφυγῶν κατὰ νομοθετικῶν ἢ διοικητικῶν πράξεων προπαρασκευῆς ἢ ἐνεργείας βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

ε. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 65 καὶ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 2 περίπτωσις α' τοῦ Συντάγματος ἐξέλεξις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ὑπεβλήθησαν ἐνστάσεις.

στ. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 69 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος ἐλεγχὸς τῆς συνταγματικότητος τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

ζ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 2 περίπτ. β' τοῦ Συντάγματος ἀπόφασις ἐπὶ τῆς συνταγματικότητος νόμου, νομοθετικοῦ διατάγματος ἢ διατάξεώς τινος αὐτῶν εἰς περίπτωσιν ἐκδόσεως ἀντιθέτων περὶ αὐτῆς ἀποφάσεων μεταξὺ τοῦ Συμ-

βουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρσίου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

η. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἀπόφασις περὶ πύσεως ἢ ἐκπτώσεως μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ βοηθητικοῦ δικαστικοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ.

θ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 παρ. 8 τοῦ Συντάγματος ἀπόφασις περὶ ἀρσεως πάσης δυνάμει νόμου ἐπιβληθείσης στερήσεως τῆς ἐλευθερίας χρήσεως καὶ καρπώσεως τῆς ιδιοκτησίας.

ι. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 61 παρ. 3 καὶ τὸ ἄρθρον 88 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ Συντάγματος, ἀπόφασις ἐπὶ ἀμφισβήτησεως περὶ τοῦ ἐὰν βουλευτῆς, Ὑπουργὸς ἢ Ὑφυπουργὸς ἐστερήθη τινὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 61 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος προσόντων ἢ ἐπιπέτη εἰς τινὰ τῶν ἐν παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ἢ ἐν τῷ νόμῳ ἀναφερομένων περιπτώσεων, τῶν συνεπαγομένων ἐκπτώσιν ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ, τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ Ὑφυπουργοῦ.

ια. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 παρ. 7 καὶ τὸ ἄρθρον 88 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος ἀπόφασις ἐπὶ ἀμφισβήτησεως περὶ τῆς συνδραμῆς κωλυμάτων, ἀσυμβιβάστων πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ, Ὑπουργοῦ ἢ Ὑφυπουργοῦ, ἢ λόγων συνεπαγομένων τῆν ἐκπτώσιν ἀπὸ τούτου.

ιβ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἐννοίας καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν κατὰ τὸ Σύνταγμα ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχόντος, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

ιγ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 98 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 4 παρ. 1 τοῦ παρόντος γνωμοδότησις περὶ τῶν διοριστέων μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 3 τοῦ παρόντος ἀπόφασις περὶ τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

ιδ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 98 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ ἄρθρα 1 παρ. 1 καὶ 12 παρ. 1 τοῦ παρόντος σύμφωνος γνωμοδότησις περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, τῶν παρέδρων καὶ τῶν εἰσηγητῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παρ. 6 ἀπόφασις περὶ τῆς ἀνάγκης πληρώσεως θέσεων ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας διὰ μετατάξεως.

ιε. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ παρόντος κατάρτισις τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Δικαστηρίου.

ιστ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 παρ. 5 τοῦ παρόντος γνωμοδότησις περὶ τῆς ἱκανότητος καὶ ἐπαρκείας τῶν εἰσηγητῶν.

ιζ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 παρ. 4 τοῦ παρόντος ἀσκησις πειθαρχικῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τοῦ βοηθητικοῦ δικαστικοῦ προσωπικοῦ.

ιη. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 παρ. 3 τοῦ παρόντος ἀπόφασις περὶ κατανομῆς τῶν ἀρμοδιοτήτων μεταξὺ τῶν Τμημάτων.

ιθ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος ἀσκησις διαρκοῦς ἐλέγχου ἐπὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῶν κομμάτων.

2. Αἱ ὑπὸ στοιχ. ιβ' ἕως ιθ' τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀρμοδιότητες τῆς Ὁλομελείας, πλην τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παῦσαν βοηθητικοῦ δικαστικοῦ προσωπικοῦ, ἀσκούνται ἐν συμβουλίῳ.

Ἄρθρον 22.

Ἀρμοδιότητες τῶν Τμημάτων.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Τμημάτων ὑπάγονται:

α. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 48 παρ. 5 τοῦ Συντάγματος γνωμοδότησις περὶ τοῦ ἐπείγοντος πρὸς ἔκδοσιν νομοθετικῶν διατάγμάτων.

β. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 57 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος δημοσίευσις τῶν καταλόγων τῶν δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν ὑποψηφίων βουλευτῶν.

γ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παρ. 4 τοῦ παρόντος ἀπόφασις περὶ τῶν κενῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας.

δ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 παρ. 5 τοῦ παρόντος ἀσκησις καθηκόντων υπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας.

2. Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀρμοδιότητες τῶν Τμημάτων, πλην τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παῦσαν προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας ἀσκούνται ἐν συμβουλίῳ.

3. Ἡ κατανομή τῶν ἀρμοδιοτήτων μεταξὺ τῶν Τμημάτων ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Ὁλομελείας.

*Άρθρον 23.

Παραπομπή εις την 'Ολομέλειαν.

1. 'Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου δύναται διά πράξεώς του νά εισαγάγη εις την 'Ολομέλειαν υπόθεσιν υπαγομένην εις Τμήμα, λόγω της σπουδαιότητός της.

2. Τά Τμήματα δύνανται δι' αποφάσεώς των νά παραπέμψουν εις την 'Ολομέλειαν υπόθεσιν μείζονος, κατά την κρίσιν των, σπουδαιότητος. 'Εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ γνώμη τοῦ Τμήματος διατυπύεται ἐν τῇ παραπεμπτικῇ ἀποφάσει, περιεχοῦσα καὶ τὴν γνώμην τῆς τυχόν ὑπαρχούσης μειοψηφίας, ἀναπτύσσεται δὲ ἐνώπιον τῆς 'Ολομελείας διὰ τινος τῶν μελῶν τοῦ Τμήματος, ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ.

*Άρθρον 24.

'Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς.

Δι' ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ καταρτιζομένου ὑπὸ τῆς 'Ολομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, δημοσιευομένου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται α) ἡ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν συμβουλίῳ συνεδριάζοντος διαδικασία, β) ἡ διάρθρωσις καὶ ὀργανώσις τῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ οἱ προϊστάμενοι αὐτῶν, γ) αἱ τακτικαὶ ἡμέραι συνεδριάσεων τῆς 'Ολομελείας καὶ τῶν Τμημάτων, δ) αἱ ἐργασίαι ὧραι καὶ ε) πᾶσα ἀναγκαία διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Δικαστηρίου λεπτομέρεια.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ
ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

*Άρθρον 25.

'Ἐκπαισις ἐφαρμογῆς.

1. Αἱ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει συζητούμενων αἰτήσεων, πλην ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται ἐν τοῖς Κεφαλαίοις Β' καὶ Γ' τοῦ παρόντος μέρους.

2. Αἱ περὶ τῶν αἰτήσεων διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐφαρμόζονται ὡσαύτως καὶ ἐπὶ προσφυγῶν καὶ ἐνστάσεων.

*Άρθρον 26.

Σχέσις πρὸς ἄλλας δίκας.

'Ἡ ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου δίκη εἶναι αὐτοτελής καὶ ἀνεξάρτητος πάσης ἄλλης δίκης, οὐδόπως ἐπιρραζομένη ἐκ ταύτης.

*Άρθρον 27.

Κατάθεσις καὶ περιεχόμενον αἰτήσεως.

1. 'Ἡ ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου αἴτησις κατατίθεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν αὐτοῦ ἐν πρωτοτύπῳ μετὰ τοῦ ἀναγκαίου κατὰ περίπτωσιν ἀριθμοῦ ἀντιγράφων.

2. Παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τοῦ Δικαστηρίου τηρεῖται βιβλίον, εἰς τὸ ὅποιον καταχωρίζονται πᾶσαι αἱ αἰτήσεις κατὰ χρονολογίαν καὶ σειρὰν ἐγχειριστέως των, ὡς καὶ πινάκιον δικασίμων.

3. 'Ἡ αἴτησις δέον, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, νά περιέχῃ α) τὸ εἰς ὃ ἀπευθύνεται δικαστήριον, β) τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἰδιότητα, κατοικίαν τοῦ αἰτούντος ὡς καὶ τοῦ καθ' οὗ τυχὸν στρέφεται αὕτη, γ) τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς μετ' ἐκδέσεως τῶν πραγματικῶν περιστάτικῶν, ἐφ' ὧν ἐρείδεται, δ) χρονολογίαν, ε) ὑπογραφήν καὶ στ) διορισμὸν ἀντικλήτου διαμένοντος ἐν Ἀθήναις.

4. 'Ἡ αἴτησις, ἐφ' ὅσον δὲν ὑποβάλεται ὑπὸ Δημοσίας Ἀρχῆς ἢ Ἀρχηγῷ Κόμματος, δέον ὅπως ὑπογράφηται ὑπὸ δικηγόρου διωρισμένου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ διατελοῦντος καθῆ-

γητοῦ ἢ ὑφηγητοῦ Νομικοῦ Τμήματος Νομικῆς Σχολῆς ἡμεδαποῦ Πανεπιστημίου.

5. Μετὰ τῆς αἰτήσεως κατατίθεται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου ταύτης, παράβολον ἐκ δραχμῶν χιλίων (1.000).

6. Παράβολον δὲν ἀπαιτεῖται α) ἐπὶ αἰτήσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 54 καὶ 55 τοῦ παρόντος, ἐν σχέσει πρὸς ἀποδιδόμενας εἰς κόμμα ἐνεργείας ἢ παραλείψεις καὶ β) ἐπὶ προσφυγῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 56 πρὸς ἔλεγχον τῆς συνταγματικότητος διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

7. Τὸ παράβολον, ἐν παραδοχῇ μὲν τῆς αἰτήσεως ἀποδίδεται εἰς τὸν αἰτούντα, ἐν ἀπορρίψει δὲ ταύτης καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Δύναται ὅμως τὸ Δικαστήριον, ἐκτιμῶν τὰς περιστάσεις, νά διατάξῃ ἀπόδοσιν τοῦ παραβόλου καὶ ἀπορριπτομένης ἐτι τῆς αἰτήσεως. Τὸ Δικαστήριον ἐπὶ προφανῶς ἀπαράδεκτων ἢ ἀβασίμων αἰτήσεων, δύναται νά ἐπιβάλῃ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000).

*Άρθρον 28.

'Ορισμὸς εἰσηγητοῦ καὶ δικασίμου.

Μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς αἰτήσεως, ὁ Πρόεδρος ὀρίζει διὰ πράξεώς του δικασίμον τῆς ὑποθέσεως, ἀναγεγραμμένην εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 27 παρ. 2 τηρούμενον βιβλίον, ὡς καὶ εἰσηγητὴν αὐτῆς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἢ τῶν παρέδρων, παραγγέλλων τὴν εἰς αὐτὸν παράδοσιν τοῦ φακέλλου.

*Άρθρον 29.

Κοινοποιήσις αἰτήσεως.

1. 'Ἡ αἴτησις ἐν ἀντιγράφῳ, μετ' ἐπισημειώσεως περὶ τῆς ὀρισθείσης δικασίμου καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ, κοινοποιεῖται, ἐντολῇ τοῦ Προέδρου, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις καὶ ἀνακοινούται, διοικητικῶς, εἰς τὴν ἀρμοδίαν Δημοσίαν Ἀρχήν, εἰκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. 'Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νά συντηρηθῇ διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 1 ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως μετὰ τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ἐπισημειώσεως κοινοποιεῖται, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, τοὺς διαδίκους μετὰξὺ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν αἱ ἀντίθετοι ἀποφάσεις, ὡς καὶ τὰ ἐκδόσαντα τὰς ἀποφάσεις ταύτας δικαστήρια.

*Άρθρον 30.

Καθήκοντα εἰσηγητοῦ.

1. 'Ο κατὰ τὸ ἄρθρον 28 εἰσηγητῆς ἐπιμελεῖται τῆς συγκεντρώσεως παντὸς στοιχείου χρησίμου διὰ τὴν διερεύνησιν τῆς ὑποθέσεως, συντάσσει ἐμπεριστατωμένην ἔκθεσιν, διαλαμβάνουσαν τὸ ἱστορικὸν καὶ ἀναλυτικῶς τὰ προκύπτοντα ζητήματα, τὰ ἐκ τοῦ φακέλλου στοιχεῖα καὶ τὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἠτιολογημένην γνώμην του.

2. 'Ο εἰσηγητῆς ἔχει δικαιώματα καὶ ἀρμοδιότητας ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, δύναται δὲ νά ὑποδείξῃ εἰς τὸν αἰτούντα καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις τὴν παρ' αὐτῶν προσαγωγὴν ἐλλειπόντων ἢ ὁπωσδήποτε χρησίμων στοιχείων.

3. Αἱ διοικητικαὶ καὶ δικαστικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλου νά παρέχουν πρὸς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον πᾶσαν ἀναγκαίαν εἰς τοῦτο συνδρομήν.

4. 'Ἡ ἔκθεσις τοῦ εἰσηγητοῦ κατατίθεται εἰς τὸν φακέλλον τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

*Άρθρον 31.

Δικαίωμα παραστάσεως.

Δικαίωμα παραστάσεως ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἔχουν, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι, Νομικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Κράτους καὶ δικηγόροι διωρισμένοι παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ διατελοῦντες καθῆγηταὶ ἢ ὑφηγηταὶ Νομικοῦ Τμήματος Νομικῆς Σχολῆς ἡμεδαποῦ Πανεπιστημίου. 'Ἡ πρὸς δικηγόρους πληρεξουσιότητος, ἐφ' ὅσον ὁ ἐντολεὺς

δεν είναι παρών, δίδεται διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἢ δι' ἄλλου κατὰ νόμιμον τύπον συντεταγμένου δημοσίου ἐγγράφου.

Ἄρθρον 32.

Ἐξαιρέσεις.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 53 ἕως 62 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας περὶ ἐξαιρέσεως δικαστῶν καὶ ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μελῶν, τοῦ βετ-θητικῆς δικαστικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 33.

Πρόσθετοι λόγοι.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβολὴ προσθέτων λόγων διὰ δικηγόρου κατατιθεμένου παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου ἐν πρωτοτύπῳ καὶ κοινοποιουμένου ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτούντος, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, δέκα πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις καὶ τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 1 ἀντίγραφον τοῦ δικηγόρου τῶν προσθέτων λόγων κοινοποιεῖται ἐντὸς τῆς ἐν παρ. 1 προθεσμίας, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, τοὺς διαδίκους μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν αἱ ἀντίθετοι ἀποφάσεις, ὡς καὶ τὰ ἐκδόσαντα τὰς ἀποφάσεις ταύτας Δικαστήρια.

Ἄρθρον 34.

Παρέμβασις.

1. Παρέμβασις εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου δὲν ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως εἰδικῶς ὀρίζεται.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκήσις παρεμβάσεως εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 106 παρ. 2 ἔδαφ. β' τοῦ Συντάγματος, διὰ δικηγόρου κατατιθεμένου εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Δικαστηρίου καὶ κοινοποιουμένου ἐπιμελείᾳ τοῦ παρεμβαίνοντος, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, ἕξ πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης καὶ τοὺς διαδίκους.

3. Τὸ δικόγραφον τῆς παρεμβάσεως ἐκτὸς τῶν στοιχείων πάσης κατὰ τὸ ἄρθρον 27 παρ. 3 αἰτήσεως, δεόν νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν θεμελιούται τὸ ἐπικαλούμενον ἔννομον συμφέρον.

Ἄρθρον 35.

Συζήτησις.

1. Ἡ συζήτησις ἀρχεταὶ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἀναγνώσεως καὶ προφορικῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐκθέσεώς του.

2. Ὁ αἰτῶν καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις δύναται νὰ υποβάλλουν πρὸς τὸ Δικαστήριον ὑπομνήματα πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. Κατ' ἐξαιρέσιν δύναται ὁ Πρόεδρος νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὑποβολὴν ὑπομνημάτων καὶ ἐκπροθέσμως.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 241 ἕως 244, 249, 254, 255, 256, 259, 261 ἕως 265, 267, 268, παρ. 1 καὶ 3, 270 καὶ 594 παρ. 1 ἕως 3 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου διαδικασίας.

Ἄρθρον 36.

Διακοπὴ τῆς δίκης.

1. Ἐὰν μέχρι τοῦ πέρατος τῆς προφορικῆς συζητήσεως ἀποβῶσθ τις τῶν διαδίκων ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του ἢ ἐπέλθῃ ἄλλη μεταβολὴ εἰς τὴν προσωπικὴν κατάστασιν τινὸς ἐξ αὐτῶν, ἐπηρεάζουσα τὴν ἰκανότητά τῆς ἐπὶ δικαστηρίου παραστάσεως ἢ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου πρὸς ἐκπροσώπησιν, ἢ δίκη διακόπτεται, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου, τὰ γεγονότα ταῦτα ἐπιβάλλουν τὴν διακοπὴν.

2. Ἡ ἐπανάληψις τῆς διακοπείσης δίκης γίνεται αἰτῆσει τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, καλουμένων πρὸς τοῦτο τῶν νομιμοποιουμένων πρὸς συνέχισιν ταύτης διαδίκων δέκα πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

Ἄρθρον 37.

Παραίτησις.

1. Παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικηγόρου τῆς αἰτήσεως ἐπιτρέπεται μόνον, ἐφ' ὅσον ἡ αἴτησις ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ συμφέρον τοῦ παραιτουμένου.

2. Ἡ παραίτησις, ὑποβαλλομένη τὸ ἐραδύτερον μέχρι τῆς συζητήσεως, γίνεται ἐγγράφως ἢ προφορικῶς διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΞΕΛΕΓΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ἄρθρον 38.

Ἐνστάσις.

Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀσκεῖ τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 65 καὶ 106 παρ. 2 περιπτ. α' τοῦ Συντάγματος ἀρμοδιότητα αὐτοῦ πρὸς ἐξέλεξις τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατόπιν ὑποβολῆς ἐνοστάσεως ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο νομιμοποιουμένων.

Ἄρθρον 39.

Λόγοι ἐνοστάσεως.

1. Λόγοι ἐνοστάσεως κατὰ τοῦ κύρους ἐκλογῆς βουλευτοῦ ἐν ὀρισμένη ἐκλογικῇ περιφερείᾳ εἶναι:

α) Ἐλλειψίς νομίμων προσόντων τῶν ἀνακηρυχθέντων βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν ἢ νόμιμον κώλυμα πρὸς ἀνακήρυξιν αὐτῶν.

β) Μὴ τήρησις τῆς νομίμου διαδικασίας ἀνακηρύξεως τῶν υποψηφίων, ὡς καὶ πᾶσα παράβασις τοῦ νόμου κατὰ τὴν διενέργειαν τῆς ἐκλογῆς.

γ) Λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων.

2. Λόγοι ἐνοστάσεως κατὰ τοῦ κύρους ἐκλογῆς βουλευτοῦ ἐκλεγμένου δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 57 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος, εἶναι:

α) Ἐλλειψίς νομίμων προσόντων τῶν ἀνακηρυχθέντων βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν ἢ νόμιμον κώλυμα πρὸς ἀνακήρυξιν αὐτῶν.

β) Μὴ τήρησις τῆς νομίμου διαδικασίας ἀνακηρύξεως τῶν υποψηφίων.

γ) Λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων προτιμήσεως.

3. Οἱ λόγοι ἐνοστάσεως δεόν νὰ εἶναι εἰδικοί καὶ ὀρισμένοι. ἐφ' ὅσον δὲ ἀναφέρονται εἰς παράβασιν τοῦ νόμου κατὰ τὴν διενέργειαν τῆς ἐκλογῆς ἢ εἰς λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων, δεόν νὰ προσδιορίζουν εἰδικῶς καὶ τὰ στοιχεῖα. ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὁποίων ἡ προσβαλλομένη παράβασις ἢ τὸ λάθος προκαλοῦν ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὸ ἐὰν ἄνευ αὐτῶν τὸ ὀλικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας δὴ ἦτο τὸ αὐτό.

Ἄρθρον 40.

Νομιμοποιούμενοι.

1. Ἐνστάσιν κατὰ τοῦ κύρους ἐκλογῆς βουλευτοῦ ἐν ὀρισμένη ἐκλογικῇ περιφερείᾳ δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ α) πᾶς κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἀνακηρυχθεὶς υποψήφιος ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 39 παρ. 1 ἀναφερομένους λόγους καὶ β) πᾶς ἐκλογεὺς ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς ἐκλογικούς καταλόγους τῆς αὐτῆς ἐκλογικῆς περιφερείας μόνον διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 39 παρ. 1 ἔδαφ. α' καὶ β' ἀναφερομένους λόγους.

2. Ἐνστάσιν κατὰ τοῦ κύρους ἐκλογῆς βουλευτοῦ ἐκλεγμένου δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 57 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος, δικαιούται ν' ἀσκήσῃ α) πᾶς ἀνακηρυχθεὶς υποψήφιος τῆς κατηγορίας ταύτης διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 39 παρ. 2 ἀναφερομένους λόγους καὶ β) πᾶς ἐκλογεὺς ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς ἐκλογικούς καταλόγους μόνον διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 39 παρ. 2 ἔδαφ. α' καὶ β' ἀναφερομένους λόγους.

3. Ἡ ἐνστάσις κατὰ τοῦ κύρους ἐκλογῆς βουλευτοῦ στρέφεται κατὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν εἴτε ἐν ὠρισμένη ἐκλογικῇ περιφερείᾳ εἴτε δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν. Προσβολὴ διὰ τοῦ αὐτοῦ δικηγόρου ἀποφάσεων περὶ ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν εἰς πλείονας τῆς μιᾶς ἐκλογικᾶς περιφερείας ἢ εἰς περιφερείαν καὶ εἰς ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 41.

Ἀσκησις ἐνστάσεως

1. Ἡ ἐνστάσις κατὰ τοῦ κύρους ἐκλογῆς βουλευτοῦ ἀσκεῖται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς καθ' ἧς στρέφεται ἀποφάσεως περὶ ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν. Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς ἀναλογικοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, προβλεπόντος πλείονας κατανομὰς βουλευτικῶν ἐδρῶν, ἡ ἐνστάσις δύναται νὰ στρέφεται κατὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν ἐξ οἰαδήποτε κατανομῆς, ἀσκεῖται δὲ πάντοτε μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν, δι' ἧς συμπληροῦται ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν βουλευτικῶν ἐδρῶν τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας καὶ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης.

2. Ἡ ἐνστάσις ἀσκεῖται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐνισταμένου ἐπιδόσεως αὐτῆς, μετ' ἀντιγράφου, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν εἰσγγελέα τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου.

3. Ἡ ἐνστάσις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐνισταμένου ἢ ὑπὸ πληρεξουσίου δικηγόρου, μὴ ἰσχύοντος τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἄρθρου 27 παρ. 4. Τὸ πληρεξούσιον δέον νὰ εἶναι εἰδικὸν καὶ προσαρτᾶται εἰς τὴν ἐνστασιν ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου ταύτης.

4. Ἡ ἐνστάσις δέον νὰ περιέχῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας τοῦ ἐνισταμένου καὶ τοῦ υπογράφοντος αὐτὴν πληρεξουσίου δικηγόρου. Προκειμένου περὶ ἐνισταμένου μὴ κατοικοῦντος ἐν Ἀθῆναις, ἡ ἐνστάσις, ἐφ' ὅσον ὑπογράφεται ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὑπὸ πληρεξουσίου δικηγόρου, μὴ κατοικοῦντος ὁμοίως ἐν Ἀθῆναις, δέον νὰ περιέχῃ, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, καὶ τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν Ἀθῆναις. Ἐπὶ ἐνστάσεως πλείονων προσώπων ἀσκουμένης διὰ τοῦ αὐτοῦ δικηγόρου, διορίζεται διὰ τούτου, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, κοινὸς ἀντίκλητος κατοικῶν ἐν Ἀθῆναις.

5. Παραίτησις ἀπὸ ἀσκηθείσης ἐνστάσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 42.

Διάδικοι.

1. Διάδικοι εἰς τὴν διὰ τῆς ἐνστάσεως ἐγερθεῖσαν δίκην εἶναι οἱ ἐνισταμένοι καὶ οἱ βουλευταὶ ἢ ἀναπληρωματικοί, κατὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὁποίων στρέφεται ἡ ἐνστάσις.

2. Πᾶς ἀνακηρυχθεὶς βουλευτῆς ἢ ἀναπληρωματικὸς δικαιούται, ἐφ' ὅσον ἔχει ἔννομον συμφέρον, νὰ παρέμβῃ εἰς τὴν δίκην διὰ καταθέσεως εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, δέκα πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, δικηγόρου περιέχοντος τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 27 παρ. 3 στοιχεῖα, κοινοποιουμένου, ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, εἰς τοὺς κατὰ τὴν παράγραφον 1 διαδίκους.

Ἄρθρον 43.

Διαβίβασις ἐνστάσεων.

1. Οἱ ἀρμόδιοι εἰσγγελεῖς, ἅμα τῇ παρῶν τῆς πρὸς ἀσκησιν ἐνστάσεως ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 41 παρ. 1 προθεσμίας, διαβιβάζουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἀπόφασιν ἀποφάσεως εἰς αὐτοὺς ἐνστάσεις μετὰ τοῦ ἀντιγράφου καὶ ἀπάντων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκλογὴν ἐγγράφων καὶ στοιχείων, ὡς καὶ δύο κεκρυμμένων ἀντιγράφων τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐκάστης ἀποφάσεως, ἐὰν αὗται εἶναι πλείονες, διὰ τῶν ὁποίων ἀνεκηρύχθησαν οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ ἀναπληρωματικοὶ τῆς αὐτῆς περιφερείας ἢ οἱ δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν διαβιβάζει ἀμελλητί τὸ ἐν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀντιγράφων τῆς ἀποφάσεως, μετ' ἀντιγράφου τῆς ἐνστάσεως, εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, τὸ ἕτερον δέ, μετὰ τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἐνστάσεως καὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων καὶ στοιχείων τῆς ἐκλογῆς, εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον.

3. Πᾶς ἀνακηρυχθεὶς βουλευτῆς ἢ ἀναπληρωματικῆς δύνανται νὰ λαμβάνῃ γνώσιν τῶν ἀσκηθεισῶν ἐνστάσεων παρὰ τῷ Γραφεῖῳ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 44.

Προσδιορισμὸς δικασίμου καὶ εἰσηγητοῦ.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου εὐθὺς ὡς παραλάβῃ τὰς ἐνστάσεις ὀρίζει τὴν δικασίμον αὐτῶν καὶ τὸν ἐφ' ἐκάστης τούτων εἰσηγητὴν. Ἡ δικασίμος δέον νὰ ἀφίσταται τοῦλάχιστον εἴκοσι πλήρεις ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτῆς.

2. Δι' ἐκάστην δικασίμον συντάσσεται ἕκθεμα, περιλαμβάνον τὴν ὥραν ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως, τὰς κατὰ τὴν δικασίμον ταύτην συζητηθησομένας ἐνστάσεις, τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ ἐνισταμένου, τῶν βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν, κατὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὁποίων στρέφεται ἡ ἐνστάσις καὶ τὸν εἰσηγητὴν, ὡς καὶ τὴν ἐκλογικὴν περιφερείαν εἰς ἣν ἡ ἐνστάσις ἀναφέρεται. Τὸ ἕκθεμα τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Δικαστηρίου καὶ κοινοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ, ἐπιμελείᾳ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ, εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἐν αὐτῷ ἀναγραφομένων ἐνισταμένων ἢ εἰς τὸν πληρεξούσιον δικηγόρον ἢ τὸν ἀντίκλητον δέκα πέντε τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 45.

Κοινοποίησις ἐνστάσεως—ἀντιρρήσεις.

1. Ὁ ἐνιστάμενος ὑποχρεοῦται δώδεκα τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, ὅπως κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον τῆς ἐνστάσεως, μετὰ μείας τῆς ἐρισιθείσης δικασίμου καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ εἰσηγητοῦ, εἰς τοὺς βουλευτάς ἢ τοὺς ἀναπληρωματικούς, κατὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὁποίων στρέφεται. Ἡ ἐπίδοσις εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐνστάσις, γίνεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

2. Οἱ καθ' ὧν ἡ ἐνστάσις δικαιούνται, ὅπως ὑποβάλουν ἐγγράφως εἰς τὸν εἰσηγητὴν ὀκτὼ πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως, τὰς ἀντιρρήσεις τῶν κατὰ τῆς ἐνστάσεως. Τὰς ὑποβληθείσας ἀντιρρήσεις καὶ μόνον ταύτας δικαιούται ὅπως ἀντικρούσῃ ἐγγράφως ὁ ἐνιστάμενος, τρεῖς τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 46.

Προδικασία ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ.

1. Ἡ ἐνστάσις, μετὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς δικασίμου, παραδίεται μεθ' ἀπάντων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ στοιχείων εἰς τὸν ὀρισθέντα εἰσηγητὴν, ὅστις συντάσσει τὴν ἐπ' αὐτῆς ἕκθεσίν του.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν, ἡ διὰ τῆς ἐνστάσεως διωκομένη ἀκύρωσις τῆς ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν ἐν ὠρισμένη ἐκλογικῇ περιφερείᾳ, ἐπάγεται ἀφ' ἐαυτῆς ἐννόμως συνεπείας καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν δι' ἄλλην ἢ ἄλλας ἐκλογικὰς περιφερείας ἢ δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, ἡ μὲν ἐνστάσις δὲν καθίσταται ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀπαράδεκτος, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως εἰσηγητῆς ὑποχρεοῦται νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν, ἐντὸς προθεσμίας δέκα τοῦλάχιστον πλήρων ἡμερῶν πρὸ ἐκάστης δικασίμου, κοινοποιῆσιν ἀντιγράφου τῆς ἐνστάσεως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς. Οἱ εἰς αὐς ἀφορᾷ ἢ κοινοποιήσις βουλευταὶ ἢ ἀναπληρωματικοὶ λογίζονται ἀπὸ ταύτης διάδικοι.

3. Ἡ παράλειψις ἢ ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος κοινοποίησις δύναται νὰ κριθῇ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ὡς δικαιολογῶσα ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τῆς ἐνστάσεως.

4. Οἱ διάδικοι ὀφείλουν ὅπως προσκομίσουν εἰς τὸν ὀρισθέντα εἰσηγητὴν, πέντε τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς δι-

κασίμου, ἅπαντα τὰ ἀποδεικτικά στοιχεία τῶν ὑπ' αὐτῶν προβαλλομένων ἰσχυρισμῶν. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας οἱ διάδικοι δικαιούνται νὰ προσάγουν, εἰς τὸν ὀρισθέντα εἰσηγητήν, πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν των καὶ ἐνόρκους καταθέσεις μαρτύρων, μέχρι τριῶν ἑκάστος. Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 47 ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ κατὰ τὸν ἐκλογικὸν νόμον ἀρμοδίου δικαστηρίου τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας, εἰς ἣν ἀφορᾷ ἡ ἔνστασις ἢ τὸ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ. Ἀποδεικτικά στοιχεία ἐκπρόθεσμως ὑποβαλλόμενα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει, πλὴν ἐὰν ἡ ἐκπρόθεσμος ὑποβολὴ εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου δεδικολογημένη.

5. Οἱ κατὰ τὴν παρ. 2 καθιστάμενοι διάδικοι, ὀφείλουν νὰ γνωστοποιήσουν διὰ δηλώσεώς των, ἐπιδιδομένης εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου, τὴν ἀκριβῆ κατοικίαν, ἢ διαμονὴν αὐτῶν ἐν Ἀθήναις ἢ νὰ ὀρίσουν ἀντίκλητον ἐν Ἀθήναις, πρὸς ὃν δύναται νὰ γίνουν αἱ διὰ τῶν ἐπομένων ἁρθρῶν ἐπιβαλλόμεναι ἐπιδόσεις, ἄλλως αὐταὶ παραλείπονται.

*Ἄρθρον 47.

Ἐξέτασις μαρτύρων κατὰ τὴν προδικασίαν.

1. Ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων διάδικος ὑποβάλλει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 46 παρ. 4 ἀρμοδίου δικαστηρίου αἴτησιν, περιλαμβάνουσαν τὸ ὀνοματεπώνυμον ἐκάστου τῶν ἐξετασθησομένων μαρτύρων, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν καὶ ἐν περιλήψει τὸ θέμα, ἐφ' οὗ ἕκαστος τούτων μέλλει νὰ ἐξετασθῇ. Ὁ πρόεδρος προσδιορίζει αὐθωρεὶ διὰ πράξεώς του ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἡμέραν καὶ ὥραν ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων. Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως, μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς πράξεως τοῦ προέδρου, κοινοποιεῖται, ἐπιμελεία τοῦ ἐπισπεύδοντος διαδίκου, εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν λοιπῶν διαδίκων ἢ τὸν πληρεξούσιον ἢ ἀντίκλητον αὐτῶν, τεσσαράκοντα ὀκτὼ τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων.

2. Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων ἐνεργεῖται ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, παρισταμένου καὶ γραμματέως. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν δύναται νὰ παρίστανται εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ πληρεξουσίου, οἱ διάδικοι, οἵτινες δικαιούνται νὰ ὑποβάλουν καὶ ἐρωτήσεις εἰς τοὺς ἐξεταζομένους μάρτυρας.

3. Πλὴν τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων καὶ ἕκαστος τῶν λοιπῶν διαδίκων δικαιούται, ὅπως ἐν συνεχείᾳ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῶν αὐτῶν θεμάτων, ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ προέδρου καὶ ἰδίου μάρτυρας, ἐφ' ὅσον ἔχει γνωστοποιήσει τούτους εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα πρὸ εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1.

4. Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων συντάσσεται ἑκθεσις, εἰς τὴν ὁποίαν καταχωρίζονται αἱ μαρτυρικαὶ καταθέσεις, ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ προέδρου, τοῦ γραμματέως, τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων καὶ τῶν παραστάντων διαδίκων ἢ πληρεξουσίων αὐτῶν.

5. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους μαρτυρικῶν ἀποδείξεων, τὸ Δικαστήριον δύναται, ἐκδίδον προδικαστικὴν ἀπόφασιν κατὰ τὸ ἄρθρον 66, νὰ διατάξῃ περαιτέρω ἀποδείξεις.

6. Μετὰ τὴν, συνεπεῖα προδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν δὲν γίνεται νέα συζήτησις ἐπ' ἀκροατηρίου. ἄλλα τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ συνόλου τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων.

*Ἄρθρον 48.

Διαδικασία ἐπ' ἀκροατηρίου.

1. Κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν δύναται νὰ παρίστανται πάντες οἱ διάδικοι, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ πληρεξουσίου δικηγόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 31. Τὸ Δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν διαδίκων ἢ τινὸς ἐξ αὐτῶν.

2. Ἡ συζήτησις, οὕσα προφορική, ἄρχεται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἀναγνώσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ἐκθέσεώς του.

3. Οἱ διάδικοι δύναται νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὸ Δικαστήριον, κατὰ πᾶν στάδιον τῆς διαδικασίας, ὑπομνήματα, ἐφαρμοζόμενων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 35 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

4. Τὸ Δικαστήριον ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως μὲν τὸ παραδεκτὸν τῆς ἐνστάσεως καὶ τῶν προβαλλομένων λόγων, περιορίζεται δὲ εἰς τὴν ἐξέτασιν μόνον τῶν ὑπὸ τῶν διαδίκων νομοτύπως προβαλλομένων λόγων καὶ ἰσχυρισμῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν πρὸς ἀπόδειξιν τούτων νομοτύπως προκαμισθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων ἀποδεικτικῶν στοιχείων. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 35 καὶ ἐπόμενα.

5. Ἐπιφυλασσομένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 46 παρ. 3 ἐπὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως δι' οἰονδήποτε λόγον, πᾶσαι αἱ πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζήτησεως ὀριζόμεναι προθεσμίαι, αἱ ἀφορῶσαι εἰς ἐνεργείας τῶν διαδίκων, ὑπολογίζονται ἐν ὄψει τῆς ἀρχικῶς προσδιορισθείσης δικασίμου καὶ οὐχὶ τῆς μετ' ἀναβολῆν τοιαύτης.

*Ἄρθρον 49.

Ἀπόφασις.

1. Τὸ Δικαστήριον, διαπιστοῦν ἔλλειψιν νομίμου προσόντος ἀνακηρυχθέντος βουλευτοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ ἢ νόμιμον κώλυμα πρὸς ἀνακήρυξιν ἢ μὴ τήρησιν τῆς νομίμου διαδικασίας ἀνακηρύξεως, ἀποφαίνεται ἄκυρον τὴν ἐκλογὴν τοῦ βουλευτοῦ ἢ τοῦ ἀναπληρωματικοῦ. Ἡ διὰ τῆς ἀκυρώσεως κενουμένη ἔδρα πληροῦται ὑπὸ τοῦ πρώτου κατὰ σειράν ἀναπληρωματικοῦ βουλευτοῦ τοῦ αὐτοῦ συνδυασμοῦ, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτός, ἄλλως διὰ προκηρύξεως ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς.

2. Τὸ Δικαστήριον, διαπιστοῦν παράβασιν νόμου κατὰ τὴν διενέργειαν τῆς ἐκλογῆς, συνεπεῖα τῆς ὁποίας γεννᾶται ἀμφιβολία περὶ τοῦ ἐὰν τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἦθελεν εἶναι τὸ αὐτὸ ἄνευ τῶν ἐλαττωμάτων τῆς ἐκλογῆς, περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν ὁποίων πείθεται τὸ Δικαστήριον, ἀποφαίνεται ἄκυρον τὴν ἐκλογὴν δι' ἕνα ἢ πλείονας τῶν ἐκλεγέντων, εἴτε ὡς πρὸς ἅπαντα, εἴτε ὡς πρὸς τινὰ τμήματα τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας, εἴτε δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν.

3. Τὸ Δικαστήριον, διαπιστοῦν λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων, ἀποφαίνεται ἄκυρον τὴν, συνεπεῖα τοῦ λάθους, γενομένην ἀνακήρυξιν καὶ ἀνακηρύσσει βουλευτὰς ἢ ἀναπληρωματικούς τοὺς κατὰ τὴν ὀρθρὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων πλειονοψηφήσαντας.

4. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἢ κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 ἀκύρωσις τῆς ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἐπάγεται ἐνόμους συνεπεῖας καὶ ἐπὶ ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν δι' ἄλλην ἢ ἄλλας ἐκλογικὰς περιφέρειας ἢ δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, τὸ Δικαστήριον ἀπαγγέλει διὰ τῆς ἀποφάσεώς του καὶ τὰς συνεπεῖας ταύτας.

*Ἄρθρον 50.

Ἐκπλήρωσις καθήκοντων βουλευτῶν,
ὧν προσεβλήθη ἢ ἀνακήρυξις.

Οἱ ἀνακηρυχθέντες βουλευταί, καθ' ὧν ἠσχρήθη ἔνστασις, ἐκπληροῦν, μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ καὶ ἀπολαβοῦν πάντων τῶν ἐν ἁρθροῖς 67, 68 καὶ 70 τοῦ Συντάγματος δικαιωμάτων.

*Ἄρθρον 51.

Γνωστοποιήσις ἀποφάσεως.

Ἄμα τῇ δημοσιεῖσει ἐκάστης, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐκδιδομένης, ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ διαβιβάζει κεκρωμένον αὐτῆς ἀντίγραφον πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΛΟΙΠΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΙ

Ἄρθρον 52.

Στέρησις ἀτομικοῦ δικαιώματος.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ στέρησεως ἀτομικοῦ δικαιώματος κατὰ τὸ ἄρθρον 24 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, αἰτῆσαι τῆς Βουλῆς, τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

2. Ἡ αἴτησις κατατίθεται ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς καταχρηστικῆς ἀσκήσεως τοῦ ἀτομικοῦ δικαιώματος ἢ, ἐπὶ κατ' ἐξακολουθήσειν καταχρήσεως, ἀπὸ τῆς τελευταίας πράξεως.

3. Τὸ Δικαστήριον δεχόμενον τὴν αἴτησιν, προσδιορίζει διὰ τῆς ἀποφάσεώς του τὴν ἔκτασιν τῆς στέρησεως τοῦ ἀτομικοῦ δικαιώματος, οὗτινος ἐγένετο κατάχρησις, ἢ πάντων τῶν διὰ τοῦ Συντάγματος κατοχυρωμένων, λαμβάνον, κατὰ περίπτωσιν, ὑπ' ὄψιν ἰδίᾳ τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διέτρεξαν τὸ πολίτευμα, αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι, ἡ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ ἐδαφικὴ ἀκεραιότης τοῦ Κράτους, τὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς συνετελέσθη ἢ κατάχρησις τοῦ δικαιώματος, τὰ πρὸς τοῦτο χρησιμοποιηθέντα μέσα καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ δράστου.

Ἄρθρον 53.

Ἐγκρίσις καταστατικοῦ κομμάτων.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ παντὸς κόμματος κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἰδρυτῶν ἢ τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος, εἰς ἣν ἐπισυνάπτονται τὰ ἐν τῷ νόμῳ περὶ πολιτικῶν κομμάτων ἀναφερόμενα στοιχεῖα.

2. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον, μετ' ἐξακρίβωσιν, ὅτι τὰ ὑποβληθέντα στοιχεῖα εἶναι πλήρη καὶ ὅτι τὸ καταστατικὸν εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ νόμου, ἐγκρίνει τοῦτο δι' ἀποφάσεώς του, ἄλλως ἀπορρίπτει τὴν ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν.

3. Πᾶσα τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ ὑπόκειται εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐγκρίσιν, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως, μετ' ἀντιγράφου τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως καὶ τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ὑποβαλλομένης ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς

Ἄρθρον 54.

Ἐλεγχος λειτουργίας κομμάτων.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀσκεῖ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος διαρκῆ ἔλεγχον ἐπὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῶν κομμάτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων, ἅτινα κατὰ νόμον ὑποχρεοῦνται τὰ κόμματα, ὅπως ὑποβάλλουν εἰς τοῦτο καὶ ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων αὐτεπάγγελτως ὑπὸ τούτου συλλεγομένων.

2. Ἐλεγχον ἐπὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῶν κομμάτων ἀσκεῖ ἐπίσης τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ ἀνεγνωρισμένου κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς κόμματος, περιεχούσης συγκεκριμένην καταγγελίαν ἐν σχέσει πρὸς ἀποδιδόμενας εἰς κόμμα ἐνεργείας ἢ παραλείψεις.

3. Τὸ Δικαστήριον, μετ' ἐκτίμησιν τῆς βαρύτητος τῶν ἀποδειχθειῶν παραβάσεων, δύναται εἴτε νὰ παραγγεῖλῃ τὴν ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας συμμόρφωσιν τοῦ κόμματος πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν νόμων, εἴτε νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 58 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος, διαλύσεως τοῦ κόμματος

4. Τὸ Δικαστήριον ἀπαγγέλον τὴν διάλυσιν κόμματος, κηρύσσει ἐκπτώτους τοῦ ἀξιώματός των τοὺς κατὰ τὸν χρόνον ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας τοῦ ἐλέγχου ἢ καὶ πρὸ ταύτης, κατὰ τὰς συντρεχούσας περιστάσεις, ἀνήκοντας εἰς τὸ κόμμα τοῦτο βουλευτάς.

Ἄρθρον 55.

Θέσις ἐκτὸς νόμου καὶ διάλυσις κόμματος.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ θέσεως ἐκτὸς νόμου καὶ διαλύσεως οἰουδήποτε κόμματος, κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 5 τοῦ Συντάγματος, εἴτε αὐτεπάγγελτως εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ ἀνεγνωρισμένου κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς κόμματος, περιεχούσης συγκεκριμένην καταγγελίαν ἐν σχέσει πρὸς ἀποδιδόμενας εἰς τὸ κόμμα ἐνεργείας ἢ παραλείψεις.

2. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ σκοποὶ ἢ ἡ δρᾶσις τοῦ κόμματος ἐμπίπτουν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 58 παρ. 5 τοῦ Συντάγματος, τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ἀποφάσεώς του θέτει ἐκτὸς νόμου τὸ κόμμα, ἀπαγγέλλει τὴν διάλυσιν αὐτοῦ καὶ κηρύσσει ἐκπτώτους τοῦ ἀξιώματός των τοὺς κατὰ τὸν χρόνον ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας ἢ καὶ πρὸ ταύτης, κατὰ τὰς συντρεχούσας περιστάσεις, ἀνήκοντας εἰς τὸ κόμμα τοῦτο βουλευτάς.

Ἄρθρον 56.

Ἐλεγχος συνταγματικότητος Κανονισμοῦ Βουλῆς.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἐλέγχου τῆς συνταγματικότητος διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 69 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος ἐπὶ τῇ προσφυγῇ παντὸς βουλευτοῦ.

2. Ἀντίγραφον τῆς προσφυγῆς κοινοποιεῖται εἴκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὰ κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς ἀνεγνωρισμένα κόμματα.

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κόμματα δύνανται νὰ παρίστανται κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ δι' ἀντιπροσώπου των, ὀριζομένου ἐγγράφως, πρὸς προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀπόψεών των ἐπὶ τῆς προσφυγῆς, ὡς καὶ νὰ ὑποβάλλουν ὑπομνήματα.

4. Ὑπομνήματα ἐπὶ τῆς προσφυγῆς δύναται νὰ ὑποβάλλῃ καὶ πᾶς βουλευτὴς πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

Ἄρθρον 57.

Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἐννοίας καὶ ἐκτάσεως ἀρμοδιότητων Ἀνωτάτου Ἀρχοντος, Βουλῆς, Κυβερνήσεως.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον προκυψάσης ἀμφισβήτησεως ἀποφαίνεται, κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, ἐπὶ τῆς ἐννοίας καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν κατὰ τὸ Σύνταγμα ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως, κατόπιν αἰτήσεως ὑποβαλλομένης εἰς τοῦτο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἢ ἀνεγνωρισμένου κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς κόμματος.

2. Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως κοινοποιεῖται πρὸ τῆς συζητήσεως πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν, τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὰ κόμματα, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθη ὑπὸ τούτων ἢ αἰτήσις.

3. Ὁ Πρωθυπουργός, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ τὰ κόμματα δύνανται νὰ παρίστανται κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ δι' ἀντιπροσώπου των, ὀριζομένου ἐγγράφως, πρὸς προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀπόψεών των ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, ὡς καὶ νὰ ὑποβάλλουν ὑπομνήματα.

*Άρθρον 58.

Ἐκδίκασις προσφυγῶν κατὰ πράξεων προπαρασκευῆς — διενεργείας βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 2 περίπτ. α' τοῦ Συντάγματος, προσφυγῶν κατὰ νομοθετικῶν ἢ διοικητικῶν πράξεων προπαρασκευῆς ἢ διενεργείας βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἕνεκα παραβάσεως τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν νόμων.

2. Ἡ προσφυγή ὑποβάλλεται μόνον ὑπὸ ἀνεγνωρισμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος κόμματος, ἐντὸς προθεσμίας πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προβαλλομένης πράξεως.

*Άρθρον 59.

Ἀπόφαισις ἐπὶ τῆς συνταγματικότητος νόμων.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει, κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 2 περίπτ. β' τοῦ Συντάγματος, ἐπὶ τῆς συνταγματικότητος νόμου, νομοθετικοῦ διατάγματος ἢ διατάξεώς τινος αὐτῶν εἰς περίπτωσιν ἐκδόσεως ἀντιθέτων περὶ αὐτῆς ἀποφάσεων μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, αἰτήσῃ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἢ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον. Εἰς τὴν αἴτησιν δεόν νὰ ἐπισυνάπτονται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, ἀντίγραφα τῶν ἀντιθέτων ἀποφάσεων. Περὶληψις τῆς αἰτήσεως δημοσιεύεται εἴκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, ἐντὸς τοῦ Προέδρου, εἰς δύο ἡμερησίας ἐφημερίδας τῆς Πρωτεύουσας.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀρμοδιότης τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ὑφίσταται, ἐφ' ὅσον ἢ μία τοῦλάχιστον τῶν ἀντιθέτων ἀποφάσεων ἐδημοσιεύθη μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος (15 Νοεμβρίου 1968).

3. Διατάξεις νόμου ἢ νομοθετικοῦ διατάγματος, κηρυσσομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ὡς ἀντισυνταγματικῆς, εἶναι ἀνίσχυρος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τούτου ἢ ἀπὸ τοῦ ὀριζομένου ἐν τῇ ἀποφάσει χρονικοῦ σημείου, ὑποθέσεις δὲ κριθεῖσαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς οὕτω κηρυχθείσης ἀνιχνύρου διατάξεως ἐπαναφέρονται πρὸς νέαν κρίσιν ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, τῇ αἰτήσῃ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ἐντὸς ἔτους.

*Άρθρον 60.

Ἀπόφαισις περὶ ἄρσεως τῆς στερήσεως ἐλευθέρας χρήσεως καὶ καρπώσεως ἰδιοκτησίας.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει, κατὰ τὸ ἄρθρον 21 παρ. 8 τοῦ Συντάγματος, περὶ τῆς ἄρσεως ἢ μὴ πάσης διὰ νόμου ἐπιβληθείσης στερήσεως τῆς ἐλευθέρας χρήσεως καὶ καρπώσεως τῆς ἰδιοκτησίας, ἐπὶ τῇ προσφυγῇ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον.

2. Ἡ προσφυγή δύναται νὰ στρέφεται εἴτε κατὰ τοῦ νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπεβλήθη στέρσις τῆς ἐλευθέρας χρήσεως καὶ καρπώσεως τῆς ἰδιοκτησίας, εἴτε κατὰ τῆς ρητῆς ἢ σιωπηρᾶς ἀρνήσεως τῆς διοικήσεως, ὅπως προῆλθε εἰς τὴν ἄρσιν τῆς στερήσεως. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὑφίσταται σιωπηρὰ ἀρνήσις, ὡς αἰτίας ἀπὸ τῆς ὑποβληθείσης πρὸς τὴν διοίκησιν αἰτήσεως πρὸς ἄρσιν τῆς στερήσεως παρῆλθεν ἄπρακτος προθεσμία ἐξήκοντα ἡμερῶν.

3. Ἐπὶ ἀρνήσεως τῆς Διοικήσεως, ἢ προσφυγή ἀσκεῖται ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης.

4. Τὴν ἄρσιν τῆς στερήσεως ἀποφασίζει τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἐφ' ὅσον διαπιστοῖ, ὅτι ἐξέλιπον οἱ προκαλέσαντες αὐτὴν λόγοι, προσδιορίζει δ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον, ἀφ' οὗ ἐξέλιπον οἱ λόγοι οὗτοι.

*Άρθρον 61.

Γνωμοδότησις περὶ τοῦ ἐπείγοντος πρὸς ἐκδοσιν νομοθετικῶν διαταγμάτων.

Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον γνωμοδοτεῖ ἀμελλητί κατὰ τὸ ἄρθρον 48 παρ. 5 τοῦ Συντάγματος, περὶ τοῦ ἐπείγοντος πρὸς ἐκδοσιν νομοθετικοῦ διατάγματος, κατόπιν ἐγγράφου τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἐκθέτοντος τοὺς λόγους, οἵτινες ἐπιβάλλουν τὴν διὰ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος ρύθμισιν. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν λόγων τούτων δύναται νὰ γίνῃ καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ὑπὸ μέλους τῆς Κυβερνήσεως.

*Άρθρον 62.

Κατάθεσις καὶ δημοσίευσις καταλόγων ὑποψηφίων βουλευτῶν δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον δημοσιεύει τοὺς παρ' αὐτῷ κατατιθεμένους καταλόγους τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος ὑποψηφίων βουλευτῶν δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, μετ' ἔλεγχον περὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος νομίμου ὑποστάσεως τοῦ οἰκείου κόμματος, παρατέμπει δὲ τούτους εἰς τὸ ἀρμόδιον κατὰ τὸν ἐκλογικὸν νόμον ὄργανον πρὸς ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων.

2. Ἡ κατάθεσις τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 καταλόγων γίνεται δέκα ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἢ δὲ δημοσίευσις αὐτῶν γίνεται δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τούτων.

*Άρθρον 63.

Ἀπόφαισις ἐπὶ ἀμφισβητήσεων ὡς πρὸς τὰ προσόντα, ἀσυμβίβαστα ἢ κωλύματα βουλευτῶν, ὑπουργῶν ἢ ὑφυπουργῶν.

Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει κατὰ τὰ ἄρθρα 61 παρ. 3 καὶ 88 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ Συντάγματος ἐπὶ ἀμφισβητήσεων: α) ἐὰν βουλευτῆς, ὑπουργὸς ἢ ὑφυπουργὸς ἐστερηθῇ τῶν ἐν ἄρθρῳ 61 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος προσόντων, ἢ ἐὰν οὗτος ἐμπίπη εἰς τινὰ τῶν ἐν παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀναφερομένων περιπτώσεων καὶ β) ἐὰν συντρέχουν κωλύματα, ἀσυμβίβαστα πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ, ὑπουργοῦ ἢ ὑφυπουργοῦ ἢ λόγοι συνεπαγόμενοι τὴν ἔκπτωσιν ἀπὸ τούτου κατὰ τὰ ἄρθρα 63 παρ. 7 καὶ 88 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ εἰς ὃν ἀφορᾷ ἢ στέρσις, τὸ κώλυμα, τὸ ἀσυμβίβαστον ἢ ἡ ἔκπτωσις, παντὸς ἄλλου βουλευτοῦ, ὡς καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

*Άρθρον 64.

Λήψις ἀποφάσεων.

Αἱ ἀποφάσεις καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἀπόφαισις τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου λαμβάνονται, κατόπιν διασκέψεως, διὰ πλειονοψηφίας τῶν μετασχημάτων τῆς συνεδριάσεως μελῶν. Αἰτήσῃ τῆς μειονοψηφίας καταχωρίζεται ἡ γνώμη αὐτῆς εἰς ἴδιον πρακτικόν, μὴ δημοσιεύομενον. Ἐὰν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθοῦν πλείονες τῶν δύο γνωμῶν, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἀσθενεστέραν μειονοψηφίαν ὀφείλουσι νὰ προσχωρήσουν εἰς μίαν τῶν ἐπικρατεστέρων γνωμῶν. Ἐὰν πλείονες τῶν ἀσθενεστέρων γνωμῶν συγκεντρώσουν ἴσον ἀριθμὸν ψήφων, καθορίζεται μετὰ ψηφοφορίαν ὁ ἀποκλεισμός τῆς μιᾶς τούτων, οἱ ἀκολουθήσαντες δὲ ταύτην ὀφείλουσι νὰ προσχωρήσουν εἰς μίαν τῶν ἄλλων γνωμῶν μέχρι τοῦ σχηματισμοῦ πλειονοψηφίας.

*Άρθρον 65.

Ὑπογραφή καὶ δημοσίευσις ἀποφάσεων.

1. Ὡς πρὸς τὴν ὑπογραφήν καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει συζητουμένων ὑποθέσεων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως

αί αντίστοιχοι διατάξεις του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας.

2. Αί εν συμβουλίω αποφάσεις και ή κατά τὸ ἄρθρον 106 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἀποφάνσεις διατυπώνται: εἰς πρακτικόν, ὡς ἐπὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως. Εἰς τὸ πρακτικὸν ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν μετασχόντων τῆς συνεδριάσεως μελῶν, καταχωρίζεται δὲ τοῦτο αὐθημερὸν εἰς ἴδιον βιβλίον.

3. Κατ' ἐντολήν τοῦ Προέδρου τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως δημοσιεύονται ἀμελλητί καὶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἴδιον αὐτῆς τεῦχος, α) αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει συζητουμένων ὑποθέσεων, β) αἱ προδικαστικαὶ ἀποφάσεις κατὰ τὰς ὀριστικὰς διατάξεις αὐτῶν, γ) ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἀποφάνσεις καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν συμβουλίῳ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις.

*Ἄρθρον 66.

Προδικαστικὴ ἀπόφασις.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον, ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαίαν πρὸς μέρωσιν τῆς κρίσεως του τὴν διεξαγωγὴν ἢ συμπλήρωσιν ἀποδείξεων, δύναται νὰ ὀρίσῃ τοῦτο διὰ προδικαστικῆς ἀποφάσεως.

2. Ἡ προδικαστικὴ ἀπόφασις δύναται νὰ περιλαμβάνῃ καὶ ὀριστικὰς διατάξεις, ἐφ' ὧν θεμάτων δὲν κρίνεται ἀναγκαία περαιτέρω ἀπόδειξις.

3. Ἡ προδικαστικὴ ἀπόφασις ὀρίζει τὰ ἀποδεικτέα θέματα, τὰ μέσα ἀποδείξεως, τὸν βαρυνόμενον διὰ τὴν ἀπόδειξιν ταύτην διάδικον, τοὺς ἐξεταστέους μάρτυρας καὶ τὸν τόπον καὶ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν. Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων γίνεται, εἴτε ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως, εἴτε ἐνώπιον ἰσοθίου δικαστικοῦ λειτουργοῦ, εἰδικῶς ὀριζομένου καὶ ὑποχρεουμένου πρὸς τοῦτο διὰ τῆς προδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐνεργεῖται δὲ πάντοτε μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν, ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν ἐξέτασιν, τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, παρισταμένου καὶ τοῦ γραμματέως.

4. Ἡ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἀπαιτουμένη δαπάνη ὀρίζεται διὰ τῆς προδικαστικῆς ἀποφάσεως, προκαταβάλλεται ὑπὸ τοῦ φέροντος τὸ βῆρος τῆς ἀποδείξεως διαδίκου καὶ βαρύνει τελικῶς αὐτὸν μὲν εἰς τὴν περίπτωσιν τὸ ταχθὲν θέμα ἤθελε κριθῆ ὡς μὴ ἀποδειχθέν, ἄλλως δὲ τὸν ἠττώμενον διάδικον ἢ τὸ Δημόσιον, κατὰ τὰς περιπτώσεις.

*Ἄρθρον 67.

Δεδικασμένον.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου εἶναι ἀμετάκλητοι.

2. Αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις ἀποτελοῦν δεδικασμένον ἔναντι μὲν τῶν διαδίκων καὶ τῶν νομίμως μετασχόντων τῆς δίκης προσώπων ἀπὸ τῆς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει δημοσιεύσεώς των, ἔναντι τῶν τρίτων δὲ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

*Ἄρθρον 68.

Τέλη, ἐξόδα, δικαστικὴ δαπάνη.

1. Ἡ αἵτησις, ἐφ' ὅσον δὲν ὑποβάλλεται ὑπὸ Δημοσίας Ἀρχῆς ἢ ἀρχηγοῦ κόμματος, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐγγράφα καὶ ἀντίγραφα τῆς διαδικασίας, αἱ ἐπίδοσις, τὸ δικόγραφο προσθέτων λόγων, τὰ πρακτικὰ καὶ αἱ ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς τὰ κατὰ νόμον διὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διαδικασίαν ἰσχύοντα τέλη.

2. Τὰ λοιπὰ ἐξόδα τῆς αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου διεξαγομένης διαδικασίας προκαταβάλλονται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἐκκαθαριζόμενα ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως, καταψηφίζονται δὲ διὰ τῆς ἀποφάσεως εἰς βῆρος τοῦ τυχόν ἠττηθέντος διαδίκου.

3. Ἡ δικαστικὴ δαπάνη, προσδιοριζομένη διὰ τῆς ἀποφάσεως, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἠττώμενον διάδικον.

4. Τὸ Δικαστήριον, ἐκτιμῶν τὰς περιστάσεις, δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἠττηθέντα διάδικον, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν παρ. 2 ἐξόδων καὶ τῆς δικαστικῆς δαπάνης.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΕΔΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Ἄρθρον 69.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, περὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 3 ἡλικίας τῶν μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἀποφασίζει τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

*Ἄρθρον 70.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὁ πρόεδρος, οἱ ἀντιπρόεδροι καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῆ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

*Ἄρθρον 71.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἡ πλήρωσις τῶν θέσεων τῶν παρέδρων γίνεται διὰ διορισμοῦ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 14 ὀριζόμενα, τοῦ περὶ διορισμοῦ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

*Ἄρθρον 72.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος αἱ θέσεις τοῦ Γραμματέως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν Τμημάτων τῆς Γραμματείας αὐτοῦ, πληροῦνται διὰ μετατάξεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 16 παρ. 5 ὀριζόμενα. Ἐπίσης κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ μέχρι πληρώσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 θέσεων ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας, δύναται νὰ ἀποσπῶνται εἰς ταύτας ὑπάλληλοι τῆς Γραμματείας τῶν λοιπῶν δικαστηρίων καὶ εισαγγελιῶν, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

*Ἄρθρον 73.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 19, 24 καὶ 69 ἕως 72 τοῦ παρόντος ἀρχεῖται μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος τίθενται ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὸ ὀρισθισόμενα διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῆ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνομαί τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΤΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ εἰσέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(13)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 804

Περὶ μικτῶν ὀρκωτῶν δικαστηρίων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Συγκρότησις.

1. Τὸ μικτὸν ὀρκωτὸν δικαστήριον, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κακούργημάτων καὶ τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων, συγκροτεῖται ἐν τῇ ἑδρᾷ ἐκάστου πρωτοδικείου καθ' ἕκαστον μῆνα πλὴν τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου, καθ' οὓς μόνον ἐνεκὰ ἐξαιρετικῶν λόγων δύναται νὰ συγκροτηθῇ. Ἐκάστη σύνοδος τοῦ δικαστηρίου δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν εἴκοσι τεσσάρων ἡμερῶν.

2. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ὀρίζει τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως ἐκάστου μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου τῆς περιφέρειᾶς του διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους τὴν τυχόν κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον, Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου ἀναγκαίαν συγκρότησιν αὐτοῦ. Ἡ περὶ τούτου ἀνακοίνωσις δημοκολλᾶται εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκάστου μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ δύναται νὰ ἀνακληθῇ ὅποτεδήποτε δι' ἐν ἡ περισσώτερα ἐξ αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Σύνθεσις.

1. Τὸ μικτὸν ὀρκωτὸν δικαστήριον συντίθεται ἐξ ἐνὸς ἐφέτου ὡς πρόεδρος, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν, τριῶν πρωτοδικῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ ὀρισθέντος προέδρου τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐκ τριῶν ἐνόρκων, τοῦ εἰσαγγελεῖος καὶ τοῦ γραμματέως. Ἐὰν ὁ πρόεδρος ἐφετῶν προβλέπῃ μακρὰν τὴν διάρκειαν δίκης τινὸς δύναται νὰ ὀρίσῃ ὡς ἀναπληρωτὴν τοῦ προέδρου καὶ ἕτερον ἐφέτην. Ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, ἐν παραμοίᾳ περιπτώσει, δύναται νὰ προσλάβῃ καὶ ἓνα εἰσέτι δικαστὴν πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κωλυνησομένου τυχόν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης.

2. Ὁ πρόεδρος ἐφετῶν δύναται νὰ προεδρεύῃ αἰουδήποτε μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου τῆς περιφέρειᾶς του, ὡσάκις κρίνει τούτο ἀναγκαῖον. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν δύναται νὰ ὀρισθῇ μέλος τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου, ἢ πρόεδρος τούτου, ἐφ' ὅσον καθίσταται ἀνέμφικτος ἢ ἰδιαίχοντος δυσχερῆς ἢ συγκρότησις ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἐφέτου. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἢ ἀντεισαγγελεὺς ἐφετῶν ἀσχεῖ καθήκοντα εἰσαγγελεῖος ἐνώπιον παντὸς μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου τῆς περιφέρειᾶς του. Εἰς τὰς ἑδρας τῶν πρωτοδικείων ἐνθα δὲν ἑδρεύει ἐφετεῖον, καθήκοντα εἰσαγγελεῖος δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἢ ἀντεισαγγελεὺς πρωτοδικῶν. Καθήκοντα γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ πρωτοδικείου ἢ ὑπάλληλος τῆς γραμματείας αὐτοῦ.

3. Ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν προσδιορίζει τὸ μικτὸν ὀρκωτὸν δικαστήριον τῆς περιφέρειᾶς του, ὅπερ θὰ ἐκδικᾷ τὴν ὑπόθεσιν, ὡς καὶ τὴν δικάσιμον.

4. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν, ὡσάκις δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ σύνθεσις μικτοῦ τινος ὀρκωτοῦ δικαστηρίου, δύναται νὰ ὀρίσῃ ὡς μέλη τοῦ δικαστηρίου ἑτέρους πρωτοδικῆς τῆς περιφέρειᾶς τοῦ ἐφετεῖου τούτου.

Ἄρθρον 3.

Προσόντα ἐνόρκων.

1. Ἴκανοὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου εἶναι οἱ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ πρωτοδικείου κατοικοῦντες ἢ μονίμως διαμένοντες Ἑλληνες πολῖται ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἔχον-

τες συμπληρώσει τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ μὴ ὑπερβάντες τὸ 70ον, κεκτμημένοι τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον στοιχειώδους ἐκπαίδευσως, καὶ ἀπαλύνοντες τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων.

2. Ἡ ἰδιότης τοῦ δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, ἢ ὑπαλλήλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου δὲν συνιστᾷ κώλυμα διὰ τὴν ἀσκῆσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου.

Ἄρθρον 4.

Κωλύματα.

Ἐνόρκοι δὲν δύναται νὰ εἶναι, ἰσοθίως μὲν οἱ κληρικοὶ αἰουδήποτε βαθμοῦ καὶ θρησκευματος ὡς καὶ οἱ μοναχοί, προσκαίρως δὲ α) τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ Ὑπουργοί, ὁ Ἐπίτροπος τῆς Βουλῆς, ὁ Ἐπίτροπος Διοικήσεως καὶ οἱ βουλευταί, β) οἱ ἰσθίτοι καὶ μόνιμοι δικαστικὸι λειτουργοὶ πάσης κατηγορίας, γ) ὁ πρόεδρος καὶ οἱ σύμβουλοι τοῦ Α.Σ.Δ.Υ., τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς τῶν ὑπουργείων, οἱ νομάρχαι καὶ οἱ διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι, δ) οἱ ἐμμισθοὶ παρὰ πρωτοδικῆς καὶ εἰσαγγελίας πάρεδροι καὶ οἱ πάρεδροι τῶν φορολογικῶν πρωτοδικείων, ε) οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ πρόεδροι κοινοτήτων καὶ στ) οἱ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας πάντων τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἰσοθίως ἀνικανότης.

Ἰσοθίως ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου, ἀνεξαρτήτως ἀποκαταστάσεως ἢ μὴ κατὰ τὰ ἄρθρα 531 καὶ ἐπόμενα τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, εἶναι: α) οἱ ἀμετακλήτως καταδικασθέντες δι' αἰουδήποτε ἐγκλημα, πηγάζον εἴτε ἐκ θόλου εἴτε ἐξ ἀμελείας, εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἄνω τοῦ ἔτους, β) οἱ ἀμετακλήτως καταδικασθέντες ἐπὶ κλοπῇ (ἄρθρα 372 καὶ 373 Π.Κ.), ἀπάτῃ (ἄρθρον 386 Π.Κ.), ὑπεξαίρεσει, κωνῆ ἢ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ (ἄρθρα 375 καὶ 258 Π.Κ.), ἐκδιᾶσει (ἄρθρον 385 Π.Κ.), πλαστογραφίᾳ (ἄρθρον 216 Π.Κ.), πλαστογραφίᾳ πιστοποιητικῶν (ἄρθρον 217 Π.Κ.), πλαστογραφίᾳ καὶ καταχρήσει ἐνοσήμων (ἄρθρον 218 Π.Κ.), ψευδεὶ ἐσθαιώσει καὶ νοθεύσει (ἄρθρον 242 Π.Κ.), ψευδορκίᾳ καὶ ψευδεὶ ἄνωμότῳ καταθέσει (ἄρθρα 224 καὶ 225 Π.Κ.), παραπλανήσει εἰς ψευδορκίαν (ἄρθρον 228 Π.Κ.), ψευδεὶ καταμηνύσει (ἄρθρον 229 Π.Κ.), ἀπιστίᾳ δικηγόρου (ἄρθρον 235 Π.Κ.), ἀπιστίᾳ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν (ἄρθρον 256 Π.Κ.), δωροδοκίᾳ (ἄρθρα 235, 236 καὶ 237 Π.Κ.), καταπίεσει (ἄρθρον 244 Π.Κ.), παραβάσει καθήκοντος (ἄρθρον 259 Π.Κ.), συκοφαντικῇ δυσφημῆσει (ἄρθρον 363 Π.Κ.), ὑφαρπαγῇ ψευδοῦς ἐσθαιώσεως (ἄρθρον 220 Π.Κ.), ὑπεξαγωγῇ ἐγγράφου (ἄρθρον 252 Π.Κ.), ἐγκληματι κατὰ τῶν ἡθῶν τῶν ἄρθρων 341 καὶ 353 ἐδάφ. α' τοῦ Π.Κ., παραβάσεις τῆς νομοθεσίας περὶ ναρκωτικῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὕψους τῆς ἐπιβληθείσης ἐπὶ τινὶ τῶν ἀνωτέρω πράξεων ποινῆς, γ) οἱ μὴ ἐκπληρώσαντες τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις καὶ μὴ ἀπαλλαγέντες τούτων νομίμως, οἱ ἀνυπότακτοι καὶ οἱ ἀμετακλήτως καταδικασθέντες ἐπὶ λιποταξίᾳ καὶ δ) οἱ συνεπικρατῶς ἀμετακλήτως καταδίκης ἀποστερηθέντες τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων καὶ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ὀρισθέντος χρόνου.

Ἄρθρον 6.

Πρόσκαιρος ἀνικανότης.

1. Προσκαίρως ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου εἶναι: α) οἱ παραπεμφθέντες ἐπὶ τινὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος προβλεπομένων ἐγκλημάτων, μέχρις ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἀθωωτικοῦ βουλεύματος ἢ ἀποφάσεως, β) οἱ δι' ὀριστικῆς ἀποφάσεως καταδικασθέντες ἐπὶ τινὶ τούτων, μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως, γ) οἱ τελούντες ὑπὸ δικαστικὴν ἀπαγόρευσιν ἢ δικαστικὴν ἀντίληψιν καὶ δ) οἱ διανοητικῶς πάσχοντες καὶ οἱ στεροῦμενοι τῶν αἰσθήσεων τῆς ἀκοῆς ἢ τῆς ὄρασεως.

2. Ἀκυρότης ἐκ παραβάσεως τῶν ἀρθρῶν 4, 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος ὑφίσταται μόνον ἐφ' ὅσον, προταθεῖσα σχετική ἐνστάσις ἐπ' ἀρροατηρίου κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων, ἀπερρίφθη αὕτη.

*Ἀρθρον 7.

Κατάλογοι ἐνόρκων.

1. Τὸ συμβούλιον τῶν πρωτοδικῶν, μετέχοντος καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἀνευ ψήφου, συντάσσει μέχρι τῆς 20 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους τὸν κατάλογον τῶν ἐνόρκων ἐκ τῶν πολιτῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων, τῶν κατοικούντων ἢ μονίμως διαμεινόντων ἐν τῇ πόλει ἐν ἣ ἔδρευσι τὸ μικτὸν ὄρκωτὸν δικαστήριον, ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα προσόντα καὶ μὴ ὑπαγομένων εἰς ἀπαλλαγὴν ἢ εἰς ἰσόβιον ἢ πρόσκαιρον ἀνικανότητα.

2. Ὁ κατάλογος, συντασσόμενος κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν ἐπωνύμου, περιέχει τὸ κύριον ὄνομα, τὸ ὄνομα πατρὸς, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα ὡς καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον, θυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ταυτότητος. Κατὰ τὸν καταρισμὸν τῶν καταλόγων τούτων προτιμῶνται τὰ πρόσωπα τὰ παρέχοντα ἐχέγγυα χρηστότητος, ἀνεξαρτησίας γνώμης καὶ μείζονος μορφώσεως καὶ κοινωνικῆς πείρας.

3. Τὸ συμβούλιον τῶν πρωτοδικῶν δύναται νὰ ζητήσῃ πληροφορίας παρὰ τῆς Ἀκαδημίας, τῶν Πανεπιστημίων, Πολυτεχνείων, Ἀνωτάτων καὶ Ἀνωτέρων Σχολῶν, Ἐπιστημονικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Συλλόγων, Ὁργανώσεων, Σωματείων, Ἐμπορικῶν, Βιομηχανικῶν, Τεχνικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων, Συνεταιρισμῶν, Ἐργατικῶν Κέντρων, Ἐπιστημονικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Ὁργανώσεων, ὡς καὶ πάσης Δημοσίας, Δημοτικῆς, Κοινοτικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς.

4. Ὁ ἀνωτέρω κατάλογος τῶν ἐνόρκων περιλαμβάνει ἐν συνόλῳ διὰ τὰς Ἀθήνας, Θεσσαλονίκην, Πάτρας καὶ Πειραιᾶ μέχρι χιλίων (1.000) ὀνομάτων, ἀλλ' οὐχὶ ἔλασσον τῶν ἑπτακοσίων πενήκοντα (750), διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις μέχρις ἑπτακοσίων πενήκοντα (750) ὀνομάτων, οὐχὶ δὲ ἔλασσον τῶν ἑκατὸν πενήκοντα (150).

*Ἀρθρον 8.

Προθεσμίαι συντάξεως καταλόγων.

Μέχρι τέλους Ἰανουαρίου τὸ βραδύτερον ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως ἀνά ἐν ἀντίγραφον τοῦ συνταγέντος καταλόγου εἰς τὸν γραμματέα τῶν Πρωτοδικῶν καὶ εἰς τὸν δήμαρχον τῆς ἔδρας τοῦ πρωτοδικείου. Ἀπὸ 1 ἕως 15 Φεβρουαρίου ὁ κατάλογος μένει ἀνηρτημένος ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ πρωτοδικείου καὶ τοῦ δημαρχείου πρὸς γνῶσιν τῶν πολιτῶν.

*Ἀρθρον 9.

Αἰτήσεις καὶ ἐνστάσεις.

Μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ὁ εἰσαγγελεύς, οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὡς καὶ πᾶς πολίτης δύναται νὰ ἀπευθύνουν ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου τῶν πρωτοδικῶν αἰτήσεις περὶ ἐγγραφῆς ἐνόρκων ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα ἢ ἐνστάσεις πρὸς διαγραφὴν ἀπολεσάντων ταῦτα, καταστάντων ἀνικάνων, ἐχόντων λόγους ἀπαλλαγῆς ἢ ἀποβιωσάντων. Αἱ αἰτήσεις ἢ αἱ ἐνστάσεις γίνονται ἐγγράφως ἢ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῆς εἰσαγγελίας τῶν πρωτοδικῶν, συντασσόμενης ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἐκθέσεως καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἢ ἐνισταμένου καὶ τοῦ γραμματέως, ὅστις καὶ διαβιβάζει ταύτας πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα πρωτοδικῶν.

*Ἀρθρον 10.

1. Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ μηνὸς Μαρτίου ὁ εἰσαγγελεύς ὑποβάλλει τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ αἰτήσεις καὶ ἐνστάσεις μετὰ τῶν προτάσεων του εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

2. Τὸ συμβούλιον ἀποφαίνεται ὀριστικῶς ἐντὸς τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐπὶ τῶν αἰτήσεων καὶ ἐνστάσεων, ἐγγράφει τοὺς κρινόμενους ὡς ἱκανοὺς καὶ καταλλήλους, διαγράφει τοὺς στερουμένους ἢ στερηθέντας ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἱκανότητος τοῦ ἐνόρκου καὶ κηρύσσει ὀριστικὸν τὸν κατάλογον, ἰσχύοντα διὰ τὸ

ἐπόμενον δικαστικὸν ἔτος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου. Ἐὰν ἐξ οἰουδήποτε λόγου δὲν καταρτισθῇ ἢ δὲν κηρυχθῇ ἐκτελεστὸς ὁ κατάλογος οὗτος, ἰσχύει ὁ τοῦ προηγουμένου ἔτους.

*Ἀρθρον 11.

Ἐκλογή ἐνόρκων.

1. Δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου τοῦ μικτοῦ ὄρκωτοῦ δικαστηρίου ἐκάστου μηνός, τὸ πρωτοδικεῖον ἐν συμβουλίῳ ἐκλέγει, ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων, ἐξήκοντα (60) ἐνόρκους. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ πρωτοδικεῖον, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, προβαίνει εἰς τὴν κλήρωσιν εἰκοσι τεσσάρων (24) ἐνόρκων ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκλεγέντων.

2. Ἐκ τῶν κληρωθέντων, οἱ μὲν πρῶτοι ὀκτὼ (8) εἶναι οἱ τακτικοὶ ἐνόρκοι διὰ τὸ πρῶτον δωδεκαήμερον τῆς συνόδου, οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς τέσσαρες (4) ἀναπληρωματικοί, διὰ τὸ αὐτὸ δωδεκαήμερον. Οἱ ἐπόμενοι κατὰ σειρὰν ὀκτὼ (8) ἀποτελοῦν τοὺς τακτικούς ἐνόρκους τοῦ δευτέρου δωδεκαήμερου τῆς συνόδου καὶ οἱ ὑπόλοιποι τέσσαρες (4) τοὺς ἀναπληρωματικούς τοῦ δευτέρου δωδεκαήμερου.

*Ἀρθρον 12.

1. Ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς συνεδριάσεως ἐγγράφονται τὰ ὀνόματα κατὰ τάξιν κληρώσεως, σημειουμένου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ, ὃν φέρει ἕκαστος ἐν τῷ γενικῷ καταλόγῳ.

2. Τὰ ὀνόματα τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην σύνοδον τοῦ αὐτοῦ ἔτους κληρωθέντων ἐνόρκων, δὲν τίθενται εἰς τὴν κληρωτὶδα τῆς ἀμέσως ἐπομένης συνόδου.

*Ἀρθρον 13.

Ἐὰν ἐξ οἰουδήποτε λόγου παραλειφθῇ εἰς τινὰ περιφέρειαν ἐφετεῖου ἢ κατὰ τὰ προηγουμένα ἀρθρα ἐκλογή καὶ κλήρωσις τῶν ἐνόρκων, ἰσχύει ἐπὶ μὴ ἐκλογῆς ὁ κατάλογος τῶν ἐκλεγέντων τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἐπὶ δὲ μὴ κληρώσεως ὁ κατάλογος τῶν κληρωθέντων τῆς τελευταίας συνόδου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

*Ἀρθρον 14.

Διαγραφή καὶ ἀντικατάστασις.

Ἐὰν, μετὰ τὴν κατὰ τὰ προηγουμένα ἀρθρα κλήρωσιν παρὰ τοῦ πρωτοδικείου, βεβαιωθῇ ὅτι τινὲς τῶν κληρωθέντων, κατὰ τὰ ἀνω τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν ἐνόρκων, ἀπεβίωσαν, ἀπώλεσαν τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου ἢ ἔστερουντο τινὸς τούτων, ἀπηλλάγησαν ἢ εἶναι ἀνύπαρκτα πρόσωπα ἢ βεβαιωθῇ, ὅτι εἶναι ὁπωσδήποτε ἀνίκανοι νὰ ἐκπληρώσουν τὰ καθήκοντα τοῦ ἐνόρκου κατὰ τὰ ἀρθρα 4 ἕως 6 τοῦ παρόντος, οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ ὄρκωτοῦ δικαστηρίου διαγράφουν τούτους ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων, κατὰ τὸ ἀρθρον 17 τοῦ παρόντος, καὶ προβαίνουν εἰς τὴν κλήρωσιν ἴσου ἀριθμοῦ ἐνόρκων, πρὸς τοὺς διαγραφέντας, ἐκ τοῦ οἰκείου καταλόγου τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 11 ἐκλεγέντων. Οἱ οὕτω κληρωθέντες ἀντικαθίστουσι τοὺς ἰσχύοντες διαγραφέντας.

*Ἀρθρον 15.

Κλήσις πρὸς ἐμφάνισιν.

1. Οἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 11 κληρωθέντες τακτικοὶ καὶ ἀναπληρωματικοὶ ἐνόρκοι, ὡς καὶ οἱ ἀντικαταστήσαντες τούτους κατὰ τὰ ἀρθρα 14 καὶ 17, καλοῦνται, διὰ κλήσεως ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν, νὰ ἐμφανίζωνται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων των κατ' ἐκάστην δικάσιμον τῆς περιόδου, δι' ἣν ἐκληρώθησαν.

2. Ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως γίνεται τοὐλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 155 Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. Οἱ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐνάρξεως κληρωθέντες εἰδοποιοῦνται ἀμέσως.

3. Οἱ νομίμως προσκληθέντες, τακτικοὶ καὶ ἀναπληρωματικοὶ ἐνόρκοι, ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν τακτικῶν δικαστῶν κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου, ἐκτὸς ἐὰν νομίμως δικαιολογήσων τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν.

*Άρθρον 16.

*Απαλλαγή και αντικατάστασις κληρωθέντων.

Οι κληρωθέντες ένορκοι, πριν η ανάλαβου τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐν ἐκάστη συνόδῳ, ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, καταύμενοι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ, ἐὰν ὑπάνωται εἰς τινα πῶν περιπτώσεων ἀπαλλαγῆς ἢ ἀνικανότητος τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν άρθρων 4 ἕως 6 τοῦ παρόντος. Περὶ τῆς δηλώσεως ταύτης συντάσσεται ἑνθεσις κατὰ τὸν τύπον τῶν δικαστικῶν ἐκθέσεων, ἡ δ' ἑνορκος ὁ ἀποκρύψας τὴν ἀλήθειαν τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς δύο χιλιάδων (2.000) ἕως εἰκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἐξ ἄλλων διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλέπεται ἕαυτέρα ποινή. Ἡ ποινὴ αὕτη δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστῶν τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου, ἐὰν διαρκούσης τῆς συνόδου, βεβαιωθῇ, ὅτι ὁ ἑνορκος ἀπέκρυψε τὴν ἀλήθειαν.

*Άρθρον 17.

1. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου ἀναγιγνώσκεται ὁ κατάλογος τῶν κληρωθέντων ἑνόρκων δι' ἀμφοτέρας τὰς περιόδους τῆς συνόδου. Οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου ἀποφαίνονται ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων νομίμων δικαιολογητικῶν περὶ ἀπαλλαγῆς. Οἱ δι' ἀποφάσεως αὐτῶν ἀπαλλαγέντες ἑνορκοὶ διαγράφονται ἐκ τοῦ καταλόγου. Ἐπίσης διαγράφονται ἐκ τοῦ καταλόγου καὶ οἱ κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ κλητῆρος ἀποβιώσαντες, οἱ μὴ κατοικοῦντες ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δικαστηρίου, καὶ οἱ ἀγνώστου διαμονῆς.

2. Ἐὰν ἐγερθῇ ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ κληρωθέντος ἑνόρκου, ἀποφαίνονται περὶ τούτου οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου. Μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω διαγραφὴν οἱ τακτικοὶ δικασταὶ προβαίνουν εἰς τὴν κλήρωσιν ἄλλων κατὰ τὸ ἄρθρον 14. Τὰ ἀνωτέρω ἐνεργούνται καὶ ἐν διαρκούσῃ τῆς συνόδου, ἐκ τῶν μνησθέντων λόγων, προκαύφου δυσχέρειας συγκροτήσεως δικαστηρίου ἑνόρκων.

3. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχέει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

*Άρθρον 18.

Συνέπειαι ἀπουσίας.

1. Οἱ κληρωθέντες τακτικοὶ καὶ ἀναπληρωματικοὶ ἑνορκοὶ ὀφείλουσι νὰ ἐμφανίζωνται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου, ὡς καὶ κατὰ πᾶσαν δικάσιμον τοῦ βουλευτηρίου, δι' ἡ ἐκλήρωθῃσαν.

2. Οἱ τακτικοὶ ἑνορκοὶ καὶ οἱ ἀναπληροῦντες τοὺς ἀπουσιάζοντας ἢ ἐλλείποντας κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα, τιμωροῦνται δι' ἀποφάσεως τῶν τακτικῶν δικαστῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου διὰ χρηματικῆς ποινῆς χιλίων (1.000) ἕως δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν, ἐὰν ἀπουσιάζουν τῶν συνεδριάσεων τοῦ δικαστηρίου ἄνευ νομίμου λόγου, καὶ ἐν ἐκάστη ὑποτροπῇ διὰ χρηματικῆς ποινῆς διπλάσιας τῆς ἐπιβληθείσης διὰ τῆς προηγούμενης ἀποφάσεως, μὴ δυναμένης ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὰς εἰκοσι χιλιάδας (20.000) δραχμᾶς διὰ τὸν αὐτὸν ἑνορκον εἰς ἐκάστην σύνοδον.

3. Νόμιμοι λόγοι ἀπουσίας τῶν ἑνόρκων θεωροῦνται, α) νόσος τοῦ ἑνόρκου ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐμφάνισιν, βεβαιουμένη δι' ἐκθέσεως δύο ἰατρῶν, β) ἐκπακτος δημοσία ὑπηρεσία, βεβαιουμένη ἐπισήμως καὶ ἠτιολογημένως ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, γ) λόγοι σπουδαῖοι καὶ εἰδικῶς διαπιστούμενοι, καποστήσαντες ἀδύνατον τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἑνόρκου. Ἰατροὶ βεβαιούοντες ἐγγράφως ἢ προφορικῶς ψευδῆ περιστατικὰ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 221 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Τὴν ποινὴν δύναται νὰ ἐπιβάλλωσι ἀμέσως δι' ἀποφάσεως τῶν καὶ οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου.

*Άρθρον 19.

*Απαλλαγὰὶ ἐκ τῶν τελῶν.

*Ἀπασαὶ αἱ κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διατάγματι δηλώσεις, αἰτήσεις καὶ ἐνατάσεις περὶ ἐγγραφῆς ἢ διαγραφῆς ἑνόρκου, αἱ ἐπὶ τούτων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ αἱ ἐκθέσεις ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῆς εἰσαγγελίας τοῦ δικαστηρίου, συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

*Άρθρον 20.

*Ἀδειαι ἀπουσίας.

Διαρκούσης τῆς συνόδου δύναται νὰ χορηγηθῇ δι' ἀποφάσεως τῶν τακτικῶν δικαστῶν τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου, τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνόρκου, ἀδεία ἀπουσίας, ἐὰν οὗτοι πεισθοῦν, ὅτι ὑπάρχει ἀπόλυτος ἀνάγκη, ὅπως ὁ ἑνορκος ἀπόσχη τῶν συνεδριάσεων ἢ ἀπαμακρυνθῇ τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου.

*Άρθρον 21.

Κλήρωσις κατὰ τὴν συζήτησιν.

1. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως ἐκάστης ὑποθέσεως ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, παρόντος τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κατηγορουμένου, ἀρχεταὶ ἢ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν ἑνόρκων, μέχρις οὗ συμπληρωθῇ ἐξ αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀκτῶ (8) ἑνόρκων. Τὰ ὀνόματα τῶν ὡς ἂν ὀκτῶ (8) ἑνόρκων τίθενται εἰς τὴν κληρωτίδα πρὸς κλήρωσιν τῶν τριῶν ἑνόρκων, οἵτινες συγκροτοῦν μετὰ τῶν παντικῶν δικαστῶν τὸ μικτὸν ὀρκωτὸν δικαστήριον, ὅπερ θὰ δικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν. Εἰς τὴν περιπτώσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 22 τοῦ παρόντος ἢ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου τῶν ἑνόρκων προχωρεῖ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ δέκα (10) ἐν ὅλῳ ἑνόρκων.

2. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ εἰσαγγελέως, τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἢ τοῦ κατηγορουμένου, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ ἑνόρκου, οὗτινος τὸ ὄνομα ἐξεφωνήθη ἐκ τοῦ καταλόγου, καὶ μετ' ἀποφασίν τῶν τακτικῶν δικαστῶν δὲν τίθεται εἰς τὴν κληρωτίδα τὸ ὄνομα τοῦ ἑνόρκου, ὅστις ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ συνέπραξεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως ἢ ὡς μάρτυς ἐμαρτύρησεν ἢ ὡς πραγματογνώμων ἐγνωμοδότησεν ἢ ἔχει συμφέρον, ὡς ἀδικηθεὶς ἢ ζημιωθεὶς, ἢ παρέστη ὡς συνήγορος κατὰ τὴν προδικασίαν τινὸς τῶν διαδίκων, συμβούλευσας, συντάξας ὑπαμνήματα, δικόγραφα πολιτικῶν ἀγωγῶν, αἰτήσεις κλπ. ἢ παρέστη ἢ παρίσταται ὡς τοιοῦτος ἐπ' ἀκροατηρίου καθ' οἰουδήποτε συμμετόχου ἢ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, ἢ τοῦ κατηγορουμένου, πρὸς δὲ τῶν κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ ἐκ πλαγίου συγγενῶν μέχρις ἕκτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ πετάρτου ἐξ ἀγχιστείας τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, κατηγορουμένου, ἢ τῶν συνηγόρων. Μὴ γενομένης ἀντιρρήσεως ἢ συγκρότησις λογίζεται νόμιμος.

*Άρθρον 22.

1. Ἐὰν ὁ Πρόεδρος τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου κρίνῃ ὅτι ἔνεκα τῆς προβλεπομένης διαρκείας δίκης τινὸς ἐνδέχεται νὰ κωλυθῇ τις τῶν τριῶν (3) ἑνόρκων ὅπως παραμείνῃ μέχρι πέρατος τῆς διαδικασίας, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐξαγωγήν ἐκ τῆς κληρωτίδος τῶν ἑνόρκων ἐνὸς (1) εἰσέτι ὀνόματος, ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων τριῶν πρὸς συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου.

2. Ὁ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀναπληρωματικὸς ἑνορκος παρευρίσκεται κατ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως καὶ ἀναπληροῖ τὸν ποτὸ τοῦ πέρατος τῆς διαδικασίας τυχόν ἀποχωρήσαντα ἑνορκον.

*Άρθρον 23.

Ἐξαίρεσις ἑνόρκων.

1. Ἄφου τεθῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τὰ ὀνόματα τῶν ὀκτῶ (8) ἑνόρκων εἰς τὴν κληρωτίδα, ὁ Πρόεδρος τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου ἐξάγει ἐκ ταύτης ἀνὰ ἓν ὄνομα, ὅπερ ἐκφωνεῖ καὶ γνωστοποιεῖ ἰδιαίτερος εἰς τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν κατηγορούμενον, πρὸς ἀκησιν τοῦ κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον δικαιώματος ἐξαίρεσεως, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τριῶν (3) ἑνόρκων.

2. Ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ ἐξαίρεσουν ἕκαστος ἀνὰ δύο (2) ἑνορκοὺς, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 22 μόνον ὁ κατηγορούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρεσῃ ἓνα ἐπὶ πλέον ἑνορκον.

*Άρθρον 24.

Ἐπὶ πλείονων κατηγορουμένων εἰς τὴν αὐτὴν δίκην καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν συμφωνοῦν μεταξὺ τῶν ὡς πρὸς τὴν ἐξαίρεσιν, προσδιορίζεται διὰ κλήρου ἢ τάξις, κατ' ἓν ἕκαστος

τῶν κατηγορουμένων θέλει ἀσκήσει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως, οὕτως ὥστε ὁ πρῶτος λαχὼν κατηγορούμενος ἐρωτᾶται πρὸ τῶν ἄλλων καὶ τούτου μὴ χρησαμένου τῷ δικαίωμάτι τῆς ἐξαιρέσεως, ὁ δεύτερος καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς, μέχρις ἐξαντλήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ παρόντος δικαίωματος ἐξαιρέσεως τῶν ἐνόρκων.

*Ἄρθρον 25.

Περὶ ἐκάστου ὀνόματος δύναται πρῶτος ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ μετὰ ταῦτα ὁ κατηγορούμενος νὰ ἐκφρασθῆ ἑλευθέρως, ἐὰν θάλλῃ νὰ ἐξαιρέσῃ τὸν ἐνόρκον, τοῦ ὀποίου τὸ ὄνομα ἐξήχθη. Οὔτε ὁ κατηγορούμενος, οὔτε ὁ εἰσαγγελεὺς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκθέσουν τοὺς λόγους ἐξαιρέσεως.

*Ἄρθρον 26.

Ὅρκος.

1. Οἱ ἐνόρκοι, τακτικοὶ καὶ ἀναπληρωματικοί, ὀρκίζονται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, παρόντων τοῦ εἰσαγγελεῶς καὶ τοῦ κατηγορουμένου.

2. Ὁ πρόεδρος τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου ἀντιγινώσκει εἰς τοὺς ἐνόρκους τὸν ἐξῆς ὄρκον: «Ὁμῶσατε καὶ ὑποσχεθῆτε, ὅτι θὰ θεωρήσῃτε μὲ προσοχὴν καὶ θὰ ἐξετάσητε εὐσυνειδήτως, κατὰ τὴν προκειμένην δικαστικὴν συζήτησιν, τὴν κατὰ τοῦ (θεῖνα) κατηγορίαν καὶ τὴν ὑπεράσπισίν του, ὅτι δὲν θὰ συνεννοηθῆτε μὲ κανένα περὶ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως, καὶ ὅτι, ἐκπληροῦντες τὰ εἰς ὑμᾶς ὡς ἐνόρκους ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα δὲν θὰ πράξητε κατὰ φιλίαν, ἔχθραν, φόβον, χάριν, οὔτε πρὸς ἰδιαιτέραν τινὰ ὠφέλειαν, ἢ δι' ἄλλην τοιαύτην αἰτίαν, ἀλλὰ θὰ ἔχητε πρὸ ὀφθαλμῶν μόνον τὸν Θεόν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ θὰ δώσητε τὴν ψήφον σας κατὰ συνειδήσιν καὶ κατὰ τὴν ἐκ τῶν συζητήσεων προελθούσαν ἑλευθέραν πεποιθήσιν σας, προσφερόμενοι κατὰ πάντα πιστῶς καὶ ἀδόλως, διὰ νὰ ἔχητε βοηθὸν τὸν Θεόν καὶ τὸ Ἱερόν Αὐτοῦ Ἐὐαγγέλιον».

3. Εἰς τοὺς μὴ πρεσβεύοντας τὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν ἐνόρκους ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ ἀναγνώστου τοῦ ὄρκου ἀνευ τῆς ἐν τέλει ἐπικλησεως τοῦ Ἱεροῦ Ἐὐαγγελίου. Ἐὰν ὅμως ὁ ὄρκος δοθῆ καὶ ἀνευ τῆς τροπολογίας ταύτης χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντίρρησης, ὁ ὄρκος εἶναι ἔγκυρος. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὄρκου ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου καλεῖ κατ' ὄνομα ἕκαστον τῶν ἐνόρκων, ὅστις ἀνατείνων τὴν δεξιάν, προσφέρει τὴν λέξιν «ἀμνύω».

*Ἄρθρον 27.

Συνέπειαι ἀναβολῆς.

Μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν τῶν ἐνόρκων ἀρχεται ἡ συζήτησις τῆς δικασθησομένης ὑποθέσεως. Ἐὰν διὰ τινὰ αἰτίαν ἀναβληθῆ ἢ ἐνδίκασις τῆς ὑποθέσεως εἰς ἐτέραν δικάσιμον τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης συνόδου τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου, γίνεσθαι τότε κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις νέα συζήτησις αὐτοῦ.

*Ἄρθρον 28.

Αἴτησις ἀκυρώσεως τιμωρηθέντων ἐνόρκων.

1. Ἀποφάσεις ἐπιβάλλουσαι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 18 παρ. 2 ποινὴν συντάσσονται καὶ ὑπογράφονται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀποστέλλονται δὲ τὸ βραδύτερον τὴν ἐπιούσαν τῆς ὑπογραφῆς τῶν εἰς τὸν εἰσαγγελεῶτα, ὅστις ἐπιμελεῖται: κύθημερόν τῆς διὰ δικαστικὴν κλητῆρος κοινοποιήσεως, τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

2. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιτρέπεται αἴτησις ἀκυρώσεως τῆς διαδικασίας ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 341 Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. Ἡ ἀσκηθεῖσα αἴτησις ἀκυρώσεως ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως καὶ εἰσαγέται κατὰ τὴν ἐπομένην σύνοδον ἐπιμελεία τοῦ εἰσαγγελεῶς μετὰ προηγουμένην κλήτσειν τοῦ αἰτούντος.

Ἐὰν ἡ αἴτησις γίνῃ δεκτὴ, ἀκυροῦται ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις.

*Ἄρθρον 29.

Ἀρμοδιότης μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου.

Τὸ ἐκ τακτικῶν δικαστῶν καὶ ἐνόρκων δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐνοχῆς, τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς, περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν ὄρων τοῦ ἄρθρου 86 Ποινικοῦ Κώδικος, περὶ τοῦ ἐὰν ἢ τελεσθεῖσα πράξις ἐδημιούργησε σκάνδαλον ἢ διήγειρε τὴν κοινὴν περιέργειαν, περὶ πάσης ἀναβολῆς τῆς ὑποθέσεως, περὶ τῆς συνολικῆς ποινῆς ἐν περιπτώσει συντρεχουσῶν ποινῶν ἐπιβληθεισῶν τόσον ὑπὸ τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου, ὅσον καὶ περὶ παντὸς θέματος μὴ εἰδικῶς ὑπαχθέντος εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τελευταίων τούτων.

*Ἄρθρον 30.

Ἀρμοδιότης τῶν τακτικῶν δικαστῶν.

Οἱ τέσσαρες τακτικοὶ δικασταὶ ἀποφασίζουν μόνοι, παρόντος τοῦ γραμματέως καὶ μετ' ἀκρόασιν τοῦ εἰσαγγελεῶς καὶ τῶν διαδίκων, περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 384 παρ. 1 Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας περιστασέων, περὶ τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ἀνακυπτόντων νομικῶν ζητημάτων, ὡς καὶ περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου.

*Ἄρθρον 31.

Ἐφαρμογὴ διατάξεων Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

Αἱ οἰκείαι διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν διαδικασίαν, εἰς τὴν κυρίαν διαδικασίαν καὶ εἰς τὴν φυγοδικίαν ἔχουν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐφαρμογὴν.

*Ἄρθρον 32.

Μεταβατικὴ διάταξις.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος αἱ προθεσμίαι τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων ἀρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ δὲ ὀριστικὸς κατάλογος θέλει ἰσχύσει διὰ τὸ τρέχον ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον δικαστικὸν ἔτος.

*Ἄρθρον 33.

Ἐναρξίς ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος θέλουσι ἰσχύσει μετὰ τριμήνον ἀπὸ ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΤΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΑΡΟΤ-ΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΛΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

*Ἐθελωρήθη καὶ εἰτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(14)
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 805

Περί παινοματικών παραβάσεων, βεβαιουμένων παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Πταισματικαὶ παραβάσεις καὶ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα.

1. Κατὰ τῶν καταλαμβανόμενων ἐπ' αὐτοφώρῳ ὡς ὑπαίτιων πταισματικῶν παραβάσεων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ὀδικὴν κυκλοφορίαν, τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ὡς καὶ τὴν καθαρῶτητα καὶ εὐπρεπὴ ἐμφάνισιν τῶν δημοσίων, κοινοχρήστων ἢ ἰδιωτικῶν χώρων, ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ βεβαιούontos τὰς ἐν λόγῳ παραβάσεις ἀστυνομικοῦ ὀργάνου τὰ ἐν τῇ ἐπαμένῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα πρόστιμα, ἢ καταβολὴ τῶν ὁμοίων ἀπαλλάσσει τοὺς παραβάτας τῆς ποινικῆς διώξεως.

2. Τὰ ποσὰ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων προστίμων καθορίζονται, κατὰ κατηγορίας πταισματικῶν παραβάσεων, ὡς ἑξῆς:

α. δραχμαὶ πενήτηκοντα (50), προκειμένου περὶ παραβάσεων τῶν περὶ κυκλοφορίας πεζῶν κειμένων διατάξεων.

β. δραχμαὶ διακόσιαι (200), προκειμένου περὶ παραβάσεων τῶν περὶ κυκλοφορίας ὀχημάτων διατάξεων, τῶν ἀναφερομένων εἰς:

αα) τὴν χρῆσιν ἡχητικῶν ὀργάνων ὀχημάτων καὶ τὴν πρόκλησιν ὑπ' αὐτῶν ἐνοχλητικῶν θορύβων.

ββ) τὴν στάσιν ἢ στάθμευσιν ὀχημάτων.

γ. δραχμαὶ πεντακόσιαι (500), προκειμένου περὶ παραβάσεων τῶν περὶ κυκλοφορίας ὀχημάτων διατάξεων, τῶν ἀναφερομένων εἰς:

αα) τὰ φωτεινὰ καὶ ὑπὸ προχονόμενων διδόμενα σήματα.

ββ) τὴν κατακόρυφον καὶ ὀριζόντιον ὀδικὴν σήμανσιν.

δ. δραχμαὶ ἑκατὸν (100), προκειμένου περὶ παραβάσεων τῶν περὶ καθαρῶτητος καὶ εὐπρεποῦς ἐμφάνισως τῶν δημοσίων, κοινοχρήστων καὶ ἰδιωτικῶν χώρων κειμένων διατάξεων καὶ

ε. δραχμαὶ διακόσιαι (200), προκειμένου περὶ παραβάσεων τῶν περὶ κοινῆς ἡσυχίας κειμένων διατάξεων.

3. Ἐν περιπτώσει συρροῆς πταισματικῶν παραβάσεων ἐπιβάλλεται συναλικὸν πρόστιμον, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ διὰ τὴν βαρυτέραν παράβασιν προβλεπόμενου προστίμου, ἐπαυξανόμενον κατὰ τὸ ἥμισυ τῶν λοιπῶν συντρέχόντων προστίμων.

4. Ἐν περιπτώσει συνεχιζομένης πταισματικῆς παραβάσεως, τὸ βεβαιούον ταύτην ἀστυνομικὸν ὄργανον ὀρίζει εὐλόγον χρόνον πρὸς ἄρσιν ταύτης καί, ἐν μὴ συμμορφώσει τοῦ παραβάτου, ἐπιβάλλει νέον πρόστιμον ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενων, μετ' ἑκάστην νέαν βεβαιώσιν.

Ἄρθρον 2.

Παραπομπὴ εἰς Πταισματοδικεῖον.

1. Οἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος καταλαμβανόμενοι ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἀμφισβητοῦντες τὴν ἀποδιδόμενην αὐτοῖς παράβασιν, δικαιούνται νὰ ζητήσουν, διὰ προφορικῆς δηλώσεως τὴν πρὸς τὸ βεβαιούον τὴν παράβασιν ἀστυνομικὸν ὄργανον, τὴν παραπομπὴν τῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας Πταισματοδικεῖου, ἵνα δικασθῶν κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις αὐτῆς. Ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικεῖου ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ τῶν οἰκείων οὐσιαστικῶν ποινικῶν διατάξεων προβλεπόμενα ποινά.

2. Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω αἰτούμενοι τὴν παραπομπὴν τῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικεῖου, καλοῦνται, παρὰ τῶν βεβαιούοντων τὴν παράβασιν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ὅπως ἐμφανισθῶν ἐνώπιον αὐτοῦ ἢ τοῦ Πταισματοδικεῖου τῆς ἑδρας τοῦ Πρωτοδικεῖου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁμοίου δι-

πράχθῃ ἢ παράβασιν, κατ' ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, σημειουμένην ἐν τῇ, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος, πράξει βεβαιώσεως τῆς παραβάσεως, ἥτις ἐπέχει θέσιν κλητηρίου θεσπίσματος.

3. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικεῖου ἐκδίκασιν τῆς παραβάσεως δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ ἐμφάνισις τοῦ βεβαιώσαντος τὴν παράβασιν ἀστυνομικοῦ ὀργάνου, ἐκτὸς ἂν αὕτη διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, οὔτε ἀπαιτεῖται ἢ συνταξίς νέας πράξεως βεβαιώσεως τῆς παραβάσεως.

Ἄρθρον 3.

Πρᾶξις βεβαιώσεως τῆς παραβάσεως.

1. Τὸ βεβαιούον τὴν παράβασιν ἀστυνομικὸν ὄργανον συντάσσει εἰς τριπλοῦν πρᾶξιν βεβαιώσεως τῆς παραβάσεως, ἐν ἣ ἀναγράφονται:

α. τὰ πρὸς ἐξατομίκευσιν τοῦ παραβάτου ἀπαιτούμενα στοιχεία ταυτότητος αὐτοῦ.

β. ὁ χρόνος καὶ τόπος τελέσεως τῆς παραβάσεως, καὶ

γ. συνοπτικὴ περιγραφή τῆς τελεσθείσης παραβάσεως.

2. Εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ παραβάτης δὲν ἐζήτησε τὴν παραπομπὴν τοῦ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικεῖου, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, ἐν τῇ ἀνωτέρῳ πράξει βεβαιώσεως ἀναγράφεται καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου, μετὰ προσιδοποιήσεως πρὸς τὸν παραβάτην, ὅτι ἐὰν ἤθελεν ἀμελήσει τὴν καταβολὴν τοῦ προστίμου, ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ἀναγραφόμενης προθεσμίας, ἢ πρᾶξις βεβαιώσεως ἐπέχει καὶ θέσιν κλητηρίου θεσπίσματος, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικεῖου, πρὸς ἐκδίκασιν τῆς παραβάσεως κατὰ δικαίωμα, καθοριζομένην ἐν αὐτῇ, κατ' ἡμέραν καὶ ὥραν μεταγενεστέραν κατὰ 30 ἡμέρας τοὐλάχιστον ἰπὸ τῆς παροδοῦ τῆς ἐν λόγῳ προθεσμίας καταβολῆς τοῦ προστίμου. Ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικεῖου ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ τῶν οἰκείων οὐσιαστικῶν ποινικῶν διατάξεων προβλεπόμενα ποινά.

3. Τόσον κατὰ τὴν ἀνωτέρῳ περίπτωσιν, ὅσον καὶ ὅταν ὁ παραβάτης ἐζήτησε τὴν παραπομπὴν τοῦ εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον, ἢ πρᾶξις βεβαιώσεως ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ βεβαιούοντος τὴν παράβασιν ἀστυνομικοῦ ὀργάνου καὶ τοῦ παραβάτου. Ἐν ἀρνήσει τοῦ παραβάτου, ὅπως ὑπογραφή τὴν πρᾶξιν βεβαιώσεως, αὕτη ὑπογράφεται ὑπὸ μόνου τοῦ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου, μετὰ βεβαιώσιν ὑπ' αὐτοῦ τῆς τοιαύτης ἀρνήσεως τοῦ παραβάτου.

Ἄρθρον 4.

Διαδικασία.

1. Ἡ πρᾶξις βεβαιώσεως τῆς παραβάσεως, μετὰ ἢ ἀνευ ἐπιβολῆς προστίμου, κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων, συντάσσεται εἰς τριπλοῦν. Ἐν ἐκ τῶν ἀντιτύπων παραδίδεται εἰς τὸν παραβάτην, ἕτερον παραδίδεται ἀμελλητὶ ὑπὸ τοῦ βεβαιούοντος τὴν παράβασιν ἀστυνομικοῦ ὀργάνου εἰς τὴν προϊστάμενῃ αὐτοῦ ὑπηρεσίαν καὶ τὸ τρίτον παραμένει εἰς τὸ στέλεχος, τὸ ὁποῖον παραδίδεται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν, ἅμα τῇ ἐξαντλήσει τοῦ.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ παραβάτης ἀρνεῖται ὅπως παραλάβῃ τὸ παραδιδόμενον αὐτῷ ἀντίτυπον, ἢ τοιαύτη ἀρνήσις τοῦ βεβαιουμένη ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου, ἐπέχει θέσιν δηλώσεως τούτου, ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν παραπομπὴν τοῦ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικεῖου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον ἀνακαλοῖ εἰς τὸν παραβάτην τὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὥραν συνεδριάσεως τοῦ Πταισματοδικεῖου ἐνώπιον τοῦ ὁμοίου ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ, ἢ δὲ πρᾶξις, ὑπογραφομένη ὑπὸ μόνου τοῦ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου, ἐπέχει θέσιν ἐπιδοτηρίου τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος.

2. Ἐὰν ὁ φερόμενος ὡς ὑπαίτιος τῆς παραβάσεως παραπέμπεται εἰς τὸ ἀρμόδιον Πταισματοδικεῖον, ἀνευ ἐπιβολῆς προστίμου, ἢ προϊσταμένη ἀρχὴ τοῦ βεβαιούοντος τὴν παράβασιν ἀστυνομικοῦ ὀργάνου διαβιβάζει ἀμελλητὶ τὸ ἐν τῶν ἀντιτύπων τῆς πράξεως εἰς τὸν ἀρμόδιον δημόσιον κατήγορον, ὅστις καὶ ἐπιμελεῖται τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ πινάκιον τῆς ὀρισθείσης δικασίμου.

3. Εάν η πράξις βεβαιώσεως περιλαμβάνη επίβολήν προστίμου, ή Αστυνομική Αρχή υποχρεούται να κρατήσει τὰ εἰς χεῖράς της ἀντίτυπα ταύτης ἐν ἐκκρεμότητι ἐπὶ 20ήμερον, εὐθὺς δὲ ὡς λάβῃ γνώσιν τῆς ἐμπροθέσου καταβολῆς τοῦ προστίμου. κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα, θέτει τὰ ἀντίτυπα εἰς τὸ ἀρχειον, ἄλλως, παρερχομένου ἀπράκτου τοῦ 20ημέρου, διαβιβάζει ἐν τοιοῦτον πρὸς τὸν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ Πταισματοδικεῖῳ δημοσίον κατήγορον, ὅστις ἐπιμελεῖται τῆς ἐγγραφῆς τῆς υποθέσεως εἰς τὸ πινάκιον τῆς ὀρισθείσης δικασίμου.

4. Οἱ παραβάται υποχρεοῦνται, ὅπως καταβάλουν, αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐτέρου προσώπου, ἐπὶ τῇ προσκομίσει τῆς ἐπιδοθείσης πράξεως, τὸ ἐπιβληθὲν πρόστιμον εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των, ἢ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, εἰς ἣν ὑπηρετεῖ τὸ βεβαιοῦν τὴν παράβασιν ἀστυνομικὸν ὄργανον, ἐντὸς προθεσμίας δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς χρονολογίας τῆς πράξεως βεβαιώσεως τῆς παραβάσεως. Ἐν περιπτώσει δὲ καταβολῆς τοῦ προστίμου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, τοῦτο υποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀμελλητί πρὸς ταύτην ἀντίγραφον τοῦ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ προστίμου.

*Ἄρθρον 5.

Ἐξακρίβωσις ταυτότητος παραβάτου.

Ἐπὶ περιπτώσεων ἐπ' αὐτοφῶρῳ καταληφθείσης πταισματικῆς παραβάσεως, ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων, καθ' ἃς ὁ ὑπαίτιος εἶναι ἀπὼν ἢ, ἐν γένει, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἄμεσος ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος αὐτοῦ, τὸ βεβαιοῦν τὴν παράβασιν ἀστυνομικὸν ὄργανον συντάσσει πρᾶξιν βεβαιώσεως τῆς παραβάσεως καὶ ἐπιβολῆς προστίμου καὶ υποβάλλει ταύτην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του. Αὕτη καλεῖ τὸν παραβάτην, ὅπως προσέλθῃ παρ' αὐτῇ ἐντὸς πενθημέρου πρὸς συμπλήρωσιν τῶν στοιχείων τῆς ταυτότητος αὐτοῦ, ὑπογραφήν τῆς πράξεως βεβαιώσεως τῆς πταισματικῆς παραβάσεως καὶ ἐξέβλησιν τοῦ ἐπιβληθέντος προστίμου, ἢ πρὸς ὑποβολὴν αἰτήματος παραπομπῆς ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικείου, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ὀριζομένων, τῆς σχετικῆς προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς χρονολογίας τῆς ὑπογραφῆς τῆς πράξεως ταύτης. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ἀνωτέρω πενθημέρου προθεσμίας, ὁ παραβάτης παραπέμπεται εἰς τὸ ἀρμόδιον Πταισματοδικεῖον, κοινοποιουμένου πρὸς τοῦτον κλητηρίου θεσπίσματος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

*Ἄρθρον 6.

Εἰδικὴ δωσιδικία ἐπὶ πταισματικῶν παραβάσεων.

Αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας περὶ προσώπων ἀπολαμβάνοντων εἰδικῆς δωσιδικίας, δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν παραβατῶν, τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων πταισματικῶν παραβάσεων, τὸσον ὅταν ἐπιβάλλεται εἰς ἑάρος αὐτῶν πρόστιμον ὑπὸ τοῦ βεβαιοῦντος τὴν παράβασιν ἀστυνομικοῦ ὄργανου, ὅσον καὶ ὅταν οὗτοι παραπέμπωνται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικείου.

*Ἄρθρον 7.

Τελικαὶ Διατάξεις.

1. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Δημοσίας Τάξεως, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ ἀρμόδια ἀστυνομικὰ ὄργανα πρὸς βεβαίωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων πταισματικῶν παραβάσεων, τὰ τῆς χρησιμοποίησεως ἐντύπων πράξεων βεβαιώσεως παραβάσεων εἰς στελεχῆ μετὰ ἡριδημένων σελίδων, ὡς καὶ πᾶσα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ λεπτομέρεια.

2. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης, Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἢ εἰσπραξίς τῶν ἐπιβαλλομένων προστίμων εἰς ἄλλας, πλὴν τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου, ὑπηρεσίας ἢ ὄργανα.

3. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 170)1967 «περὶ τρόπου βεβαιώσεως παραβάσεων καὶ ἐπιβολῆς ποινῶν σχετικῶς μετὰ τὴν στάθμισιν ὀχημάτων κ.λ.π.», ὡς καὶ πᾶσα ἐτέρα διατάξεις, ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

4. Ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων προστίμων οὐδεμία ἐπιβάλλεται προσάξησης ἢ τέλους.

*Ἄρθρον 8.

Ἐνάρξις ἰσχύος.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1971.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνοματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤ-ΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(15)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 806

Περὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Βουλῆς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

*Ἄρθρον 1.

Ἐκλογή Ἐπιτρόπου.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 127 τοῦ Συντάγματος Ἐπίτροπος τῆς Βουλῆς ἐκλέγεται ὑπ' αὐτῆς κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς τακτικῆν βουλευτικὴν σύνοδον, μετὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν μελῶν τοῦ Προεδρείου καὶ τὴν παροχὴν ψήφου ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν.

2. Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας, Ἐπίτροπος δὲ ἐκλέγεται ὁ συγκεντρώσας ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς ψήφους τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου πλειονοψηφία, ἡ ψηφοφορία ἐπαναλαμβάνεται μετὰ τρίτην ἡμέραν, ἀν δὲ καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ψηφοφορίαν δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ πλειονοψηφία τῶν δύο τρίτων, διεξάγεται τρίτη τοιαύτη μετὰ δεκαήμερον ἀπὸ τῆς δευτέρας. Ἐν καὶ κατὰ τὴν τρίτην ψηφοφορίαν δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ ὡς ἀνω πλειονοψηφία, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς δικαιούται νὰ διατάσῃ, ὅποτεδήποτε κρίνῃ σκόπιμον, ἐντὸς ὅμως τῆς πρώτης βουλευτικῆς συνόδου, τὴν διεξαγωγὴν νέας ψηφοφορίας, εἰδοποιῶν ἐκάστοτε περὶ τούτου πρὸς τριήμερον τουλάχιστον τὴν Βουλὴν.

4. Ἐν περιπτώσει θανάτου, παραιτήσεως, ἀρνήσεως ὀρκωδοσίας ἢ ἐκπτώσεως τοῦ Ἐπιτρόπου, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, βεβαιουμένης ὑπὸ

τῆς Βουλῆς δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης, μετὰ πρότασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἢ ἀρχηγοῦ ἀνεγνωρισμένου κόμματος ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἢ Βουλῆ, κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τινος τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω γεγονότων συνεδρίασιν αὐτῆς, προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου Ἐπιτρόπου, ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν ἀνάδειξιν τούτου κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῶν παρ. 2, 3 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Ἡ πρότασις ὑποψηφιότητος διὰ τὴν ἀνάδειξιν Ἐπιτρόπου διατυπῶνται ἐγγράφως καὶ κατατίθεται εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, δύναται δὲ νὰ ὑποβληθῇ καὶ ὑπὸ ἑνὸς μόνου βουλευτοῦ.

*Ἄρθρον 2.

Διορισμὸς Ἐπιτρόπου.

Ὁ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐκλεγείς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 Ἐπίτροπος διορίζεται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

*Ἄρθρον 3.

Ὁρκωμοσία Ἐπιτρόπου.

Ὁ Ἐπίτροπος δίδει, ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας τῆς Βουλῆς, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ διορισμοῦ του, τὸν ἐν ἄρθρῳ 66 τοῦ Συντάγματος θεσπιζόμενον διὰ τοὺς βουλευτὰς ὄρκον.

*Ἄρθρον 4.

Θητεία Ἐπιτρόπου.

Ἡ θητεία τοῦ Ἐπιτρόπου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὀρκωμοσίας αὐτοῦ, λήγει δὲ ἅμα τῇ λήξει τῆς βουλευτικῆς περιόδου ἢ τῇ διαλύσει τῆς Βουλῆς.

*Ἄρθρον 5.

Προσόντα Ἐπιτρόπου.

Ὁ Ἐπίτροπος δεῖν νὰ συγκεντρώη τὰ ἀκόλουθα προσόντα:

- α) νὰ ἔχη συμπληρωμένον τὸ 40ον ἔτος τῆς ἡλικίας του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς, τὴν κατὰ νόμον ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν. νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς ἐκλογικὸν κατάλογον καὶ
- β) νὰ εἶναι νομομαθῆς ἀνεγνωρισμένου κύρους.

*Ἄρθρον 6.

Κωλύματα καὶ ἀσυμβίβαστα Ἐπιτρόπου.

1. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐκλεγῇ οὐδὲ νὰ διορισθῇ Ἐπίτροπος: α) ἂν εἶναι μέλος τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, β) ἂν εἶναι ὑπουργὸς ἢ ὑφυπουργὸς ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διετελέσεν ὑπουργὸς ἢ ὑφυπουργὸς κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν περίοδον, γ) ἂν εἶναι βουλευτῆς καὶ δ) ἂν ἐμπίπτῃ εἰς τινὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 61 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος περιπτώσεων.

2. Ὁ Ἐπίτροπος, ἐφ' ὅσον κατέχει θέσιν τινὰ ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 62 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἀναφερομένων, δὲν δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὰ συναφῆ πρὸς ταύτην καθήκοντα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς θητείας του, οὐδὲ νὰ μισθοδοτητῆται ἐξ αὐτῆς.

3. Δικηγόρος ἐκλεγόμενος Ἐπίτροπος τελεῖ ἐν ἀναστολῇ τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς θητείας του.

4. Τὰ ἀσυμβίβαστα τοῦ ἄρθρου 63 παρ. 1 καὶ 3 τοῦ Συντάγματος ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 20 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 1)1968 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» ἰσχύουν καὶ διὰ τὸν Ἐπίτροπον, ὅστις ἀπὸ τῆς ὀρκωμοσίας του ἐκπίπτει τῶν ἐν αὐτοῖς προβλεπομένων θέσεων, ἀξιώματων ἢ ἰδιοτήτων.

*Ἄρθρον 7.

Ἐκπτώσις Ἐπιτρόπου.

1. Ἐπίτροπος σπερούμενος τινὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 περιπτ. α' τοῦ παρόντος προσόντων ἢ ἐμπίπτων εἰς τινὰ τῶν

κατὰ τὸ ἄρθρον 6 παρ. 1 περιπτώσεων ἐκπίπτει τοῦ ἀξιώματός του.

2. Ἐπίτροπος ἀποδεχόμενος τὸ ἀξίωμα μέλους Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργοῦ ἢ οἰκονομῆτορα θέσιν ἢ ἔργον ἐκ τῶν ἐν ἄρθροισι 62 καὶ 63 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἀναφερομένων ἐκπίπτει τοῦ ἀξιώματός του.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 63 παρ. 6 τοῦ Συντάγματος ἰσχύουν καὶ διὰ τὸν Ἐπίτροπον.

*Ἄρθρον 8.

Ἀμφισβήτησις περὶ κωλυμάτων, ἀσυμβίβαστων καὶ ἐκπτώσεως.

Ἐπὶ πάσης ἀμφισβήτησεως περὶ τῶν κωλυμάτων, τῶν ἀσυμβίβαστων καὶ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ Ἐπιτρόπου κρίνει ἡ Βουλῆ, δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς.

*Ἄρθρον 9.

Ἀποδοχαὶ Ἐπιτρόπου.

Ὁ Ἐπίτροπος λαμβάνει τὰς ἐκάστοτε προβλεπομένας διὰ τοὺς Ὑπουργοὺς ἀποδοχάς.

*Ἄρθρον 10.

Προβάδισμα.

Ὁ Ἐπίτροπος ἔπεται κατὰ τὸ προβάδισμα τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ὑφυπουργῶν.

*Ἄρθρον 11.

Ἀρμοδιότης Ἐπιτρόπου.

Ὁ Ἐπίτροπος εἶναι ἀρμόδιος ὅπως προβαίνει: α) εἰς ἐξετάσεις καὶ ἐρεῦνας πρὸς τὸν ἀπακλειστικὸν σκοπὸν τῆς ὑποβοηθήσεως τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου καὶ β) εἰς ἐξέτασιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 94 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ εἰδικώτερον ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ εὐθύνης τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑφυπουργῶν ὀριζόμενα, ἐπὶ ὑποβαλλομένων εἰς τὴν Βουλὴν προτάσεων περὶ διατυπώσεως κατηγορίας ἐναντίον μέλους τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργοῦ.

*Ἄρθρον 12.

Περιορισμοὶ ἀρμοδιότητος Ἐπιτρόπου.

Ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 περ. α' τοῦ παρόντος ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, ὁ Ἐπίτροπος δὲν δύναται νὰ ἐπιλαμβάνεται ἀνεὺ ἀδείας τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ οἰκονομῆτορα θέματος ἀναγκαζομένου εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἢ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν καὶ ἀσφάλειαν, ἢ περὶ τοῦ ὁποίου ἐκκρεμῆ δίκην ἐνώπιον δικαστηρίου.

*Ἄρθρον 13.

Ἐντολαὶ πρὸς τὸν Ἐπίτροπον.

1. Ὁ Ἐπίτροπος ἐνεργεῖ μόνον κατόπιν ἐγγράφου πρὸς αὐτὸν ἐντολῆς τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ καθορίζονται σαφῶς τὰ θέματα, περὶ τὰ ὁποῖα θὰ σφραγῇ ἢ διενεργηθῆσιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 11 περιπτ. α' τοῦ παρόντος ἐξέτασις ἢ ἔρευνα.

2. Ἡ πρὸς ἐξέτασιν ἢ ἔρευναν ἐντολὴ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν Ἐπίτροπον δίδεται μόνον κατόπιν ἐγγράφου κατῆσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἢ ἀρχηγοῦ ἀνεγνωρισμένου κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς κόμματος, ἐν τῇ ὁποίᾳ προσδιορίζονται καὶ τὰ πρὸς ἐξέτασιν ἢ ἔρευναν θέματα. Ἐφ' ὅσον ὑποβληθῇ ταυαύτη αἴτησις, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ὑποχρεοῦται ὅπως διατυπώσῃ τὴν σχετικὴν ἐντολὴν ἐξέτασεως ἢ ἐρεύνης πρὸς τὸν Ἐπίτροπον, τάσων συγχρόνως καὶ εὐλόγον προθεσίαν διὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐκθέσεως ἢ τοῦ πορίσματος του, δυναμένην νὰ παραταθῇ τῇ ἐγγράφῳ αἴτησει τοῦ Ἐπιτρόπου.

"Άρθρον 14.

"Ενέργειαι "Επιτρόπου.

1. "Ο "Επίτροπος ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθήκόντων του ἐπικοινωνεῖ ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, τῶν Ἀντιπροέδρων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν, τῶν Ὑφυπουργῶν, τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων καὶ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς.

2. "Απασα αἱ ἀρχαὶ καὶ ὑπηρεσίαι τοῦ Κράτους, τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων, τῶν παραχωρηθεισῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ τῶν νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου τῶν ἀπολαύοντων ἐιδικῶν προνομίων ἢ κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως, ὑποχρεοῦνται, ὅπως παρέχουν εἰς τὸν "Επίτροπον πᾶσαν συνδρομὴν διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν καθήκόντων του.

3. Κατὰ τὰς διεξαγομένας ὑπὸ τοῦ "Επιτρόπου ἐξετάσεις ἢ ἐρεῦνας δὲν ἐπιτρέπεται ἢ ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 2 ἀρχῶν, ὀργάνων, νομικῶν προσώπων καὶ ὑπηρεσιῶν ἐπικλήρις τοῦ καθήκοντος τῆς ἐχευμένης, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἀπορρήτων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀμυναν καὶ ἀσφάλειαν ἢ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν.

4. Ὑπάλληλος τοῦ Κράτους, νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ δημοσίας ἐπιχειρήσεως, ἀρνούμενος νὰ παράσχη ἢ παρέχων ἀνακριθεὶς τὰ αἰτούμενα ὑπὸ τοῦ "Επιτρόπου στοιχεῖα ἢ παρακωλύων τὴν παροχὴν τῶν ἢ ὅπωςδήποτε καθιστῶν ἰσχύοντων ταύτην, τιμωρεῖται κατ' ἐργασίαν τοῦ "Επιτρόπου διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται καὶ πᾶς ἰδιώτης παρακωλύων τὴν ὑπὸ τοῦ "Επιτρόπου συγκέντρωσιν στοιχείων, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 212 καὶ 222 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

5. Οἱ ὑπὸ τοῦ "Επιτρόπου καλούμενοι μάρτυρες καταδέχονται ἐνώπιον αὐτοῦ ἢ τινος τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 16 τοῦ παρόντος βοηθῶν του, ἀνωματῶ ἢ ἐνόρκως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐξετάζοντος.

"Άρθρον 15.

"Υποβολὴ πορίσματος ἢ ἐκθέσεως.

1. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὑπ' αὐτοῦ διενεργηθείσης ἐξετάσεως ἢ ἐρεῦνης, ὁ "Επίτροπος υποβάλλει εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς πόρισμα ἢ ἐκθεσιν, μετὰ τοῦ σηματοδοθέντος φακέλλου. Τὸ πόρισμα ἢ ἡ ἐκθεσις υποβάλλεται ταυτοχρόνως εἰς τὸν Πρωθυπουργόν, ἀν δὲ ἡ ἐξέτασις ἢ ἡ ἐρευνα διενεργήθη κατόπιν αἰτήσεως ἀρχηγοῦ κόμματος υποβάλλεται καὶ εἰς τοῦτον.

2. Ἡ Βουλὴ εἶναι μόνη ἀρμοδία ὅπως ἀποφασίσῃ, ἐὰν θὰ δοθῶν εἰς τὴν δημοσιότητα, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, αἱ ἐνώπιον τοῦ "Επιτρόπου ἢ τῶν βοηθῶν του γενόμεναι καταθέσεις, πάντως ὅμως μόνον μετὰ τὴν ὑποβολήν, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, τῆς ἐκθέσεως ἢ τοῦ πορίσματος.

"Άρθρον 16.

Σχέσεις πρὸς τὸν "Επίτροπον Διοικήσεως.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ "Επιτρόπου τῆς Βουλῆς ἀνάληψις ἐξετάσεως ἢ ἐρεῦνης ἐπὶ θέματος, τοῦ ὁποίου ἔχει ἤδη ἐπιληφθῆ ὁ κατὰ τὸ Ν.Δ. 2)1968 "Επίτροπος Διοικήσεως, συνεπάγεται τὴν ἀναστολὴν πάσης περαιτέρω ἐπ' αὐτοῦ ἐνεργείας ὑπὸ τοῦ "Επιτρόπου Διοικήσεως, ὁ ὁποῖος καὶ ὑποχρεοῦται νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ "Επιτρόπου τῆς Βουλῆς τὰ ἤδη συγκεντρωθέντα παρ' αὐτοῦ στοιχεῖα.

2. Ὁ κατὰ τὸ Ν.Δ. 2)1968 "Επίτροπος Διοικήσεως δὲν δικαιούται νὰ ἐπιληφθῆ παραλλήλως τῆς ἐξετάσεως ἢ ἐρεῦνης οἰουδήποτε θέματος, τοῦ ὁποίου ἔχει ἤδη ἐπιληφθῆ ὁ "Επίτροπος τῆς Βουλῆς.

3. Ὁ "Επίτροπος Διοικήσεως ἐπιλαμβανόμενος βραδύτερον θέματος, περὶ τοῦ ὁποίου ὑπεβλήθη ἐκθεσις ἢ πόρισμα ὑπὸ τοῦ "Επιτρόπου τῆς Βουλῆς, δεσμεύεται ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ διαπιστώσεων καὶ συμπερασμάτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον προκύψει νέα στοιχεῖα θυνάμενα νὰ θεμελιώσουν διάφορον κρίσιν.

"Άρθρον 17.

Βοηθοὶ "Επιτρόπου.

1. Πρὸς ἀρτιωτέραν ἐκπλήρωσιν τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἀποστολῆς του, ὁ "Επίτροπος χρησιμοποιεῖ δύο βοηθοὺς δικηγόρους παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, κεκτημένους τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 14 καὶ 17 ἕως 19 τοῦ Κώδικος περὶ καταστάσεως Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων (Ν. 1811)51 προβλεπόμενα προσόντα διαρισμοῦ.

2. Οἱ βοηθοὶ διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ "Επιτρόπου, δημοσιευομένης διὰ τῆς "Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διατηροῦν δὲ τὴν θέσιν των μέχρι λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ παρόντος θητείας αὐτοῦ χρόνου.

3. Οἱ βοηθοὶ τοῦ "Επιτρόπου τελοῦν ἐν ἀναστολῇ ἀσκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος κατ' ὄλον τὸν χρόνον τῆς θητείας των, λαμβάνουν δὲ τὰς ἐκάστοτε ἀποδοχὰς Γενικοῦ Γραμματέως Ὑπουργείου.

"Άρθρον 18.

Προσωπικὸν Γραφεῖον "Επιτρόπου.

1. Ἡ σύνθεσις τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Γραφείου τοῦ "Επιτρόπου διοικητικοῦ προσωπικοῦ καθορίζεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, τῇ προτάσει τοῦ "Επιτρόπου.

2. Αἱ θέσεις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσωπικοῦ καταλαμβάνονται ὑπὸ ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἀποσπασμένων κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων προτάσει τοῦ "Επιτρόπου δι' ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἢ, τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένην διὰ τῆς "Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ "Επιτρόπου ὑπηρεσία τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπαλλήλων λογίζεται ὡς διανυθείσα, διὰ πάσας τὰς συνετείας, εἰς τὰς ὑπηρεσίας καὶ θέσεις ἐξ ὧν ἀπεσπασθήσαν, αἱ δὲ ἐκθέσεις περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἰκανότητος αὐτῶν συντάσσονται ὑπὸ τοῦ "Επιτρόπου.

3. Οἱ κατ' ἀπόσπασιν ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ "Επιτρόπου λαμβάνουν τὰς ἀποδοχὰς τῆς ὀργανικῆς αὐτῶν θέσεως.

"Άρθρον 19.

"Εναρξίς ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως εἰς Σῶμα τῆς πρώτης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἐκλεγησομένης Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΘΑΓΓΕΛΟΤ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΠΑΥΛ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

"Εθgewρηθή καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ